

தமிழ்க்கலை

தமிழியல் காலாண்டு ஆய்விதழ்

தமிழ் 11 கலை 1 - 4

மார்ச்சு - திசம்பர் 1993

பொருளடக்கம்

திருமந்திரத்தில் சைவ சித்தாந்தம்

- டி. வி. வெங்கட்ராமன்

திருஞானசம்பந்தர் திருமுறைகளிற் சைவ சித்தாந்தம்

- க. வெள்ளைவாரணனார்

அப்பரின் ஆன்மீக அனுபவங்கள்

- மு. சிதம்பரராசன்

அப்பரடிகள் தேவாரத்தில் சமுதாயம்

- வை. இரத்தினசபாபதி

கிரியா அகராதி வினைப்பதிவுகள் மேலாய்வு

- பெ. மாதையன்

ஐயரவர்கள் தமிழ்ப்பணி

- பாலகவி மு. கோ. ராமன்

திருவாரூர்க் கோவை

- சோ. ந. சுந்தராமி

எழுத்தறிவும் மக்கட்தொகையும்

- கு. அண்ணாதுரை

சிறுநீரக உயர்நிலை இரத்த அழுத்தத்திற்கு

"ஆனந்த பைரவியின் விளைவு" - ஓர்

இசைச் சிகிச்சை ஆய்வு

- சீர்காழி கோ. சிவசிதம்பரம்

சங்க இலக்கியம் சுட்டும் அடிமைநிலை

- தா. நகவரிகள்

திருமுறைச் செல்வரின் செய்யுட் பணிகள்

- வ. குருநாதன்

தற்காலத் தமிழ்ச் சொற்களஞ்சிய

உருவாக்கம் (பகுதி 2)

- ச. இராசேந்திரன்

வையாபுரிப்பிள்ளையின் புறத்திரட்டு

- த. கோ. பரமசிவம்

பழைய உரைகளைப் பதிப்பித்தலின் பயன்கள்

- இரா. இளங்குமரன்

விருத்தப்பானியல்

- சா. கிருட்டினமூர்த்தி

கவரப்பட்ட அழகுக் கலைச்செல்வங்கள்

- ஆ. வேலுகவாமி சுதந்திரன்

கிறித்துவக் கம்பரின் இலக்கியக்

கொள்கைகள்

- ப. ச. ஏகநாதன்

வரலாறும் நாட்டுப்புற வழக்காறுகளும்

- ஆறு. இராமநாதன்

கலைவடிவங்கள் பற்றிய வரலாற்றுச்

சான்றுகள்

- புலவர் செ. இராக

ஆசிரியர் குழு

முனைவர் சோ.ந. கந்தசாமி, பேராசிரியர், தலைவர், இலக்கியத்துறை
முனைவர் து. சீனிச்சாமி, இணைப்பேராசிரியர், இலக்கியத் துறை.
முனைவர் த.கோ. பரமசிவம், இணைப்பேராசிரியர், தலைவர்,
ஓலைச்சுவடித்துறை
திரு. த. பத்மநாபன், நூலக இயக்குநர்.

தமிழ்க்கலை என்னும் இக்காலாண்டு ஆய்விதழில் மொழியியல், கலையியல், இலக்கியவியல், சமூகவியல், உளவியல், மானிடவியல், மருத்துவவியல், தொழில்நுட்பவியல் மற்றும் பல்வேறு அறிவியல் சார்ந்த ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இடம் பெறும்.

ஆய்வாளர்களிடமிருந்து கட்டுரைகள், மதிப்புரைகள் மற்றும் குறிப்புகள் இவ்விதழில் வெளியிடுவதற்கு வரவேற்கப்படுகின்றன. இடம் பெறும் கட்டுரையின் 50 மறுபதிப்புப் படிகள் தமிழ்க்கலை இதழ் ஒன்றுடன் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

மதிப்புரைக்கு நூல் அனுப்ப விரும்புவோர் இரண்டு படிகளை அனுப்புதல் வேண்டும். மதிப்புரையின் மறுபதிப்புப் படிகளின் 25 படிகள் மதிப்புரையாளருக்கும் 25 படிகள் நூலாசிரியருக்கும் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

கட்டுரைகள், மதிப்புரைகள் மற்றும் குறிப்புகள் இவ்விதழில் வெளியிடுவதற்கு இரு வரி இடைவெளியிட்டுத் தட்டச்சுச் செய்யப்பெற்று இரண்டு படிகள் ஆசிரியர் குழு, தமிழ்க்கலை, பதிப்புத்துறை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர் 613 005 என்ற முகவரிக்கு அனுப்பப் பெறுதல் வேண்டும்.

தமிழ்க்கலை

தமிழியல் காலாண்டு ஆய்விதழ்

தமிழ் II கலை 1. 4

மார்ச்சு - திசம்பர் 1993

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர் - 613 005
தமிழ்நாடு - இந்தியா

பொருளடக்கம்

திருமந்திரத்தில் சைவ சித்தாந்தம் -டி. வி. வெங்கட்ராமன்	1
திருஞானசம்பந்தர் திருமுறைகளிற் சைவ சித்தாந்தம் - க. வெள்ளைவாரணனார்	19
அப்பரின் ஆன்மீக அனுபவங்கள் - மு. சிதம்பரராசன்	35
அப்பரடிகள் தேவாரத்தில் சமுதாயம் - வை. இரத்தினசபாபதி	41
கிரியா அகராதி வினைப்பதிவுகள் மேலாய்வு - பெ. மாதையன்	50
ஐயரவர்கள் தமிழ்ப்பணி -பாலகனி மு. கோ. ராமன்	70
திருவாளுர்க் கோவை -சோ. ந. சுந்தராமி	81
எழுத்தறிவும் மக்கட்தொகையும் -சூ. அண்ணா துரை	86
சிறுநீரக உயர்நிலை இரத்த அழுத்தத்திற்கு "ஆனந்த பைரவியின் விளைவு" - ஓர் இசைச் சிகிச்சை ஆய்வு -சீர்காழி கோ. சிவசிதம்பரம்	91
சங்க இலக்கியம் சுட்டும் அடிமைநிலை -தா. ஈசுவரபிள்ளை	100
திருமுறைச் செல்வரின் செய்யுட் பணிகள் -வ. குருநாதன்	111
தற்காலத் தமிழ்ச் சொற்களஞ்சிய உருவாக்கம் (பகுதி 2) -ச. இராசேந்திரன்	121

வையாபுரிப்பிள்ளையின் புறத்திரட்டு. - த. கோ. பரமசிவம்	150
பழைய உரைகளைப் பதிப்பித்தலின் பயன்கள் - புலவர் இரா. இளங்குமரன்	162
விருத்தப்பாவியல் - சா. கிருட்டினமூர் த்தி	171
கவரப்பட்ட அழகுக் கலைச்செல்வங்கள் - ஆ. வேலுசுவாமி சுதந்திரன்	182
கிறித்துவக் கம்பரின் இலக்கியக் கொள்கைகள் - ப. ச. ஏசுதாசன்	190
வரலாறும் நாட்டுப்புற வழக்காறுகளும் - ஆறு. இராமநாதன்	205
கலைவடிவங்கள் பற்றிய வரலாற்றுச் சான்றுகள் - புலவர் செ. இராசு	213

கட்டுரையாளர்கள்

டி. வி. வெங்கட்டராமன், இ.ஆ.ப.,
தலைமைச் செயலாளர்,
தலைமைச் செயலகம்,
சென்னை - 600 008.

க. வெள்ளைவாரணனார்,
மொழிப்புலத்தலைவர் (ஓய்வு)
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,
தஞ்சாவூர் - 5.

மு. சிதம்பரராசன்,
தமிழ்ப் பேராசிரியர்,
அரசு கலைக்கல்லூரி,
பி. முட்டூர்,
சிதம்பரம் வழி.

வை. இரத்தினசபாபதி,
தலைவர்,
சைவ சித்தாந்தத்துறை,
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்,
சென்னை - 600 005.

பெ. மாதையன்,
முதுநிலை விரிவுரையாளர்,
தொகுப்பியல் துறை,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,
தஞ்சாவூர் - 5.

மு. கோ. இராமன்,
அடையாறு நூல் நிலையம்,
சென்னை - 600 020.

சோ. ந. கந்தசாமி,
பேராசிரியர் & தலைவர்,
இலக்கியத்துறை,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,
தஞ்சாவூர் - 5.

சூ. அண்ணாதுரை,
தலைவர்,
ஈடாளர் கல்வித்துறை,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,
தஞ்சாவூர் - 5.

சீர்காழி கோ. சிவசிதம்பரம்,
சென்னை.

தா. ஈசுவரபிள்ளை,
முதுநிலை விரிவுரையாளர்,
இலக்கியத்துறை,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,
தஞ்சாவூர் - 5.

வ. குருநாதன்,
முதுநிலை விரிவுரையாளர்,
இலக்கியத்துறை,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,
தஞ்சாவூர் - 5.

ச. இராசேந்திரன்,
முதுநிலை விரிவுரையாளர்,
மொழியியல் துறை,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,
தஞ்சாவூர் - 5.

த. கோ. பரமசிவம்,
தலைவர், ஓலைச்சுவடித்துறை,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,
தஞ்சாவூர் - 5.

சா. கிருட்டினமூர்த்தி,
முதுநிலை விரிவுரையாளர்,
அறிவியல் தமிழ்த்துறை,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,
தஞ்சாவூர் - 5.

ஆ. வேலுகவாமி சுதந்திரன்,
இணைப் பேராசிரியர்,
சிற்பத்துறை,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,
தஞ்சாவூர் - 5.

ப. ச. ஏசுதாசன்,
தலைவர்,
தமிழ்த்துறை,
சி. சி. ஈபர் கல்லூரி,
திருச்சி - 17.

ஆறு. இராமநாதன்,
முதுநிலை விரிவுரையாளர்,
நாட்டுப்புறவியல்துறை,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,
தஞ்சாவூர் - 5.

புலவர் செ. இராகு,
இணைப் பேராசிரியர்,
கல்வெட்டியல்துறை,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,
தஞ்சாவூர் - 5.

திருமந்திரத்தில் சைவ சித்தாந்தம்"

டி. வி. வெங்கட்டராமன். இ.ஆ.ப.

நந்தி திருவருள் பெற்ற நான்மறை யோகிகளில் ஒருவரான திருமூல தேவநாயனார் அருளிச் செய்த திருமந்திர மாலை சைவப் பெருமக்கள் போற்றி வணங்கும் பன்னிரு திருமுறைகளில் பத்தாவது திருமுறையாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒன்பது தந்திரங்களையும் மூவாயிரம் மந்திரங்களையும் உடையது. சைவ சித்தாந்தத் தத்துவ உண்மைகளை விளக்கும் சிறந்த நூலாகவும் சைவ நெறியில் நின்று சிவமாம் பரம் பொருளைச் சிந்தித்து வாழ்த்தி வழிபடுவதற்கான சாதனங்களைக் கொண்ட தோத்திர நூலாகவும் விளங்குவது மட்டுமின்றி, சிவயோக முடிவாகிய சிவஞான அனுபவம் அடைவதற்கான பாதையைச் சுட்டிக் காட்டும் தனிச் சிறப்புப் பெற்றதாகும் விளங்குகிறது. அத்துடன் சிவஞானத்தின் வாயிலாகக் கிடைக்கப்பெறும் அரும்பெரும் உணர்வுகளுக்கு இலக்கணமாகவும் திருமந்திரம் அமைகின்றது.

திருமந்திரத்தை அருளிய திருமூல தேவருடைய வாழ்க்கையின்

பிற்பகுதியைப் பற்றிய செய்திகள் நமக்குப் பெரியபுராணத்தில் விரிவாகக் கிடைக்கின்றன. ஆனால் முற்பகுதியைப் பற்றிய சான்றுகள் குறைவாகவே உள்ளன. குறிப்பாகத் திருமூல நாயனார் வாழ்ந்த காலத்தைப் பற்றிய பல்வேறு கருத்துகள் மீது வரலாற்று ஆசிரியர்கள் ஒரு முடிவை அடையவில்லை. சமார் எட்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தாம் பாடிய திருத்தொண்டத் தொகையில் "நம்பிரான் திருமூலன் அடியார்க்கும் அடியேன்" எனத் திருமூல நாயனார் பெயரைக் குறித்துப் போற்றியிருப்பதால் திருமூல நாயனார் வாழ்ந்த காலம் இவருக்கு முற்பட்டதென ஒரு சில அறிஞர்கள் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றனர். வெள்ளைவாரணர் அவர்கள் பன்னிரு திருமுறை வரலாறு என்னும் சிறந்த நூலில் திருமூல நாயனாரது காலம் கி.பி. 6ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டது எனத் தெரிவிக்கின்றார். டாக்டர் வி.வி. ரமண சாஸ்திரிகள் திருமூலர் 6வது நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்டவர் என்று கருதுகின்றார்கள். திருத்தொண்டர் புராணத்திற்கு விரிவுரை எழுதியுள்ள

சிவக்கவிமணி திரு சி. கே. சுப்பிரமணிய முதலியார் அவர்கள் திருமூலர் காலம் நமது ஆராய்ச்சிக்கு எட்டாத காலமென்று முடிவெடுப்பது நலமாம் என்கின்ற கருத்தை வெளியிடுகின்றார். அண்மையில் பேராசிரியர் அ. ச. ஞானசம்பந்தன் எழுதி வெளிவந்துள்ள "பெரியபுராணம் ஓர் ஆய்வு" என்கின்ற நூலில் திருமூலர் மூவர் முதலிகளுக்கு அடுத்து வாழ்ந்திருக்கலாம் என்கின்ற கருத்தும் வெளிப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் திருமூலர் மூவாயிரம் மந்திரங்களை ஓர் ஆண்டிற்கு ஓர் மந்திரமாகக் கூட்டுரைத்து மூவாயிரம் ஆண்டுகள் இவ்வுலகத்தின்கண் மசிழ்ந்து வீற்றிருந்து திருக்கைலையில் சிவனடி சேர்ந்தார் என்கின்ற பெரிய புராணச் செய்தியையும் கருத்தில் கொள்ளவேண்டியுள்ளது. ஆனால் இதற்கான தெளிவான சான்றுகள் எதுவும் திருமந்திரத்தில் காணப்படவில்லை என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது. முடிவு எதுவாயினும் திருமூலர் திருநிலவலகில் பன்னெடுங்காலம் சிவயோகத்தில் அமர்ந்து உலகமுய்யச் செயலாக சிவலோக சிவஞான நெறிகளுக்கான உபதேசங்களை யெல்லாம் அருளிச் செய்தார் என்பது திருமந்திரத்தில் ஆங்காங்கு வெளிவருகிறது.

ஒப்பில் எழுகோடி யுகம் இருந்தேன்
(பாடல் 74)

இருந்தேன் இக்காயத்தே
எண்ணிலிகோடி
இருந்தேன் இராப்பகல் அற்ற
இடத்தே
இருந்தேன் இமையவர் ஏத்தும்
பதத்தே
இருந்தேன் என்நந்தி இணையடிச்

சீழே
(பாடல் 80)
திருமூலர் தமது ஒப்பற்ற யோக சாதனையாலும், தவ வலிமையாலும் உடம்பினைப் பல்லாண்டுகள் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கான உபாயங்களை நன்கு அறிந்துகொண்டதன் காரணமாக அவர் நெடுங்காலம் தரணியிலே வாழ்ந்திருந்து, முழுதுணர்ந்த மெய்ஞ்ஞானச் சிந்தையிலே இறைவன் தந்த ஆகமப் பொருளை இப்புவிவில் பிறந்த மக்கள் அனைவரும் பிறவிப்பயனை அடையும் பொருட்டுத் திருமந்திர மாலையினை அருளிச் செய்தார் என்பதற்குப் பின்வரும் திருமந்திரங்களையும் சான்றாகக் கொள்ளலாம்.

உடம்பார் அழியில் உயிரார்
அழிவார்
திடம்படமெய்ஞ்ஞானஞ் சேரவு
மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம்
அறிந்தே

உடம்பை வளர்த்தேன்

குறிப்பிடுவதும்

தேவையாகும்.

உயிர்வளர்த்தேனே (பாடல் 24)

பேராசிரியர் அ. ச. ஞானசம்பந்தன்

உடம்பினை முன்னமே

சுறுவதாவது "தமிழகச் சமய வளர்ச்சி யில் திருமூலருக்கு இடம் இல்லை. அவர் கூறும் யோகம், சகசுரம் தான் புவற்றைப்பற்றி இச்சைவச் சமயம் பற்றிப் பாடியவர்கள் யாரும் எந்தவும்

உடம்பினுக்குள்ளே யுறுபொருள்

புராட்டில்லை. திருமுறைகள் ஏறத்தரழ

உடம்புளே உத்தமன்

ஒரே தொள்ளையில் வளர்ந்து இருப்

கோயில்தொன்பான் என்

பதை இன்றுங் காணலாம். இவற்றின்

உடம்பினை யானிருந்

நடுவே பத்தாம் திருமுறையாகத்

தோம்புகின் றேனே.

திருமந்திரம் எவ்வாறு யாரால் புகுத்தப்

பின்புறப் பிப்பறா மறா

புட்டது என்பது அறியக்கூட இல்லை".

உய்ய உடம்பை

திருமூலரும் சிவபரம்பொருளை

அருள்பெற்றவ திருமூலத்

முற்றுக்கொள்பவர்தாம். உடம்பைவ

தேவர்ப்பூவுலகில் றுசித்த லவிகர்ப்புடம்

ஆகமங்கள் உபசாபற்றி வர்ப்புகுதியாகப்

கலைந்து தெளிந்து சிவயோக நிலையில்

பேசுகிறார். மூவர் காலத்தில் வழக்கில்

வளண்ட வகைக்காசா சித்திசுளையும்

மாதிரும் பஇவ்வாறே ஆகமங்கட்கு

உகைப்பெற்றவராகி "என்னை நன்னுக

இவற்றி தரும் இடம் மிக அதிமகான

இறைவன் வியுடைத்தனீர்: வர்தன்னை

மகாகும் யு பிள்ளையாரைப் போலவே

நன்றாகத் தருதமிழ்ச் சிவசெய்யுடனே"

இவரும் பாடி அன்பின் பெருமையையும்,

வள்கிற கருத்தின்படி ஆகம சாஸ்திரை

புணர்ந்தெழுத்தின் பெருமையையும் மடவ

முக்குக்குக் உபதேசமுதகுக் அருளிணர்

சுயடியாகப் புகர்த்தப் பேசுகிறார்.

என்கின்ற இவருமையுட்கு மட்டும்

புதுமீழின் பெருமையையும் பேசுகிறார்.

தரவில்லை. இவை அனைத்தும் திருமூலரின் காலம் மூவரில் இருவருக்குப் பிற்பட்டிருக்குமோ என நினைக்க இடந் தருகின்றன. பிள்ளையாரும் நாவரசரும் தில்லை என்றே கூறவும் திருமூலர் சிதம்பரம் என்ற பெயரை ஐந்து இடங்களிற் பயன்படுத்துவதும் இவர் காலத்தால் பிற்பட்டவர் என்பதை உணர்த்துகிறது."

-- (பெரியபுராணம் - ஓர் ஆய்வு - அ. ச. ஞானசம்பந்தன் பக்கம் 172-173)

"திருமூலர் இந்தப் பக்தி இயக்கத் தொண்டர் குழுவில் எவ்வாறு சேர்க்கப்பெற்றார் என்பதே வினாவுக்குரிய ஒன்றாகும். பக்தி இயக்கத்தார்கள் கூறும் சிவம், அன்பு என்பவை தவிரத் திருமூலர் கூறும் யோகம், தாரணை, பிரணாமுயாமம் முதலியவை பற்றிப் பக்தி இயக்கத்தார் கண்டு கொள்ளவே இல்லை. மேலும் திருமந்திரம் தேவார, திருவாசக, இசைப்பா போன்ற பகுதிப் பாடலன்று. அப்படியிருக்க எவ்வாறு இவர் இத்தொகுப்பினுள் இடம் பெற்றார் என்ற வினாவிற்கு விடைகூறல் கடினம் என்றாலும் இவ்வாறு ஐயுறுவார் ஐயங்களை நீக்குவது போலச் சந்தரர் 'நம்பிரான் திருமூலர்' என்று அடை தருகின்றார். நம்பிரான் என்ற அடையால் நமக்கு உரிமை உடைய தலைவர் என்பது பெறப்படுகிறது. தண்டியடிகள் என்று கூறினவுடன்

இவர் கண்ணில்லாதவர் என்ற நினைவுதானே தோன்றும்? அந் நினைவு தவறானது என அறிவுறுத்துவார். போலக் கண்ணிலாவிடினும் கண்ணின் பயனாம் நாட்டத்தைப் பெற்றவர் என்ற கருத்தை அறிவுறுத்துகிறார்."

-- (பெரியபுராணம் - ஓர் - ஆய்வு - அ. ச. ஞானசம்பந்தன்) (பக்கம் 663)

வினாவை எழுப்பிப் பேராசிரியர் விடையையும் கண்டுள்ளார் என்பதும் பொருந்தும். திருமூலரை நம்பிரான் என்று போற்றிச் சந்தரர் தொண்டர் குழுவிலும் அவரைச் சேர்த்துக் கொள்கின்றார் என்பதும் தகும். சமய வளர்ச்சித் தோத்திரம், சாத்திரம் இரண்டிற்குமே சமமான பங்கு உண்டு. ஒன்றின்றி மற்றது இல்லை. முழுமையான சமயம் தோத்திரத்திற்கும் சாத்திரத்திற்கும் போற்றத்தகு பங்கினை அளிக்கின்றது. சைவம் போன்ற தொன்மை வாய்ந்த சமயம், அளப்பரிய காலம் வளர்ந்து வந்ததன் விளைவாகப் பல்வேறு நீரோட்டங்களைத் தன்னுள் அடக்கிக் கொள்கிறது. அறிவுக்கெட்டாப் பரம்பொருளைக் காண விழையும் போது மனதிலே ஏற்படும் பயம், வியப்பு, பக்தி, அன்பு, ஆச்சர்யம் போன்ற உணர்வுகள் கவிதைகளாகவும் பாடல்களாகவும் ஆற்றுப்பெருக்கத்தைப் போல் வெளிவருபவைகளாகச் சமயத்தின் தோத்திரப் பகுதிகளுக்கு

அடிகால் நாட்டுகின்றன. அதே நேரத்தில் மனிதனின் தனிச் சொத்தாகிய பகுத்தறிவும் பணியாற்றத் தொடங்கி விடுகின்றது. மனதிலே உருவாகும் எண்ண அலைகளைப் பாகுபடுத்தி அவற்றின் தன்மையை ஆராய்ந்து தத்துவ வடிவம் அளித்துப் பல்வேறு கருத்துக்களிடையே உரிய தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொள் கைகளையும் கோட்பாடுகளையும் அளிக்கும் வகையில் மனிதனின் பகுத்தறிவு தனது பணியினை மேற் கொள்கிறது. இப் பணியின் முடிவே சாத்திரமாகும். தோத்திரங்களுக் கிடையே சாத்திரங்கள் தோன்றுவது இயற்கையே தவிர வேறொன்றில்லை. சைவ சமயத்திற்கு நாயன்மார்கள் இலக்கியம் மட்டும் அளிக்கவில்லை. இலக்கணத்தையும் தந்துள்ளார்கள். ஏன்? மூவர் முதலிகளின் இலக்கியத்தின் முடிவே இலக்கணமாகக் கருதப்பட வேண்டும். இந்த நிலையிலிருந்து நோக்கும்போது திருமந்திரம் தந்த திருமூலதேவர் சைவ சமயத்திற்குத் தனித்தன்மை வாய்ந்த சித்தாந்தத்தைக் கொடுத்துள்ளார்கள் என்றே ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

சித்தாந்தம் என்பது முடிந்த முடிவினைக் குறிக்கும். சைவம் என்பது சிவத்தொடர்புடையது எனப் பொருள் படும். "சைவம் சிவத்துடன் சம்பந்தமா வது" - திருமந்திரம் பின் வருமாறு கூறுகிறது.

"சைவம் சிவத்துடன் சம்பந்தமாவது சைவம் தனையறிந் தேசிவம் சாரூதல் சைவம் சிவந்தன்னைச் சாராமல் நீவுதல் சைவம் சிவானந்தஞ் சாயுச் சியமே. (ஐந்தாம் தந்திரம்.சாயுச்சியம்.1)

அதாவது சைவமாவது சிவமாம் பரம்பொருளுடன் பொருந்தி நின்றலாம். சிவ தத்துவத்தை உணர்ந்து அதன் மையமாக விளங்கும் சிவத்தைப் பற்றி ஒன்றி நின்றலாம். சீவன் தன்னிடத்தி லேயே சிவமானது ஒளிவிட்டு அமைந் திருப்பதை உணர்ந்து கொள்ளலாம். இந்த நிலையில் கிடைக்கும் பேறே சிவானந்தப் பேறாகும் என்பதையும் அறிந்து கொள்ளலாம். எனவே சைவ சித்தாந்தம் உயிர்கள் சிவத்துடன் சம்பந்தப்படுவதால் அடையக்கூடிய பெருநெறியை விளக்குகின்றது. சிவப் பரம்பொருள் உயிர்கள் மேல்கொண்ட பெரும் கருணையின் காரணமாக அருளாளர்கள் மூலம் அருளிச் செய்த ஞானத்தொகுதியே சைவ சித்தாந்தமாகு மெனவும் கூறலாம். இறைவன், உயிர், அவற்றைப் பற்றி நிற்கும் தனை, இவற்றிற்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு போன்றவற்றின் தன்மையை ஆய்ந்து, அத்தளையின் தன்மையை விளக்கி மாயை. இருளை அகற்றிச் சீவன் சிவனைச் சாரும் முறைகளைப் போதிப்பதே சைவ சித்தாந்தமாகும்.

அதாவது திருமூலர் அருளிய திருமந்திரம், பதி, பேசு, பொச்சம் எனும் முப்பொருள் உண்மையினையும் சரியை, கிரியை, யோசம், ஞானம் என்னும் நால்வகை நன்னெறிகளையும் விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது எனவேதான் சேக்கிழார் பெருமான் திருமூலரைக் குறித்து "நலஞ்சிறந்த ஞானயோசுக் கிரியா சரியையெலாம் மலர்ந்த மெழித் திருமூலத்தேவர்" என்று வாழ்த்துகிறார். இந்நூலிலுள்ள ஒன்பது தந்திரங்களுள் முதல் நான்கு சிவஞானம் பெற விரும்புவோர்க்குத் தேவையான தகுதியைப் பற்றியும் அதற்கான சாதனங்களையும் விளக்கி விடுகின்றது. ஆறு முதல் ஒன்பது வரையிலுள்ள பத்திரங்கள் ஞானத்தைப் பற்றியும், ஞானம் பெற்றோருடைய அனுபவம் பற்றியும், அனுபவம் பெற்றோர் எய்தும் பேற்றினைப்பற்றியும், அவர்களுடைய உலக வாழ்வின் பெருமையைப் பற்றியும் எடுத்துக்கூறுகிறது. இவற்றிற்கு மையமாக நிற்பது ஐந்தாவது தந்திரம். இதில்தான் சைவ சித்தாந்த உண்மைகள் யாவும் பேசப்படுகின்றன. சரியையாதி நிற்பாதிங்களுவிளக்கப் படுகின்றன. அவற்றை மேற்கொள்வதின் விளைவாகப் பெறப்படும் சிவ சம்பந்தத்தின் தேன்மையைப் பற்றியும் பேசப்படுகிறது. உலக வாழ்வின் பெருமையைப் பற்றியும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அடையப்படுபவன் இறைவனே ஆகும். அவனே சிவன். சிவமறிவித் துன்பத்தில்

இருந்து நீங்கி வீடுபெறுதல் சிவனையடைந்தாலன்றிக் கைகூடாது. சிவனோருவனே எல்லார்க்கும் தலைவன் ஒன்றவன் தானே இரண்டவன் இன்னருள், (1) சிவனோடொக்கும் தெய்வம், தேடினாமில்லை, அவனோடொப்பார், இங்கு யாவருமில்லை, (5) அவனையொழிய அமரருமில்லை. (6) தன்னை அப்பாயெனில் அப்பனுமாயுளன், (7) அவன் தீயினும் வெய்யன் புனலினுள் தண்ணியன்; சேயினும் நல்லன்; தாயினும் நல்லன், (8) அவன் கடந்து நின்றான் எங்கும் சுண்டு நின்றானே, (14) பிறப்பிலி பிஞ்ஞகன், பேரருளாளன். இறப்பிலி யாவர்க்கும் இன்பமருளும் தறப்பிலி, (25) ஒப்பிலி வள்ளல், ஊழி முதல்வன், (36) இத்தகைய சிவமாகிய பரம்பொருளைச் சூடியும், நெஞ்சினடைவைத்தும் பிரான் என்று பாடியும் பன்மலர் தூவிப் பணிந்து நின்று ஆடியும், அமரர் பிரான் என்று நாடியும், வாழ்த்தவும் செய்வார்க்கு ஈசன் அருள் நிச்சயம் கிடைக்கப்பெறும். ஐயமில்லை. பதியைப் போல் உயிர்கள் என்றும் அழியாத நிலையடைய பொருள் என்பது சைவ சித்தாந்தக் தொன்கையாதலை யாவரும் அறிவர். "பதியினைப் போல் பசு பாசம் அனாதி. உடல், உயிர், செல்வம், இளமை போன்றவற்றில் ஈடுபாடு கொண்டு அவற்றிற்காக உழைப்பவன் ஞானம் பெறத் தகுதியற்றவன். இவற்றின் நிலையாமையை உணர்ந்து எல்லாவற்றிற்கும்

அடிப்படையான இறைவன் மீது நீங்காத பற்று வைப்பதே ஞானம் பெறுவதற்கு முதற்படியாகும். இதை உணராமல் நிலையற்றதொன்றை நிலையெனக் கருதுபவர், உயிரின் உண்மைத் தன்மையினை அறியாதவர்கள் ஆவார்கள். அதனையடுத்து ஞானம் பெற முயல்பவன் அறம் செய்தும், அன்பு பூண்டும், கல்வி கேள்வி மேற்கொண்டும், கொல்லாமை, புலால் மறுத்தல், பிறன் மனை நயவாமை, கள்ளுண்ணாமை போன்ற விரதங்களை மேற்கொண்டும் தெய்வப்புலவர் திருவள்ளுவர் அருளிய கருத்துக்களை அகத்துட்கொண்டு அவற்றைப் பின்பற்றுவதன்மூலம் சைவ சித்தாந்த நெறியைக் கடைப்பிடித்தவனாகின்றான் என்கின்ற நிலை திருமந்திரத்தில் முதல் தந்திரத்தில் விளக்கப்படுகின்றது. அத்தோடு நன்னெறி அறிந்து, ஒழுகி வீடுபேற்றினை அடையும் குறிக் கோளுடன் நற்பொருளே கேட்டுணர்வதற்கான ஆவலுடன், பெரியோர்களை அறிந்தும் வழிபட்டும் உள்ளமாகிய தீர்த்தத்தின் உண்மைகளை உணர்ந்தும் சிவநிந்தை, குரு நிந்தை, மகேஸ்வர நிந்தை ஆகிய தீமைகளை அறவே கழிந்தும் தம்மை அறிந்த தத்துவ ஞானிகளைத் துணையாகக் கொண்டும் சைவ சித்தாந்த ஏணியில் அடுத்த படியில் கால் வைக்க வேண்டுமென்பதும் முதலாவது தந்திரத்தின் சாராமாகும்.

ஶுன்றாம் தந்திரத்தின் குறிக் கோள் சரீர சித்தி உபாயமாகும். உயிர்

உண்ண உடம்பு பேணப்பட வேண்டும். அறம் முதலியவற்றைச் செய்ய உடம்பு தேவைப்படுகின்றது. ஆனால் உடம்பின் வலிமை, மனதின் வலிமை, இறைவனை நாடுவதற்கேயாம். இறைவனை நாடுதல் வேண்டி யோக மார்க்கமாகச் செய்யத் தகுந்தவற்றைச் செய்தும், தகாதவற்றை நீக்கியும், உடலையும், உள்ளத்தையும் ஒருமுகப் படுத்திச், சிவயோக அனுபவத்தை மேற்கொண்டு சிவஞானத்தைப் பெறுவது சைவ சித்தாந்த நான்கு பாதங்களில் ஒன்றானபடியால் திருமந்திரம் யோகத்திற்கு ஒரு சிறந்த இடத்தை நல்கி யோகானுபவங்களை விரிவுபடுத்தியுள்ளது. அதேபோலச் சிவயோகத்தைப்பெற மந்திரங்களின் சாதகமும் அவற்றின் வலிமையும் இன்றியமையாததாகவுள்ளன என்பதையும் நான்காம் தந்திரத்தில் தெரிவிக்கின்றது.

ஐந்தாம் தந்திரம் திருமந்திரத்திற்கு உயிர் நாடியாகக் கருதப்படுகிறது. இதன்கண் சுத்தம், அசுத்தம், மார்க்கம், கடும் சுத்தம் என்னும் நால்வகைச் சைவங்களும், சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நால்வகைச் சைவ நெறிகளும் அவற்றிற்குரிய சன்மார்க்கம், சக மார்க்கம், சற்புத்திர மார்க்கம், தாச மார்க்கம் என்கின்ற வழிகளும் அவற்றைப் பின் தொடர்பவர் பெறக்கூடிய சாலோகம், சாமீபம், சாஸூபம், சாயுச்சியம் என்னும் நால்வகைப் பேறுகளும் அறிவுறுத்தப்

பட்டுள்ளன. இந்த நெறிகள் வழி நின்ற மாணாக்கன் பெறும் மந்தம், மந்ததரம், தீவிரம், தீவிரதரம் என்கின்ற நான்கு வகை அருட்பக்குவ நிலைகளும் விவரிக்கப்படுகின்றன.

இறைவன் ஒருவனே, உயிர்கள் பல, உயிர்கள் அனாதியே, மலத்தால் கட்டுப்பட்டு நிற்பன. அவை உய்யும் பொருட்டு இறைவன் வினைக்கீடாய் மெய்க்கொண்டு உண்ணின்று உருக்கி ஒப்பிலா ஆனந்தக் கண்ணின்று காட்டி களிம்பு அறுக்கின்றான். அருட் கண்ணை விழிப்பிக்கின்றான். இதன் விளைவால் கிடைக்கப்பெறும் இன்பமே பேரின்பமாகும். அதற்காகச் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்கின்ற பாதைகளில் சென்றும் சற்கருவின் அருள்பெற்றும் திருநீறு போன்ற சாதனங்களைத் துணைக்கொண்டும் பக்குவ நிலையை அடைபவர் இறைவன் அருள் பெறுகின்றனர்.

சரியைக்கு,

நாடு நகரமும் நற்றிருக் கோயிலுந் தேடித் திரிந்து சிவபெரு

மான் என்று

பாடுமின் பாடிப் பணிமின்

பணிந்தபின்

கூடிய நெஞ்சத்துக் கோயிலாய்க்

கொள்வனே.

(பாடல்.1445)

கிரியைக்கு,

பத்துத் திசையும் பரமொரு

தெய்வமுண்

டெத்திக் கிலரில்லை என்பதின் அமலர்க்

கொத்துத் திருவடி நிலல்

சரணெனத்

தத்தும் வினைக்கடல் சாராது

காணுமே

(பாடல்.1451)

யோகத்திற்கு,

நெறிவழியே சென்று நேர்மையுள்

ஒன்றித்

தறியிருந் தாற்போல் தம்மை

யிருத்திச்

சொறியினுந் தாக்கினுந்

துண்ணென் றுணராக்

குறியறி வாளர்க்குக் கூடலுமாமே

(பாடல் - 1457)

ஞானத்திற்கு,

சத்தமுஞ் சத்த மனனுந் தகுமனம்

உய்த்த வுணர்வு முணர் த்தும்

அகந்தையுஞ்

சித்தமென் றிம்மூன்றுஞ்

சிந்திக்குஞ் செய்கையுஞ்

சத்தங் கடந்தவர் பெற்றசன்

மார்க்கமே.

(பாடல்.1468)

என்கின்ற திருமந்திரங்கள் சைவ

சித்தாந்த நன்னெறிகளுக்குத் தலை

சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாக விளங்கு

கின்றன. ஏழு, எட்டு, ஒன்பது

தந்திரங்களில் வரும் இறையருள் பெற்ற

உயிர்கள் சிவயோக, சிவஞான

நெறிகளில் ஆழ்ந்து நின்று

நற்பண்புகளை மேற்கொண்டனவாய்
அறிவுதயம் பெற்றவையாய், சிவ தரிசன
அனுபவம் பெற்று அம்பலவாணனின்
திருநட்டத்தைப் பல்வேறு நிலைகளில்
கண்டுகளித்துச் சிவத்தைத் தம்முள்
அனுபவித்து மோன சமாதியில்
திளைத்து சர்வ வியாபியாகிய சிவனின்
பெருமையை என்நென்றும் உணர்வில்
கொண்டு வாழ்ந்து வரும் உன்னதமான
நிலையைப் பற்றிய விளக்கம் திருமந்திர
மாலைக்குப் பெருமை தரக்கூடிய
ஒன்றாகும்.

ஒன்றே குலமும், ஒருவனே
தேவனும் என்கின்ற திருமந்திர வாக்கு
சைவ சித்தாந்தத்தின் மையக் கருத்தாக
அமைகின்றது. சிவனே அத்தெய்வ
மாகும். சிவபெருமான் அமரும் திருக்
கோயில் அடியார் திருவுள்ளமாகும்.

உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்
பாலயம்
வள்ளற் பிரானார்க்கு வாய்கோ
புரவாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன்
சிவலிங்கங்
கள்ளப் புலனைந்துங் காளா
மணிவிளக்கே
(பாடல் - 1823)

உருவாயும், அருவாயும், அருருவாயும்
நிற்கின்ற ஈசனை விங்க ரூபமாக வழி
படுவது ஈசனின் அருளை வரவழைத்துக்
கொள்வதற்கான முக்கிய சாதனமாகும்.
இம்முன்று வகையான திருமேனிகளைக்

ம்காளரும் பரசிவன் எல்லா
உயிர்களுக்கும் குருவாய் நின்று வேண்டு
வார்க்கு வேண்டியதை யெல்லாம்
வழங்கி அருள்வான்.

உருவும் அருவும் உருவோ டருவும்
மருவு பரசிவன் முன்பல்
லுயிர்க்குங்
குருவு மெனநிற்குங் கொள்கைய
னாகுந்
தருவென நல்குஞ் சதாசிவன்
தானே.
(பாடல் -1763)

சித்தாந்த நெறியின் தாரக
மந்திரமாகச் செந்தமிழ்த் திருவைந்
தெழுத்து திருமந்திரத்தில் பல்வேறு
இடங்களில் போற்றிப் பேசப்
படுகின்றது.

ஒன்றுகண் டீர் உல குக்கொரு
தெய்வமும்
ஒன்றுகண் டீர் உல குக்குயிராவது
நன்றுகண் டீர் இனி நமச்சிவா
யப்பழந்
தின்றுகண் டேற்கிது தித்தித்த
வாரே
(பாடல்-2962)

அஞ்செழுத் தாலே அமர்ந்தனன்
நந்தியும்
அஞ்செழுத் தாலே அமர்ந்தபஞ்
சாக்கரம்
அஞ்செழுத் தாகிய வக்கர
சக்கரம்

அஞ்செழுத் துள்ளே அமர்ந்திருந்
தானே.
(பாடல் - 934)

சிவாய நமவெனச் சித்தம் ஒருக்கி
அவாயம் அறவே யடிமைய
தாக்கிச்
சிவாய சிவ சிவ வென்னெற்றே
சிந்தை

அவாயங் கெடநிற்க
ஆனந்தமாமே
(பாடல் 2718)

இறைவனது திருப்பெயராகியத்
திருவைந்தெழுத்தினை உச்சரித்து
மனதை ஒருமித்துச் சிவத்தில்
பொருத்தினால் பிறவித் துன்பம்
நீங்கும்.

நமவென்னு நாமத்தை நாவில்
ஒடுங்கிச்
சிவவென்னு நாமத்தைச் சிந்தையு
ளேற்றப்
பவமது தீரும் பரிசுமதற்றால்
அவமதி தீரும் அறும்பிறப்
பன்றோ
(பாடல் 2717)

சிவஞானம் பெற்ற உயிர்
தன்னுடம்பையும், கருவி கரணங்களை
யும் மற்ற தத்துவங்களையும் தன்னில்
வேறாகப் பகுத்துணர்ந்து சிவபரம்
பொருளே மெய்ப்பொருளு எனக் கண்டு
தெளியும் போது மெய்கண்டதென்று
சிறப்பிக்கப்படும். இதை

மெய்வாய்கண் மூக்குச்
செவியென்னும் மெய்த்தோற்றத்
தவ்வாய அந்தக் கரணம்
அகிலமும்
எல்லா வுயிரும் இறையாட்ட
ஆடலாற்
கைவா யிலா நிறை எங்குமெய்
கண்டதே
(பாடல் 2586)

எனவரும் திருமந்திரப் பாடல்
உணர்த்தும்.

சிவ பரம்பொருள் உயிருக்கு
அருள் செய்தல் வேண்டி ஆசிரியத் திரு
மேனி கொண்டு எழுந்தருளிப் பாசங்
களை நீக்கி மெய்யுணர்வு அளித்து
அருள்வான் என்பது சைவ சித்தாந்தத்
துணிபாகும். இதைக் கூறும்
திருமந்திரம் பின்வருமாறு.

குருவே சிவமெனக் கூறினன் நந்தி
குருவே சிவமென் பதுகுறித்
தோரார்
குருவே சிவனுமாய்க் கோனுமாய்
நிற்கும்
குருவே யுரையுணர் வற்றதோர்
கோவே.
(பாடல்-1581)

உயிரானது பாச ஞானம், பசு
ஞானம், பதி ஞானம் ஆகியவற்றைச்
சிவத்தின் அருட்சக்தியால் படிப்படி
யாக அடைவதற்கான முயற்சிகளில்
ஈடுபடும்பொழுது அழியும் தன்மை

யுடைய பிரபஞ்சத்தை அசத்து என்றும்
 அழிவின்றி நிற்கும் பரம்பொருளைச்
 சத்தெனவும், சிவமாகிய பரம்பொருளை
 சிவசத்து எனவும், அசத்தினைச் சார்ந்த
 நிலையில் அசத்தாகவும், சத்தினைச்
 சார்ந்த நிலையில் சத்தாகவும், இவ்விரு
 பொருள்களின் உண்மைத் தன்மையை
 அறியும் திறமை படைத்துச்
 சதசத்தாகவும் நிற்கும் நிலை சைவ
 சித்தாந்தம், சமய தத்துவங்களுக்கு
 வழங்கிய தனித்தன்மை வாய்ந்த
 மாபெரும் உண்மையாகும். இதற்கான
 குறியீடுகள் பின்வரும் திருமந்திரங்
 களில் தெளிவாக்கப்படுவதைக்
 காணலாம்.

சத்தும் அசத்தும் சதசத்துந்
 தான்கண்டு
 சித்தும் அசித்தும் சேர்வுறா
 மேந்தத்
 சுத்தம் அசத்தமும்-தோய்வுறா
 மேநின்று
 நித்தம் பரஞ்சுத்த சைவர்க்கு
 நேயமே
 (பாடல்-1420)

சத்தும் அசத்தும் சதசத்துந்
 தான்கூடிச்
 சித்தும் அசித்தும் சிவசத்த
 தாய்நிற்கும்
 சுத்தம் அசத்தம் தொடங்காத்
 தூரியத்துச்
 சுந்தரா மூன்றுடன் சொல்லற்
 தவர்களே
 (பாடல்-2328)

தானே அறியான் அறிவிலோன்
 தானல்லன்
 தானே யறிவான் அறிவு
 சதசத்தென்
 றானால் இரண்டும் அரனருளாய்
 நிற்கத்
 தானே யறிந்து சித்துடன்
 தங்குமே
 (பாடல் -2329)

பாச ஞானமாவது ஆணவம்,
 கன்மம், மாயை என்னும் மும்மலங்
 களைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதாகும்.
 அவை முறையே நெல்லின் பகுதி
 களாகிய முளை, தவிடு, உமி
 என்பவற்றைப் போன்று உயிரைப்
 பிணித்து மறைந்துள்ளது போலாகும்.
 இதைப் பின்வரும் திருமந்திரப்பாடலில்
 காணலாம்.

ஆணவ மாயையுங் கன்மமு
 மாமலங்
 காணு முளைக்குத் தவிடுமி
 யான்மாவும்
 தாணுவை யொவ்வாமற் றண்டுல
 மாய்நிற்கும்
 பேணுவாய் மற்றுநின் பாசம்
 பிரித்தே.
 (பாடல்-2192)

சித்தாந்தச் சமயத்தின் பெருமை
 வாய்ந்த கோட்பாடு இறைவனடி
 பேணுதலாகும். இறைவன் திருவடியை

அருட் சக்தியென்றும், அருள்
ஞானமென்றும் உள்தெளிவென்றும்
சுட்டிக்காட்டுவது சித்தாந்தமேயாகும்.
பின்வரும் திருமந்திரம் இதைப்
பிரதிபலிக்கின்றது.

திருவடியே சிவ மாவது தேரில்
திருவடி யேசிவ லோகஞ்

சிந்திக்கில்

திருவடி யேசெல் சதியது செப்பில்
திருவடி யேதஞ்சம் உள்தெளி
வார்க்கே

சிந்தையி னுள்ளே எந்தை திருவடி
சிந்தையும் எந்தை திருவடிக் கீழ்து
எந்தையும் என்னை யறியகி
லனாகில்
எந்தையை யானும் அறியகி
லேனே
(பாடல் 2428)

அத்தகைய இறைவனுடைய திருவடி
யினை வேண்டுமன்பருக்கு அருளல்
அவனது இயல்பாகும். உலகெங்கும்
தாளான் உண்மையை அவன்
அளிப்பான். நீக்கமற நிற்கின்ற
பரிபூரணானந்தன் ஆதலின் திருவடி
சார்ந்தோருக்குப் பேரின்பத்தை அருள்
வடிவில் அளிக்கின்றான். சித்து இவை,
அசித்து இவை என அறிவித்து
போகத்தின் வாயிலாகச் சிவ ஒளியுடன்
கலந்து அவ் யோகம் புகாதவண்ணம்
பேரின்பத்தைப் பெறுவதற்கான
அருளைப் புரிபவனும் அவனேயாகும்.

சிவயோக மாவது சித்தசித்
தென்று
தவயோகத் துள்புக்குத்
தன்னொளி தானாய்
அவயோகஞ் சாரா தவன்பதி
போக
நவயோக நந்தி நமக்களித் தானே
(பாடல் 122)

அளித்தான் உலகெங்குந்
தானான உண்மை
அளித்தான் அமரர் அறியா
உலகம்
அளித்தான் திருமன்றுள் ஆடுந்
திருத்தான்
அளித்தான் பேரின்பத்
தரும்பொளி தானே
(பாடல் 123)

சைவ சித்தாந்தம் தத்துவ
விளக்கங்களுடன் நின்று விடவில்லை.
சிவமாம் பரம்பொருள் தத்துவங்களுக்கு
அப்பாற்பட்டவன். தத்துவாத் தன்,
"அப்பாலாய், அதற்கும் அப்பாலாய்,
அப்பாலுக்கப்பாலாய் நிற்பன்"
என்பார் வள்ளலார். இறைவன்
தத்துவக் கூட்டத்தில் நிற்கின்றான்,
தத்துவக் கூட்டத்திற்கு அப்பாலும்
நிற்கின்றான். தத்துவம் எங்குண்டு,
தத்துவன் அங்குண்டு; தத்துவம்
எங்கில்லை தத்துவன் அங்கில்லை
(பாடல்-2017). இருவினைக்கு அப்பால்
நிற்கும் பரம்பொருளை, பேரின்ப
நிலையை, அன்பின் வடிவை, படைத்தல்,

காத்தல், அழித்தல், அருளல் போன்ற தொழில்களையெல்லாம் புரிந்து சக்திகளுக்கு அப்பாற்பட்ட ஓர் உண்மையை இப்பிரபஞ்சத்திற்கு ஆதாரமாய், பிரபஞ்சமாய், எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாய், எல்லாவுமாய், நிற்கின்ற ஒருவனை மனதுள் உணர்ந்து அவனது தன்மையை விளக்கி, அவனை அடையும் வழிகளை உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டுவது மட்டுமின்றி அந்த வழிகளால் கிடைக்கக்கூடிய பேரின்பத்திற்கு இலக்கணமாகவும், இலக்கியமாகவும் நிற்கும் பெரும் பெருமை சைவ சித்தாந்தத்தைச் சாரும். ஐம் புலன்களினால் கிடைக்கக்கூடிய விஷயாதி அனுபவங்களில் மக்கள் மயங்கி நிற்கும்போது அந்தச் சிற்றறிவினை "ஆமேவு, பால் நீர் பிரிக்கின்ற அன்னம் போல்" பேரறிவில் இருந்து பிரித்துப் பிறவிக்குக் காரணமான கன்ம நிலையிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொண்டு வாழ்வையும், வாழ்வு தரும் அனுபவங்களையும் சிவனின் தன்மையை வெளிக்காட்டும் ஏணியாக அமைத்து அந்த ஏணியில் படிப்படியாக ஏறி ஒப்பில்லாத ஆனந்தத்தைத் தம்முள் பெற்று விவரிக்க இயலாத நிலையை தம்முள் கண்டு அந்த நிலையைப் பிறரும் அனுபவிக்கச் செய்வதே சைவ சித்தாந்தியின் தலையாய கொள்கையாகும். பின் வரும் திருமந்திரம் இதற்குச் சான்றாகும்.

முப்பதும் ஆறும் படிமுத்தி
ஏணியாய்

ஒப்பிலா ஆனந்தத் துள்ளொளி
புக்குச்
செப்ப அரிய சிவங்கண்டு
தாந்தெளிந்
தப்பரிசாக அமர்ந்திருந் தாரே
(பாடல்-126)

திருமந்திரத்தில் முதல் தந்திரத்தில் அமைந்திருக்கும் உபதேசம் என்கிற பகுதியில் சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்களையெல்லாம் ஒருங்கே சேர்க்கப்பட்டு ஒளி வீசும் முத்துக்குவியல்போல் விளங்குவது திருமந்திர மாலை, வெறும் தத்துவ நூல் மட்டுமல்ல, ஓர் உணர்வு நூல் என்கின்ற உண்மையை எடுத்துக் காட்டும் பாங்குடன் அமைந்திருப்பது வியக்கத்தக்கதாகும். இந்த உபதேசம் என்கின்ற தலைப்பில் முப்பது மந்திரங்கள் உள்ளன. இப்பகுதிதான் "மூலன் உரைசெய்த முப்பது உபதேசம்" என்பதற்குச் சான்றாக இருக்கலாம். துடிசைக் கிழார் இந்த உபதேசப் பகுதி ஏனைப் பகுதிகளினின்றும் வேறாகத் தனிப்பட்டு விளங்குவதைச் சுட்டிக் காட்டி இப்பகுதியை ஒரு தனி நூலாகக் கருதுகின்றார்கள். அது எப்படியாயினும், உபதேசம் என்கின்ற ஒரு பகுதி ஒரு அறிவுப் பொக்கிஷமாக, ஒரு விரிந்த ஆழ்ந்த அனுபவக் கடலாக காணப்படுகின்றது. சிவயோகத்தில் மூழ்கி, சிவஞானம் பெற்றவர்களாக, சிவ உணர்வோடு என்றும் கலந்து அன்பும் கருணையும் நிறைந்த உள்ளம் படைத்தவர்களாக வாழும் சிவலோகச்

சித்தர்களை உபதேசப்பகுதி படமெடுத்துக் காட்டுகிறது.

சித்தர் சிவலோகம் இங்கே
தரிசித்தோர்
சத்தமுஞ் சத்த முடிவுந்தம்
முள்கொண்டோர்
நித்தர் நிமலர் நிராமயர் நீள்பர
முத்தர்தம் முத்தி முதல்முப்பதத்
தானே.
(பாடல்.125)

தம்முள் இவர்கள் சிவத்தைக் கொண்டிருப்பதாலும் சிவமெனும் பரம்பொருள் எங்கும் நிறைந்திருப்பதாலும் இவர்களும் எங்குமிருப்பர். எல்லாம் இறைவன் செயல் என்பதை எப்பொழுதும் மனதில் கொண்டிருப்பர். காலத்திற்கு அப்பாற்பட்ட சிவமாகிய பரம்பொருளுடன் இவர்கள் கலந்து நிற்பதால் முக்காலத்தின் இயல்பையும் இவர்கள் நன்கு உணர்ந்தவர்களாகிறார்கள். இந்த நிலையே "இழவு வந்து எய்திய சோம்பே" எனப்படுகிறது. தன்னினைவு இழந்த நிலையில் உணர்வுகளெல்லாம் சிவமாகி நிற்கும்பொழுது கிடைக்கும் அனுபவமே சோம்பல் எனப்படும். தாயுமானவர் இந்த நிலையைத் "தூக்காத தூக்கமது தூக்கும் பராபரமே" என்று அழகாக வருணிக்கின்றார். திருமந்திரம் இந்த நிலைக்கு இலக்கணம் வகுக்கின்றது.

இருந்தார் சிவமாகி எங்குந்
தாமாகி

இருந்தார் சிவன்செயல்
யாவையும் நோக்கி
இருந்தார் முக்காலத் தியல்பைப்
குறித்தங்கு
இருந்தார் இழவுந் தெய்திய
சோம்பே
(பாடல்.127)

திருமூலர் சைவ சித்தாந்த வித்தகராக மட்டுமின்றி ஒரூ தலை சிறந்த சித்தபுருடராக விளங்கியிருக்கிறார். சிவமாம் பரம்பொருள் ஒன்றே என்பது சித்தர்கள் கண்ட உண்மையாகும். சித்தர்கள் சிவமென்கின்ற ஒரே உண்மையைப் பற்றிய அனுபவத்தை, உணர்வினை எடுத்துக் கூறுகிறார்கள். பரிபூரணானந்தத்திற்கு வழிகாட்டும் இறையுணர்வாளர்களாகவும் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுடைய உள்ளத்தில் சத்த சிவம் எங்கும் எப்போதும் தோய்ந்து நிற்கின்றான். தங்களுடைய மனவெளியிலே சிவமெனும் பரம்பொருள் என்றும் கலந்த நிலையில், ஐம்புலன்களால் தூண்டப்படும் உணர்ச்சிகளை முழுமையாக அடக்கியவர்களாகத் தானென்கின்ற தன்மையை அறவே ஒழித்து வாழ்ந்து வருபவர்கள் சித்தர்களாவார்கள். சிவத்தின் திருவருள் அமுதத்தைத் தம்முள்ளேயே பெறுகின்றனர். மனமும் சித்தமும் அந்தக்கர்ணங்களும் சிவநினைவில் ஒடுங்கியிருத்தல் காரணமாக ஒப்பற்ற யோக நிலையில் இருக்கின்றனர். அந்த நிலையின்

விளைவாக அவர்கள் பெறும்
பேரின்பத்தை விவரிக்கவும் இயலுமா?

தூங்கிக்கண் டார்சிவ லோகமும்
தம் உள்ளே
தூங்கிக்கண் டார்சிவ யோகமும்
தம் உள்ளே
தூங்கிக்கண் டார்சிவ போகமும்
தம் உள்ளே
தூங்கிக்கண் டார்நிலை
சொல்வதெவ் வாறே."
(பாடல்-129)

திருமந்திரத்தில் சித்தர்களின்
மனநிலையை விளக்கும் மந்திரங்கள் பல
பகுதிகளிலே காணப்படுகின்றன.
எடுத்துக்காட்டாகச் சில மந்திரங்கள்
தரப்படுகின்றன.

மாணிக்கத் துள்ளே மரகதச்
சோதியாய்
மாணிக்கத் துள்ளே மரகத
மாடமாய்
ஆனிப் பொன் மன்றில் ஆடுந்
திருக்கூத்தைப்
பேணித் தொழுதென்ன
பேறுபெற் றாரே
(பாடல்-131)

இத்தவம் அத்தவம் என்றிரு
பேரிடும்
பித்தரைக் காணின் நகுமெங்கள்
பேர்நந்தி

எத்தவ : மாகிலென் எங்குப்
பிறக்கிலென்
ஓத்துணர் வாரக் கொல்லையூர்
புகலாமே
(பாடல்-1543)

ஆயத்துள் நின்ற அறுசம
யங்களும்
காயத்துள் நின்ற கடவுளைக்
காண்கிலா
மாயக் குழியில் விழுவர்;
மணைமக்கள்
பாசத்தில் உற்றுப் பதைக்கின்ற
வாறே
(பாடல்-1530)

ஆறு சமயமுங் கண்டவர்
கண்டிலர்
ஆறு சமயப் பொருளும்
அவனலன்
சேறுமின் தேறிக் தெளிமின்
தெளிந்தபின்
மாறுதல் இன்றி மனைபுகலாமே
(பாடல்-1533)

வாசியு மூசியும் பேசி
வகையினால்
பேசி யிருந்து பிதற்றிப்
பயனில்லை
ஆசையும் அன்பும் அறுமின்
அறுத்தபின்
ஈசன் இருந்த இடம். எளிதாமே
(பாடல்-2613)

தன்னை யறிந்திடும் தத்துவ
 ஞானிகள்
 முன்னை வினையில் முடிச்சை
 யமிழ்ப்பர்கள்
 பின்னை வினையைப் பிடித்துப்
 பிசைவர்கள்
 சென்னியில் வைத்த
 சிவனருளாலே
 (பாடல் - 2611)

ஒழிந்தேன் பிறவி யுறவென்னும்
 பாசங்
 கழித்தேன் கடவுளும்
 நானுமொன் னானேன்
 அழிந்தாங் கினிவரு மாக்கமும்
 வேண்டேன்
 செழுஞ்சார் புடைய சிவனைக்
 கண்டேனே.
 (பாடல் - 2958)

பெற்றார் உலகிற் பிரியாப்
 பெருநெறி
 பெற்றார் உலகிற் பிறவாப்
 பெரும்பயன்
 பெற்றார் அம்மன்றிற் பிரியாப்
 பெரும்பேறு
 பெற்றார் உலகுடன் பேசாப்
 பெருமையே
 (பாடல் - 132)

சித்தர்கள் உயர்ந்த ஞானப்
 பொருளை வேறு மொழிகளில் பேசி
 வரும் மரபையும் கொண்டிருந்தனர்.
 நானப்பொருளைத் தத்துவ ரீதியாக
 விளக்கி உணர்த்த வைப்பது கடினம்

என்கின்ற நிலையில் கேட்போர்
 மனதில் எளிது பதியும் வகையில்
 அன்றாட மொழியைப் பயன்படுத்தி
 தெளிவைப்பது வழக்கமாக இருந்து
 வருகின்றது. திருமந்திரத்திலும்
 ஒன்பதாவது தந்திரத்தில் இடம்பெற்
 றுள்ள சூனிய சம்பாஷணை என்கிற
 பகுதி இத்தன்மை உடையது. உண்மை
 விளக்க விடுகதை போன்றுள்ள பின்
 வரும் மந்திரங்களையும் பார்க்கலாம்.

வழுதலை வித்திடப் பாகல்
 முளைத்தது
 புழுதியைத் தோண்டினேன்
 பூசணி பூத்தது
 தொழுதுகொண்டோடினார்
 தோட்டக் குடிகண்
 முழுதும் பழுத்தது வாழைக்
 கணியே
 (பாடல் - 2869)

பாரப்பான் அகத்திலே பாற்பசு
 ஐந்துண்டு
 மயம்பாரும் இன்றி வெறித்துத்
 திரிவன
 மேய்ப்பாரும் உண்டாய் வெறியும்
 அடங்கினாற்
 பாரப்பான் பசு ஐந்தும் பாலாச்
 சொரியுமே
 (பாடல் - 2883)

முதல் தந்திரத்திலுள்ள உபதேசப்
 பகுதியைப் போலவே ஒன்பதாம்
 தந்திரத்திலுள்ள சூனிய சம்பாஷணைப்
 பகுதியிலுள்ள கருத்துக்கள் சித்தாந்தக்

கோட்பாடுகளாகவே உள்ளன. அத்துடன் சித்தாந்தத்தின் முடிவாகிய சிவஞான அனுபவமும் இந்த இரண்டு பகுதிகளிலும் கணிசமான அளவுக்கு இடம்பெறுவது தவராஐ யோகியான திருமூலரின் சித்தாந்த அனுபவத்திற்கு மேன்மை பொருந்திய எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகின்றது.

எல்லையற்ற சிவப்பரம்பொருளை அணுகவும் அடையவும் சைவ சமயம் மேற்கொள்ளும் முறைகள் மனிதனின் ஆன்மீக வேட்கையை எல்லா வகை

களிலும் தணிக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளன என்பது அறிஞர்கள் கண்ட முடிவு. அத்தகைய ஆழ்ந்த பரந்த சைவ சமயத்திற்கு இலக்கணமும் இலக்கியமும் அருளித்தந்த பெருமை வாய்ந்த சிவனருட் செல்வர்கள் பலருள் திருமூலத்தேவர் தன் யோகத்தால், தவத்தால், பேரின்பத்தைப் பெற்றவராய்தான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் என்கின்ற குறிக்கோளுடன் திருமந்திரத்தை அருளிச் செய்தார்கள். சைவம் தழைக்க திருமந்திரம் என்றும் பயன்படும் என்பதில் ஐயமில்லை.

திருஞானசம்பந்தர் திருமுறைகளிற் சைவசித்தாந்தம்

க. வெள்ளைவாரணனார்

சிவஞானச் செம்மலார் ஆகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் அருளிச் செய்த தேவாரத் திருப்பதிகங்களை அவற்றின் பண்ணமைதி பற்றி முதல் மூன்று திருமுறைகளாக முன்னையோர் வகுத்துள்ளனர். ஆளுடைய பிள்ளையார் அருளிய திருப்பதிகங்கள்தோறும் எட்டு ஒன்பது பத்தாம் திருப்பாடல்களில் மூன்று கருத்துக்கள் வலியுறுத்தப் பெற்றுள்ளன. இவை சைவசித்தாந்தவுண்மைகளைப் புலப்படுத்தும் முறையில் அமைந்துள்ளமை காணலாம்.

திருஞானசம்பந்தர் அருளிய திருப்பதிகங்களில் ஒன்று முதல் ஏழுவரையுள்ள திருப்பாடல்கள் எல்லாம் வல்ல சிவபெருமான் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள அவ்வத் திருத்தலங்களின் இயற்கை வனப்பினையும் இறைவனது அருமையில் எளிய அருள்நீர்மையினையும் தன்னை அன்பினால் வணங்கிப் போற்றும் அடியார்க்கு எளிவந்தருள் புரியும் பெருங்கருணைத்திறத்தினையும் உலகமெல்லாம் படைத்தளித்து ஒடுக்கவல்ல அம்முதல்வனது வரம்பிலாற்றல்

முதலிய அருட்பண்புகளையும் இறைவன்பாலும் அவனடியார் திறத்தும் பேரன்புடையராகிய சிவனடியார்களின் திருத்தொண்டின் திறத்தையும் விரித்துப் போற்றும் முறையில் அமைந்துள்ளன. புட்பகத் தேரிற் செல்லும் இலங்கைவேந்தனாகிய இராவணன் தனது தேர்தடைப்பட்டமையினால் அதற்குத் தடையாயிருந்த திருக்கயிலாயத் திருமலையைப் பெயர்த்தெடுக்க முயன்று அம்மலையின் கீழ் அசுப்பட்டு நசுங்கி அல்லலுழப்பவன், தனது தவறுணர்ந்து கயிலைப்பெருமானை இன்னிசைப் பாட்களாற் பாடித் துதித்தனன். அந்நிலையில் அறவாழியந்தணனாகிய சிவபெருமான் அவனது பிழையினைப் பொறுத்துப் பேரருள் புரிந்த ஆக்கப்பாட்டினை அறிவுறுத்துவன எட்டாந்திருப்பாடல்கள் (பெரிய சம்பந்தர்புராணம், 77ம் செய்யுள்). படைத்தற்கடவுளாகிய நான்முகனும் காத்தற்கடவுளாகிய திருமாலும் தாம் தாம் உலகமுதல்வர் எனத்தம்முள் மாறுகொண்டு கலாம் விளைத்தநிலையில், எல்லாம் வல்ல இறைவன் அவ்விடத்தே அனல்

மலையாகத் தோன்ற, அம்மலையின் முடியையும் அடியையும் தேடிக்காணுதற் பொருட்டு அன்னப் பறவையும் பன்றியும் ஆகி முயன்று தேடியும் காணவியலாது இறைவனது திருவருளால் திருவைந்தெழுத்தோதி உய்ந்த செய்தியையுணர்த்துவன ஒன்பதாந் திருப்பாடல்கள். உலகியல் ஒழுக்க மாகிய வேதநெறியையும் அதனின் மேம்பட்டதாய் (பெரிய, சம்பந்தர் புராணம், 78ம் செய்யுள்) நிலவும் மெய்ந்நெறியாகிய 'சிவநெறியையும்' பழித்துரைக்கும் புறச்சமயத்தாராகிய புத்தர், சமணர் ஆகியோர் தெய்வம் உண்டு என்னுந் தெளிவினைப் பெறாதாராகலின், அன்னோர் மேற்கொண்டொழுகும் நெறிகள் அவர்க்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாது பழிவினைக்கும் புரைநெறிகளே என உலகத்தார்க்கு அறிவுறுத்தும் முறையில் அமைந்தன பத்தாந்திருப்பாடல்கள் (பெரிய சம்பந்தர் புராணம், 79ம் செய்யுள்).

இவ்வாறு ஒவ்வொரு பதிகத் தினையும் பத்துப்பத்துப் பாடல்களாற் பாடியருளும் திருஞானசம்பந்தர், அத்திருப்பதிகங்களைப் பத்தியினாற் பாடிப் போற்றும் அன்பர்கள் அடையும் பயன்களை எடுத்துரைக்கும் முறையில் பதிகத்தின் கடைசிப் பாடலாகப் பதினோராந் திருப் பாடலைப் பாடியுள்ளார். பதிகப்பயன் கூறும் முறையில் பதிகத்தின் கடைசியில் அமைந்த இப்பாடல்களைத்

திருக்கடைக்காப்பு என்ற பெயரால் குறிப்பிடுவர் சேக்கிழார் (பெரிய, சம்பந்தர் புராணம், 80ம் செய்யுள்). இத்திருப்பதிகங்களை ஆர்வமுடன் பாடிப் போற்றும் அன்பர்கட்குச் சிறிதும் இடையூறு நேராமற்காக்கும் அருள் நோக்குடன் பாடப்பெற்றவை பதிகத்தின் கடைசித் திருப்பாடல்களா தலின் திருக்கடைக் காப்பு என வழங்கப் பெறுவனவாயின.

சில்வாழ்நாட் பல்பிணிச் சிற்றறி வினராகிய மக்கள் தெய்வ முண்டென்னுந்தெளிவு பெறாத நிலையிற் பல குற்றங்களைச் செய்தல் இயல்பு. அன்னோர் அப்பிழை காரணமாக இன்னலுற்று வருந்தும் நிலையில் தாம் அறியாமையாற் செய்த பிழையினையெண்ணி இறைவனைக் குறையிரந்து வேண்டுவாராயின், பேர ருளாளனாகிய இறைவன் அவர்தம் பிழையினைப் பொறுத்து அவர்தம் துயர்துடைத்து அருள்புரிவன் என இறைவனது திருவருட் பெருமையினை உலகத்தார்க்கு உணர்த்தி உய்வித் தருளும் நோக்கத்தினாலேயே திருஞானசம்பந்தர், இராவணன் தவறுசெய்து உய்ந்த நிகழ்ச்சியினைப் பதிகந்தோறும் எட்டாந் திருப்பாடல் களிற் குறித்தருள்கின்றார். சொல் வேந்தராகிய திருநாவுக்கரசர் இராவணனைப் பற்றிய இந்நிகழ்ச்சி யினைத் தமது பதிகத்தின் இறுதிப் பாடல் தோறும் குறித்தருளுவதும் இந்நோக்கத்தினாலேயாகும் (பெரிய,

திருநாவுக்கரசர் புறமும், 75-ம் செய்யுள்).

குறையுணர்வாகிய உயிரறிவாலும் பாசஞானமாகிய நூலறிவினாலும் உணரப்படாத முற்றறிவினனாகிய முதல்வனை அவனது அருளாகிய சிவஞானத்தினையே கண்ணாகக் கொண்டு காணும் ஆன்மா, தன்னை அநாதியே பிணித்துள்ள பாசப்பிணிப்பிலிருந்து விடுபட்டுத் தாய்மை பெறும். இவ்வாறு தாய்மை பெற்றநிலையிற்காணும் கடவுட்காட்சி உள்ளத்தே நீங்காது நிலை பெறுதற்பொருட்டு இறைவனது திருப்பெயராகிய திருவைந்தெழுத்தை விதிப்படி எண்ணுதல் வேண்டும். இங்ஙனம் வழிபடும் நெறியுணர்ந்து இறைவனை வழிபடுவோர்க்கே சிவபெருமான் வெளிவந்து அருள் புரிவன் எனச் சைவநூல்கள் கூறும் (பன்னிருதிருமுறை வரலாறு, முதற்பகுதி, ப. 689). இவ்வுண்மையினை யுணர்ந்து சிவபரம்பொருளைத் தொழுது நலம்பெறமுயலாது மாலும் அயனும் தாமே உலகத்தலைவர் எனத் தம்முள் இகல்கொண்டு பன்றியும் அன்னமும் ஆகி அழலார்வண்ணத்து அம்மானாகிய இறைவனுடைய அடியும் முடியுங்காணமாட்டாராய் அயர்ந்து வீழ்ந்தனர். பின்னர் இறைவன் அருளால் திருவைந்தெழுத்தோதி உய்திபெற்றனர் என்பதனை விரித்துரைக்கும் முறையில் அமைந்தவை திருஞானசம்பந்தர் திருப்பதிகங்களின் ஒன்பதாந் திருப்பாடல்கள்.

பொறிவாயிலாகச் செல்லும் ஐந்தவாவையும் அடக்கியாளும் உள்ளத்திண்மை பொறிவாயில் ஐந்தவித்தானாகிய இறைவனது திருவருளாலேயே மக்களுக்குக் கைகூடும். அத்திண்மை வாய்க்கப் பெறாத மக்கள் இறைவனைச் சிந்தித்து அம்முதல்வனது அருளின்வழி அடங்கியொழுகுதலே உண்மையான ஒழுக்கநெறியாகும். இறைவன் அருளிய ஒழுக்கநெறியினைப் பின்பற்றியொழுகாது தமது சிற்றறிவினையே துணையாகக் கொண்டு புத்தர் சமணர் முதலிய புறச் சமயத்தார் மேற்கொண்டொழுகும் செயல் முறைகள் அவர்க்கும் பிறர்க்கும் இம்மையிலும் மறுமையிலும் துயர் விளைக்கும் வீண்செயல்களே என்பதனை உலகத்தார்க்கு அறிவுறுத்தும் முறையில் அமைந்தன திருஞான சம்பந்தர் அருளிய திருப்பதிகங்களின் பத்தாந்திருப்பாடல்கள்.

இவ்வாறு ஆளுடைய பிள்ளையார் அருளிய திருப்பதிகங்களில் எட்டு, ஒன்பது, பத்தாம் பாடல்கள் முறையே, உயிர்கள் தம் பிழைக்கு இரங்கி இறைவனைப் போற்றி உய்திபெறுதல், பாசஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும் உணர்தற்கரிய பரம்பொருளை அவனருளாகிய சிவஞானத்தாலேயே கண்டு தெளிய முடியும் என்று உணர்தல், முற்றுணர்வினனாகிய இறைவனது அருள்வழியமைந்த ஒழுக்கநெறியன்றிச் சிற்றறிவினராகிய மக்கள் தமது

ஆன்மபோதத்தால் அமைத்துக் கொண்ட புத்தம் சமணம் முதலிய புறச்சமயக் கொள்கைகள் மக்களது இம்மை மறுமைவாழ்வுக்குச் சிறிதும் பயன்படாதன எனத் தெளிந்து அந்நெறிகளிலிருந்து விலகியொழுதல் ஆகிய மூன்றும் என்பதனை வற்புறுத்துவனவாகும்.

ஞானசம்பந்தர் பதிகங்களின் இறுதியிலுள்ள திருக்கடைக்காப்புப் பாடல்களையாவும் இயலிசைப் பாமாலை யாகிய இத்திருப்பதிகங்களைப் பாடி இறைவனை வழிபடும் அடியார்கள் பிறவித் துன்பங்களினின்றும் நீங்கி எல்லா நலங்களும் பெற்று ஈறிலாப் பேரின்பத்தில் திளைத்து இன்புறுதல் வேண்டும் என்னும் அருள் நோக்கத்தால் அருளிச் செய்யப்பெற்ற மறைமொழிகளாகத் திகழ்கின்றன. 'எனதுரை தனதுரையாக நீறணிந் தேறுகந் தேறிய நிமலன்' என்றவாறு அவனேதானேயாகிய அந்நெறியில் ஏகனாகி இறைபணிநின்ற சிவஞானச் செம்மலாராகிய திருஞான சம்பந்தர் சைவத்தின் நெறிமுறைகளாகிய சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நால்வகை நன்னெறிகளையும் அவற்றின் பயன்களையும் தம்முடைய திருப்பதிகங்களில் ஆங்காங்கே குறிப்பிட்டுள்ளார் (பன்னிரு திருமுறை வரலாறு, பக்கம் 851-857).

உலகுயிர்கள் தோறும் நீக்கமறக் கலந்து தங்குதலால் இறைவன் என்ற

பெயராற் குறிக்கப்பெறும் சிவபெருமான் உலகப் பொருள்களுக்குரிய உருவம் அருவம் அருவுருவம் என்னும் மூவகையிலும் அடங்காது அப்பாற்பட்டு அவற்றின் வேறாய் நிற்கும் இயல்பினன் என்பதனை "எந்தையாரவர் எவ்வகையார் கொலோ" (3-54-3) எனவரும் திருப்பாசரத் தொடரால் இனிது விளக்கியுள்ளார் ஆளுடைய பிள்ளையார். உயிர்க்குயிராகிய முதல்வன் சுட்டியறியப்படும் பொருள் எனக்கொண்டால் அங்ஙனம் அறியப்படும் உலகப் பொருள்கள் போல அழி பொருளாகிய அசத்தாம். ஒருவாற்றானும் அறியப்படாத இயல்பினன் எனக்கொண்டால் அவ்வாறறியப்படாத முயற்கோடு போலச் சூனியமாம். ஆகவே இவ்விரு பகுதியுமன்றிப் பாசஞான பசுஞானங்களால் அறியப்படாமையும் பதிஞானமாகிய சிவஞானமொன்றினாலேயே அறியப்படுதலும் ஆகிய இரண்டு வகையாலும் சிவசத்தாம் எனக்கூறுவர் மெய்யுணர்வின் நிலைபெற்றுயர்ந்தோர் எனச் சிவஞானபோதம் ஆறாஞ் சூத்திரத்தில் மெய்கண்டார் கூறும் இறையிலக்கணம்,

"ஏதுக்களாலும் எடுத்த

மொழியாலும் மிக்குச்

சோதிக்க வேண்டாகடர்

விட்டுளன் எங்கள் சோதி"

எனவரும் திருப்பாசரத்தொடரில் அமைந்துள்ளமை இங்குக் கூர்ந்துணரத் தகுவதாகும் (பெரிய. சம்பந்தர்புராணம், 834-837- ஆம் செய்யுள்).

அவ்வளவற்றும் அவ்வளவற்றும்
 அதிவென்றும் இவ்வாறு அவயவப்
 பகுப்புடையதாய்ப் பலவாய்ச் சுட்டி
 யுணரப்படும் இவ்வுலகம், தோன்றுதல்,
 நிலைபெறுதல், ஒடுங்குதல் என்னும்
 முத்தொழிற்படுதலால் முற்றுணர்வு
 உடைய இறைவன் ஒருவனால்
 தோற்றுவிக்கப்பட்ட உள்பொருளே
 யாகும். இவ்வுலகம் தான் தோற்றுங்
 கால் முன்பு தான் ஒடுங்குதற்கு
 ஏதுவாய் நின்ற சங்கரக்
 கடவுளினின்றும் ஆன்மாக்களின்
 சகசமலம் நீங்காமையால் அது
 நீங்குதற்பொருட்டு மீளவும் உண்டாவ
 தாகும். ஆதலால் இவ்வுலகிற்கு
 ஒடுக்கத்தைச் செய்யும் சங்கரக்
 கடவுளே இவ்வுலகத்தை மீளவும்
 படைத்தற்கு உரியனாவான். இக்கருத்
 தினை,

"அவன் அவள் அது எனும் அவை
 மூவினைமையின்
 தோற்றிய திதியே ஒடுங்கி
 மலத்துளதாம்
 அந்தம் ஆதி என்மனார்புலவர்"

-சிவஞானபோதம் - முதற்சூத்திரம்,

எனவரும் நூற்பாவில் மெய்கண்ட
 தேவநாயனார் விரித்துக்கூறியுள்ளார்.
 இச்சூத்திரத்திலுள்ள 'அந்தம் ஆதி'
 என்னுந்தொடர்

"அந்தமும் ஆதியும் ஆகிய
 அண்ணலார்" (1.39-1)

அந்தமா யுலகாதியும்
 ஆயினான்" (3.45-1)

எனவரும் ஆளுடையபிள்ளைடார்
 தேவாரத் தொடர்களை அடியெடுத்த
 யமைந்ததாகும். அந்தத்தைச் (சங்கரக்
 கதைச்) செய்யுங்கடவுளை அந்தம்
 என்றும் ஆதியை (த்தோற்றுவித்தலை)ச்
 செய்யுங்கடவுளை ஆதியென்றும்
 கூறியது உபசாரம் என்பர்
 சிவஞானமுனிவர் (திருஞானசம்பந்தர்
 தேவாரம் 1.37-9). அயனுருவில்
 நிலைபெற்று உலகினைத் தோற்றுவித்
 தும் அரியுருவில் நின்று உலகுயிர்
 களைக் காத்தும் அரனுருவில் நின்று
 உலகினை ஒடுக்கியும் இவ்வாறு
 முத்தொழில்களையும் செய்யவல்
 முழுமுதற்கடவுள் சிவபெருமான்
 ஒருவனையென்னும் இவ்வுண்மையினை,

"உயிரவையவைதம
 பவமலிதொழிலதுநினைவொடு
 பதாமநன்மலரது மருவிய
 சிவன்" (1.21.1)

"நிலைமலி சுரர்முத லுலகுகள்
 நிலை பெறுவகை நினைவொடு
 மிகும்
 அலைகடல்நடு அறிதுயிலமர்
 அரியுருவியல் பரன்" (1.21.2)

"சூழுவிய சுரர்பிறர் மனிதர்கள்
 குல மவிதரும் உயிரவையவை
 முழுவதும் அழிவகை நினைவொடு
 முதலுருவியல் பரன்" (1.21.3)

எனவரும் திருப்பதிகத் தொடர்களில் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தெளிவாக விரித்துக் கூறியுள்ளார். இத்தொடர்களில் உயர்திணை மக்கள் தேவர் மற்றும்ள்ள அஃறிணையுயிர்கள் ஆகிய மன்னுயிர்த்தொகுதிகளை 'உயிரவையவை' என 'அவை' என்ற சுட்டுப் பெயரால் ஆளுடையபிள்ளையார் குறித்துள்ளமை காணலாம். ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் குறித்த 'உயிரவையவை' என்னுந்தொடர்க்கு விளக்கம்தரும் முறையில் அமைந்தது, "அவனவளதுவெனும் அவை" எனவரும் சிவஞானபோதத் தொடராகும். உலகுயிர்கள் எல்லாவற்றையும் ஒடுக்கவல்ல பேராற்றல்வாய்ந்த மகா சங்காரகாரணனாகிய சிவபெருமான் ஒருவனாலேயே உலகங்கள் மீளவும் படைத்தற்குரியன என்னும் உண்மையினை, "உயிரவையவை முழுவதும் அழிவகை நினைவொடு முதலுருவியல்பரன்" எனவரும் தொடரில் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தெளிவாக விளக்கியுள்ளமை காணலாம். ஆளுடைய பிள்ளையார் வாய்மொழியாகிய இத்தொடரை அடியொற்றியதே "சங்காரகாரணையுள்ள முதலையே முதலாக வுடைத்து இவ்வுலகம்" எனவரும் சிவஞானபோத முதற் சூத்திரத்தின் கருத்துரையாகும்.

உலகம் என்பது மாயையென்னும் சடப்பொருளிலிருந்து அறிவேயுருவாகிய இறைவனால் மன்னுயிர்களின் பொருட்டுத் தோற்றுவிக்கப்படும்

உள்பொருள் என்பது சைவ சித்தாந்தக் கோட்பாடாகும். சேற்றிலுள்ள கிழங்கிலிருந்து முளைத்த தாமரையைக் கிழங்கிலிருந்து தோன்றியது எனக் கூறாமல் கிழங்கிற்கு ஆதாரமாயுள்ள சேற்றிலிருந்து தோன்றியது என்னும் பொருள்படப் பங்கலும் என்ற பெயரால் வழங்குதல் போல, இறைவனது திருவருளாகிய திருவடியை ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ள மாயை என்னும் சடப்பொருளிலிருந்து தோன்றிய உலகத்தை இறைவனிடத்திலிருந்து தோன்றியதாகக் கூறுதல் வழக்கியல் மரபாகும். எல்லாவுலகங்கட்கும் ஆதாரமாயமைந்தது இறைவனது திருவருளாகிய திருவடியே யென்பது,

"யாழ் கெழுமணிமிடற்றந்தணன்
தாவில் தாணிழல்
தவிர்ந்தன்றால் உலகே"
(அகநானூறு - கடவுள் வாழ்த்து)
எனவும்,

"நீல மேனி வாலிழை பாகத்
தொருவன் இருதாள் நிழற்கீழ்
புவகை யுலகும்
முகிழ்த்தன முறையே"
(ஐங்குறுநூறு - கடவுள் வாழ்த்து)

எனவும் வரும் பெருந்தேவனார் வாய்மொழிகளால் நன்கு விளங்கும். எல்லாவுலகங்களும் நிலைபெறுதற்கு ஆதாரமாயமைந்த இறைவன் திருவடியினை, "எல்லாம் ஆம் எம்பெருமான்

கழல்" () எனவும், "படிக்கொள்சேவடி"
 (5_35_10) எனவும் பரவிப் போற்றும்
 தேவாரத் தொடர்கள் இங்கு ஒப்பு
 நோக்குதற்குரியனவாம். படிக்கொள்
 சேவடி-உலகினைத் தன்னகத்தே
 கொண்ட செம்மை பொருந்திய திருவடி.
 எல்லாம் வல்ல முழுமுதற்கடவுளாகிய
 சிவபெருமானே உலகங்களைப்
 படைத்தளித்தொடுக்கும் முதல்வன்
 எனவும், அவனொருவனே எல்லாத்
 தெய்வங்களாலும் வழிபடப்பெறும்
 தலைமை வாய்ந்தவன் எனவும்
 அறிவுறுத்துவது,

"நீரும் நிலனும் தீயும் வளியும்
 மாக விசம்போ டைந்தது
 னியற்றிய
 மழுவாள் நெடியோன்
 தலைவனாக"
 (மதுரைக். -453-455)

எனவரும் மதுரைக்காஞ்சித் தொடர்
 ராகும். இத்தொடர்ப்பொருளை
 அடியொற்றியமைந்தது,

"உலகில் உயிர் நீர் நிலமற்றும்
 பலகண்டவனார் பனையூரே"
 (1_37_9)

எனவரும் திருஞானசம்பந்தர் தேவார
 மாகும். கண்டவன் - படைத்தவன்.
 காணாதல் - படைத்தல், தோற்றுவித்தல்.

உலகிற்கு முதல்வனாகிய
 இறைவன் படைத்தல் முதலிய

தொழில்களைச் செய்வானாயின் அத்
 தொழில்களைச் செய்யும் நிலையில்
 விருப்பு வெறுப்புக்களாகிய விகாரம்
 எய்தி அவற்றாற் பந்த முறுவான்
 அல்லனோ என வினவுவார்க்கு, இறப்பு
 நிகழ்வு எதிர்வு முதலியனவாய்
 வேறுபட்டு எல்லாத் தொழில்கட்கும்
 தான் காரணமாகியும் அவற்றால்
 தொடக்குண்ணாத காலத்துவத்தைப்
 போன்று தான் விகாரப்படாது நின்று
 உலகத்தைக் கரணத்தாற்படையாமல்
 நினைவளவானே படைத்தும்
 அவ்வாறே காத்தும் ஒடுக்கியும் வருதல்
 இறைவனது இயல்பாதலின், அம்
 முதல்வன் அத்தொழில்களால் தான்
 சிறிதும் பந்தமுறுதல் (கட்டுப்படுதல்)
 இல்லையென்பது கனவின் கண்ணே
 புறத்து விடயங்களைக் கண்டவன்
 நனவுநிலையில் அவற்றால் தொடக்
 குண்ணாதவாறுபோலும்" என விடை
 கூறும் நிலையில் அடைந்தது,

"நோக்காது நோக்கி
 நொடித்தன்றே காலத்தின்
 ஞாக்காது நின்று ஞாத்திற்
 கண்டிற்றவன் .. ஆக்காதே
 கண்ட நனவுணர்விற்
 கண்ட கனவுணர்வு
 கண்டவனிவிறிற்றாம் கட்டு

(சிவ. போ. த. சூத். 14)

எனவரும் சிவஞானபோத உதாரண
 வெண்பாவாகும்.

"இறைவன் காலத்தின் தாக்காது
பெற்று, ஆக்காதே உளத்திற்க்கண்டு
நோக்காது நோக்கி நொடியாது
நொடித்தலால் கண்ட நனவுணர்வில்,
கண்ட கனவு உணரக் கண்டவளில்
கட்டு இன்றாம்" என இயை துப்
பொருள் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

கரணங்களால் தொழில்
செய்யாமல் சங்கற்பத்தாற் செய்வதும்,
கரணங்களால் தொழில் செய்வதும்
என வினைமுதல் (கருத்தா) இவ்வகைப்
படும். அவற்றுள் சங்கற்பத்தாற்
செய்தலாவது, 'இஃது இவ்வாறு ஆகுக்'
என்று நினைவளவானே செய்தல்.
கரணத்தாற் செய்தலாவது புறக்
கரணங்களாகிய கருவிகளால் தொழில்
புரிதல். குடம், ஆடை முதலிய
பொருள்களைக் கரணத்தால் இயற்று
பவர் குயவர், காருகர் முதலியோர்.
இவர்கள் தாம் இயற்றும் தொழில்
களால் தொடக்குறுவர். எல்லாவற்
றையும் சங்கற்பமாத்திரையால்
(நினைவளவால்), இயற்றும் இறைவன்
அத்தொழிற்களாற் சிறிதும் தொடக்
குறுதல் இலன் என அறிவுறுத்துவார்,
ஆக்காதே உளத்திற்க்கண்டு, நோக்காது
நோக்கி, நொடியாது நொடித்தலால்
அம்முதல்வனுக்குக் கட்டு (பந்தம்)
இல்லை என்றார் மெய்கண்டதேவர்.
ஆக்குதல் - படைத்தல், நோக்குதல் -
காத்தல், நொடித்தல் - அழித்தல்.

இறைவன் செய்யும் படைத்தல்
காத்தல் அழித்தல் முதலியன

ஏனையோர் செய்வனபோன்று
கரணத்தானன்றிச் சங்கற்ப மாத்திரை
யால் நிகழ்வனவே என்னும்
இவ்வண்மையினை, பவமலி தொழிலது
நினைவொடு பதுமநன்மலரது
மருவியசிவன் எனவும், 'உலகுகள்
நிலைபெறுவகை நினைவொடு
அரியுருவியல் பரன்' எனவும், "அவை
முழுவதும் அழிவகை நினைவொடு
முதலுருவியல்பரன்" எனவும் வரும்
தொடர்களில் ஆளுடையபிள்ளையார்
தெளிவாக அருளிச் செய்துள்ளமை
இங்கு மனங்கொளத்தகுவதாகும் (திரு
ஞானசம்பந்தர் தேவாரம், திருச்சிவ
புரம்-1).

உள்ளதாகிய உலகம், உயிர்களின்
கருமமலம் பரிபாகம் ஆதற்பொருட்டு
ஒடுங்கி, ஆணவமலம் பரிபாகம்
ஆதற்பொருட்டு மீளவும் உண்டாகும்
என்பார், "ஒடுங்கி மலத்துஉளதாம்"
என்றார். மலத்து - மலத்தால்; மலம்
பரிபாகம் அடைதற்பொருட்டு,
ஆன்மாக்கள் இறைவனைப் போன்று
அறிவுடைப்பொருளாயினும் காரணம்
எதுவுமின்றிச் செம்பிற்களிம்பு போன்று
அநாதியே அகவிருளாகிய ஆணவமலம்
உயிர்களோடு கலந்து உயிர்களின்
அறிவு இச்சை செயல்களைத்
தடுத்தாமறைத்துக் கொண்டு நின்றலால்
எப்பொருளையும் தானேயுணரும்
ஆற்றலின்றி இறைவனாற் படைத்தளிசு
கப்பட்ட மனம் புத்தி சித்தம்
அகங்காரம் என்னும் அகக்கருவிகளின்
துணைகொண்டு ஆன்மா உலகப்

பினின்றும் . நீக்கி வீடு பேற்றினை வழங்குபவன் எல்லாம் வல்ல சிவபெருமானாதலின் அம்முதல்வன் பசுபதி என்னும் பெயராற்போற்றப் பெறுகின்றான்.

"பாலனாம்விருத்தனாம் பசுபதி
தானாம்" (1.76_3)

"பசுபதி யதன்மிசைவரு பசுபதி"
(1.22_4)

"பாசமதறுத்து" (3.79_10)

எனவரும் ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரத் தொடர்கள் சைவசித்தாந்தம் கூறும் பதி, பசு, பாசம் என்னும் முப்பொருளுண்மையினைப் புலப்படுத்தும் முறையில் அமைந்துள்ளமை அறியத்தகுவதாகும்.

"மலமாயின தீர்த்தெய்தும்
மாதவத்தோர்க்கே" ()

எனவும்,

"தவுமாம் மலமாயினதானறுமே"
()

எனவும் பன்மையிற்குறிப்பிடுதலால் சைவசித்தாந்தம் கூறும் ஆணவம் கன்மம் மாயை என்னும் மும்மலங்களும் திருஞானசம்பந்தர்க்கு உடம்பாடாதல் பெறப்படும். "ஆணவமலமானது எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களோடுங் கூடி நின்று மறைத்தும், தான் ஒன்றாயிருப்பதாகவும், ஆன்மாக்களுடைய பக்குவம் பக்குவமின்மை என்பவற்றுக்குத் தக்க

தாக அவரவரிடங்களிலே மறைத்து நின்று அந்தந்த ஆன்ம போதங்களின் மீட்சியிலே நீங்குவதாயிருக்கிற தன் காரியமான எண்ணிறந்த சத்திகளையுடையதாய், செறிந்த இருளும் வெளியென்னும்படி நின்று ஆன்மாக்களுக்கு மிக்க மறைப்புக்கள் செய்வதாய், செம்பினுடன் கூடியிருக்கப்பட்ட களிம்பானது அந்தச் செம்புள்ள அன்றே அசுணை மறைத்துள்ளும் புறம்புங்கலந்து வெட்டுவாய்தோறும் நின்றாற்போல, ஆன்ம போதத்தோடுங் கலந்து மறைந்துநிற்கிற அழியாத அநாதிமலமாய் இங்ஙனம் ஆன்மாவில் இச்சா ஞானக்கிரியைகள் சிறிதும் சீவியாதபடி மறைத்து நிற்பதாகும். அகவிருளாகிய இது ஆன்மாக்களை அணுத்தன்மைப்படுத்து நின்றலின் ஆணவம் எனவும், அநாதியே உயிர்களைப் பிணித்து நின்றலின் பசுத்துவம் எனவும் வழங்கப்படும். அகவிருளாய் உயிர்களின் அறிவை மறைத்துநின்றலால் இதனை இருள் மலம் என வழங்குதல் தமிழ் மரபு.

இனி, கன்மமாவது, ஆணவமலம் காரணமாக உயிர்களிடத்தே தோன்றிய விருப்பினையுடையதாய்ப் போக நுகர்ச்சிக்கு ஏதுவாகி உயிர்களைப் பிறவியுட்படுத்துவது, மாயாமலமாவது, உவர்மண்ணைக் கொண்டு ஆடைகளிற் படிந்துள்ள அழுக்கினை நீக்குமாறு போல, உயிர்களைப் பற்றியுள்ள ஏனைமலங்களை அகற்றுதற்குரிய மருந்தாய், உடல், கருவி, உலகு,

நுகர்பொருள் ஆகியவற்றை இறைவன் படைத்துக்காத்து ஒடுக்குதற்குரிய முத்தர் காரணமாய் இரவில் விளக்கொளியினைப் போன்று ஆன்மாக்களுக்கு அறிவு நிகழ்ச்சியை விளைப்பதற்கும். இம்மூன்று மலங்களின் இயல்பினையும் இவற்றை ஒருங்கே நீக்க வல்லவன் இறைவன் ஒருவனே என்பதனையும்,

"விளையாத தொர்பரிசில்வரு
பசுபாச வேதனையொண்
தளையாயின் தவிரவ்வருள்
தலைவன்" (1.12.3)

எனவரும் தொடரில் திருஞான சம்பந்தர் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார்.

இதனுள் ஆணவம் கன்மம் மாயை என்னும் மும்மலங்களும் (1) விளையாத தொர்பரிசில் வருபசுவேதனை, (2) பாச வேதனை (3) ஒண்தனை எனவரும் தொடர்களால் முறையே குறிக்கப்பட்டன. இவற்றுள் 'விளையாததொர்பரிசில்வரு பசுவேதனை' என்றது, புதிதாகத் தோன்றாத தன்மையில் (அஃதாவது அநாதியே) ஆன்மாக்களைப் பற்றியுள்ள பசுத்துவம் எனப்படும் ஆணவமலத்தால் விளையும் துன்பத்தினை. 'பாச வேதனை' என்றது, நல்வினை தீவினையெனப்படும் இருவினைப்பாசத்தால் விளையும் துன்பத்தினை. 'ஒண்தனை' என்றது, உயிர்கட்கு ஒட்பத்தினை (அறிவு நிகழ்ச்சியை) விளைப்பதாய் உயிர்களைப் பற்றியுள்ள மாயையின்

விளைவாகிய பிறப்பு இறப்பு என்பவற்றால் உளவாகும் துன்பத்தினை. ஆன்மாக்களின் அறிவைமறைப்பதாகிய ஆணவமலமும் ஆன்மாக்களுக்கு அறிவுநிகழ்ச்சியைத் தூண்டுவதாகிய மாயாமலமும் தம்முள் மாறுபட்ட இருவேறு பொருள்கள் என்பதனை,

"மலமென் வேறொன்றில்லை
மாயாகாரியம் அது என்னின்,
இலகுயிர்க்கு இச்சாஞானக்
கிரியைகள் எழுப்பும்மாயை;
விலகிடும் மலம் இவற்றை;
வேறுமன்றதுவேறாகி
உலகுடல் கரணமாக உதித்திடும்
உணர்ந்துகொள்ளே"

எனவரும் சிவஞானசித்தியார் திருவிருத்தத்தால் அருணந்தி சிவாசாரியார் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார் இப்பாடலில் 'இலகு உயிர்க்கு இச்சாஞானக் கிரியைகள் எழுப்பும் மாயை' என்பது, அறிவினால் மேன்மேல் விளக்கமுறும் இயல்பினவாகிய உயிர்களுக்கு விழைவு அறிவு செயல் என்னும் மூவகை ஆற்றல்களையும் தூண்டித் தொழிற் படச் செய்வது மாயை என்பதனை விளக்கி நின்றது. 'விலகிடும் மலம்' என்பது இவ்வயிராற்றல்களை த்தடுத்தி நின்று மறைப்பது ஆணவமலம். என்பதனை உணர்த்தியது. "உயிரோடு ஒற்றித்துநின்று அறிவு இச்சை செயல்களை மறைப்பதாகிய மலத்துக்கும், வேறுநின்று அவற்றை

கின்ற ஆன்மாவும் தன்னியல்பை அறியாமாட்டாது; அத்தேர்ச்சியறிவின் கண் உடனாய் நிற்கும் கள்வன் அவ்விறைவன் தானேயாதலால் அம்முதல்வனை அவ்வறிவின் கண் வைத்து நாடித் தெளிவாயாக என அறிவுறுத்துவது,

"காட்டிய கண்ணோ
தனைக்காணா கண்ணுக்குக்
காட்டாய வுள்ளத்தைக்
கண்காணா காட்டிய
உள்ளம் தனைக்காணா
உள்ளத்தின் கண்ணாய
கள்வன் தான் உள்ளத்திற் காண்"

(சிவ. போதம் சூத்திரம் 9.
உதாரணம் 2)

எனவரும் சிவஞானபோத உதாரண வெண்பாவாகும். பாசஞர்னத்தாலும் பசுஞானத்தாலும் அறியப்படாத முதல்வனை அவனருளிய ஞானக் கண்ணினாலே தன்னறிவில் வைத்து ஆராய்ந்தறிக என்னும் மேற்கோளைச் சாதிக்கும் இவ்வுதாரணவெண்பாவில், உயிர்க்குயிராய் உள்ள இறைவனைக் 'கள்வன்' என்றார் மெய்கண்டார். உள்ளத்திற் காணவல்ல அன்பர்க்கு அக்கள்ளம் தீர்தலின் தம்மையும் முதல்வனையும் காணுதல்கூடும் என அறிவுறுத்துவார், 'கள்வன் தான் உள்ளத்திற்காண்' என்றார். 'கள்ள ரோ டில்ல முடையார் கலந்திடில்,

வெள்ள வெளியாமென் றுந்தீபற, வீடும் எளிதாமென் றுந்தீபற" (திருவுந்தியார் -23) என்றதும் இக்கருத்து நோக்கி. உமையம்மையார் அளித்த ஞானப் பாலைப் பருகிச் சிவஞானச் செல்வராகிய ஆளுடைய பிள்ளையார், காண்டற்கரிய கடவுளைக் கண்ணாரக் கண்டு முதன்முதற் பாடிய 'தோடுடைய செவியன்' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்திற் பத்துப்பாடல்களினும் 'எனது உள்ளங்கவர் கள்வன்' என இறைவனைக் குறித்துப் போற்றி யுள்ளமை இக்கருத்தினை வலியுறுத்தல் காணலாம்.

பசுகரணம் சிவகரணமாகப் பொருந்தி விழிப்பு நிலையில் இருந்து கொண்டே கரணங்கடந்த அத்தீநிலையைப் புரிந்தோர், கருவிகளின் நீங்கி ஞானநிட்டைமேவினாரொடு ஒப்பச் சிறந்தாராவர். இவர்கள் இப்பிறப்பிலேயே பற்றுக்களையறுத்துச் சிவத்துடன் கலந்து நிற்பவராதலின் இன்னோர் காணப்படும் உடம்புடன் கூடிச் சஞ்சரிக்கின்ற சிவமேயாவர் என வற்புறுத்துவது,

"சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப்
புரிந்தவர்கள் உலகிற்
சருவசங்க நிவிர்த்திவந்த
தபோதனர் கள் இவர்கள்
பாக்கியத்தைப் பசுரவது வெண்
இம்மையிலே உயிரின்
பற்றுத்துப்பரத்தையடை...
பராவு சிவரன்றோ"

(சித்தியார் --

எனவரும் சிவஞான சித்தியார் திருவிருத்தமாகும். பராவுசிவர் உலகில் உடம்புடன் கூடச் சஞ்சரிக்கின்ற சிவம் ஆனார். பராவுதல் சஞ்சரித்தல். இவ்வாறு விழிப்புநிலையிலேயே கரணங் கடந்த அத்தநிலையை அருளுவாயாக என இரவும் பகலும் அன்பர்கள் இரந்துவேண்ட இறைவன் பூந்தராயாகிய பதியில் எழுந்தருளிய திறத்தைப் போற்றும் முறையில் அமைந்தது,

"நிராமய பராபர புராதன
பராவுசிவ ராக வருளென்
நிராவுமெதிராயது பராநினை
புராணமராதி பதியாம்
அராமிசை யிராதெழில் தராயர
பராயண வராகவுருவா
தராயனை விராயெரி பராய்
மிகுதராய் மொழி விராய்
பதியே"

(3-67-6)

எனவரும் திருஞானசம்பந்தர் தேவாரமாகும். இதன்கண் 'பராவுசிவர்' என்றது, நடமாடுங்கோயில் நம்பராகிய சீவன் முத்தர்களை. 'பராவுசிவர்' எனும் இத்தொடரை இப்பொருளில் அருணந்திசிவனார் எடுத்தாண்டுள்ளமை இங்குக் குறிக்கத்தகுவதாகும்.

'ஒருவன் என்னும் ஒருவன் காண்க' எனப் போற்றப்பெறும் இறைவன் உருவம் அருவம் அருவுருவம் என முத்திறப்பட்ட பலவேறு திருமேனிகளையும் மேற்கொண்டு மன்னுயிர்கள்

உய்யும் வண்ணம் காலந்தோறும் நிகழ்த்திய அருட்செயல்களாகிய புராண வரலாறுகளை எடுத்துரைத்துப் போற்றும் முறையில் திருஞான சம்பந்தர் அருளிய திருப்பதிகங்கள் பலவாகும். இவை யாவும் இறைவனுக்குரிய பொதுவியல்புகளையும் சிறப்பியல்களையும் விரவிக் கூறும் நிலையில் அமைந்திருத்தல் காணலாம். இறைவன் உலகுயிர்களோடு உடனாய்க் கலந்து உயிர்களின் பொருட்டு ஐந்தொழில்புரிதல் அவனது பொதுவியல்பு. உலகுயிர்கள் எவற்றினுந்தோய்வின்றித் தன்னியல்பில் நின்றல் அம்முதல்வனுக்குரிய சிறப்பியல்பாகும்.

இறைவனது சிறப்பியல்பாகிய சொரூப இலக்கணம் ஒன்றினையே சிறந்தெடுத்துக் கூறும் முறையில் ஆளுடைய பிள்ளையார் அருளியது,

"கறையணி வேலிலர் போலும்
கபாலந்தரித்திலர் போலும்
மறையும் நவின்றிலர் போலும்
மாசணம் ஆர்த்திலர்போலும்
பறையங்கரத்திலர் போலும்
பாசம்பிடித்திலர் போலும்
பிறையஞ்சடைக்கிலர் போலும்
பிரம புரமமர்ந்தாரே" (2-65-1)

எனவரும் திருப்பிரமபுரத் திருப்பதிகமாகும். எல்லாம் வல்ல இறைவன் செய்தருளிய அருட்செயல்களாகப் புராணங்களிற் கூறப்படும் பலவற்றையும் தொகுத்துக்கூறி, இச்செயல்கள்

யாவும் தன்னியல்பில் நின்ற சிவபரம் பொருளாற் செய்யப்பட்டன அல்ல என மறுத்துரைக்கும் முறையில் இப்பதிகப் பாடல்கள் அமைந்திருத்தல் காணலாம். உலகப் பொருள்கள் எவற்றினுந் தோய்வின்றி மாற்ற மணங்கடந்த நிலையில் அப்பாலைக் காப்பாலாயுள்ள சிவபரம்பொருள், முன்னர்க் கூறப்பட்ட படைத்தல் முதலிய தொழில்கள் எல்லாவற்றையும் தன்தொழிலாகக் கூடிநின்று செய்யும் நிலையிலும் தான் அத்தொழில் பற்றி விருப்பு வெறுப்புக் கொள்ளாது அவற்றில் தோய்வற நின்றல்பற்றி அம்முதல்வன் செய்தருளியனவாகச் சிவபுராணங்களிற் கூறப்பட்ட அச்செயல்கள் யாவும் நம்மனோர் செயல்போன்று ஏகதேச முறையில் ஒன்றிற் கருத்திருத்திச் செய்யும் முறையில் அவனாற்செய்யப்பட்டன அல்ல என உலகமக்களுக்கு உணர்த்தும் நோக்குடன் ஞானசம்பந்தர் இத்திருப் பதிகத்தைப்பாடிப் போற்றியுள்ளார். இந்நூட்பம்,

"பெண்ணுரு வானுருவல்லாப்
பிரமபுரநகர்மேய

அண்ணல் செய்யாதனவெல்லாம்
அறிந்து வகைவகையாலே
நண்ணிய ஞானசம்பந்தன்
நவின்றன பத்தும் வல்லார்கள்
விண்ணவ ரோடினிதாக
வீற்றிருப்பாரவர்தாமே'
(2_65_11)

எனவரும் திருக்கடைக்காப்பால் இனிது புலனாகின்றது. இத்திருப்பதிகப் பொருளை அடியொற்றி இறைவனது சொரூப விலக்கணத்தினையுணர்த்துவது,

"சிவன் அருவுருவும்ல்லன்
சித்தினோ டசித்தும் அல்லன்
பவமுதல் தொழில்களொன்றும்
பண்ணிடுவானுமல்லன்
தவமுதல்யோக போகந்
தரிப்பவனல்லன் தானே
இவைபெற இயைந்தும் ஒன்றும்
இயைந்திடா இயல்பினானே"
(சித்தியார். சுபக்கம். 89)

எனவரும் சிவஞானசித்தியார் திருவிருத்தமாகும் (பன்னிரு திருமுறை வரலாறு. பகுதி 1 பக்கம் 664_665).

அப்பரின் ஆன்மீக அனுபவங்கள்

மு. சிதம்பரராசன்

சைவ நிதிக் கருவூலமாகவும் செந்தமிழின் சீர்சால் வேதமாகவும் திகழ்வன திருமுறைகள். பன்னிரு திருமுறைகளைப் பாடிய இருபத்தெழுவரில் திருநாவுக்கரசரும் ஒருவர். இவர் நான்கு, ஐந்து, ஆறு ஆகிய மூன்று திருமுறைகளைப் பாடியுள்ளார். சைவ சமயாச்சாரியார் நால்வரும் சிவபெருமானைத் தம் அனுபவத்தில் நேரே கண்டு பேரின்பப் பெருவாழ்வெய்திய சிவ ஞானிகளாவர். இறைவன் திருவுள்ளப்படி இயங்கியவர்கள். அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நான்கினையும் முறையே திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், மாணிக்க வாசகர் ஆகிய நால்வரும் பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு உண்மைப் பொருளை நிலைநாட்டியவர்கள் ஆவர். திருநாவுக்கரசர், இறைவனை அடையும் நெறியைப் பாடினார். நம்மாழ்வாரின் 'ஆச்சாரிய உற்ருதயம்' என்ற நூல் அவரது ஆன்மீக வர்லாற்றைக் கூறுவது போல அப்பரது பாடல்கள் அவரது ஆன்மீக அனுபவங்களை நமக்கு அளிக்கின்றன. நால்வரில் பல ஆண்டுகள் வாழ்ந்து அனுபவம்

பெற்றமையால் இவர் பாடல்களில் ஆன்ம அனுபவங்கள் மிகுதியாய் உள்ளன. சுருங்கக்கூறின், இவர் பாடல்கள் அனைத்தும் அனுபவப் பிழிவேயாகும்.

அப்பர் :- ஆன்மா, உயிர், இயமானன் என்ற சொற்களால் ஆன்மாவைக் குறித்துள்ளார். இவருடைய ஆன்மீக அனுபவங்களை உலகியலில் ஆன்ம நிலை, அருளியலில் ஆன்ம நிலை என்ற இரு நிலைகளின் வழியாகக் காணலாம். இரு நிலைகளையும் திருவருள் பெற்ற பின்பு அவருடைய பாடல்கள் வழி அறிய முடிகிறது.

ஆன்மாவிற்குக் குறிக்கோள் இன்றியமையாதது வேண்டப் படுவதாகும். குறிக்கோள் இல்லாத வாழ்வு வாழ்வல்ல. இவர் பாடல்களில் மிகுதியாகச் சைவ நெறி மறந்து சமணம் சார்ந்து வாழ்ந்த அவல நிலையைப் பெரிதும் பாடிக் கவல்கின்றார்.

பாலனாய்க் கழிந்த நாளும்
 பனிமலர்க் கோதை மார்தம்
 மேலனாய்க் கழிந்த நாளும்
 மெலிவொடு மூப்பு வந்து
 கோலனாய்க் கழிந்த நாளும்
 குறிக்கோளி லாது கெட்டேன்
 சேலுலாம் பழன வேலித்
 திருக்கொண்டீச் சரத்து ளானே.
 (4-67-9)

என்ற பாடல்வழி வாழ்வின் மூன்று
 நிலைகளிலும் குறிக்கோள் இல்லாது
 கெட்டுப் போயினமைக்குக் கண்ணீர்
 வடித்தலைக் காணலாம். மற்றோரிடத்
 தில் 'குறியிலாக் கொடியேனை
 அடியேனாகச் செய்தானைத்
 திருநாகேச் சரத்துளானைத்' சேராதார்
 நன்னெறிக்கட் சேரா தாரே' (6-66-8)
 எனப் பாடுவதும் சிந்திக்கத் தக்கது.
 இவர் தமது திருவாரூர்ப் பதிகம்
 ஒன்றில் அனைத்துப் பாடல்களின்
 இறுதியிலும் பழமொழிகளை வைத்துப்
 பாடியுள்ளார்.

'கனியிருக்கக் காய்கவர்ந்த கள்வ
 னேனே'
 (4-5-1)

'முயல்விட்டுக் காக்கைப்பின்
 போன வாறே'
 (4-5-2)

இவ்வுவமைகள் புறச் சமயம் சார்ந்த
 தன் தவறை உணர்ந்து வருந்தும்
 பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ளன.
 எனவே ஒன்றைக் கைக்கொள்ளும்

உணர்வுடன் செல்ல வேண்டியதை
 விடுத்து மற்றொன்றின் மேல்
 போவதால் மனம் நிலையின்றி
 இருத்தலையும் ஏலாத செய்ய
 எண்ணுவதையும் இது காட்டுகின்றது.

அப்பர் சமணத்திலிருந்தபோதும்

'நெஞ்சம் உமக்கே இடமாக
 வைத்தேன்'
 நினையாது ஒருபோதும்
 இருந்தறியேன்'

(4-1-2)

எனப்பாடுவது பொருந்துமோயெனின்,
 பொருந்துமெனவே கொள்ளல்
 வேண்டும். புது நெறி புகும் யார்க்கும்
 தொன்னெறிப் பற்று நீங்காது; புது
 நெறியிலும் ஒரு துணிவு உண்டாகாது.
 பழ நெறியில் இருந்தால்
 இப்பிறவியிலேயே வீடு பெறலாம் என்ற
 எண்ணம் அகலாது. இஃது உள்ளத்து
 இயற்கையும் ஆகும்.

அப்பர் முன்னமே முனியாகி
 இறைவனை அடையத் தவமுயன்றவர்.
 இருப்பினும் 'பண்டுபுரி நற்றவத்துப்
 பழுதிளை விறைவழு' காரணமாக
 அமைய அப்பர் சூலை நோய் பெற
 வேண்டிய சூழ்நிலைக்கு ஆளாயினார்.
 என்பார் சேக்கிழார். எனவே பிறகு
 என்பது தொடர்வது என்பதனை
 அப்பரது வாழ்வால் அறிய முடிகிறது.
 திருத்தொண்டு ஆன்மாவைத்
 தாய்மையாக்குவதுடன் அவ்வான்மா

வுடன் சார்ந்த தீயவர்தம் தீமையை
மாற்றி நன்மை செய்பவர்களாகவும்
மாற்றும் ஆற்றல் வாய்ந்ததாக
அமையும் பாங்கினை இவர் வாழ்வில்
காண முடிகிறது.

பல்லவ மன்னன் அளித்த
தண்டனைகளின்போது அவர் சிவ
பரம்பொருளைத் தன்னுட்கொண்ட
பான்மையினால் தன்னை மாற்றிக்
கொண்டதுடன், தம்மைச் சார்ந்த தீய
பொருளும் தீமை நீங்கி நல்ல
தன்மையுடன் விளங்குமாறு கைத்திருத்
தொண்டு செய்தார் எனில் அதன்
சிறப்புதான் என்னே! எனவே அப்பரது
அனுபவம் நமக்குக் காட்டும்
உய்வதற்கான வழி திருத்தொண்டே
யாகும்.

திருப்பாதிரிப்புவியூர்த் திருப்
பதிகமான 'ஈன்றாளுமாய் எனக்கு
எந்தையுமாய்' எனத் தொடங்கும்
பதிகத்தில் தோன்றாத் துணைவனான
இறைவன் "புந்தி வட்டத் திடைப் புக்கு
நின்றான்" எனக் குறிப்பதால் உயிர்
அனுபவிக்கும் பல்வேறு அனுபவ
நிலைகளிலும் உடனிருந்து துணை
செய்வதை விளங்கப் பாடியுள்ளார்.

'துறவிக்கு வேந்தன் துரும்பு' என்ற
பழமொழிக்கு எடுத்துக்காட்டாய்
உள்ள 'நாமார்க்கும் குடியல்லோம்'
எனத் தொடங்கும் மறுமாற்றத்
திருத்தாண்டகம் முழுவதும்
முப்பொருள்களின் இயல்புகளை

விளக்குவதுடன் பெருமானுக்கு அடிமை
யான ஆன்மாவின் பெருமிதத்தை
இனிது விளக்குகிறது. ஆன்மாவானது
கருவுற்ற நாளிலிருந்து உருவுற்று வாழும்
நாள்வரை திருவடி காணத் தலைப்
பட்டமையைக்

'கருவுற்ற நாள்முதலாகவுன்
பாதமே காண்பதற்கு
உருகிறெறன் உள்ளமும் நானும்
கிடந்தலந்தெய்த்தொழிந்தேன்'
(4_99_6)

'கருவாய்க் கிடந்துன் கழலே
நிணையுங் கருத்துடையேன்'
(4_94_6)

என்ற வரிகள் உணர்த்துகின்றன.

அகப்பொருள் துறை அமையப் பாடிய
இவர் பாடல்கள் ஆன்ம விளக்கத்தைக்
காட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன.

'முன்னம் அவனுடைய நாமங்
கேட்டாள்
மூர்த்தி யவனிருக்கும்
வண்ணங் கேட்டாள்
பின்னையவனுடைய ஆரூர்
கேட்டாள்
பெயர்த்தும் அவனுக்கே
பிச்சி யானாள்
அன்னையையும் அத்தனையும்
அன்றே நீத்தாள்
அகன்றாள் அகலிடத்தார்
ஆசாரத்தைத்

தன்னை மறந்தாள் தன் னாமங்
கெட்டாள்
தலைப்பட்டாள் நங்கை
தலைவன் தாளே'

(6_25_7)

என்ற பாடலில் ஆன்மா தன்னை
மறத்தலையும், தன் நாமங் கெடலையும்,
தலைவன் தாள் தலைப்படலையும்,
மலப்பிணிப்பிலிருந்து உயிர் நீங்கிப்
படிப்படியாக உயர்ந்து விளக்கம்
பெறுதலையும் பாடியுள்ளமையைக்
காணலாம்.

இறைவன் தம்மை எளிவந்து
ஆண்டமையை மகிழ்வுடன் நினைந்துப்
பாடியுள்ளார்.

'அத்தாவன் அடியேனை அன்பா
லார்த்தாய்
அருள்நோக்கில் தீர்த்தநீ
ராடிக் கொண்டாய்
எத்தனையும் அரியைநீ எளியை
யானாய்
எனையாண்டு
கொண்டிரங்கி யேன்று
கொண்டாய்
பித்தனேன் பேசுநோன் பேயேன்
நாயேன்
பிழைத்தனைகள்
அத்தனையும் பொறுத்தா
யன்றே
ஐத்தனையும் எம்பரமோ ஐய
டியோ

எம்பெருமான் திருக்கருணை
யிருந்த வாரே'
(6_95_8)

என்ற பாடலில் நாம் நன்சென்றி விட்டுப்
புன்னெறி சென்ற நிலைக்கு
இரங்குவதுடன் இறைவன் தமது
குற்றங்களைத் திருவுள்ளத்தில்
கொள்ளாததுடன் எளிவந்து கருணை
புரிந்த திறத்தை 'ஐய ஐயோ' என ஆன்ம
இரக்கக் குறிப்புடன் பாடியுள்ளமை
நெஞ்சத்தை நெகிழ்விக்கின்றது.

இறைவனிடத்து எத்துணைச்
சிறந்த அன்பும், தொண்டும்
உடையவராயினும், இல்லாதவராயினும்
அவரை அவர்தம் பிறப்பு, தொழில்
முதலியவற்றின் உயர்வு தாழ்வுகட்
கேற்பக் கொள்ளல் உலகியல்
நெறியாகும். பிறப்பு, தொழில்
முதலியவற்றால் எத்துணை உயர்வு
தாழ்வுகள் உடையவராயினும் அவரை
அவர்க்கு இறைவன்பால் உள்ள அன்பு,
தொண்டு என்பனவற்றின் நிலைகட்
கேற்ப ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்
பது மெய்ந் நெறியாகும்.

'சங்கநிதி பதமநிதி யிரண்டுந்
தந்து
தரணியோடு வானாளத்
தருவ ரேனும்
மங்குவார் அவர்செல்வம்
மதிப்போ மல்லோம்
மாதேவர்க் கேகாந்த ரல்லா
ராகில்'

அங்கமெலாங் குறைந்தமுகு
 தொழுநோயராய்
 ஆவுரித்துத் தின் றுழலும்
 புலையரேனும்
 கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க்
 கன்பராகில்
 அவர் கண்டீர் நாம்
 வணங்கும் கடவுளாரே'
 (6-95-10)

என்ற இப்பாடல் இறைவன்பால்
 மாளாத காதல்கொண்டு திகழும்
 எவராயினும் அவர் நம்மால் வணங்கத்
 தக்கவர் என்று கூறும் இவரது அனுபவ
 வெளிப்பாட்டை மனதிற் கொண்டு
 கைக்கொள்வோமெனில் நாட்டின் எந்த
 அவல நிலையும் தோன்றாதன்றோ?

பூம்புகலூரில் உழவாரத்
 திருத்தொண்டு செய்யும்போது அவரது
 பெருமையை உலகிற்குக் காட்ட
 எண்ணிப்பொன்னும், நவ் மணிகளும்
 பொலிந்திலங்க அருள் பாலித்தார்.
 அவற்றையெல்லாம் ஓடும் செம்
 பொன்னும் ஒக்கவே நோக்கும் அப்பர்
 அவைகளைப் புல், கல் என மதித்துக்
 குளத்தில் வீசியெறிந்தார். மேலும் அர
 மகளிர் வந்து மயக்க, சித்தம் திரியாது
 தம் பணியில் ஒன்றினார். இம் மாயப்
 பிறவிக்குக் காரணமான இரு
 வினைகளை நோக்கி,

'உம்மால் எமக்கு ஆக வேண்டியது
 என்ன

திருவாரூர் அம்மானுக்கு
 ஆளானேன் அலையேன்
 மின் நீர்'

என்று 'பொய்ம்மாயப் பெருங்கடலுள்
 எனும் திருத் தாண்டகம் பாடினார்.
 அர மகளிரும் அவரது மன
 மாற்றமின்மை கண்டு இறைஞ்சி
 நீங்கினர். எனவே இறையருள்
 மேலீட்டால் வினைகளை ஓட்டச்
 செய்யும் அளவிற்கு ஆன்மா மன
 உறுதியைப் பெறும் என்ற அனுபவத்தை
 இவர் வாழ்வால் அறிய முடிகிறது.

உலகேழும் ஏத்தும் வகையில்
 அன்பின் வடிவான அப்பர் செஞ்சடை
 அண்ணலின் மெய்யருளை எய்தும்
 பருவம் அணுகியது. அப்போது
 'புண்ணியா உன்னடிக்கே
 போதுகின்றேன்' எனத் தொடங்கி
 அந்தக் கரணங்களின் இயல்புகளை
 எடுத்துக்கூறும் பாங்கில் திருத்
 தாண்டகம் பாடிச் சிவானந்த ஞான
 வடிவேயாகி அண்ணலார் சேவடிக்கீழ்
 அமர்ந்தார்.

இவர் பாடல்களில் 'காணலாமே',
 'கண்டேன் நானே', 'கண்ணாரக்
 கண்டேன் நானே', 'என்
 கண்ணுளானே', 'கண்டேன் அவர்
 திருப்பாதம் கண்டறியாதன கண்டேன்'
 என்றெல்லாம் இடம்பெறும் சொற்கள்
 அவருடைய ஆன்மீக அனுபவங்களையே
 காட்டுகின்றன.

இவரது ஆன்மீக அனுபவங்கள் குறிக்கோளுடன் வாழ வேண்டும் என்பதனையும், பிழைக்கு இரங்கி கண்ணீர் வடித்தலுடன் திருத்தொண்டே திருவருள் பெறச் சிறந்த வழி என்பதனையும், அடிய்வரிடத்து வேறு பாடு ஏதுமில்லை என்பதனையும் அல்லல்படும் ஆன்மாவை அவன்

அருள்தான் கரையேற்றும் என்பதனையும், பற்றற்ற போதே பேரின்ப நிலை பெற முடியும் என்பதனையும் விளக்கி நிற்கின்றன. அப்பரின் ஆன்மீக அனுபவங்கள் நமக்கு வழிகாட்டியாக அமைய அவைகளை உணர்ந்து வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ முயல்வோமாக.

அப்பரடிகள் தேவாரத்தில் சமுதாயம்

வை. இரத்தினசபாபதி

முன்னுரை

‘திருநாவுக்கரசு வளர்

திருத்தொண்டின் நெறிவாழ
வருளுனத் தவமுனிவர் வாசீகர்’

என்று அறிமுகப்படுத்துகிறார்
அப்பரடிகளை அருள்ஞானச் செஞ்
சொல்லமுதச் சேக்கிழார்.

கி. பி. 7ஆம் நூற்றாண்டில்
வாழ்ந்த பெருந்தகை அப்பரடிகளை,
12ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த
சேக்கிழார் தொண்டின் நெறிவாழ,
உலகிற்கு வாழ்வந்த அருள்நிறைத்
தொண்டர் என்று அறிமுகப்படுத்தியுங்
கூட, 20ஆம் நூற்றாண்டில் ஒருசிலர்
மட்டுமே அப்பரடிகளை ஒரு சமுதாயத்
தொண்டராக நினைக்கவேண்டும்
என்று கருதுமளவுக்குத்தான் தமிழகச்
சமுதாயம் வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறது
என்று சொன்னால் மிகையாகாது.

‘சொற்குறுதிக்கு அப்பரெனச்
சொல்’ என்று பாராட்டிய புலமைச்
சமுதாயம், அவர்தம் மழைவாரும்
இணைவிழியையும், நைந்துபோன
உடையையும் உலகிற்கு அறிமுகப்

படுத்திய அளவுக்கு, உழவாரத்
திண்படையாள் என்ற தொடரில்
நடுவில் அமைந்துள்ள திண்மையை
எடுத்துக்காட்டிப் பொருள் விளக்கம்
சொன்னாலும் ஏற்றுக்கொள்ளாத
அளவுக்கு இந்தத் தமிழ்ச் சமுதாயம்
இருக்கிறது என்பதை உணராமல்
இருக்க முடியவில்லை.

“அப்பரே” என்று அருள்ஞானக்
குழந்தை அருள் தொண்டின் நிறைவில்
நின்ற பெரியவரை அழைத்த காலத்தே,
அத்தகைய சொல்லாக்கத்தின் அருமை
பெருமைகளையெல்லாம் மணிக்
கணக்கில் எடுத்துப் பேச வாய்ப்பை
ஏற்படுத்திக்கொண்ட தமிழகம்
அத்தகைய பெயரை ஏற்றுக் கொள்ளும்
காலத்தில் ஏற்றுக்கொண்டவர் ஒரு
பெயரும் இல்லாதிருந்தார் என்பதை
உணர்ந்தால் கண்ணீர் பெருக்கைத்
தவிர வேறெதையும் நாம் பெற
இயலாது.

தந்தையார் இட்ட பெயராகிய
மருள்நீக்கியார் என்ற பெயரால் அவர்
இளமைக்காலத்தே அழைக்கப்
பெற்றிருக்கலாம். தரும சேனர் என்ற

சிறப்புப்பெயர் சமண சமயத்திலிருந்து மீண்டபிறகு ஏற்றுக்கொள்ளாத ஒன்று. சமண சமயம் சார்ந்திருந்த காலத்தில் வளர்த்த உடலையே வெறுத்தவர் அப்பரடிகள். பட்டப்பெயரையா வைத்துக் கொள்ளப் போகிறார்?!

சமண சமயத்திலிருந்து மீண்ட போது தமக்கையார் அளித்த பெயரோ முன்னும் பின்னும் மாறாத முழுமைப் பெயர், 'தம்பியார்' என்பதே. சைவ சமயம் சார்ந்தபிறகு இறைவன் உலகறிய அறிவித்த பெயர் 'திருநாவுக்கரசு' என்பதே. இறைவனே சொன்னாலும் கேட்பதில்லை என்பதைக் கடமையாகக் கொண்டிருக்கிற சமுதாயம் அந்தப் பெயரைப் பொருட்படுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. ஒரே ஒருவர்தான் அதைக் கேட்டிருக்கிறார் கேட்ட தேர்டன் டிப் பயன்படுத்தியும் இருக்கிறார் என்று தெரியவருகிறது. அவர்தாம் அப்பூதி அடிகள். அப்பூதி அடிகளைத் தவிர வேறுயாரும் அப்பெயரை எடுத்துக் கூறியதாகத் தெரியவில்லை.

'திருநாவுக்கரசு' என்ற பெயரை அப்பரடிகளே தனக்குரியதாக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அந்தப் பெயரால் தான் அழைக்கப்பெற்றால் அது புதுமை எனக்கருதும் அளவுக்கு அவர்தம் மனநிலையும் செயல்நிலையும் இருந்தன. இந்நிலையில் அவர் தில்லையை வணங்கி, சீர்காழி செல்லும் வழியில் நடந்துகொண்டிருந்தபோது,

அவரை அழைப்பதற்குரிய பெயரால், அவர் கொண்டிருந்த பெயர் ஏதும் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. அவர் அப்போது (முன்) வினைப் பெயர் ஏதும் கொண்டிருக்க வில்லை; வினையால் அணையும் அணைந்த பெயரைத் தான் அவர் கொண்டிருந்தார். அதுதான், மன்ன வன் செய்த சூழ்ச்சிகளைத் திருத்தொண்டின் உறைப்பாலே வென்றவர்' என்பது.

இந்நிலையில் தொண்டுநெறியில் முற்றிநின்ற முழுமைத் தொண்டர் என்ற பொருளில் 'அப்பரே' என அழைத்தது அருள் ஞானக்குழந்தை. அதற்கும் 'அப்பா' என்பதுதான் பொருளைக் கொண்டு, உண்மைப் பொருளை ஏப்பமிட்டுவிட்டு, பொய்ம்மையில் பெரும்பொருளில் மயங்கி நிற்கிறது இந்த 20ஆம் நூற்றாண்டுச் சமுதாயம்.

அனைத்துப் பெயர்களையும் இழக்கவைத்துவிட்டு, 'அருமையான திருத்தொண்டின் அப்பர்' என்ற சமுதாயத் திருத்தொண்டின் நிறைவுப் பெயரைத் தமிழகத்தில் ஒரே ஒருவருக்கு மட்டும் வழங்கி வாழ்த்தியது திருவருள். எனவே, குலப்பெயர் இல்லை, அறிவு போன்ற சிறப்புத் தகுதியால் பெற்ற பட்டப் பெயர் இல்லை. திருத் தொண்டின் நிறைவு நினைவுப்பெயரே தம் பெயராக இவ்வுலகில், இத்தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் வாழ்ந்து நின்ற ஒருசிலர் உள்ளங்களில் மட்டும் அந்த நிலைவில்

வாழ்ந்து வருகிற வளர்திருத் தொண்டின் வருளுனாத் தவமுனிவரே அப்பரடிகள்.

அப்பரடிகள் சமுதாயத் தொண்டராக இத்தமிழகத்தில் வாழ்ந்தார் என்பதை நினைக்கும் போதே இத்தமிழகச் சமுதாயம் அவர்தம் தொண்டினை ஏற்றுக்கொள்ளுகின்ற அளவுக்கு ஒரு தாழ்நிலையில் இருந்தது என்பதை அளவையியல் அடிப்படையில் எண்ணாமல் இருக்க முடியவில்லை. ஆனால், அதை ஒரு பெரிய இழுக்கு என்று எண்ணிவிடக்கூடாது. அதையும் எண்ணாமல் இருப்பதுதான் இழுக்கு எனக் கொள்ள வேண்டும்.

மணிமேகலையை மறப்பார் இலர். அவளைப் பெற்றுத் தந்தது தமிழகம்தான். அவளை வைத்து ஒரு கற்பனைச் சமுதாயம் கண்டவர் சங்ககாலத்தை ஓட்டி வாழ்ந்த சாத்தனார். சோறு கொடுத்தால் பசி என்று ஏற்பார் இந்தத் தமிழகத்தில் இல்லை என்று வருந்தி, அட்சயப் பாத்திரத்தை - அள்ள அள்ளக் குறையாத அமுத ஓட்டை அயல்நாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்துவிட வேண்டும் என்று கருதிக் கற்பனை செய்து, கவியாக அமைத்துக் காட்டினார் சாத்தனார்.

சங்ககாலப் பண்ணன் நாளி

லிருந்து இன்று சத்துணவுத் திட்டம் வரையில் தமிழகத்துக் குழந்தைகள் கையேந்தி, தட்டுத்தூக்கிச் சோற்றுக்கு நிற்கிறார்கள் என்ற வரலாறு மாறியதாகத் தெரியவில்லை. அத் தகைய நிலையை ஒரு சமுதாயக் குறை என்று கருதுதல் கூடாது. கருத முடியாது. ஆனால், குழந்தையைப் பெற்றவன் தன் குழந்தையைத் தட்டுத் தூக்கி நிற்பதை அனுமதிக்கிறான் என்ற அளவில் தான் சமுதாய அழகல் தெரிகிறது என்று கொள்ளுதல் வேண்டும்.

சாத்தனார்க்குப் பின் வந்த கம்பன் நினைக்கிறான், நாகர்குமராக நினைக்கிறான்.

'கொடுப்பார்க்கு இரப்போர்
இல்லாக்
குறையொன்றுயிது
'றுங்கால்'

என்பது அவர் வாக்கு. சாத்தனாரின் சிந்தனைதான் வேறு வடிவில் நமக்கு வழங்கப்படுகிறது. ஆனால், இவையெல்லாம் சமுதாயத்தில் இருந்தவை என்பது பொருள் அன்று. இருக்க வேண்டும் என்ற அவா. இந்நிலையில் சமுதாயத் தொண்டராக நின்ற அப்பரடிகள் சில செய்திகளைச் சொல்லுகிறார். அவர் வழியில் நின்று சமுதாயச் செய்திகள் சிலவற்றைக் காணலாம்.

நல்ல சமுதாய அமைப்பு: ஒரு நல்ல சமுதாயம் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதை நெடிதுணர்ந்து, ஆய்ந்து முடிவு செய்து இத்தமிழகத்துக்கு ஒரு கொள்கையாக அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார் மணிமேகலையைப் பாடிய சீத்தலைச் சாத்தனார். சிலப்பதிகாரம் படிக்கப் பெற்ற அளவுக்கு மணிமேகலை படிக்கப்பெறாமை தமிழகம் செய்த தவறு.

"துறக்குமா சொலப்படாய்
துருத்தியாய்"

என்ற அருள்ஞானக்குழந்தையின் அருளுரைக்குப் பின்னரும் துறவு என்ற ஒன்றை ஏற்ற தும் இல்லாமல், அதனைப் பெருமைக்குரியதாக அனைவரும் போற்றுவதல் வேண்டும் என்ற ஒரு புழுத்த கொள்கையை மலர்வித்துக் கொண்ட தமிழகம், துறவுக் கொள்கைக்குரிய நூல் என்பதாக மணிமேகலையை ஒதுக்கி விட்டது எனக்கூறுவது பொருந்துவதாக இல்லை.

மார்க்ஸ் கருதியதுபோல, வரலாற்று முறையில் அமைந்த இரட்டைகளைக் கொண்டதுதான் சமுதாயம் என்பதை யாரும் மறுத்துவிட முடியாது.

ஒரு நல்ல சமுதாயத்தில் மூலகை இரட்டைகள் உண்டு என்று சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

"ஆற்றுநர்க்கு அளிப்போர்
அறவிலை பகர்வோர்
ஆற்றா மாக்கள் அரும்பசி
களைவோர்
மேற்றே உலகின் மெய்ந்நெறி
வாழ்க்கை"

என்பது சாத்தனாரின் அருமைச் சமுதாய உண்மையுரை.

ஆற்றுதல் - இதற்குமேல் முடியாது என்பதற்கு மேலும் உழைத்தல்; அளித்தல் - இதற்குமேல் தேவை இல்லை என்பதற்கு மேலும் கொடுத்தல் (முதல் இரட்டை). எனவே உழைப்பின் எல்லை எட்டுமணி நேர் என்பதோ முடிந்தவரை உழைப்ப. என்பதோ ஒரு நல்ல சமுதாயத்தின் அர் குறி அன்று. ஒருமணி நேர அவகாசம் கிடைத்தால் தூங்குவேன், சம்மா இருப்பேன் என்பவன் வாழும் சமுதாயம் உலுத்தர்கள் வாழும் சமுதாயம். என் வாழ்நாளில் ஒருமணி அதிகப்படுத்துகிறான் இறைவன் என்றால் அது உழைப்புக்காகத்தான் என எண்ணுவது இறைவன் அளித்த உழைப்பின் உலகம். தமிழகச் சமுதாயத்தில் வாழும் எந்தக் கடவுளும் உழைப்பின் நாயகர்களாக அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். உழைத்தவர்கள் கூலியை உண்ணா விரதம் மூலம் கேட்கும் அவலநிலையையும் நாம் காணமுடிகிறது. 'அளித்தல்' என்பது இன்றைக்கு எந்த நாட்டில் இருக்கிறது என்பதையும் எண்ணிப்பார்த்தல் வேண்டும்.

இரண்டாவது இரட்டை: விற்போர் - நுகர்வோர்; இந்த இரட்டையை நாடி பார்த்து நயம்படப் பேசுகிறார் சாத்தனார்.

மூன்றாவது இரட்டை: ஆற்றாமாக்கள் அரும்பசி களைதல். ஓரளவுக்கு உழைப்பவர்கள் கொடிய பசிக்கு ஆளாகி இறந்துவிடக் கூடாது. அந்த வரையில் அவர்தம் அரும்பசி களையப் பெறல் வேண்டும்.

சுருங்கக்கூறின் "உழைத்தால்தான் உணவு" என்ற நிலை எந்த ஒரு சமுதாயத்தில் அமைகிறதோ அந்தச் சமுதாயமே உண்மையான சமுதாயம்.

எனக்குப் பசி வருமே என்பது என் கவலையாக இருக்கக்கூடாது. உழைப்பது என் கடமை. என் பசியைப் பற்றிக் கவலைப்படுவது - உழைத்தவனுக்குப் பசிவருமே என்று கவலைப்படுவது சமுதாயத்தின் கடமை.

அப்பரடிகள் உழைப்பாளி. அவருக்குப் பசி வருமே என்று வழியில் கட்டுச் சோற்றுடன், இளைப்பாறும் இடத்துடன் காத்திருக்கிறான் இறைவன்.

சந்தரர் உழைப்பாளி. அத்துடன் சுவையான உணவு உண்ணும் கொள்கையுடையவர். அவருக்குப் பசி என்றால் இறைவன் சுவையான சோற்றுக்காகப் பிச்சையெடுக்கிறான்.

இவைகளெல்லாம் தமிழகச் சமுதாயம் நினைவும் கட்டுக்கதைகள் அல்ல. நமக்குக் கொள்கைப் பிடிப்பு வேண்டும். நம்பிக்கை வைத்தல் வேண்டும். அதற்காகத் தொண்டர் களின் தலைவராக - தொண்டுநெறி வளருமாறு வாழ்வந்த தொண்டராக நின்ற அப்பரடிகள் கூறும் அருமை உரையே

"தன்கடன் அடியேனையும் தாங்குதல்

என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே" என்பது.

அப்பரடிகள் காட்டும் சமுதாயம்

காத்து ஆள்பவரும் இறைநின்ற வரும்: அப்பரடிகள் சமுதாயம் சிறக்க வேண்டும் என்ற கருத்தில் ஓர் அரிய கருத்தை வழங்குகின்றார். அடிமையும் ஆள்பவரும் எவ்வாறு இருத்தல் வேண்டும் என்று பெரிதும் எடுத்துக் காட்டுகின்றார். அப்பரடிகள் கூறும் அடிமையின் இலக்கணம் ஒன்றை இங்கே முதலில் நினைவிற் கொள்ள வேண்டும்.

"நாம் ஆர்க்கும் குடியல்லோம்" என்பதாகக் கூறுகின்ற வாழ்வு பெற்ற கடமை.

மறுமாற்றத் திருத்தாண்டகம் முழுவதும் நல்ல சமுதாய இலக்கணங்களாகப் படைத்துக் காட்டுகின்றார்.

இன்றும் நினைவிற்கொள்ள வேண்டிய ஒரு சிறுதொடர்.

"நடலை இல்லோம்"

என்பது. நடமாடும் பல்கலைக்கழகம் என்பது பாராட்டு. 'நடமாடும் அறிவிலி' என்பதே. 'நடலை' என்ற சொல்லின் பொருள். கல்வி கற்றவர் எண்ணிக்கை இப்போது பேசப் பெறுகிறது. ஆனால், அஞ்சாது வாழ்வதற்குரிய கல்விநிலை என்று எடுத்துக் காட்டுவது இந்தச் சிறு தொடர்.

எனவே, காத்து ஆள்பவர் சமுதாயத்துக்குத் தேவை என்று கூறுகிறார். சமுதாயத்தைக் காத்தவர் தாம் ஆட்சிக்கு வருதல் வேண்டும். இப்போது கேட்டுவருபவர்கள், ஓட்டு வாங்கி வருபவர்கள், இனிமேல் காப்பேன் என்று வருபவர்களே ஆள்பவர்கள் ஆகிறார்கள். 'காத்து' என்பது இறந்தகாலம். தேர்தலில் நிற்பதற்கு 21 வயது. பட்டப்படிப்பு, செல்வம் செல்வாக்கு (பேச்சுத்திறன்) இவைகள் தகுதியல்ல. இந்த சமுதாயத்தை இதுவரை காத்தவர்கள். காரைக்கால் அம்மையார் பேசுவார் உலகை அழிக்கவந்த நஞ்சினைத் தானே உண்டு, தன்னை அழிப்பதன் மூலம் உலகைக் காத்தவன் எவனோ அவன் என் தலைவன்" என்பது அம்மையாரின் அருள்வாக்கு.

அப்படிச் காத்தவர் ஆள்வதற்கு வரலாம். ஆனால், ஒருவர் தலைக்

காவல் இருக்க வேண்டும். ஒருவர் தலைக் காவலின் கீழ் அனைவரும் கீழ்நின்று பணிபுரிதல் வேண்டும் என்பதால்

"ஒருவர் தலைக்காவல்

இலாமையினால்"

என்பது அப்பரடிகள் அருள்வாக்கு. சமுதாயத்தைக் காத்து நின்றவர்கள் பட்டியல் வரவேண்டும். அவர்களுள் தலைமையான பணிசெய்து தலைமைக் காத்தல் செய்தவரே தலைக்காவல் பூணவேண்டும் என்பது நல்ல சமுதாயத்தின் தேவை. அத்தகைய தேவை தமிழகச் சமுதாயத்துக்கு இருந்தது என்பது தெரிகிறது.

"சொற்குறுதிக்கு அப்பர்" என்று பெயர் பெற்றதால் அதற்குமேல் ஓர் உண்மையைச் சொல்லுகிறார். நினைவில் நிறுத்த வேண்டிய ஒன்று. "காத்து ஆள்பவர்" என நின்றவர்கள் நானும் காத்தல் தொழிலைச் செய்ய வேண்டும். தமிழகத்துக்கு அவ்வாறு வந்தவர்கள் கூட, நாளடைவில் காத்தலை மறந்துவிட்டு, ஆளுதலையே மேற்கொண்டு விட்டார்கள். இதுவே பெருங்கொடுமை என்கிறார். காத்தோம் என்பது பழங்கதை. இன்றும் காக்கிறோம் என்பது அன்று. நேற்றுக் காத்தோம், அதற்கு முன்னாள் காத்தோம் என்பது பழங்கதைக்கு. காத்தோம் என்பதால் ஆளுதல் இல்லை. இன்றும், என்றும் உழைத்து,

உழைத்துக் காத்தலைச் செய்வதாய் ஆள்கிறோம் என்ற குறிப்பு எழுதப் பெற வேண்டும் என்கிறார் அப்பரடிகள்.

"காத்தாள்பவர் காவல்
இகழ்ந்தமையால்"

இந்தத் தமிழ்ச் சமுதாயம் கெட்டுப் போயிற்று என்பது அவர் திருவாக்கு காவல் இகழ்ந்தது என்பது இன்றும் காத்தல் வேண்டும் என்ற அடிப்படைப் பணியை மறந்துவிட்டு ஆட்சிச் செருக்கிலேயே ஆழ்ந்து விடுதல். இது ஒரு வாழும் சமுதாயத்தை வீழ்த்தும் மறச் செயலாகும்.

இந்நிலைமை தோன்றினால், தொடர்பில்லாதவன் தொடக்கவுரை கூற முற்பட்டுவிடுவான். கரைநின்றவர் கண்டுகொள்" என்று "சொல்லித் தள்ளியும் வருகின்ற அரிப்புச் சமுதாய நிலை தோன்றிவிடும்.

சமுதாய நிறுவனங்களுக்கும் சமய நிறுவனங்களுக்கும் இன்றுள்ள தலைமையை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இவர்களெல்லாம் காத்து நின்ற வரலாற்றினால் வந்தவர்களல்லர். கரைநின்றவர்கள், வேடிக்கை பார்க்க வந்தவர்கள். ஆனால், சமுதாயம் என்பது ஆழமான, அழகிய, ஏரி நிறைந்தனையச் செல்வத்தைக் கொண்டது. சமுதாயச் செம்மையை அனுபவிக்க வேண்டும். நல்ல சமுதாயம்

உழைப்பு வளத்தால் உருவாக்கப் பெறுவது போலவே அனுபவச் செழுமையால் வளமாக்கப்பெறுதல் வேண்டும். அதற்குக் காத்தாள்பவர் மட்டுமன்று அனுபவச் செழுமை பெற்றவர்களும் வேண்டும்.

அப்பர் காலத்துத் தமிழ் சமுதாயம் காத்தாள்பவர் காவல் இழந்து ஆளுதலை மட்டும் மேற்கொண்ட சமுதாயமாக அமைந்தது. மேலும் அது, கரைநின்றவர்கள் காட்டிக் கொடுக்குமளவுக்குப் புரையோடிய புன்மைச் சமுதாயமாகவும் இருந்தது என்பதை உளங்கொள்ள வேண்டும்.

இரப்பவரும் கரப்பவரும்: அப்பரடிகள் காட்டும் மற்றுமோர் இரட்டை இது. இரப்பவர்களுக்கு எதிர் அணியினர் கரப்பவர்களே.

சிலர் பலராகிய காரணம்

நோற்பார்

சிலர் பலர்நோலாதார்

என்பது வள்ளுவம். இரத்தல் கரத்தலால் விளைகிறது என்பது அப்பரடிகள் தத்துவம்.

கரத்தலுக்காகவே இரத்தல் அமைகிறது என்று கூடப்பொருள் கொள்ளக் கூடிய சமுதாயம் இன்றுளது. அழுத்தப்பொருள் கொண்டால் இக் கட்டுரை எல்லை கடந்து பெருகும்.

இரப்பவர்க்கு ஈயவைத்தார்
 ஈயவர்களுக்கு அருளும் வைத்தார்
 கரப்பவர் தங்கட்கு எல்லாம்
 கடுநரகங்கள் வைத்தார்

என்பது அப்பரடிகள் அருள் வாக்கு
 கரப்பவர்க்குக் கடுநரகம் வைத்தார்
 என்று கூறும் அப்பரடிகள் இரப்பவர்
 கட்கு ஈயும் தன்மையாளர்க்குச்
 சொர்க்கம் வைக்கவில்லை.
 ஈயவர்களுக்கே அருளனுபவம் பெற்று
 வாழ முடியும் என்பதே பொருளும்.
 யாசிப்பவர்களுக்குக் கொடுக்க
 வேண்டும் என்பது அருளுள்ளம் என்று
 பொருள் கூறுவது பொருத்தமின்று.
 கடுநரக அனுபவம் போன்ற ஒருவகை
 அனுபவத்துக்குரியதே அருளனுபவம்
 என்று கொள்ளுதல் வேண்டும்.
 'ஈயவைத்தார்' என்று குறிப்பிடுவதன்
 மூலமாக இரப்பவர் ஏற்கும் பொருள்
 இழிவுடையது என்ற குறிப்புப்பொருள்
 தோன்றுவதைக் காணலாம். இதனைச்
 சங்ககாலச் செய்யுளோடு ஒப்பிட்டு
 வேறுபடுத்திக் காணலாம்.

'இம்மை செய்தது மறுமைக்கு
 ஆம்எனும்
 அறவிலை வணிகன் ஆய் அலன்
 பிறரும்
 சான்றோர் சென்ற நெறி என
 ஆண்டுப்பட்டன்று அவன்
 கைவண்மையே'

என்பது சங்ககாலக் கொள்கை.
 அப்பரடிகள் வாக்கில் ஈதலுக்கு

அருளனுபவம் பேசப்பெறுகிறது.
 எவ்வாறாயினும் கரத்தல் காரணத்
 தாலேயே இரத்தல் உண்டாகிறது
 என்ற சமுதாயக் கொள்கை
 அக்காலத்துச் சமுதாயத்தை ஏன்
 இக்காலச் சமுதாயத்தையும் அறிய
 உதவுகிறது எனலாம்.

ஞானமும் சடங்கும்: "கங்கை ஆடிலென்
 காவிரி ஆடிலென்" என்ற
 அருள்வாக்கின் மூலமாக, சமயச் சடங்கு
 களின் தேவைகளை நிறைவு செய்வதால்
 பெருமை இல்லை. எவ்வயிர்களிடத்தும்
 ஈசன் இருக்கிறான் என்ற ஞானம்
 இல்லையே என்று கவல்கிறார்.

எல்லா உயிர்களிடத்தும் ஈசன்
 இருக்கிறான் என்று ஞானம் மட்டுமே
 கொண்டிருந்து என்ன பயன்? என்று
 வினாவையும் அமைக்கிறார்
 அப்பரடிகள்.

ஞானமும் கர்மாவும் இணைய
 வேண்டும்; ஒருங்கிணைந்த செயலாக்கம்
 அமையவேண்டும் என்பதற்காகவே
 'இரட்டைப்புலவர்' என்பவர்களை
 ஈன்றெடுத்து, உலகுக்கு அறிவு
 புகட்டியது தமிழ்ச் சமுதாயம்.
 என்றாலும் ஞானமிருந்து செயல்
 இல்லை என்பதையும் சடங்குகள்
 இருக்கின்றன ஞானம் இல்லை என்ற
 சமுதாயக் குறையையும் எடுத்துக்
 காட்டுகிறார் அப்பரடிகள்.

சாத்திரமும் கோத்திரமும்:

“சாத்திரம் பலபேசும்
சமுக்கர்காள்
கோத்திரமும் குலமும் கொண்டு
என்செய்வீர்”

என்ற அப்பரடிகள் வாக்கு அடுத்து உணர்த்தும் இரட்டை இது. சாத்திரப் பேச்சுமிக்கு உயர்ந்துள்ள காலம் இது. சாத்திர அனுபவம் குறைந்து வரும் சமுதாயம் இது. சாத்திரம் என்பது வாழ்வியல் நெறி. வாழ்தல் இல்லாமலேயே வாழ்தல் நெறியைப் பேசுகிற சமுதாயம் வளமான சமுதாயம் ஆகாது. வறட்சிச் சமுதாயமாகவே அமையும் என்பது அப்பரடிகளின் அருள் வாக்கின் திண்மை.

அப்பரடிகள் காட்டும் நல்ல சமுதாய அமைப்பு : நல்ல சமுதாய அமைப்பைக் கோடிட்டு காட்டுகிற பகுதி மறுமாற்றத் திருத்தாண்டகப் பகுதி.

நாமார்க்கும் குடியல்லோம்
நமனை அஞ்சோம்

நரகத்தில் இடர்ப்பட்டோம்
(கரத்தல் இல்லை)
ஏமாப்போம் (காத்தாள்பவர்
தலைக்காவல் பெற்றுள்ளோம்,
பிணி அறியோம்
துன்பம் கலவா இன்பச்
சமுதாயம்.

மேலே குறிப்பிடப்பெற்றவை தனித்தனி வரிகளாக இருப்பினும் விரித்துப் பிரித்து எழுத வேண்டியவை.

முடிப்புரை : மேலே எடுத்துக் காட்டப் பெற்றவைகளால் அப்பரடிகள் என்ற பெயரே சமுதாயத் தொண்டின் பெயர் எனக் கொள்ளல் வேண்டும் என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்பெற்றது. அவர் அருளிய சமுதாய இரட்டைகளின் அமைப்பும் நல்ல சமுதாய அமைப்பும் விளக்கப் பெறலாயின என்பதாம்.

வாழ்க அப்பரடிகளின் எழில்மிகு தொண்டு.

உழவாரம் வெல்க.

கிரியா அகராதி வினைப்பதிவுகள் மேலாய்வு

பெ. மாதையன்

தமிழ் அகராதியியல் மரபில் வினைச்சொற்களைப் பதிவாய்த் தரும் நெறி பலமாற்றங்களுக்கு உட்பட்டுத் தொடர்ந்து வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளது. இவ்வளர்ச்சிப் போக்கில் கிரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதிக்குக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத் தக்க பங்குண்டு. தமிழ் அகராதி வரலாற்றில் குறித்த காலநிலை அகராதியாக (Synchronic Dictionary) வெளிவந்துள்ள இவ்வகராதி வினைப் பதிவமைப்பில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத் தக்க சில புதுவகை நெறிகளைக் கைக்கொண்டுள்ளது. இப்பதிவமைப்பு நெறிகளின் சீர்மைகளையும் ஆங்காங்கே காணப்படும் குறைகளையும் அவற்றுக்கான காரணங்களையும் ஆராய்வதே இவ்வாய்வுரையின் அடிப்படை நோக்கம்.

கிரியா அகராதி வினைப்பதிவு நெறிகள்: தமிழ் இருமொழி அகராதிகளின் வினைப்பதிவமைப்புகளோடு ஒப்பிட்டு நோக்குகையில் இவ்வகராதி தலைச் சொல் தெரிவு, சொல்விரிவு சுட்டல் ஆகிய நெறிகளில் ஒத்துப்போவதையும் பொருள்

தருதவில் புதுமரபைக் கைக்கொள்வதையும் காணலாம்.

தமிழகராதித் தலைச்சொல் நெறியும் கிரியா அகராதியும்: தமிழ் அகராதிகளில் வினைப் பதிவுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ள தன்மைகளை ஒட்டுமொத்தமாய்ப் பார்க்கின்ற பொழுது வினைப்பதிவமைப்பு முறைகளைத் தலைச்சொல் தெரிவு நிலையில் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

1. செயல், செய்தல் வாய்பாட்டுச் சொற்களை வினையின் பதிவுச் சொல்லாய்த் தருதல்.
2. செய்கிறது வாய்பாட்டுச் சொற்களை வினைப்பதிவுச் சொல்லாய்த் தருதல்
3. வினையடிகளைப் பதிவுச் சொல்லாய்த் தருதல்.

இவற்றுள் கிரியா அகராதி மூன்றாம் வகையுள் அடங்குகிறது. வினையடியைப் பதிவுச் சொல்லாய்த் தரும்

அகராதிகளை வினையின் சொல்விரிவுகளைச் சுட்டும் நெறியின் அடிப்படையில்

என இவ்வகராதியில் வினைப்பதிவு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. சில வினைகள் வரையறுத்த சொல்விரிவுகளில் மட்டுமே வழங்கும் நிலையில்

1. வினையடியை அடுத்து முக்காலச் சொல்விரிவுகளையும் செய்வென் எச்சத்தையும் பதிவில் தருவன.

ஏமா வி. (ஏமாந்து)
(இறந்தகால வடிவங்கள் மட்டும்)

2. வினையடியை அடுத்து வினை வகைப்பாட்டு எண் தருவன என இரண்டாய் வகைப்படுத்தலாம். இவற்றுள் கிரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி வினையின் சொல்விரிவுகளைப் பதிவிலேயே சுட்டும் முதலாவது வகையுள் அடங்குகிறது. எனினும் வின்கலோவின் தமிழ் ஆங்கில அகராதியைப் போன்று வினையடியை அடுத்து முக்காலச் சொல்விரிவுகளையும் தராமல் இவ்வகராதி செய்து, செய்ய வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சங்களை மட்டுமே தருகின்றது.

ஒண்ணு வி. (ஒண்ணாத, ஒண்ணாது, ஒண்ணாமல் ஆகிய எதிர்மறை வடிவங்கள் மட்டும்)

என அவ்வினைகளின் சொல்விரிவுக்கான வரையறை பற்றிய குறிப்புகளும் தரப்பட்டுள்ளன.

ஒருப்படு வி. (ஒருப்பட, ஒருப்பட்டு)
(உ.வ.) உடன்படுதல்; agree

தமிழ்கராதிகளில் பொருட் சொல் தருநெறியும் கிரியா அகராதியும்: தமிழ் அகராதிகளில் வினையடியைப் பதிவாய்த் தரும் அகராதிகள் வினைகளுக்கான தமிழ், ஆங்கிலப் பொருட் சொற்களைத் தரும் நிலையால் பின்வருமாறு நான்கு வகைப்படுகின்றன.

அகராதி	தமிழ்ப் பொருட்சொல்	ஆங்கிலப்பொருட்சொல்
வின்கலோ தமிழ்-ஆங்கில அகராதி	செய்வென் எச்சம்	Infinitive
பெப்ரீசியஸ் அகராதி	வினையடி	Verb root

சென்னைப் பல்கலைக்

கழக அகராதி

செந்தமிழ்ச் சொற்

செய்தல் வாய்பாட்டுச்

பிறப்பியல் அகரமுதலி

சொல்

Infinitive

லிப்கோ தமிழ் -தமிழ்

ஆங்கில அகராதி

வினையடி

Infinitive

இந்நெறிகளினின்றும் வேறுபட்டுக்
கிரியா அகராதியில் தமிழ்ப்
பொருளுக்குச் செய்தல் வாய்பாட்டுச்
சொற்களும் ஆங்கிலப் பொருளுக்கு
வினையடிகளும்

சொற் பொருளை இவ்வகராதி
தந்துள்ளது. சிறப்பாக வினைச்
சொற்களும்

கூட்டிவை வி. (வைக்க, வைத்து)

சா¹ வி. (சாக, செத்து)

1. உயிர் நீங்குதல்; மரணமடைதல்;
die; pass away

1. (சாம்பார், ரசம் போன்றவை
தயாரிப்பதற்கு) வேண்டிய
மசாலாப் பொருட்களை அரைத்
துக் கலத்தல்; Mix the ingredients
(to make சாம்பார், ரசம், etc.)

எனப் பொருட் சொற்களாய்த் தரப்
பட்டுள்ளன.

சாட்சிசொல் வி. (-சொல்ல, -சொல்வி)

கிரியாவின் வினைப்பதிவமைப் பில்
புதுநெறிகள்: இவ்வகராதி தமிழ்
அகராதி மரபில் இதுவரை இல்லாத
நிலையில் புதுநெறியில் சொற்
பொருட்களை விரிவாய்த் தந்துள்ளது.
இது இவ்வகராதியின் தனிச்சிறப்பு
எனலாம். முந்தைய அகராதிகள்
எவற்றிலும் இல்லாத நெறியில் பெயர்,
வினை அனைத்தினுக்கும் விளக்கச்

(நீதிமன்றத்தில் வாதி அல்லது
பிரதிவாதி சார்பில் ஒரு
வழக்கைக் குறித்து) நேரில்
அறிந்ததை எடுத்துரைத்தல்; give
testimony or evidence (in court).

என விரிவாய், விளக்கமான நிலையில்
சொற்பொருள் பெற்றிருப்பது தமிழ்
அகராதியியலுக்குப் புதுவரவு ஆகும்.

அடுத்தநிலையில் இவ்வகராதி புதிதாய்க் கைக்கொண்ட நெறி பொருட்புலவகைப்பாடு தருதல் ஆகும். ஒரு சொல்லுக்கான பல்வகைப்பட்ட பொருட்களையெல்லாம் பொதுவான பொருள் தொடர்புகளின் அடிப்படையில் பல்வகைப் பொருட் பிரிவுகளாய்ப் பாகுபடுத்தி உரியபொருட்கள் அவ்வப் பொருட்பிரிவின் கீழ்த் தரப்பட்டுள்ளன. சான்றாக 'விடு' எனும் வினைக்குரிய 17 பொருட்கள்

- அ. செயலை நிறுத்துதல் தொடர்பான வழக்கு
ஆ. வெளியேறச் செய்தல், போகச் செய்தல், வெளிவருதல் தொடர்பான வழக்கு
இ. அனுமதித்தல் தொடர்பான வழக்கு

எனும் மூன்று பொருட் பிரிவுகளின் கீழும்; 'வா' எனும் வினைக்குரிய 13 பொருட்கள்

- அ. மனிதரையும் இயக்கம் உள்ள பிறவற்றையும் குறிக்கும் வழக்கு
ஆ. இயக்கம் இல்லாதவற்றை இயங்குவது போலக் கூறும் வழக்கு
இ. உணர்ச்சி, நிலை, பாதிப்பு முதலியவை வெளிப்படுத்தல், ஏற்படுத்தல் தொடர்பான வழக்கு
ஈ. பிற வழக்கு எனும் நான்கு பொருட்பிரிவுகளின் கீழும் வகைப்படுத்தித் தரப்பட்டுள்ளன.

வினைப் பதிவமைப்பின் குறைகளும் விடுபாடுகளும் முரண்களும்: மேற்குறிப்பிடப்பட்ட பதிவமைப்புச் சிறப்புகளோடு தமிழ்ப் புலத்தில் முதன்முதலாகக் கணிப்பொறிவழி உருவாக்கப்பட்டு வெளிவந்த அகராதி என்ற பெருமையும் இதற்குண்டு. அகராதி உருவாக்கச் சூழலில் காலத்தை மீதப்படுத்துதல், அகராதிப் பதிவுகளின் பல்வேறு கூறுகளையும் தனித்தனியே எளிதில் பெற்றுச் சரிபார்த்தல் எனும் நிலைகளில் கணிப்பொறி பெரிதும் உதவவல்லது என்பதைவிடவும் அடுத்த பதிப்பை உரிய திருத்தங்களுடனும் புதிய சொல், பொருட் சேர்க்கைகளுடனும் எளிதில் வெளிக்கொணரப் பெரிதும் உதவும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கணிப்பொறி அகராதி உருவாக்கத்தில் துணைக் கருவியாக மட்டுமே பயன்படும் தரவு சேகரிப்பு, தலைச்சொல் தெரிவு, இலக்கணப் பொருள், சொற்பொருள் தருதல், மேற்கோள் அமைத்தல் என்பன போன்ற அனைத்து அகராதி உருவாக்க முயற்சிகளும் அகராதிக் கலைஞரால் மட்டுமே செய்யப்படும். கிரியாவின் இவ்வகராதி கணிப்பொறி வழி உருவாக்கப்பட்டாலும் பதிவெழுதும் பணிகள் அனைத்தும் மனித முயற்சியால் செய்யப்பட்டவை என்பதால் வினைப்பதிவுகளின் பல்வேறு கூறுகளில் விடுபாடுகளும் குறைகளும் காணப்படுகின்றன. அவற்றை இங்கே எடுத்துக்காட்டி விமர்சிப்பது எவ்வகராதிக்

கலைஞர்க்கும் வழிகாட்டுவதாய் வினைப் பதிவமைப்பின் உண்மை இயல்பை வெளிக்காட்டுவதாய் அமையும் என்பதால் இவ்வகராதியின் வினைப் பதிவுகள் இங்கே ஆராயப் பெறுகின்றன.

வினையடியும் சொல்விரிவும்: ஒருசில வினைகளுக்கான வினையடிகளைப் பதிவாய்த் தருவதிலேயும் வினைகளின் சொல்விரிவுகளைக் குறிப்பிடுவதிலேயும் இவ்வகராதியில் குறைபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

இவ்வகராதியில் ஆகு எனும் ஒரு வினையடி மட்டுமே பதிவாய்த் தரப்பட்டுள்ளது. ஆனால் மொழி வழக்கில் ஆ எனும் ஒரு வினையடியும் வழக்கில் உள்ளது. இவ்வினையடி இவ்வகராதியில் பதிவாய்த் தரப்படவில்லை. இவ்விரு வினையடிகளும் சொல்விரிவில் வேறுபட்டு வரக் கூடியன. ஆகு எனும் வினையடி ஆக ஆகி, ஆகியது, ஆகுகிறது, ஆகும், ஆகின்றது, ஆகிய என விரியவல்லது. ஆனால் ஆ என்பது ஆக, ஆய், ஆன, ஆயிற்று, ஆனவன், ஆவாள், ஆனால் என விரியவல்லது. பொருள் நிலையில் ஒத்திருந்த போதிலும் சொல் விரிவு நிலையில் இவ்வாறு வேறுபட்டு வரத்தக்கன. ஆ எனும் வினை போ எனும் வினையடி போன்று ஆக, போக; ஆய், போய்; ஆன, போன; ஆயிற்று,

போயிற்று என விரியவல்லது. எனவே ஆகு, ஆ எனும் இருவினைகளும் தனித் தனிப் பதிவுகளாய்த் தரத்தக்கவை. ஆனால் இவ்வகராதியில் ஆகு எனும் பதிவிலேயே ஆ எனும் வினையின் சொல்விரிவுகளும் மேற்கோளாய்த் தரப்பட்டுள்ளன. மேலும் ஆகு எனும் பதிவில்

ஆகு¹ வி. (ஆக, ஆகி / ஆய்)

என ஆகி, ஆய் எனும் இரு செய்தென் எச்சங்கள் சுட்டப்பட்டுள்ளன. ஆய் என்பது ஆகு என்பதன் சொல் விரிவன்று, இது ஆ எனும் வினையின் சொல்விரிவாகும். மேலும் ஆகு² எனும் பதிவில் "ஆயிற்று என்னும் ஒரு வடிவத்தில் மட்டும்" எனும் சொல்விரிவு வரையறைக் குறிப்புத் தரப்பட்டு 'வந்தாயிற்று' என்பது போன்ற மேற்கோள்கள் தரப் பட்டுள்ளன. இங்கு 'ஆ' என்பதே வினையடியாய்த் தரப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆகு¹ எனும் பதிவில் 5, 6, 7, 8, 9ஆம் பொருட்களில் முறையே ஆயிற்று, ஆனது, ஆனபோது, ஆயிற்று, ஆயிற்று எனும் சொல்விரிவுகள் மேற்கோளாய் இடம்பெற்றுள்ளன. இவை ஆகு எனும் வினையின் சொல்விரிவுகள் அன்று, ஆ எனும் வினையின் சொல் விரிவுகளே ஆகும். எனவே ஆகு¹ எனும் பதிவில் மேற்கூட்டப்பட்ட மேற்கோள்களுக்குப் பதிலாய் உரிய சொல்விரிவுடைய மேற்கோள்களைத் தருவதோடு ஆ எனும் வினைக்குத் தனிப்பதிவு அமைத்தல் வேண்டும்.

இத்துடன் இவ்வகராதியில் ஆகு எனும் துணைவினை சேர்ந்த கூட்டுச் சொற்கள் மட்டுமே பதிவாய்த் தரப்பட்டுள்ளன. ஆஜராகு, இறையாகு, உரித்தாகு, உருவாகு, கட்டுப்படியாகு, காயமாகு, காலமாகு, காலாவதியாகு, கைதாகு, சீராகு, செலவாகு, தவிடு பொடியாகு என இவ்வாறு அனைத்தும் ஆகு ஈற்றினவாகவே தரப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் சில பதிவுகளில் 'ஆ' எனும் வினையடியாய்த் தோன்றும் சொல் விரிவுகளும் மேற்கோளாய்த் தரப்பட்டுள்ளன.

வினையடிகள் காயமாகு/காயமா சித்தியாகு/சித்தியா எனவாவது பதிவில் காட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

வேறுசில பதிவுகளில் கொடுக்கப் பட்ட சொல்வரையறைக் குறிப்புகள் பிழையாக உள்ளன. அறு எனும் பதிவில் 'இறந்தகால வடிவங்களில் மட்டும்' எனும் சொல்விரிவு வரையறைக்குறிப்புத் தரப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இவ்வினை அறும், அறாது, அறவில்லை எனவும் வழக்கில் பயின்று வருகின்றது. எனவே இக்குறிப்பு தவறானது.

வினைப்பதிவு மேற்கோள்

ஆஜராகு	ஆஜரானான்
உண்டாகு	உண்டாயிற்று
உருவாகு	உருவாயினர், உருவாயிற்று
உற்பத்தியாகு	உற்பத்தியாவதை
காயமாகு	காயமாயிற்றா
காலாவதியாகு	காலாவதியானவை
கைதாகு	கைதானார்கள்
சித்தியாகு	சித்தியவதில்லை
தலைமறைவாகு	தலைமறைவானார்கள்
ரத்தாகு	ரத்தாயின

எனப் பல ஆகு ஈற்று வினையடிப் பதிவுகளில் 'ஆ' எனும் வினையடியின் சொல்விரிவுகள் மேற்கோள்களில் தரப்பட்டுள்ளன. இக்கூட்டு

இவ்வாறே இறை எனும் பதிவில் 'இறைந்து என்னும் எச்ச வடிவம் மட்டும்' எனும் குறிப்புக் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. ஆனால் இவ்வினை இறையும், இறையாமல், இறைந்து, இறைய எனப் பலவாறாயும் விரிந்து வழங்குகின்றது.

பருப்புவேகு எனும் பதிவில் அடைப்புக் குறிக்குள் வேக, வெந்து எனும் எச்சவடிவங்கள் கொடுக்கப் பட்டிருப்பதுடன் பொருட் பகுதியில் 'எதிர்மறை வடிவத்தில் அல்லது எதிர்மறைத் தொனியில்' ஒருவருடைய தந்திரம், உத்தி, மறைமுக முயற்சி பலித்தல்' எனப் பொருள் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. பருப்புவேகாது எனும் சொல்விரிவு நிலையில் மட்டுமே இவ்வினை இப்பொருளில் வருகின்றது. எனவே இங்குப் 'பருப்புவேகாது' எனும்

ஒரு சொல்லை மட்டுமே பதிவுச் சொல்லாய்த் தந்திருத்தல் வேண்டும்.

மோ எனும் பதிவில் (மோந்து) (இறந்தகால வடிவங்கள் மட்டும்) எனும் குறிப்புக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் உச்சிமோ எனும் கூட்டுவினைப் பதிவில் மோக்க, மோந்து எனச் செயவென் எச்சச் சொல் விரிவும் கூட்டப்பட்டிருப்பது முரண்பாடாய் உள்ளது. உரிய தரவுகளின் அடிப்படையில் இது சீர்மை செய்யப்பட வேண்டும்.

முடி¹ எனும் வினைப்பதிவில் இறுதியை எட்டுதல் தொடர்பான வழக்கு எனும் பொருட்பிரிவின் கீழ் 1. (செயல், நிகழ்ச்சி) முற்றுப் பெறுதல்; முடிவுக்கு வருதல்; 2. (ஒருவருக்குக் குறிப்பிடப்படும் வயது) முழுமை பெறுதல்; நிறைவு அடைதல்; 3. (குறிப்பிட்டதில், குறிப்பிடப்படுவதோடு) இறுதிநிலை அடைதல் எனும் பொருட்கள் தரப்பட்டுள்ளன. 4, 5 ஆம் பொருட்களாய் இயலுதல், (உடம்புக்கு) சக்தி இருத்தல் என்பன கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்விரண்டு பொருட்களிலும் இச்சொல் வரும்போது சில குறிப்பிட்ட சொல்விரிவுகள் மட்டுமே அப்பொருளுக்குரியனவாய் உள்ளன. ஐந்தாம் பொருளில் மட்டும் 'எதிர்மறை வடிவங்களில்' எனும் குறிப்புத் தரப்பட்டுள்ளது. நான்காம் பொருளான இயலுதல் எனும் பொருளை முடியும், முடியாது, முடிந்தது,

முடிந்தால், முடியாவிட்டால், முடியவில்லை என்பன போன்ற சில குறிப்பிட்ட சொல்விரிவுகள் மட்டுமே தருகின்றன. இயலுதல் எனும் பொருளில் முடிந்து எனும் எச்சச் சொல் வாராது. முடிய எனும் செயவென் எச்ச வாய்பாட்டுச் சொல்லும் இல்லை எனும் குறிப்பு வினைமுற்றும் சேர்ந்த நிலையில் முடியவில்லை என்று மட்டுமே வரும். முடிய என்பதும் முடிந்து எனும் எச்சம் போன்று 'இயலுதல்' எனும் பொருளில் வருதல் இல்லை. எனவே இங்கு முடி எனும் வினையின் இயலுதல் எனும் பொருளுக்கான சொல்விரிவு வரையறை குறிப்பிடப்பட்டிருக்க வேண்டும். இங்கே இயல்¹ எனும் பதிவில் 'இயல், இயன்றது, இயன்றால், இயலாத, இயலாமல் முதலிய சில வடிவங்களில் மட்டும்' எனச் சொல்வரையறைக் குறிப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை நினைவிற் கொள்ள வேண்டும்.

பிள் எனும் வினைப்பதிவில் (பிட்டு/பிண்டு) என இரு செய்தென் எச்சங்கள் சொல்விரிவாய்த் தரப்பட்டுள்ளன. இவ்விரண்டுக்குமான வினையடி ஒன்றல்ல. பிடு என்பதன் அடியாகப் பிட்டு என்பதும் பிள் என்பதன் அடியாகப் பிண்டு என்பதும் வரவல்லன. இக்கால மொழி வழக்கில் பிண்ட, பிட்ட, பிண்டு, பிட்டு, பிட எனும் சொல்விரிவுகளும் உள்ளன. இவற்றினடியாகப் பார்க்கின்ற

பொழுது/பிட்ட, பிட, பிட்டு, பிட்டான், பிட்டது, பிட்டாமல் என்பனவற்றைப் பிடு என்னும் வினையிலிருந்தும் பிண்டது, பிண்ட, பிண்டு என்பன போன்ற வற்றைப் பிள் எனும் வினையடியிலிருந்தும் வந்தனவாய்க் கொள்ள வேண்டும். சென்னைப் பல்லைக்கழகப் பேரகராதியில் பிள்-தல் எனும் பதிவில் 2, 9 எனும் வினைவகைப்பாட்டு எண்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. மேற்கோள்களில் பிண்டுபோயிற்று, பிட்டுக் கொண்டது, பிட்டுப்பிட்டுண்டாய், பிட்டான் எனும் சொல்விரிவுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவை அனைத்தையும் பிள் எனும் ஒருவினையின் சொல்விரிவுகளாய்க் கொள்ள வியலாது. பிட்டுக்கொண்டது எனும் சொல் செயப்படுபொருள் குன்றிய நிலையில் தன்வினையாய் உள்ளது. பிட்டு எனும் எச்சம் தனித்து வருகையில் பிறவினைப் பொருளிலும் செயப்படுபொருள் குன்றாத் தன்மையிலும் செயற்படுகின்றது. கொள் எனும் துணைவினை சேர்ந்த நிலையில் பிட்டு என்பது தன்வினைப் பொருளில் வந்துள்ளது. சாத்து எனும் வினை கதவைச் சாத்திப் படுத்தான் எனும் நிலையில் பிறவினைப் பொருளிலும் செயப்படுபொருள் குன்றா நிலையிலும் உள்ளது. சாத்தி எனும் சொல்லே கொள் எனும் துணைவினையோடு சேர்ந்து வருகையில் அக்கூட்டுவினை சாத்திக்கொண்டது எனத் தன்வினைப் பொருளிலும் செயப்படுபொருள் குன்றிய நிலையிலும் வருகின்றது.

இங்குச் சாத்து என்பதே வினையடி-இதே போன்று பிட்டு என்பதற்கான வினையடி பிடு என்பதே ஆகும். பிட்டு என்பது பிள் என்பதன் அடியாக வந்த சொல்லன்று. எனவே பிடு, பிள் எனும் இரு வினையடிகள் தனித்தனிப் பதிவுகளாய்த் தரப்பட்டிருக்க வேண்டும். இக்காலப் பேச்சுவழக்கில் புடுதல் புடுவான், புட்டான், புடாத, புடு எனும் சொல்வடிவங்கள் இருப்பதை இங்கே நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். புடு என்பதைப் பிடு என்பதன் பேச்சுவழக்கு வடிவமாய்க் கருதலாம். எனவே பிடு என்பதோர் வினை தனிப்பதிவாய்த் தரப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

சொல்லிக்கொடு² எனும் வினையடியாகப் பிறந்த, 'வியாபாரத்தில் பொருளின் விலையை முன்பு சொன்னதைவிடக் குறைத்துத் தருதல்' எனும் பொருளில் 'சொல்லிக் கொடுத்து' எனும் சொல்விரிவு வருதல் இல்லை. எனவே சொல்லிக்கொடு எனும் பதிவில் 'கொடுத்து' எனும் செய்தென் எச்சத்தைச் சொல்விரிவாய்த் தந்திருப்பது பொருந்தாது.

கூட்டுவினை தனிவினைப் பதிவுச் சிக்கல்கள்: துணைவினைகள் சேர்ந்த கூட்டுவினைச் சொற்கள் பல இவ்வகராதியில் பதிவுகளாய்த் தரப்பட்டுள்ளன. இப்பதிவுகள் சில

இடங்களில் குறைபாடு உடையனவாய் உள்ளன. சில இடங்களில் கூட்டு வினைப் பொருள் தனிவினைப் பதிவுகளிலும், சில இடங்களில் ஒரே பொருள் தனிவினைப்பதிவு, கூட்டு வினைப்பதிவு இரண்டிலுமே தரப்பட்டுள்ளன.

தனிவினைப்பதிவில் கூட்டு வினைப் பொருளும் மேற்கோளும்: இடி, உதறு, கவிழ் எனும் வினைப்பதிவுகளில் முறையே மனம் உடைதல், விட்டுவிடுதல், (தலை) கீழ்நோக்குதல் எனும் பொருட்கள் கொடுக்கப் பட்டுள்ளன. இவற்றுக்கு 'எத்தனை நாளைக்கு இப்படி இடிந்துபோய் உட்கார்ந்திருப்பாய்', 'ஏதோ ஒரு கோபத்தில் வேலையை உதறிவிட்டு வீட்டுக்கு வந்துவிட்டார்'; 'எப்படி அவரால் குடும்பத்தை உதறிவிட்டுப் போக முடிந்தது', 'நாணத்தால் தலைகவிழ்ந்தாள்' என்பன மேற்கோள்களாய்த் தரப்பட்டுள்ளன. மேற்காட்டிய மேற்கோள்களில் உள்ள இடிந்துபோய், உதறிவிட்டு, தலை கவிழ்ந்தாள் எனும் சொற்கள் தனிவினையாய் 'எத்தனை நாளைக்கு இடிந்து உட்கார்ந்திருப்பாய்', 'வேலையை உதறி வீட்டுக்கு வந்து விட்டார்', 'நாணத்தால் கவிழ்ந்தாள்' என வந்து மேற்காட்டிய பொருட்களைத் தருவதில்லை. இவை இடிந்துபோய், உதறிவிட்டு, தலை கவிழ்ந்தாள் எனக் கூட்டுவினைகளாய் நின்றே அப் பொருளைத் தருகின்றன. பழம் அழுகிப்

போய்விட்டது, பழம் அழுகியது; கையைக் கழுவிவிட்டுப் பார்த்தான், கைகழுவிப் பார்த்தான் என்பனவற்றுள் கூட்டுவினை, தனிவினைச் சொற்களின் அடிப்படைப் பொருளில் வேறுபாடு இல்லை. கூட்டுச்சொல்லில் கூடுதல் பொருட்கூறு மட்டுமே உள்ளது. ஆனால் இடிந்து, இழந்துபோய்; உதறி, உதறிவிட்டு என்பனவற்றுள் பொருளி லேயே வேறு பாடு உண்டு. பதிவுகளில் காட்டப்பட்ட பொருட்கள் கூட்டுச் சொல் நிலையிலேயே வெளிப்படு கின்றன. எனவே இப்பொருட்களுக்கு இடிந்துபோ, உதறிவிடு எனும் கூட்டுவினைகளையே பதிவுச் சொல்லாய்த் தந்திருக்க வேண்டும். தலைகவிழ்என்பதும் இத்தன்மையதே. அவமானத்தால் தலைகவிழ்ந்தாள், வெட்கத்தால் தலைகவிழ்ந்தாள் என்பன இரண்டும் அவமானத்தால் கவிழ்ந்தாள், வெட்கத்தால் கவிழ்ந்தாள் எனத் தனிவினையாய் வந்து கூட்டுச் சொற் பொருளைத் தருவதில்லை. எனவே இங்கும் தலைகவிழ் என்பதே பதிவுச் சொல்லாய்த் தரப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

தனிவினை, கூட்டுவினைப் பதிவுகளும் மேற்கோள் சிக்கல்களும்: சில இடங்களில் தனிவினை, கூட்டுவினை எனும் இருபதிவுகளிலும் ஒரே பொருளும் ஒத்த மேற்கோள்களும் தரப்பட்டுள்ளன. கட்டு, களி, குளி எனும் பதிவுகளை இதற்குச் சான்றாய்க்

காட்டலாம். இவற்றில் முறையே 'திருமணம் . செய்தல்', 'பார்ப்பது கேட்பது 'முதலியவற்றால் இன்பம் அடைதல்', 'கடலில் முத்து சங்கு முதலியன எடுக்க) மூழ்குதல்' எனும் பொருட்கள் தரப்பட்டுள்ளன. கட்டு, களி எனும் பதிவுகளில் 'அவள் அத்தை மகனையே கட்டிக் கொண்டாள்', 'பொருட்காட்சியைக் கண்டுகளிக்க வாரீர்' என்பன மேற்கோள்களாய்த் தரப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறே இதே பொருளும் இவற்றை ஒத்த மேற்கோள்களும் கட்டிக்கொள், கண்டுகளி எனும் பதிவுகளிலும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

கட்டிக்கொள்² வி. (-கொள்ள, -கொண்டு) (பே.வ.) திருமணம் செய்து கொள்ளுதல்; marry (a person). குடி.காரனைக் கட்டிக் கொண்டு அவள் படுகிற கஷ்டம்

கண்டுகளி வி. (-களிக்க, -களித்து) (கலைநயம் உடையவற்றைப் பார்த்து) மகிழ்தல்; enjoy oneself மகாபலிபுரம் சென்று சிற்பங்களைக் கண்டுகளித்தோம்/ இவ்வளவு சிறப்பான ஓவியக் கண்காட்சியைக் கண்டுகளிக்கும் வாய்ப்பைத் தவறவிட்டு விட்டோம்

என இப்பதிவுகளில் கட்டு, களி எனும் பதிவுகளில் உள்ளது போன்ற

பொருள்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கே தனிவினை, கூட்டுவினைப் பதிவுகள் இரண்டையும் வேறுபடுத்தி அறிதல் வேண்டும். கட்டு, களி என்பன இரண்டும் 'மாமன் மகனைக் கட்டித்தான் அவதிப்படுகிறேன்' எனவும் 'அவர் பாடலைக் கேட்டுக் களிக்கின்றேன்' எனவும் வந்து திருமணம் செய்தல், மகிழ்தல் எனும் பொருட்களைத் தருகின்றன. எனவே தனிவினைப் பதிவுகளில் இத்தகைய மேற்கோள்களை மட்டுமே தந்திருக்க வேண்டும்; கூட்டுவினை மேற்கோள்களைத் தவிர்த்திருக்க வேண்டும்.

குளி எனும் பதிவில் மூன்றாம் பொருளாய், 'கடலில் முத்து சங்கு முதலியன எடுக்க) மூழ்குதல்' எனப் பொருள் - கொடுக்கப்பட்டுள்ளது; மேற்கோள் தரப்படவில்லை. குளி எனும் சொல் இக்கால வழக்கில் இப்பொருளில் வருமாயின் உரிய மேற்கோள் தரப்பட்டிருக்க வேண்டும். இச்சொல் தனித்து வருகையில் இப்பொருள் தருமா என்பது ஐயப்பாடாகவே உள்ளது. மேலும் இவ்வகராதியில் 'கடலில்) சங்கு எடுக்க மூழ்குதல்' எனும் பொருளில் சங்குகுளி எனும் பதிவு உண்டு என்றாலும் அதிர்வு மேற்கோள் தரப்படவில்லை.

முத்துக்குளி வி. (- குளிக்க, - குளித்து) முத்துச் சிப்பிகளைச் சேகரிக்கக் கடலின் அடிக்குச்

செல்லுதல்; dive for pearl oysters.
முத்துக் குளிப்பவர்களுக்கு
நீண்டநேரம் மூச்சு அடக்கத்
தெரியும்.

என முத்துக்குளி எனும் பதிவு
அமைக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே குளி
எனும் சொல் இப்பொருளில் தனித்து
வர வாய்ப்பில்லை என்பது உறுதிப்
படுகிறது. குளி என்பது இப்பொருளில்
தனித்து வரச்சான்று உளதாயின குளி
எனும் பதிவில் உரிய மேற்கோள்கள்
சேர்க்கப்பட வேண்டும்.

மேற்கோள் முரண்: சில வினைப்
பதிவுகளில் கொடுக்கப்பட்ட மேற்
கோள்கள் பொருத்தமானவையாய்
அமையவில்லை. ஒரே பதிவில்
இருபொருட்களுக்கு ஒத்த மேற்கோள்
கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

எடு¹ வி. (எடுக்க, எடுத்து)

5. (குறிப்பிட்ட முறையில் அல்லது
விதத்தில் ஒன்றை) தன் வசம்
கொள்ளுதல்; take (sth. on rent or
when sold at an auction). மூன்று
பேராகச் சேர்ந்து ஒருவீட்டை
வாடகைக்கு எடுத்துத் தங்கியிருக்
கிறார்கள்.

25. (வீடு வண்டி முதலியவற்றை)
அமர்த்துதல்; engage (a house, a

vehicle, etc. for rent) வாடகைக்கு
வீடு எடுத்துத் தங்கியிருக்கிறார்.

இப்பதிவில் 5, 25 ஆம் பொருட்களில்
ஒரே தன்மையில் மேற்கோள்கள்
தரப்பட்டுள்ளன. 5ஆம் பொருளில்
கொடுக்கப்பட்ட 'வீட்டை வாடகைக்கு
எடுத்து' எனும் மேற்கோள் தவிர்க்கப்
பட வேண்டும். இப்பொருளில் உள்ள
'ஏலத்தில் எடுத்த மேசை' எனும்
மேற்கோளே அப்பொருளுக்குப் போது
மானது.

குடை¹ வி. (குடைய, குடைந்து)

2. (விரலாலோ குச்சியாலோ)
சிண்டுதல்; தோண்டுதல். . பலர்
இருக்கும்போது மூக்கைக்
குடையாதே. 3. துளைப்பது
போன்ற உணர்வு ஏற்படுதல்;
having a pricking sensation கால்
குடைக்கிறது. / குச்சியை வைத்துக்
காதைக் குடையாதே.

இப்பதிவில் மூன்றாம் பொருளில்
கொடுக்கப்பட்டுள்ள 'காதைக்
குடையாதே' எனும் மேற்கோள்
இரண்டாம் பொருளில் உள்ள
'மூக்கைக் குடையாதே' எனும்
மேற்கோளோடு ஒத்தது. எனவே அது
இரண்டாம் பொருளிலேயே
தரப்பட்டிருக்க வேண்டும். மூன்றாம்
பொருளில் 'காது குடைகிறது' என
இரண்டாம் வேற்றுமை இன்றி
மேற்கோள் தரப்படவேண்டும்.

பொருள் விடுபாடு: வினைகள் சில இன்றைய மொழிவழக்கில் சில பொருட்களில் பெருவழக்கினைவாய் வந்தாலும் கூட அப்பொருட்கள் இவ்வகராதியில் காட்டப்படவில்லை.

சுருட்டு எனும் பதிவில் 'உடம்பு கைகால் முதலியவற்றை' ஒடுக்கிக் கொள்ளுதல்' எனும் பொருளும் 'குளிருக்குக் கிழவி உடம்பைச் சுருட்டிக் கொண்டு படுத்திருந்தாள்' எனும் மேற்கோளும் தரப்பட்டுள்ளன. ஆனால் சுருள் எனும் பதிவில் இப்பொருள் இடம்பெறவில்லை. இச்சொல்லும் சுருட்டு எனும் சொல் போலக் 'குளிர் தாங்காமல் சுருண்டு படுத்திருந்தனர்' என வரவல்லது. 'குளிர் தாங்காமல் சுருண்டு படுத்திருந்தாள்/சுருட்டிக் கொண்டு படுத்திருந்தாள்' எனும் இரண்டும் ஒரே பொருட் தன்மையன. மேலும் சுருள் எனும் பதிவில் உள்நோக்கி வட்ட வடிவமாக வளைதல் எனும் பொருளில் 'கிழவி கால்களை மடக்கிச் சுருண்டு படுத்திருந்தாள்' எனும் மேற்கோள் தரப்பட்டுள்ளது. இம்மேற்கோளில் வரும் சுருண்டு படுத்திருந்தாள் என்பதும் உடம்பு கை முதலியவற்றை ஒடுக்கிக் கொள்ளுதல் என்றுதானே பொருள்பட்டு வருகின்றது.

வெதும்பு எனும் வினை 'நீர் முதலியன சற்றே சூடாதல் / இளஞ்

சூடடைதல்' எனும் பொருளில் வரவல்லது. இப்பொருள் இவ்வகராதியின் வெதும்பு எனும் பதிவில் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் இப்பதிவை அடுத்து உள்ள வெது வெதுப்பு எனும் பதிவில் 'மிதமான சூடு' எனும் பொருள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே இப்பொருளும் வெதும்பு எனும் வினைப்பதிவில் தரப்பட வேண்டும்.

இதைப்போலவே எழும்பு எனும் பதிவில் இக்கால வழக்கில் காணப்படும் எழுந்திரு, தூக்கத்திலிருந்து எழுதல்/ விழித்தெழுதல் எனும் பொருட்கள் இடம் பெறவில்லை.

'இந்தப் படம் காற்று வாங்குகிறது', 'இஞ்சின் மிகவும் அடிவாங்கி விட்டது' எனும் தொடர்களில் வரும் காற்று வாங்கு, அடிவாங்கு எனும் சொற்கள் உணர்த்தும் 'கூட்டம் இல்லாது போதல்', 'மேலும் பயன்படாத அளவிற்குப் பழுதடைதல்' எனும் பொருட்கள் காற்று வாங்கு, அடிவாங்கு எனும் பதிவுகளில் கொடுக்கப்பட வில்லை.

பொருட்டிழையும் பொருட் குறையும்: விரிவாய்ப் பொருள் தருதலில் கவனம் செலுத்தப்பட்டிருந்தாலும் கூட சில வினைச் சொற்களில் பொருள்கள் பிழையாய்க் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறே சில வினைப்பதிவுகளில் பொருட்சொற்கள் பிழையாய்த் தரப்பட்டுள்ளன. சில பதிவுகளில் கூடுதல் பொருட்கூறு விடுபட்டுள்ளது.

தவறான பொருள்: சில வினைப் பதிவுகளில் பொருட்களே சரியாய்த் தரப்பட வில்லை. இதற்குச் சிறந்த சான்றாகப் பிரசவமாகு எனும் பதிவைக் காட்டலாம். இச்சொல்லுக்குக் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தல் எனும் பொருளும் 'வழியிலேயே அவளுக்குப் பிரசவமாகி விட்டது' எனும் மேற்கோளும் தரப்பட்டுள்ளன. இம்மேற்கோளில் பிரசவமாகு எனும் வினை நான்காம் வேற்றுமைத் தொடர்பில் உள்ளது. இவ்வேற்றுமைத் தொடர்பின்படிப் 'பிரசவமாகிவிட்டது' என்பதற்குக் குழந்தை பிறந்துவிட்டது என்பதே சரியான பொருளாகும். இவ்வகராதியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள 'குழந்தை பெற்றெடுத்தல்' எனும் பொருள் தவறானதாகும். பிரசவி எனும் வினையே இப்பொருளில் வரவல்லது.

இதனைப் போன்றே 'அளாவு' எனும் பதிவில் ('வான், உலகு முதலிய சொற்களுடன் இணைந்து வரும்போது) தொடும் அளவுக்குப் போதல்' எனும் பொருள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்கோள் பகுதியில் 'வானளாவி நிற்கும் கூட்டங்கள் / கைத்தட்டல் விண்ணளாவியது / வேலையில்லாத்

திண்டாட்டம். உலகு அளாவிய பிரச்சினையாக உருவெடுத்துள்ளது' என்பன கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் மூன்றாவது காட்டில் உள்ள உலகுஅளாவிய என்பதற்கு இவ்வகராதிகொடுத்த பொருள் பொருந்தாது. உலகுஅளாவிய என்பதற்கு உலகு எங்கும் நிறைந்த என்பதே பொருள். எனவே இம் மேற்கோளுக்கு அளாவு எனும் பதிவில் 'எங்கும் நிறைந்திருத்தல்' எனும் தனிப்பொருள் தரப்படல் வேண்டும்.

அடை¹ எனும் பதிவில் 'ஓர் இடத்தில் கூடியிருத்தல்' எனும் பொருளும் 'தோட்டத்தில் புதர்கள் இருந்தால் பாம்பு அடையும்' எனும் மேற்கோளும் தரப்பட்டுள்ளன. Crowd together என ஆங்கிலப் பொருள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மேற்கோளில் வரும் 'அடையும்' எனும் சொல்லுக்குக் கூடியிருத்தல் என்பது பொருள் அல்ல 'உட்புகுந்து தங்குதல்' என்பதே பொருளாகும். அடை எனும் வினை 'பாம்பு புற்றை அடைந்தது' எனும் இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொடர்பில் 'சென்றடைதல்' எனும் பொருளையும் 'பாம்பு புற்றில் அடைந்தது' என ஐந்தாம் வேற்றுமைத் தொடர்பில் 'உட்புகுந்து தங்குதல்' எனும் பொருளையும் தரவல்லது. எனவே இப்பதிவில் காட்டப்பட்ட இம்மேற்கோளுக்கு 'உட்புகுந்து தங்குதல்' என்பதே பொருளாய்த் தரப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

பொருட்சொல் முரண்: தவறாய்ப் பொருள் கொடுக்கப் பட்டிருத்தலைப் போலவே சில பதிவுகளில் பொருட் சொற்களும் பிழையாய்க் கொடுக்கப் பட்டுள்ளன. பின்வரும் பதிவுகள் இதற்குச் சான்றாகின்றன.

அடக்கு வி. (அடக்க, அடக்கி)

4. (வாய்க்குள்) திணித்தல்; Stuff (sth. into the mouth). வாயில் அடக்கிக் கொண்டிருந்த புகையிலையைத் துப்பினான்.

அதுக்கு வி. (அதுக்க, அதுக்கி)

(வ.வ.) (வாயில்) ஒதுக்குதல்; Stuff (sth. into the mouth) வாயில் புகையிலையை அடக்கிக் கொண்டான்.

இவ்விரு சொல்லும் ஒரே பொருளினவாய்க் காட்டப்பட்டுள்ளன. முதல் பதிவில் 'திணித்தல்' என்பதும் இரண்டாம் பதிவில் 'ஒதுக்குதல்' என்பதும் பொருட் சொற்களாய்க் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆங்கிலப் பொருள் ஒன்றாகவே கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. இவ்விரு சொற்களுக்கும் ஒரு பொருளை வாயினுள் இட்டு ஒருபுறமாக ஒதுக்கி அடக்கிக் கொள்ளுதல்' என்பதே பொருளாகும். திணித்தல் என்பதும், ஒதுக்குதல் என்பதும் இப்பொருளைத் தாரா. எனவே இப்பொருட்சொற்கள் மாற்றப் பட வேண்டும். மேலும் ஒதுக்கு எனும் பதிவில்

ஒதுக்கு வி. (ஒதுக்க, ஒதுக்கி)

அ. (ஒரு பக்கமாகக் கொண்டு சேர்த்தல் தொடர்பான வழக்கு)

2. (ஒன்றை ஒன்றின்) ஓரத்தில் இருக்கச் செய்தல்; push to a corner. தனக்குப் பிடிக்காத பொரியலை இலையின் ஓரத்தில் ஒதுக்கி விட்டான்/கையில் இருந்த புகையிலையை வாயில் ஒதுக்கிக் கொண்டான்.

எனப் பொருளும் மேற்கோள்களும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கு ஒதுக்கு என்பதற்கு 'ஓரத்தில் இருக்கச் செய்தல்' என்பதே பொருளாகக் கொடுக்கப் பட்டிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. 'கையிலிருந்த புகையிலையை வாயில் ஒதுக்கிக் கொண்டான்' என்பதற்கு இங்குக் காட்டப்பட்ட பொருள் பொருந்தமா? ஒதுக்கிக் கொண்டான் என்பதற்கு அடக்கிக் கொண்டான் என்பது பொருளா எனவும் எண்ண இடமுண்டு. இம்மேற்கோளிலேயே ஏதோ ஒரு வினைச்சொல் இடையே விடுபட்டதைப் போல் தோன்றுகிறது. மேற்கோள் 'புகையிலையை வாயில் போட்டு ஒதுக்கிக் கொண்டான்' என வந்தால் இப்பதிவில் காட்டப்பட்ட பொருள் பொருந்தலாம்.

பொருட்கூறு விடுபாடு: இவ்வகராதியில் நீட்டி, நீடி எனும் இரு வினைகளும் பதிவாய் இடம் பெற்றுள்ளன. நீட்டி என்பதில் பிறவினைப் பொருளும் நீடி

என்பதில் தன்வினைப் பொருளும் கொடுக்கப் பட்டுள்ளன. இன்றைய மொழி வழக்கில் நீடி எனும் வினையும் பிறவினைப் பொருளில் 'காலத்தை நீடித்தனர்' என வருகின்றது. இப் பதிவுகளிலேயே இதற்கான சான்றுகள் உள்ளன. நீட்டி எனும் பதிவில் 'மாதக் கடைசி வரை நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது' எனும் மேற்கோளும் நீடி என்பதில் 'அவசரச்சட்டம் மேலும் ஒருமாதம் நீடிக்கப்பட்டது' எனும் மேற்கோளும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டுமே 'நீடிக்கச்செய்தல்' எனும் ஒரு பொருளையே தருகின்றன. இவற்றையே 'மாதக்கடைசி வரை நீட்டித்தனர்' எனவும் 'அவசர சட்டத்தை மேலும் ஒரு மாதம் நீடித்தனர்' எனவும் எழுதலாம். தொலைக்காட்சிச் செய்தி வாசிப்பில் நீடி எனும் வினை பிறவினைப் பொருளில் பரவலாய்க் கையாளப்படுகின்றது என்பதையும் கருத்தில் கொண்டு பார்க்கின்ற பொழுது நீடி எனும் பதிவிலும் நீட்டித்தல் எனும் பொருள் தரப்படல் வேண்டும் என்பது தெளிவாகின்றது. இவ்வகராதியிலேயே 'நீடிப்பு' எனும் சொல் 'கால அதிகரிப்பு' எனும் பொருளில் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. இதில் 'பதவி நீடிப்பு' எனும் மேற்கோளும் இடம் பெற்றுள்ளது. இக்கால வழக்கில் காலநீட்டிப்பு, பதவிநீட்டிப்பு என நீட்டிப்பு எனும் சொல்லும் நீடிப்பு எனும் சொல்லுக்குத் தரப்பட்ட பொருளிலேயே பயின்று வருகின்றது என்ற போதிலும் நீட்டிப்பு எனும்

சொல் பதிவாய்த் தரப்படவில்லை என்பதையும் இங்கே எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இவ்விரு வினையும் ஒரு குறிப்பிட்ட சூழலில் 'நீடிக்கச் செய்தல்' எனும் பொருளில் வழங்குகின்றன என்பதற்கு இது நல்ல சான்றெனலாம்.

ஆசைகாட்டு எனும் பதிவில் 'ஒன்றன்மேல் விருப்பம் கொள்ளுமாறு செய்தல்; ஒன்றை அடைந்துவிடலாம் என்ற நம்பிக்கை தருதல்; lure; tempt' எனப் பொருள் தரப்பட்டுள்ளது. ஆனால் ஆசை வார்த்தை என்பதில் 'ஒருவரை ஏமாற்றும் நோக்கத்தோடு அவரது விருப்பத்தை அல்லது ஆவலைத் தூண்டிவிடும் விதத்தில் கூறப்படும் வார்த்தைகள்' எனப் பொருள் தரப்பட்டுள்ளது. இதில் உள்ளதைப் போன்று 'ஒருவரை ஏமாற்றும் நோக்கத்தோடு' எனும் கூடுதல் பொருட்குறிப்பு ஆசைகாட்டு எனும் பதிவிலும் தரப்படல் வேண்டும். இவ்வினைப் பதிவில் 'சினிமாவில் சேர்த்து விடுகிறேன் என்று ஆசைகாட்டிக் கூட்டிச் சென்றான்' எனும் மேற்கோள் ஏமாற்றும் நோக்கம் உள்ளடங்கியிருப்பதைத் தெளிவாய்ப் புலப்படுத்துகின்றது. எனவே இப் பதிவில் 'ஒருவரை ஏமாற்றும் நோக்கத்தோடு' ஒன்றை அடைந்து விடலாம் எனும் நம்பிக்கையூட்டி விருப்பம் கொள்ளச்செய்தல்' எனப் பொருள் தரப்பட்டிருத்தல் அவசியம்.

செ.கு.வி. / செ. குன்றாவி. பொருள் அமைப்பும் விடுபாடும்: தமிழ் அகராதி வரலாற்றில் ஐரோப்பியரால் தமிழ் ஆங்கில இரு மொழி அகராதிகள் உருவாக்கப்பட்ட சூழலில் பதிவுகளின் இலக்கணக் குறிப்புகளிலும் அதிக கவனம் செலுத்தப்பட்டது. அகராதியின் பயன்பாட்டுத்தன்மை கூடுதல் பரிமாணம் பெற்றது. ஐரோப்பியர் தம் இலக்கண மரபுவழி தமிழ் வினைகளின் இலக்கணச் செயற்பாட்டை விளங்கிக் கொள்ள முனைந்தனர். இதனால் தமிழ் வினைப் பதிவுகளில் செயப்படு பொருள் குன்றாவினை, செயப்படு பொருள் குன்றிய வினைக் குறிப்புகள் இடம்பெற்றன. இவ்விலக்கணக் குறிப்பை முதன்முதலாகத் தந்தவர் இராட்வர். இவர் தம் தமிழ் ஆங்கில அகராதியில் (1834) v.a. (v.l.), v.n. (v.intr.) எனும் குறிப்புகளின் வழி இவ்விலக்கணத்தைப் பதிவுகளில் சுட்டினார். இம்மரபே பின்வந்த வின்சலோ தமிழ் ஆங்கில அகராதி (1862), சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பேரகராதி (1924-36), செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி (1985) ஆகிய அகராதிகளில் பின்பற்றப் பட்டது. பின்னிரண்டு அகராதிகளிலும் தமிழ் மரபுப்படி தன்வினை பிறவினைக் குறிப்புகளும் தரப்பட்டன. செ. கு.வி., செ. குன்றாவி. குறிப்பு அயலவர் தமிழ்வினைகளின் சொற் பொருளியல்பை எளிதில் விளங்கிக் கொள்ள மிகவும் துணையாக வல்லது

என்பதால் இருமொழி அகராதிகளில் இந்நெறி கைக் கொள்ளப்பட்டது.

தமிழ் அகராதி வரலாற்றில் பதிவமைப்பு நெறியில் ஒரு வளர்ச்சிக் கூறாகக் கருதப்படும் இவ்விலக்கணக் குறிப்பு கிரியா அகராதியில் கைக் கொள்ளப் பெறவில்லை. இவ்விலக்கணக் குறிப்பு தருதலை ஒரு நெறியாக இவ்வகராதி கைக்கொள்ள வில்லை என்ற போதிலும் செ.கு.வி., செ.குன்றாவி. பொருட்கள் வினைப் பதிவுகளில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு வினையின் இவ்விரு பொருளுடும் ஒரே பொருளெண்ணின் கீழ்த் தரப்பட்டு உரிய மேற்கோள்களும் கொடுக்கப் பட்டுள்ளன.

தொடங்கு வி. (தொடங்க, தொடங்கி)

2. (அலுவலகம், பள்ளி முதலியன) (குறிப்பிட்ட நேரத்தில்) செயப்படுதல் / செயல்படச் செய்தல்; (of office, School, etc.) Start working/open உங்கள் அலுவலகம் எத்தனை மணிக்குத் தொடங்குகிறது? / பள்ளிக்கூடத்தை ஏழு மணிக்கே தொடங்க வேண்டுமா?

இவ்வாறு செ.கு.வி., செ. குன்றாவி. பொருட்கள் ஒருசேரக் கொடுக்கப் பட்டுள்ளன. தொடர், திற போன்ற பதிவுகளிலும் இவ்வாறே இருபொருட்களும் ஒருசேரக் கொடுக்கப் பட்டுள்ளன. திற எனும் பதிவில் 1 முதல்

6 வரையுள்ள பொருட்கள் செ.கு.வி., செ. குன்றாவி. பொருட்களாய்க் கொடுக்கப் பட்டு உரிய மேற்கோள்களும் தரப்பட்டுள்ளன. அயன்மொழி யாளரின் எளிய பயன்பாட்டு நோக்கில் பிற அகராதிகளில் தனித்தனியே தரப்பட்ட இப்பொருட்களை இவ் அகராதி ஒருசேரக் கொடுத்தலை ஒருநெறியாய்க் கைக்கொண்டுள்ளதா என்பது எண்ணிப் பார்க்கத்தக்கது. இந்நெறி இவ்வகராதியில் உரிய பதிவுகள் அனைத்திலும் கைக்கொள் ளப்படவில்லை. இதற்கு அருவரு, ஒலி, துவங்கு போன்ற பதிவுகளைச் சான்றாய்க் காட்டலாம்.

அருவரு எனும் வினை வின்கலோ, சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகராதி, செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகர முதலி ஆகியவற்றில் செயப்படுபொருள் குன்றாவினையாய் 'வெறுத்தல்' எனும் பொருளுடன் பதிவாய்த் தரப்பட்டு உள்ளது. இவ்வகராதியில் செயப்படு பொருள் குன்றிய பொருளான 'வெறுப்பு அடைதல்' எனும் பொருள் தரப்பட்டுள்ளது. ஆக இவ்வினை செ.கு.வி., செ.குன்றாவி. எனும் இருபொருளில்; வெறுப்படைதல், வெறுத்தல் எனும் பொருட்களில் வரவல்லது என்பது இதனால் தெளிவாகின்றது. இவ்வாறே ஒலி எனும் வினை 'மணி ஒலித்தது' 'மணியை ஒலித்தான்' என ஒலித்தல், ஒலிக்கச் செய்தல் எனும் இருபொருளிலும் வரவல்லது, ஆனால் இப்பதிவில்

'ஒலிக்கச் செய்தல்' எனும் பொருள் தரப்படவில்லை.

இவற்றைப் போலவே துவங்கு எனும் பதிவிலும்

துவங்கு வி. (துவங்க, துவங்கி)

தொடங்குதல்; ஆரம்பித்தல்; Com- mence; begin; start. மற்போர் துவங்கியது / வண்டி நகரத் துவங்கியது / இந்த நிறுவனம் கடந்த ஆண்டு செயல்படத் துவங்கிற்று

'ஆரம்பமாதல்' எனும் ஒரு பொருளையே சுட்டும் நோக்கில் மேற்கோள்கள் தரப்பட்டுள்ளன. இவ்வினை இன்றைய வழக்கில் 'நிகழ்ச்சி துவங்கியது' எனத் தன்வினைப் பொருளில் மட்டுமன்றி 'நிகழ்ச்சியைத் துவங்கினர்', 'அவர் பேச்சை ஏழுமணிக்குத் துவங்கினார்' எனப் பிறவினைப் பொருளில் செயப்படு பொருள் குன்றாவினையாக வும் செயற்படுகிறது. எனவே இப்பொருளும் இப்பதிவில் தரப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

ஆரம்பி எனும் பதிவில் 'தொடங்குதல்' எனும் பெளருட்சொல் கொடுக்கப்பட்டு மேற்கோள் பகுதியில் மட்டுமே 'விழா ஆரம்பித்தது', 'விழாவை ஆரம்பித்து விட்டனர்' எனக் காட்டுகள் தரப்பட்டுள்ளன. இங்குக் காண்க தொடங்கு எனக் குறுக்கு நோக்கீடு தரப்பட்டிருக்குமாயின்

மேற்கோளை இவ்வாறு தந்திருப்பது போதுமானது. குறுக்கு நோக்கீடு அமைக்கப்படாமல் தொடங்குதல் எனப் பொருள் கொடுக்கும் சூழலில் செ.சு.வி., செ.சு.நா.வி. பொருட்களை விளக்கமாய்க் கொடுப்பதே நல்லது.

உருவக வழக்கு: இவ்வகராதியில் ஒருசொல்லின் நேர் பொருளிலிருந்து விரிந்து அதே பொருளில் உருவகமாய் வழங்கும் உருவகக் குறிப்பு மேற்கோள்களின் முன் (உரு.வ.) எனக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வருவக வழக்குப் பற்றிய குறிப்புகள், மேற்கோள்கள் ஆகியன மேலாய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டியனவாய் உள்ளன.

அகராதியைப் பயன்படுத்த உதவும் குறிப்புகளில் 'நேர் பொருள் கற்பனை விரிவோடு வழங்கப்பட்டிருக்குமானால் அதைக் காட்டுவதற்கு எடுத்துக்காட்டு வாக்கியத்தின் முன் 'உருவகம்' என்ற குறியீடு அடைப்புக்குறிக்குள் தரப்பட்டிருக்கும்' எனக் குறிப்பிட்டுள்ளதைப் போன்று உருவகம் பல இடங்களில் தரப்பட்டுள்ளது.

அழுத்து வி. (அழுத்த, அழுத்தி)

1. உள் அல்லது கீழ்நோக்கிப் போகச் செய்தல்; (ஒன்று) ஒரு பரப்பை விசையோடு நெருக்குதல் ... (உருவ.)

சோகத்தின் சமை நெஞ்சை அழுத்தியது.

ஒட்டு¹ வி. (ஒட்ட, ஒட்டி)

1. (பசைத் தன்மை போன்றவற்றால் ஒரு பொருள் மற்றொன்றில்) கெட்டியாகப் பிடித்தல்; நெருக்கமாக இணைதல் . . . (உருவ.) பசி என்பது அவன் முகத்தில் எழுதி ஒட்டியிருந்தது.

உருவாக்கு (வி.) (ஆக்க, ஆக்கி)

1. (புதிதாக அல்லது புதிய முறையில்) அமைத்தல்; நிர்மாணித்தல் / (புதிய மதம், கட்சி போன்றவற்றை) தோற்றுவித்தல்; . . . (உருவ.) அவன் தனக்கென்று ஒரு வாழ்க்கைப் பாதையை உருவாக்கிக் கொண்டான்.

என உருவக வழக்குகள் பதிவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. மேற்காட்டிய உருவக வழக்குகள் அனைத்தும் அடிப்படைப் பொருள் மாற்றம் இன்றிக் கற்பனை அடிப்படையில் விரிவுபடுத்தப்பட்டு மொழியில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றில் பொருள் மாற்றம் ஏதும் இல்லை. ஆனால் சில சொற்கள் இத்தகைய அடிப்படையில் விரிவு படுத்தப்பட்டுப் பயன்படுத்தப்படும் பொழுது இயல்புப் பொருளின் அடியாக வேறு பொருட்களை உணர்த்தும். இப்பொருட்கள் காலப்

போக்கில் மொழி ஒருங்கில் (System of Language) ஒரு தனிப்பொருளாய் வளர்ச்சி பெற்று நிலைத்து விடும். இவை போல்வனவற்றை உருவழக்கு எனக் காட்டுவது பொருந்தாது. அவை தனிப் பொருட்களாகவே தரப்பட வேண்டும்.

தனிப்பொருளில் வரும் உருவழக்கும் / பொருள் விடுபாடும்: இத்தகைய தனிப்பொருட்களைத் தருவன இவ்வகராதியில் உருவழக்கு களாய்ச் சுட்டப்பட்டுள்ளன. கீழே தரப்பட்டுள்ள பதிவுகள் இதற்குச் சான்றாகின்றன.

அவி² அணைதல்;
(உருவ.) இப்படி வந்து என்மேல் மோதுகிறாயே, உனக்குக் கண் அவிந்தா போயிற்று.

அவி⁴ அணைத்தல்
(உருவ.) தப்புப் பண்ணினால் சாமி கண்ணை அவித்துவிடும்.

உலுக்கு வி.
(பலமாக) அசைத்தல்; ஆட்டுதல்;
(உருவ.) சமீபத்தில் நடந்த கொலை அந்தக் கிராமத்தையே உலுக்கியிருக்கிறது.

குடைசாய் வி.
(மாட்டு வண்டி போன்ற வாகனங்கள்) ஒருபக்கமாகவோ தலைகீழாகவோ விழுதல் ;

(உருவ.) சீராகப் போய்க் கொண்டிருந்த வாழ்க்கை குடை சாய்ந்தது.

சரி¹ வி.
1. (மணல் மேடு, மலை; கூட்டம் முதலியவை) குலைந்து ஒருபக்கமாகச் சாய்தல்; (உருவ.) அவரது புகழ் சரியத் தொடங்கி விட்டது.

சாப்பிடு வி.
1. (உணவை அல்லது ஒன்றை உணவாக) உட்கொள்ளுதல்; . . (உருவ.) இவனை இன்னும் வளரவிட்டால் நம்மையே சாப்பிட்டு விடுவான்.

சாய் வி.
1. நேர் நிலையிலிருந்து ஒன்றை நோக்கிப் பக்கவாட்டில் தாழ்தல்; பக்கவாட்டை நோக்கி அமைதல்; . (உருவ.) யார் பக்கமும் சாயாமல் நடுநிலை வகிக்கிறார்.

விழுங்கு வி.
1. (உணவுப் பொருள் முதலிய வற்றை) வாயின் வழியாகச் செல்லவிடுதல்; . . . (உருவ.) அந்தப் பெரிய நிறுவனம் பல சிறு நிறுவனங்களை விழுங்கிவிட்டது.

மேற்காட்டிய பதிவுகளில் உள்ள கண் அவிந்தா போயிற்று, கண்ணை அவித்து விடும், கிராமத்தையே உலுக்கியிருக்

கிறது, வாழ்க்கை குடை சாய்ந்தது, புகழ் சரியத் தொடங்கியது, நம்மையே சாப்பிட்டு விடுவான், யார் பக்கமும் சாயாமல், சிறிய நிறுவனங்களை விழுங்கிவிடும் என்பனவற்றில் உள்ள வினைகள் முறையே பார்வை கெடுதல், பார்வையைக் கெடுத்தல், பேரளவில் அச்சங்கொள்ளச் செய்தல், நிலை குலைதல், விரைவாய் மிகுதியாய்க் கெடுதல், கபளீகரம் செய்தல், சார்தல், கபளீகரித்தல் எனும் பொருட்களை உணர்த்துகின்றன. இவற்றை உருவழக்கில் அடக்கியிருப்பது பொருந்தாது. பதிவுகளில் காட்டப் பட்ட இயல்புப் பொருட்களினின்றும் விரிந்து மேற்குறிப்பிட்ட தனிப் பொருட்களைத் தருதலால் இவை தனிப்பொருட்களாகவே தரப் பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

உருவழக்கைத் தனிப்பொருளாய்த் தரும் முறை மேற்காட்டப்பட்ட பொருட்களைத் தனிப்பொருட்களாகவே தரலாம் என்பதற்கு இவ்வகராதிப் பதிவுகளே சான்றாகின்றன. பின்வரும் வினைப்பதிவுப் பொருட்கள் இதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

ஓடி¹ வி.

2. (மனம்) செயல் இழத்தல்; . . . மரணச் செய்தியால் மனம்

ஓடிந்து நிற்கிறான்.

கக்கு வி.

4. (மறைத்து வைத்திருந்த செய்தியை) வெளியிடுதல்; . . . அடிபொறுக்காமல் உம்மையைக் கக்கிவிட்டான்.

குடை¹ வி.

5. (திரும்பத்திரும்பக் கேள்வி கேட்டு) விசாரித்தல்; . . . புலனாய்வுத் துறை அதிகாரிகள் கேள்வி மேல் கேள்வி கேட்டு அவனைக் குடைந்ததற்குப் பலன் ஏதும் இல்லை.

கொதி வி.

3. மிகுந்த கோபம் அடைதல்; . . . அவமானப் படுத்திவிட்டார்கள் என்று அவன் கொதித்தான்

துளை¹ வி.

3. (ஒன்றிற்காக) மிகவும் தொந்தரவு செய்தல்; . . . அடிக்கடி பணம் கேட்டுத் துளைக்காதே.

வெடி¹ வி.

7. (போர் முதலியன) ஏற்படுதல்; . . எல்லைப் பிரச்சினையால் இரு நாடுகளுக்கும் இடையே போர்.

ஐயரவர்கள் தமிழ்ப்பணி

பாலகவி மு. கோ. ராமன்

நிலஞ்சார் தெய்வக் கற்பகமே நிமல ஞான வாதியே

நீடுஞ் சைவப் பெருவாழ்வே நிலவா நின்ற குணக்குன்றே
வலஞ்சார் பெருநா வலர் ஏறே மாறா அருட்சிந் தாமணியே

மதிப்பார் மதியு வெழுஞ்சுடரே வாழ்த்து வார்தம் பெரும்பேறே
புலஞ்சார் பக்தி வினைநிலமே புரைதீர் மறைக்குப் புகலிடமே

புவியிற் றழைக்கும்புத்தமுதே புண்ணி யஞ்செய் புண்ணியமே
நலஞ்சார் சாமி நாதப் பர் ஞானகுருவே அடித்து னைவே

நாளந் துணையாக் கொண்டுய் நயந்து நாயேற்குள்வாயே.

கடந்த நூற்றாண்டின் முக்கால் பகுதிவரை அதாவது 1875 வரை தமிழில் உள்ள பக்தி இலக்கியங்கள் சமய, சாத்திர நூல்கள், சிறுபிரபந்தங்கள் மட்டுமே மக்களுக்குத் தெரிந்திருந்தன. திருக்குறளும், தொல்காப்பியமும் அவைகளின் தனிச் சிறப்பால் உணரப் பெற்றதாயினும் அவைகளின் தொன்மையை மக்கள் அறியக்கூட வில்லை. இந்த நிலை டாக்டர் ஐயரவர்கள் தம்பகோணத்தில் சேலம் ராமசாமி முதலியாரைச் சந்திக்கும் வரை இருந்தது.

ஐயரவர்கள் கல்வி பயின்றதும், திருவாவடுதுறை மடத்தில் தமிழ்

போதித்ததும், பிறகு ஸ்ரீ சி. தியாகராச செட்டியார் தயவினால் கும்பகோணம் கல்லூரியப் பண்டிதராகச் சேர்ந்ததும் ஆகிய விவரங்களை அறிந்தால் இதை உணரலாம்.

1855ஆம் ஆண்டு ஆம் நூற்றிருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உத்தமதாவபுரம் வேங்கடசுப்பையர் என்பவருக்கும் சரஸ்வதி அம்மாளுக்கும் தவப்புதல்வராகப் பிறந்தவர் நம் ஐயரவர்கள். வேங்கட சுப்பையர் சிறந்த சங்கீத வித்துவான். மிகப்பிரசித்தி பெற்ற சங்கீத வித்துவானாகிய கனம் சிருஷ்ணையரின் சீடராவார்.

இருவேறு வகை தியற்கை
திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு

என்ற குறளின் இலக்கியமாக இவர் தந்தை இசைச் செல்வம் நிறையப் பெற்றிருப்பினும், வறுமை நிலையிலேயே வாழ்ந்து வந்தார். அந்நாளில் சங்கீதத்தை ஆதரித்து வந்த அரியலூர்ச் சமீன்தாரிடம் அவைப் புலவராக இருந்து அரியலூரில் வாழ்க்கை நடத்தி வந்தார். அக்காலத்தில் சமீன் வருமானம் குறைந்து சமீன்தாரே கடன் பட்டிருந்தமையால் சமீன் வருமானமும் இவருக்கு இல்லாமற் போயிற்று. தம் புதல்வனும் சிறந்த சங்கீத வித்துவான் ஆக வேண்டும் என்று கருதி இசையையும், தெலுங்கையும் தம் புதல்வருக்குப் போதிக்க முயன்றார். ஆனால் தமிழ் செய்த புண்ணியம், தமிழர் செய்த தவம், இவருக்கு கருவிலே உதித்த தமிழார்வம் இவையெல்லாம் தெலுங்குக்கும், இசைக்கும் அணையிட்டு விட்டன. இதை நன்குணர்ந்த இவர் தந்தை இவருக்குரிய தமிழ்க் கல்வியை அளிக்கத் தேவையானவற்றை எல்லாம் செய்தார். இவர் கல்விக்காகவே, குன்னம் செங்கணம் முதலிய ஊர்களில் தம் குடும்பத்தைமாற்றி அமைத்துக் கொண்டார்.

ஐயரவர்களுடைய தமிழ் ஆர்வத்துக்குப் பிஞ்சு நெஞ்சிலே வித்திட்டவர் அரியலூர்ச் சடகோப

ஐயங்கார் ஆவார். வளமுட்டியவர்கள் குன்னம் சிதம்பரம் பிள்ளையும் செங்கணம் விருத்தாசல ரெட்டியாரும் ஆவார்கள். சிலகாலம் தமிழை இவருக்குப் போதித்த இவர்கள் இவருடைய தணியாத தமிழ் வேட்கையைக் கண்டு இவர் தந்தையிடம் "ஐயா இவருக்கு எங்களுக்குத் தெரிந்த தமிழை எல்லாம் ஊட்டி விட்டோம், இவருக்குள்ள தமிழ் வேட்கை தணியவில்லை. இவரைத் திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை அவர்களிடம் சேர்த்து விடுங்கள், அவர் என்றும் பொய்யாமல் ஓடுகின்ற காவிரி போன்றவர்கள், நாங்களுடைய வானம் பார்த்த மேட்டு நிலத்துக் குளம் குட்டை போன்றவர்கள்" என்று கூறினார். அது முதல் ஐயரவர்கள் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்களிடம் எப்படியாவது சேர்ந்து தமிழ்ப் பசியைத் தணிக்க வேண்டும் என்பதை ஒரே நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். ஐயரவர் தந்தையும் இவர் தமிழ்ப் பசியின் அளவை உணர்ந்து இவரை மகாவித்துவான் பிள்ளையவர்களிடம் மாணாக்கராகச் சேர்த்துவிட்டார். அப்போது ஐயரவர்கள் வயது 17. ஐயரவர்களுக்கு திருமணம் கூட நடந்துவிட்டது. அதுமுதல் பிள்ளையவர்கள் காலமாகும் வரை சுமார் ஐந்தாண்டுகள் பிள்ளையவர்கள் நிழல் போலத் தங்கி அவர் அன்பையும் பெற்று நல்ல முறையில் தமிழை ஒதி உணர்ந்தார்.

பிள்ளையவர்கள் திருவாவடு

துறை ஆதீன் வித்துவானாக இருந்தமையால் ஐயரவர்களுக்கும் அந்த ஆதீனத் தொடர்பு கிடைத்தது. அப்போதைய ஆதீன கர்த்தர் மேலகரம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் வு பிள்ளையவர்கள் புலமையை உணர்ந்து போற்றி மதித்து வந்தனர். அதனால் பிள்ளையவர்கள் அன்புக்குகந்த ஐயரவர்கள் பாலும் அன்பு கொண்டிருந்தனர். எனவே பிள்ளையவர்கள் மறைவுக்குப் பிறகு ஐயரவர்கள் திருவாவடுதுறையில் தொடர்ந்திருக்க வாய்ப்பேற்பட்டது. அப்போது இவரைத் திருவாவடுதுறை சாமிநாதையர் என்றே குறிப்பிடுவார்கள். திருவாவடுதுறையே நிரந்தரம் என்று இருந்த இவர் வாழ்க்கையில் அப்போது ஒரு நல்ல திருப்பு முனை தமிழர்கள் நல்வினையால் ஏற்பட்டது.

கும்பகோணம் கல்லூரியில் அப்போது தமிழ்ப் பண்டிதராக இருந்த ஸ்ரீ தியாகராஜ செட்டியார் (இவர் பிள்ளையவர்களின் மாணாக்கர்களில் முதன்மையானவர்) இவருக்குத் தம் வேலையை வாங்கிக்கொடுத்து ஓய்வு பெற்றார். இந்த நிகழ்ச்சி 1880ல் நிகழ்ந்தது.

கும்பகோணம் கல்லூரி ஆசிரியரான ஐயரவர்கள் கும்பகோணத்தில் இருந்த பெரிய உத்தியோகத்தர்களை எல்லாம் அறிமுகம் செய்து கொண்டு அவர்களுடன் பழகி வந்தார். அந்த முறையில் அப்போது கும்பகோணத்

துக்குப் புதிதாக டிஸ்திரிக்டு முனிசீபாக வந்த சேலம் ராமசாமி முதலியாரைப் பார்த்து அறிமுகம் செய்து கொள்ளச் சென்றார். இந்த நிகழ்ச்சியே தமிழின் மறுமலர்ச்சிக்குக் காரணமாக இருந்தது.

சேலம் ராமசாமி முதலியாரை முதலில் சந்தித்தபோது தம்மைக்கும்பகோணம் கல்லூரி தமிழ்ப் பண்டிதர் என ஐயரவர்கள் அறிமுகம் செய்து கொண்ட உடனே முதலியார், அப்படியா நீங்கள் என்ன என்ன தமிழ் நூல்கள் படித்திருக்கின்றீர்கள் என வினவினார். ஐயரவர்கள் தாம் படித்த நூல்களின் பட்டியலை அடுக்கினார். அவ்வளவையும் கேட்ட முதலியார் இவ்வளவு தானா? என்றதும் ஐயரவர்கள் தாம் கம்பராமாயணம் படித்த செய்தியைக் கூறவில்லையே என நினைந்து "கம்பராமாயணம் முழுவதும் படித்திருக்கிறேன்" என்று கூறினார். இதற்கும் முதலியார் இவ்வளவுதானா. வேறு பழைய நூல்கள் படித்ததில்லையா இதனாலென்ன பிரயோசனம் என்று கூறினார். ஐயரவர்கள் வியப்படைந்து இவரிடம் ஏதோ சரக்கிருக்கின்ற தென்பதை ஊகித்து. "நான் படித்த நூல்கள் இவ்வளவுதான். என் ஆசிரியப் பிரான் அறிந்த நூல்களும் இவ்வளவுதான்" என்று கூறித் தமிழில் வேறு நூல்கள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை எனக் கூறினார். முதலியார் சீவக சிந்தாமணி படித்திருக்கின்றீர்களா? என வினவினார்.

"நான் படித்ததில்லை. நூல் கிடைத்தால் படிக்கத் தடை இல்லை என்று ஐயரவர்கள் பதிலிறுத்தார். இவ்வாறு ஐயரவர்கள் கூறியதைக் கேட்ட முதலியார் பலரிடமும் தாம் இம்மாதிரி வினவியதாகவும் யாரும் படித்ததாகவோ, படிக்கிறேன் என்றோ கூறவில்லை. "நீங்கள்தான் தைரியமாகப் படிக்கிறேன் என்று கூறியவர், என்னிடம் ஒருபடி சீவக சிந்தாமணி உள்ளது. நான் அதைத் தனியே படிக்க முயன்று பல இடங்கள் விளங்காமல் தடுமாறினேன். அந்தப் படியைத் தருகிறேன். கவனமாகப் படித்து எனக்கும் பாடம் சொல்லுங்கள் என்று கூறி அப்படியை அளித்தார். அப்படியைப் பெற்று வீட்டுக்கு வந்ததும் ஐயரவர்கள் நூலைப் பிரித்துப் பார்த்தார். முதலில் காப்புச் செய்யுளைப் படித்தார்.

"மூலா முதலா உலகம் ஒரு மூன்றும் ஏத்த" என்ற முதலடியைப் படித்ததும் குழப்பம் ஏற்பட்டது. இந்த அடியில் பொருள் விளங்காத சொல் ஒன்றும் இல்லை. ஆயினும் கருத்துப் புரியாமல் குழப்பம் ஏற்பட்டது. உலகம் அழியும் தன்மை உள்ளது என்றே அதுவரை அறிந்திருந்த ஐயரவர்களுக்கு அழியாத உலகம் என்ற கருத்து புதிதாக இருந்தது. நச்சினார்க்கினியர் இதற்கு என்ன உரை எழுதி இருக்கிறார் எனப் பாடலின் கீழே பார்த்தார். "ஆதியும் அந்தமும் அற்ற மூன்று உலகம் எனப் பொருள் கூறி அதற்கு பல

மேற்கோள்களைச் சான்றாகக் கூறியிருந்தார். அந்த மேற்கோள்கள் ஒன்று கூட ஐயரவர்கள் படித்திருந் நூல்களிலிருந்து காட்டப் பெறவில்லை. இவையாவும் தனியே ஒரு தமிழ்ப் பிரபஞ்சமாக இருந்தது. தாம் இன்னும் படிக்காத பல தமிழ் நூல்கள் உள்ளன. அவற்றை எல்லாம் தேடிப் பிடித்துப் படிக்க வேண்டாம் என்று அன்பு விரதம் பூண்டார். அதுவே அவ்வாழ்வின் திருப் பணியாக அமைந்தது அன்றே தமிழின் புதுயுகம் பூத்தது.

அந்தக் காலத்தில் தமிழின் நிலையைச் சிறிது உணரவேண்டும். சிலப்பதிகாரம் சிறப்பதிகாரம் எனக் கூறப்பெற்றது. சேர அரசன் பாடிய நூல் என்ற செய்தி மட்டும் தெரிந்திருந்ததால் பிற்காலத்தில் தமிழில் ஆதி உலாப் பாடிய சேரமான் பெருமாள் நாயனாரைச் சிலப்பதிகார ஆசிரியராகக் கருதிச் சேரமான் பெருமாள் நாயனாரியற்றிய சிலப்பதிகாரம் என்றே பதிப்பித்தனர். எட்டுத் தொகை என்ற தொகை நூல்கள் இருப்பதே தெரியாமையால், ஏட்டில் குறில் நெடில் வேறுபாடு காணமுடியாமையால் எட்டுத்தொகை ஏட்டுப் படியை ஏதோ ஏடுகளின் தொகுதி எனக் கருதி 'ஏட்டுத் தொகை' எனவே குறித்திருந்தார்கள்.

வித்துவான் தியாகராச செட்டியார் கும்பகோணம் கல்லூரி ஆசிரியராக இருந்தபோது சிலப்பதிகாரம்

புகார் க காண்டத்தில் ஒருபகுதி பாடமாக இருந்தது. பாடப் புத்தகத் தேர்வுக்குழுவினர் அந்தக் காலத்தில் தமிழ்ப் பாடம் தேர்ந் தெடுக்கும் முறை புதுமையானதாகும். பெயர் மட்டும் தெரிந்த நூலிலிருந்து ஏதேனும் ஒரு பகுதியைப் பாடமாக வைத்து விடுவார்கள். ஏட்டுச் சுவடியைத் தேடி உள்ளது உள்ளபடியே யாரேனும் பதித்து விடுவார்கள். அதை வைத்துக் கொண்டு தெரிந்தது தெரியாததெல்லா வற்றையும் குழப்பித் தமிழாசிரியர்கள் பாடம் சொல்லுவார்கள். சிலப்பதி காரம் பழைய நூலென்பது மட்டும் அக்காலத்தில் தெரிந்திருந்தது. நூலின் சிறப்பை அறிந்து கொள்வது நூலை அறிந்து கொள்வதை விட எளிது. ஆகவே சிலப்பதிகாரப் பகுதி பாடமாக அமைந்து விட்டது. தியாகராஜ செட்டியார் அப்பகுதியைப் பாடம் சொல்ல முயன்று பொருள் காண முடியாமல் இது இந்திவிழுவர் எடுத்த காதையா இந்திர இழுவர் எடுத்த காதையா எனச் சலித்து 6 மாதம் விடுப்பு எடுத்துக் கொண்டார். இந்தச் சூழலில் ஐயரவர்கள் தம் தமிழ் மறுமலர்ச்சிப் பணியைத் துவக்கினார். இந்தத் திருப்பணியில் ஈடுபட்டுத் தம் வாழ்நாள் முழுதும் தமிழ் நூல்களைத் தேடி நாடித் தொகுத்து ஆராய்ந்து உலகமே அவர் ஆராய்ச்சிப் பதிப்பை வியக்கும் வண்ணம் பதிப்பித்தளித்தார். தம்நீண்ட வாழ்வில் (87 வயது) அவர் பதிப்பித்த நூல்கள் 93, இவற்றில் சில அவருடைய உரைநடை நூல்களும்

ஆகும். இவற்றின் சிறப்பை வெளிப் படுத்தும் முறையில் இவருடைய சதாபிஷேகத்தின் போது பாஷா கவிசேகர ரா. ராகவையங்காரவர்கள்

"பத்துப் பாட்டு பதிற்றுப்பத்
 துப்புறப்
 பாட்டொடெங்குறு
 நூறுசிந் தாமணி
 புத்தர் கொள்கை புகல்மணி
 மேகலை
 பொற்சிலப்பதி காரம்
 பெருங்கதை
 மெத்து நன்பரி பாடல்
 பரணிநூல்
 வேம்பத் தூரர் திருவிளை
 யாடலோடு
 இத்த ரைக்கிர வாதுசெய்
 வள்ளன்மைக்கு
 யாதுளோம் சாமி நாதற்
 குதவற்கே"

என்று கூறி அடுத்த பாடலில் இவர் நூல் பதிப்பிக்கும் போது பட்ட துன்பங்களை

ஏடு தேடி அலைந்தலு ரெத்தனை
 எழுதி யாய்ந்த குறிப்புக்கள்
 எத்தனை
 நாடும் அச்சிற் பதிப்பிக்குங்
 கூலிக்கு
 நாளுந் விற்றபல்
 பண்டங்கள் எத்தனை
 என மிகவும் உருக்கமாகக் கூறி
 யுள்ளனர்.

இன்று , தமிழாராய்ச்சி என நடப்பதெல்லாம் ஐயரவர்கள் பதிப் பித்த நூல்களின் அடிப்படையிலேயே நடைபெற்று வருகின்றன. ஆனாலும் ஐயரவர்கள் தம் நீண்ட ஆயுட் காலத்தில் வெளியிட்ட நூல்கள் 93 என்பது ஒரு பெரும் மலை எனக் கருதினால் ஐயரவர்கள் இப்பதிப்புக் களுக்காக மேற்கொண்ட முயற்சிகளையும் தொகுத்த நூற்களின் கணக்கையும், எடுத்துள்ள குறிப்புக்களின் குவியல்களில் தன்மைகளையும் வானினும் பரந்த தென்றே கூறவேண்டும்.

அவை பற்றி இங்கு விளக்கமாகக் கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். அப்போதுதான் தமிழின் உண்மை வடிவம் புலனாகும்.

ஐயரவர்களை ஒருமுறை பத்திரிகை நிருபரொருவர் சந்தித்து, ஐயா தாங்கள் உலகில் செயற்கரிய செயல்களை எல்லாம் செய்துள்ளீர்கள். தாங்கள் செய்த புண்ணியங்களின் பலனால் நிச்சயம் வீடுபேற்றையே அடைவீர்கள். தங்களுக்கு இனிப் பிறவியே கிடையாது என்று நிச்சயமாக நம்புகிறோம். தங்கள் முன் தெய்வந் தோன்றி உங்களுக்கு என்ன வரம் வேண்டும் என்று கேட்டால் என்ன கேட்பீர்கள் என்று வினவினார். அதற்கு ஐயரவர்கள், நான் மறுபிறவியில் மனிதனாகப் பிறக்க வேண்டும், அதுவும் தமிழ்நாட்டில் பிறக்க வேண்டும். நான் விட்டுச் சென்ற

தமிழ்ப் பணியைத் தொடர்ந்து செய்ய வேண்டும் " என்ற வரத்தைக் கேட்பேன் என்று கூறிவிட்டு பெருமூச்சுவிட்டு, அப்போது நான் வைத்திருந்த சுவடிகளும் குறிப்புகளும் நான் வைத்திருந்த படியே அழியாமல் இருக்க வேண்டுமே எனக் கூறினாராம்.

ஐயரவர்கள் காலமான பிறகு அவர் தொகுத்த ஏட்டுச் சுவடிகளும், கையெழுத்துப் பிரதிகளும், நூற் குறிப்புக்களும், அவர் உபயோகித்த நூல்களும் அவர் பெயரால் திருவான்மியூரில் உள்ள நூல் நிலையத்தில் ஸ்ரீமதி ருக்மணி தேவி தலைமையில் பாதுகாக்கப் பெற்று வருகின்றன. இவற்றில் உள்ள நூல்களின் அளவு

1. ஏட்டுச் சுவடிகள் 1484 இவற்றில் உள்ள நூல்கள் 2500.
2. கையெழுத்துப் பிரதிகள் 746 இவற்றில் உள்ள நூல்கள் 746.
3. ஐயரவர்களுக்கு வந்த கடிதங்களும் பிற குறிப்புக்களும் பலசிறு துண்டுத் தாள்களில் இருந்து பிரதி செய்யப் பெற்றவை. பக்கங்கள் 12000.

இவைகளுக்கு 6 தொகுதிகளாகக் சுமார் 3000 பக்க அளவில் சுவடிகளின் விளக்கம் என்ற அட்டவணைத் தயாரிக்கப் பெற்றுள்ளது. இவை

நிகண்டு, இலக்கணம், காவியம், புராணம், தலபுராணம், பிரபந்தங்கள் (அந்தாதி, அகவல், உலா, கலம்பகம், கோவை, சதகம், பிள்ளைத் தமிழ், மடல், மாலை, மஞ்சரி, வண்ணம், சமயம், தத்துவம், வரலாறு, இசை, நாடகம், நாட்டியம், வானநூல், சோதிடம் மருத்துவம் என வகைப்படுத்தப் பெற்றுள்ளன. இவற்றில் 2/3 பங்கு அச்சான, முன்னரே பதிப்பிக்கப் பெற்ற நூல்களாகும். 1/3 அதாவது 1000 க்கும் மேற்பட்ட நூல்கள் தமிழ் மக்கள் அறியாதனவாகும். இவ்விதம் 1000க்கும் அதிகமான நூல்கள் பதிப்பிக்கப் பெற்றால்தான் தமிழ் மொழியின் பருமையும் பெருமையும் புலனாகும். இவை ஐயரவர்கள் தொகுப்பிற்கு மட்டும் நான் கூறும் கணக்காகும் (நம் நாட்டிற் பல இடங்களிலும், வெளி நாடுகளிலும் குவிந்துள்ள சுவடிகளின் கணக்கு இங்கு கூறப்பெறவில்லை).

ஐயரவர்கள் தம் 60 ஆண்டு தமிழ்ப் பதிப்புப் பணியில் வெளியிட்ட பழந்தமிழ் நூல்கள் 74 என்பதை நினைக்கும்போது ஐயரவர்கள் தொகுப்பில் உள்ள 1000த்துக்குமதிகமான நூல்களைப் பதிப்பிக்க எவ்வளவு காலம், எவ்வளவு உழைப்புத் தேவை என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். அவ்வளவு காலமும் இந்தச் சுவடிகள் பாதுகாக்கப் பெற வேண்டும். அத்துடன் சுவடிகள் படித்துப் பெயர்த்தெழுதும் கலை பாதுகாக்கப் பெற வேண்டும். சுவடி படிப்பதில்

உள்ள இடர்ப்பாடுகளை ஐயரவர்கள் என் சரித்திரத்தில், "இது கொம்பு, இது சுழி என்று வேறு பிரித்து அறிய முடியாது. மெய்யெழுத்துக்களுக்குப் புள்ளியே இராது. 'ர'கரத்துக்கும் காலுக்கும் வேற்றுமை தெரியாது. சரபம், சாபமாகத் தோற்றும், சாபம் சரபமாகத் தோற்றும். ஓரிடத்தில் 'சரடு' என்று வந்திருந்த வார்த்தையைச் சாடு என்றே பலகாலம் எண்ணி வந்தேன். தரவென்பதைத் தாளென்று நினைத்தேன்" (பக்கம் 768) என எழுதியுள்ளார். மற்றும் ஓரிடத்தில் 'எத்தரு மயிற்குழாம் இருந்த போன்றவை என்ற அடிக்கு நச்சினார்க்கினியர் மேல் நோக்கு தலைத் தருகின்ற மயிற்றிரள் பொலிந்திருந்தனவற்றை யொத்த என்க' என உரை எழுதி ஏக்கழுத்தம் என்றார் பிறரும் என்று மேற்கோள் காட்டுகிறார். சிறு பஞ்ச மூலத்தில்

"கல்லாதான் தான் காணும்
நூட்பமும் காதிரண்டும்
இல்லாதானெக் கழுத்தம்
செய்தலும்"

என்ற பாடல் நினைவுக்கு வந்தது. சிறுபஞ்ச மூலத்தில் வரும் எக்கழுத்தம் என்ற சொல் ஏக்கழுத்தம் என்பது புலனாயிற்று. நீதி நெறி விளக்கத்திலும் 'ஏக்கழுத்த மிக்குடைய' என்றே பதிப்பிக்கப் பெற்றிருந்தது. இங்கும் ஏக்கழுத்தம் என்பதே சொல்லின் வடிவம் என்பதை உணர்ந்தபோது

எனக்குக் கூடச் சிறிது ஏக்கமுத்தம் உண்டாயிற்று" எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஏட்டில் எழுதியும், படித்தும் பயின்ற ஐயரவர்களே சுவடி படிக்கையில் தடுமாறிய செய்திகளை அறியும்போது அந்தக் கலையே அழியும் தருவாயில் அதைக் காப்பாற்றினால் தான் தமிழை உண்மையாகக் காக்கமுடியும். இப்போது சிறிய அளவில் ஏழுமூட்டு மாணவர்களுக்கு உல்கத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் 'சுவடியில் பட்ட மேற்படிப்புப் பயிற்சி' என 6 மாதப் பயிற்சி அளித்து வருகின்றது. இப்பயிற்சிக்கு 6 மாத காலம் போதாது என்பது சுவடி இயல் துவக்க விழாவின் போதே சுட்டிக் காட்டப் பெற்றது. இப்பயிற்சி ஆண்டு தோறும் பல மாணவர்களுக்கு அளிக்கப் பெற்று நம் பழந்தமிழ்ச் செல்வம் அழியாமற் பாதுகாக்கப் பெறல் வேண்டும்.

இப்பயிற்சிகள் இல்லாமல் சிலர் இப்போது சுவடிகளைப் பதிக்க முன் வருகின்றனர். இம் முயற்சியால் பல பிழைகள் மலிகின்றன. ஏட்டில் இருந்தாலாவது ஓரளவு ஊகிக்கலாம். அச்சில் வந்தால் ஊகிக்கவே இயலாது. உதாரணமாக ஏட்டில் 'பொன்பினஎன' என்ற அடியின் பொருள் உணராமல் 'போன பின்னே' எனப் பதிப்பித்துள்ளனர். ஏட்டுச் சுவடிகளின்

உதவியினால் இச்சொல் 'பேரன் பின்னே' என உணர முடிந்தது.

ஒரு பாடலில் 'தங்கத் தகடு மத்தநதி மருப்பு' என்று பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது. இச்சொற்களுக்குப் பொருள் ஏதும் விளங்கவில்லை. நதிக்கு மருப்பு (கொம்பு) உண்டு என்பது மரபில்லை. நதிக்கு மத்தம் (மயக்கம்) ஏற்படுவதும் மரபில்லை. கூர்ந்து கவனிக்கும் போது புணர்ச்சியில் 'அகரம்' 'ம' வாகியுள்ளது. புலனாகி மத்த நதி, அந்தந்தி என்று விளக்கமுற எல்லாம் சரியாகப் புரியவந்தது. இவற்றை உணரத் தமிழ் யாப்பிலக்கணப் பயிற்சி மிகவும் அவசியமாகும். இந்த இடர்ப்பாடுகளை உள்ளத்தில் கொண்டு ஏட்டுச் சுவடிகளைப் படிக்கவும், பிரதி செய்யவும், பதிப்பிக்கவும் தொடர்ந்த ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். இதனால் ஐயரவர்கள் தொகுத்த சுவடிகளில் இதுவரை அச்சில் வராத நூல்களின் அளவும் அவற்றை ஆய்ந்து பதிப்பிக்க வேண்டிய அவசியமும், அதற்கு எத்தனை நூற்றாண்டு உழைப்பும் தேவை என்பது புலனாகும்.

இனிப் பதிப்பாகியுள்ள நூல்களின் சுவடிகளின் அவசியத்தையும் உணர வேண்டும். ஏற்கனவே பதிப்பான நூல்களுக்கு (ஐயரவர்கள் பதிப்புத் தவிர பிற) இன்ன சுவடிகள் மூலமாக இருந்தன என்று கூற இயலாது. எனவே அந்நூல்களுக்குச்

சில சிறந்த பாடங்கள், விளக்கங்கள் இவற்றிலிருந்து கிடைக்கும். அச்சில் பதிக்கப் பெறாத சில பகுதிகளும் இவற்றில் இருக்கலாம்.

உதாரணமாக மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பெரியபுராணம் பாடம் சொல்லுகையில் கண்ணப்ப நாயனார் சரித்திரம் அச்சுப் புத்தகத்தில், சிவகோசரியார் துதித்தலாக வரும் பாடல்கள் இடம் பெறவில்லை. அந்தப் பகுதியில் அவை விட்டுப் போன செய்தியைப் பிள்ளையவர்கள் கூறி, திருவாவடுதுறை மடத்திலிருந்த பெரிய புராணச் சுவடியை எடுத்து வரச் செய்து அதிலிருந்து அப்பகுதியில் விட்டுப் போன 5 பாடல்களைச் சுட்டிக் காண்பித்தனராம்.

நூலகத்தில் ஐயரவர்கள் தொகுப்பில் உள்ள தாயுமானவர் பாடல்கள் என்ற சுவடியில், அச்சுப் பிரதிகளில் காணப் பெறாத 'மூலகுரு' என்ற பதிகம் காணப்பெறுகின்றது.

'சிவப்பிரகாச விகாசம்' என்ற நூலில் அச்சுப் பிரதியில் விடுபட்ட செய்யுட்கள் 19 ஏட்டுச் சுவடியில் உள்ளன. குவலயானந்தம் என்ற அச்சுப் பிரதியினின்று முற்றிலும் வேறுபட்ட ஒரு இலக்கண நூலே உள்ளது.

அச்சில் சிவஞான பரையை தேசிகர் மீது சிவப்பிரகாசர் பாடியதாக உள்ள நெஞ்சுவிடுதூது என்ற நூலின்

பெயரும், ஊரும் வரும் இடங்கள் 'மாற்றப்பெற்று 'கமலை ஞானப் பிரகாசர் மீது மாசிலாமணி தேசிகர் இயற்றிய நெஞ்சுவிடு தூது' என்ற பிரதி ஒன்று உள்ளது. ஆராய்ச்சியாளர்கள் இதில் எது மூலம், எது காப்பி என்பதை இனி ஆராயவேண்டும். இம்மாதிரிப் பல விவரங்கள் அறியவும், ஆய்வு செய்யவும் இந்தச் சுவடிகள் பயன்படுமாதலால் இவற்றை அழியாமற் பாதுகாப்பது அவசியமாகின்றது.

இவற்றையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு இச்சுவடிகளைப் பிரதி செய்ய எத்தனை காலம் தேவை எனக் கணக்கிட்டதில் ஒரு தனிமனிதன் சுமார் 100 ஆண்டுகள் பிரதி செய்ய வேண்டிவரும் என தெரிய வருகின்றது.

ஓலைச் சுவடிகளின் நிலைபற்றியே இதுகாறும் சொல்லப் பெற்றது. கையெழுத்துக் காகிதப் பிரதிகளிலும் மேலே கூறிய செய்திகள் யாவும் அடங்கியுள்ளன. என்றாலும் இவை சுவடிகளைவிட விரைவில் அழியும் தன்மை உள்ளனவாக இருப்பதால் இவற்றைவிரைவில் படியெடுத்துப் பாதுகாத்தல் அவசியமாகின்றது. இவற்றுக் கெல்லாம் தேவையான மூலதனமும் ஆள் பலமும் இலாத போதிலும் இக்காரியத்துக்கு முதலிடம் கொடுத்து இவை பிரதி செய்யப் பெற்று வருகின்றன. அரசின் உதவியும் தக்க படி செய்வோர்களும் கிடைத்தால் இப்பணியை ஊக்கமுடன் நிறைவேற்றலாம்.

இங்ஙனம் படி செய்து பாதுகாக்கும் முயற்சியின் முதற்படியாக அச்சில் வராத நூல்களைப் படி செய்து தக்க அறிஞர்களிடம் கொடுத்து குறிப்புரையும் முகவுரையும், ஆய்வுரையும் வரையச் செய்து மாதந்தோறும் ஒரு நூலை 'அச்சில் வராத தமிழ் நூல் அறிமுகம்' என்ற தலைப்பில் அறிமுகம் செய்து நூலை அச்சிற் பதிப்பிக்க ஏற்றவகையில் பாதுகாக்க இந்த ஆண்டில் திட்டமிட்டு இதுவரை 8 நூல்கள் அறிமுகம் செய்யப் பெற்றுள்ளன. இவை தொடர்ந்து நடைபெற முயன்று வருகிறோம். மாதம் ஒரு நூல் என்றால் கூட 1000 மாதங்களுக்கு மேல் இந்நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற வேண்டும்.

மேலும் இங்குள்ள சுவடிகளையும், நூல்களையும் ஆராயும்போது பல உண்மைகள் தெரிய வருகின்றன. தமிழ் எழுத்து மொழி வரலாறு அறிய இயலும், சமுதாய சமூக அமைப்புகளை உணர வாய்ப்புக்கள் ஏற்படுகின்றன. அவ்வக் காலங்களில் வாழ்ந்த மக்களின் கருத்தைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். உதாரணமாக மகாபாரதம் அசுவமேதம் என்ற 1300 பாடல்கள் கொண்ட காவியம் ஒன்று உள்ளது. இதனை இயற்றியவர் 'அதிராம பட்டினம்' 'சையத் முகம்மது' அண்ணா வியார்' என்பதை அறியும் போது நாம் இப்போது பேசிவரும் தேசிய ஒருமைப்பாடு எவ்வளவு இறுக்கமாக இருந்தது என்பது புலனாகும்.

அதே போல 'குணங்குடி மஸ்தான் சாயபு பாடல்கள்' என்ற நூலைத் திறந்து பார்த்ததும் முதன் முதலாக முகப்பில் காணப் பெருவது சரவணப் பெருமானையர் இயற்றிய மஸ்தான் சாயபு நான்மணி மாலையாகும். சரவணப் பெருமானையர், திருத்தணிகைச் சந்நிதி முறை இயற்றிய கந்தப்பையர் என்னும் வீரசைவப் புலவரின் திருமகனாவார் என்ற செய்தியும் தமிழ் இலக்கிய வட்டங்களில் ஜாதி-மத-இன வேறுபாடு அக்காலத்தில் இல்லை என்பதும் உணரலாம்.

ஐயரவர்கள் தொகுப்பில் பல பத்திரிகை இதழ்கள் ஜனவிநோதினி, சித்தாந்த தீபிகை, செந்தமிழ், கலைமகள் போன்றவை 1870 முதல் நாளது வரை வந்தவை உள்ளன. இவை சுமார் 76 தலைப்பில் 700 தொகுதிகளுக்கு மேல் உள்ளன. இவற்றில் பல அரிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளும், செய்திகளும் உள்ளன. இவை வேறு எந்த நூல்களிலும் இடம்பெறவில்லை யாதலால், இவைகளில் உள்ள கட்டுரைகளுக்குப் பத்திரிகை வாரியாக இப்போது அட்டவணை செய்து வரப் பெறுகின்றது. இம் முயற்சி நிறைவேறினால் ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு இது ஒரு 'கைஒடு' (ரெடி ரெக்கனர்) போலப் பயன்படும். பின்னர் இந்த அட்டவணையையே, ஆசிரியர் பெயர் வரிசையிலும்,

பொருளமைப்பு வரிசையிலும், ஆண்டு களின் அடிப்படையிலும் வெவ்வேறு அட்டவணை தயாரிக்கலாம். அதனால் இலக்கிய வரலாறு, பத்திரிகை வளர்ச்சி முதலிய ஆய்வுகள் செய்வதை எளிதாக்கலாம்.

எனவே இதுவரை கூறியவற்றால் ஐயரவர்கள் தமிழ் மகளுக்குத் திருத்திப் பூட்டிய ஆபரணங்களின் வகைகளோடு சேமித்துத், தமிழ் மக்கள் பிற்காலத்தில் தமிழ்த்தாய்க்கு அணிவிக்க அளித்த ஆபரணங்களின் அளவும், பெருமையும், ஐயரவர்கள் தமிழ்க்காதலும் ஓரளவு புரியவரும் என்ற நம்பிக்கையோடு

மெல்லத் தமிழ் இனிச் சாகும்
என்ற கவிஞரின் குமுறலை
மாற்றி
விரைவிற் தமிழ் வளர்ந் தோங்கும்
- இந்த
மேதினிக் கண்ணிதன் புகழ்மி ஃ
ஓங்கும்
என்று கூறி அமைகின்றேன்.

'வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ்
மொழி
வாழிய வாழியவே
வானம் அளந்ததனைத்தும்
அளந்திடு
வண்மொழி வாழியவே.'

திருவாரூர்க்கோவை.

சோ. ந. சுந்தரமாமலை

முன்னுரை: தமிழ் மொழியில் தோன்றி வளர்ந்துள்ள பல்வேறு இலக்கிய வகைகளில் கோவை என்பதும் ஒன்றாகும். களவு, கற்பு ஆகிய இருவகைகளைக் கோவை அன்பதும் துறைகளைப் பொருள் தொடர்பு பொருந்தும்படி கோவைப் படுத்திப் பாடப்பெறும் பாக்களின் தொகுதியைக் கோவை என்று வழங்குதல் மரபாகும். தொல்காப்பியர் பொருளதிகாரத்தில் அகப்பொருள் மரபுகளை விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் வரையறுத்துக் கூறியுள்ளார். அவற்றுள் பல அவர் காலத்தில் மக்களின் நடைமுறை வாழ்க்கையில் காணப்பெற்றவை என்பதும் ஒரு சில புலனெறி முறப்புக்காகப் புணையப் பெற்றவை, கற்பனை என்பதும் ஆராய்ச்சியாளர்க்குப் புலனாகும். அவர் காலத்திற்குப் பின்னர், காதல் பொருளைப் புரையீரல் பாடவந்த கடைச்சங்கத்துப் புலவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட கூற்றினையே உலகியல் வழக்காகவும், புனைந்துரை வழக்காகவும் பாடிச் சென்றனர். காதல் வாழ்வினை முழுமைபெறப் பாடிக்காட்டும் முயற்சியை எந்த ஒரு

புனிப்புலவனும் மேற்கொள்ளவில்லை. சங்கம் மருவிய களப்பிரர் காலத்தில் பழைய மரபுகள் பெரிதும் மறக்கப்பட்டன. எனினும், கி. பி. ஆறாம் நூற்றாண்டளவில் ஏற்பட்ட மரபு மலர்ச்சியினால் இலக்கியத்துறையிலும் சமயத் துறையிலும் பழைமையைப் புதுமைப் பொலிவோடு பேணிக்காக்கும் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டது. காதல் வாழ்வினை உதிரிக்காட்சி களாகப் பாடாமல் ஒரு நாவலைப் படிப்பதுபோல் ஆதியோடு அந்தமாக மரபு கொடாமலும் கற்பனை வற்றாமலும், கவிச்சுவை குன்றாமலும் பாடிக்காட்டும் ஶீறுபடைத்த புலவர்கள் விளங்கினர். கி. பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த நின்றசீர் நெடுமாறன் என்ற பாண்டிய வேந்தனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு பாடப்பெற்ற பாண்டிக்கோவை என்றநூல் இப்போது கிடைக்கும் கோவை இலக்கியங்களில் பழைமை படைத்தது. அடுத்து மாணிக்கவாசகர் அருளிய திருச்சிறற்பலகை கோவையார் இலக்கியச் சிறப்பும், ஞானச்சிறப்பும் ஒருங்கே அமைந்த ஒப்பற்ற கோவையாகும். கி. பி.

12ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த கவிச்சக்கரவர்த்தி ஓட்டக்கூத்தர் குலோத்துங்கன் கோவை பாடினார். எனினும் பிற்காலத்து எழுந்த கோவைகளில் தஞ்சைவாணன் கோவையே பெருவழக்காகப் பயிலப் பெற்றது. அவ்வரிசையில் குறிப்பிடத் தக்க மற்றொரு கோவை திருவாரூர்க் கோவை எனலாம்.

ஆசிரியர்: இதனைப் பாடியவர் எல்லப்ப நயினார் என்பவர். இவர் எல்லப்ப நாவலர் என்றும் சுட்டப் பெறுவார். இவர் தாலம் கி. பி. 14ஆம் நூற்றாண்டு. இவர் பிறந்த ஊர் திருவண்ணாமலைக் கருகிலுள்ள தாழைமா நகரமாகும். இவரியற்றிய அருணாசலப்புராணம், அருணையந்தாதி, அருணைக்கலம்பகம், திருவிளிஞ்சைப் புராணம் என்பன சிறந்த இலக்கியங்கள் ஆகும்.

முத்தித்தலம்: சைவர்களுக்கு முத்தித் தலங்கள் நான்காகும். திருவாரூரில் பிறப்பதும் தில்லையைத் தரிசிப்பதும் திருவண்ணாமலையை நினைப்பதும் காசியில் இறப்பதும் முத்தி தரும் என்பர். இந்நான்கு தலங்களையும் இவர் பாடல்களில் போற்றிடக் காணலாம். எனினும், ஆருரையும், அண்ணாமலையையும் ஆராக்: காதலினால் அகமுருகிப் பாடியிருக்கிறார். அருமையான ஊர் ஆரூர் என ஆயிற்று. ஐசுவ சமயக் குரவர்கள் இத்தலத்தைப் போற்றிப் பரவினர்.

முசுருந்தன், மனுந்திச்சோழன் முதலியோர் இந்நகரிலிருந்து செங்கோல் செலுத்தினர். அடியார் பெருமையை விளக்கும் பதிகம் திருத்தொண்டத் தொகையினை இறைவனே அடியெடுத்துக் கொடுத்துச் சுந்தரர் பாடியதும் இத்தலத்தில்தான். புற்றிடம் கொண்ட பெருமான் இத்தலத்தின் மூலவர். தியாகராசராக அன்பர்க்கு அருள் புரிகிறார் ஈசன்.

கற்பனைப்படைப்பு: எல்லப்ப நாவலர் காலத்தில் வாழ்ந்த மக்களின் நடைமுறை வாழ்க்கையை இக்கோவையில் அப்படியே பாடிவிட்டார் என்று சொல்ல முடியாது. வேளாண்மைச் சமுதாயத்தில் பெருநிலக்கிழாராகவும் செல்வராகவும் விளங்கியவர்களுக்குக் கற்பனைக்கு விருந்தாகவும், பக்திக்கு நிலைக்களனாகவும் அகப்பொருள் அமைத்து இறையணர்வும் குழைத்து இக்கோவையை இயற்றியுள்ளார். சுட்டளைக் கலித்துறை என்னும் யாப்பினால் இவ்வகை இலக்கியம் பாடப்பெறவேண்டும் என்பது பாட்டியல் நூல்கள் காட்டும் வரையறையாகும். எனவேதான் கோவைக்கலித்துறை என்ற பெயர் இந்த யாப்புக்கு உண்டானது. பெரும்பாலும் 400 பாடல்களில் கோவையைப் பாடுவது ஒரு மரபு. எனினும், கற்பனைப் பெருக்கிற்கு ஏற்ப கரைபுரண்டு கவி வெள்ளம் பெருகுதல் காணலாம். கொட்டையூர் சிவக் கொழுந்து தேசிகர், மகாவித்துவான்

மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை முதலியோர் பாடிய கோவைகளில் 500க்கும் மேற்பட்ட பாடல்கள் அடங்கியிருத்தல் குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்வகையில் திருவாரூர்க்கோவையில் 513 பாடல்கள் பொதிந்துள்ளன.

இறையன்பு: ஆசிரியர் ஈசனிடத்திலும் ஆரூரிடத்திலும் எல்லையில்லா அன்பு கொண்டவர். ஆதலின், அசுப் பொருளைப் பாடும் இடங்களிலும் எல்லையற்ற பக்தியையும் சைவச் சார்பையும் சுட்டுதல் இவர்க்கு இயல்பாகும். ஒருசில சான்றுகளைக் காண்போம். தியாகேசரின் கொடைக் குணத்தை, "அடிக்கு ஆயிரம் பொன் சின்னங்கள் அளிப்பார்" (59), "வரந்தரலே வேலையதாம் திருவாரூர்" (308) எனப் போற்றினார். சுந்தரர்க்காகப் பரவையாரிடம் தூது நடந்ததும் அவர் ஆற்றிலிட்ட பொன்னினை ஆரூர் குளத்தே வரச்செய்ததும் ஆகிய அருட்செயல்களை நம் நாவலர் குறித்துள்ளார். திருவாசகத்தின் சிறப்பினை,

"மருவாத வூரன் நிருவாசகத்தமிழ்
மாலைகொள்ளக்
குருவா னவர் திரு வாரூர்த்
தியாகர்"

என்ற பாடலில் குறித்தனர் (103). திருஞானசம்பந்தர் வீதிவிடங்களின் அழகினைப் பாதாதிசேசமாகப் பாடிய பாங்கினைச் சுட்டியுள்ளார் (481).

நகர்ச்சிறப்பு: திருவாரூர்ச் சிறப்பினையும் பாடல்தொறும் பாராட்டுகிறார். ஒரு சில இடங்களைக் காண்போம். "சைவம் தழைத்திடும் ஆரூர்" (341) "காவிரி நீர், பொய்யாதுலவும் தென்னாரூர்" (281) "படிக்கே புகழ்பெற்ற ஆரூர்" (401), "தண் தரளம் மள்ளர்க் கூலிக்கிடும் திருவாரூர்" (404) என வருவன காண்க.

அணிநலம்: சொல்லணி, பொருளணி தோன்ற இவர் பாப்புனைவதில் வல்லவர். பால் வரை தெய்வம் ஆகிய நல்லாழினால் இணையும் தலைவன், தலைவி ஆகிய இருவரையும் இந்நிலத்தவர் பிரிக்க முடியாது. இக்கருத்தினை, "நீர் கூடும் பாலைப் பிரிப்பார்கொலோ இந்நிலத்தவரே" (26) என்ற பகுதி கூட்டுகிறது. இத்தொடரில் நீர், பால் என்பன சொல்லணி தோன்ற நின்றன. நீரிற் கூடிய பாலை அன்னம் பிரித்தல் உண்டு. ஆயினும் நீர் என்னோடு சேர்வதற்கு ஏதுவாகிய பாலை (ஊழை) யாராலும் பிரிக்க முடியாது என்பது கருத்து. இவ்வாறே, "மேலோர் இறங்குவர் கீழோர் எந்நாளும் விரோதிப்பரே" (33) என்ற பகுதியும் காணத்தக்கது. இத்தொடரில் மேலோர், கீழோர் என்பன முறையே கண்களையும் பாதத்தையும் குறித்தன. தலைவி நடந்து செல்வது சுண்டு கண்கள் இரங்குதலைக் குறித்துத் தலைவன் நெஞ்சை நோக்கிக் கூறுவதாக அமைந்தது. இவ்வாறே, "எங்கள் மாணைப் பிடிக்க வந்தார்

கண்ணியோடு வலை பிடித்தே" (91) என்ற பாடற்பகுதியும் சொல்லணி பொருந்தியது. கண்ணியோடு உவலை (தழை) கையில் கொண்டு வந்து தலைவியாகிய மாணைத் தலைவன் அடையவந்தான் என்பது ஒரு கருத்து. மற்றொன்று கண்ணியும் வலையும் கொண்டு மாணைப் பிடிக்கும் மரபினைக் காட்டியது. பிறிதொரு பாடலில் "துடியிடைபோல் அங்கங் கிழைத்திடும் அங்கங்கிழைத்திடு" (297) என்று சொல்லணி தோன்றப் பாடினார். தலைமகன் வருகையில் முன்பு இழைத்திருந்த அவள் அங்கங்கள் பூரிப்படையும் என்ற கருத்தினை இப்பகுதி புலப்படுத்துகின்றது. இத் தொடரினை அங்கு அங்கு இழைத்திடும் அங்கம் கிழைத்திடும் என்று படித்தல் வேண்டும்.

இனிப் பொருள்வளம் தோன்ற எல்லப்ப நாவலர் பாடுவதில் வல்லவர் என்பதற்கு ஒருசில சான்றுகளைக் காண்போம். பாங்கியற் கூட்டம் என்ற பகுதியில் பாங்கிப் பேதமையூட்டல் என்ற துறைக்கமைந்த பாடல் பொருள் வளம் பொதுளியது. சந்தனக் கட்டைகளை எல்லாம் விறகாக எரிக்கும் வேடர் குலத்தில் பிறந்த தலைவியின் தன்மையைப் பாங்கி கூறுகிறார். பொருள்களின் அருமையை அறியமாட்டாத வேடனைப்போலவே வேட்டுவப் பெண்ணும் தலைவனின் அருமையை அறியமாட்டாள். தலை மகனோ முருகனையும் கண்ணனையும்

போன்ற கவினும் ஆற்றலும் படைத்தவன் என்கிறாள் தோழி.

"நந்தனஞ் சூழ்வயலாரூ
ரிறையவர் நல்கியவேற்
கந்தனு மாலு நிகருமன் னாநின்
கருத்தறியாள்
சந்தன மான தருவையெல்
லாஞ்செந் தழல்பரப்பும்
இந்தனமாக வெறிந்துகொள்
வார்பெற்ற வேந்திழையே" (110)

எல்லப்ப நாவலர் முருகனிடத்தில் நிறைந்த பக்தி கொண்டவர். கிளவித் தலைவனைப் பல இடங்களில் முருகனாகவே போற்றுகின்றார்.

"முடிக்கும் பிறையவராசூர் த்
தியாகர் முருகனைப்போற்
பிடிக்கும்செவ் வேலண்ண
வேலரை யாமை
பிழையதன்றோ?
வடிக்குஞ் செழுந்தமிழ் நாட்டுக்கு
மூர்க்கும் வருணத்துக்கும்
குடிக்கும் புகழ்க்குமுன்
வாய்மைக்குந் தாய்மைக்குங்
கொள்கைக்குமே" (278)

"சேலோடை சுற்றிய வாரூரர்
செம்பொற் றியாகர் தந்த்
வேலோனை வள்ளி புணர்ந்தது
போலவன் மெல்லியலாள்
மாலோடொருவனை யாதரித்
தாணம் மரபினுக்குப்

பாலே வெனுமொழி யாய்நெறி
யாகப் பயின்றதுவே" (360)

மரபினை மதித்தல்: இவர் பாடல்களில் முன்னோர் மொழிபொருள் பொன்னே போல் போற்றும் மரபும் மதிப்பும் காணப்படுகின்றன. வரைவு கடாதல் என்னும் பகுதியில் காவல் மிக உணர்த்தல் என்ற துறைக்காயமைந்த பாடல் (282) அகநானூற்றில் இடம் பெறும் 'இரும்பிழி மகாஅர்' என்ற பர்டலின் மறுவடிவமாக அமைந்தது. ஒருவழித்தணத்தல் என்ற பகுதியில் காணப்பெறும் 'அடியொடு புலம்பல்' 'குருகொடு புலம்பல்' முதலியன (294, 295) சிலப்பதிகாரத்தில் கானல் வரியில் இடம்பெறும் 'அம்மென் இணர அடும்புகாள்' என்ற பாடற்பகுதியின் விளக்கமாகும். 'முக்கோற்பகவரை' எனவரும் ஒரு பாடல் (402) பாலைக்கலியில் வரும் பாடலை நினைவுபடுத்தும். "அன்று நடந்த திருமாலும் சீதையும்" என்ற பாடல் (411) "மீண்டார் என உவந்தேன்" என்ற திருக்கோவையார் பாடலை (244) அடியொற்றியது. இங்ஙனம் எல்லப்ப

நாவலர் இலக்கியப் புலமையும் கற்பனைத்திறமும் ஒருங்கே கொண்டு திருவாரூர்க் கோவையினைத் திறம்படப் பாடியுள்ளார். திருவெம்பாவையில் இடம்பெறும் மரபுக் கற்பணையை மையமாகக்கொண்டு இக்கோவையின் இறுதிப் பாடல் அமைந்துள்ளது.

"சேலேய் வயற்றிருவாரூரர்
செம்பொற் றியாகர் தண்டைக்
காலே யெனப்பொற் சிலம்பிடை
யார்த்துக்கரிய கண்டம்
போலே விளங்கிச் சடைபோல
மின்னியப் பொற் சடையின்
மேலே யிருக்கு நதிபோல
வாழியி ம் மேகங்களே"
i (513)

முடிவுரை: எல்லப்ப நாவலரின் கற்பனைத் திறமும் பக்திப் பெருக்கும் சமய ஞானமும் ஒருங்கு உணர்த்தற்குக் கருவியாகத் திகழ்வது திருவாரூர்க் கோவை. இப்பனுவலைப்பெற்று முழுமையாகக் கற்றுப் பயன்பெறுதல் சைவத்தமிழரின் பொறுப்பாகும்.

எழுத்தறிவும் மக்கட்தொகையும்

கு. அண்ணா துரை

உலகில் ஒரு வினாடிக்கு நான்கு குழந்தைகள் பிறக்கின்றன. இந்தியாவில் 1 1/2 வினாடிக்கு ஒரு குழந்தை பிறக்கிறது. அதாவது உலகில் ஆறு குழந்தைகள் பிறந்தால் அதில் ஒருவர் இந்தியர். எழுத்தறிவின் மைக்கும் மக்கட்தொகைப் பெருக்கத்திற்கும் தொடர்பு உண்டு என்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். எழுத்தறிவின் அவசியம் பற்றி சொல்லும் முன்னர் மக்கட்பெருக்கத் தைப்பற்றி சொல்லியாக வேண்டும். ஏனென்றால், மக்கள் பெருக்கத்திற்கும் பொருளாதாரத்திற்கும், மக்கள் பெருக்கத்திற்கும் எழுத்தறிவிற்கும் தொடர்பு இருக்கிறது. இன்றைய நாளில் இதுபற்றி பேசுவதற்கு காரணம் எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒன்றே! ஜூலைத் திங்கள் 11-ஆம் நாளை 'உலக மக்கட்தொகை நாளாகக்' கொண்டாடி வருகிறோம். ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுக்குழு, உலக மக்கட்தொகை நாளைக் கொண்டாட வேண்டும் என்ற முடிவினை எடுத்தது. 1987-ம் ஆண்டு முதல், அதாவது, உலகில் ஐந்து பிலியன் மக்கட்தொகை என்று வந்ததோ அன்றிலிருந்தே இந்நாளை நாம் கொண்டாடி வருகிறோம்.

உலகில் இன்று மக்கட்தொகை 5.48 பிலியன் (1 பிலியன் = 1000 மில்லியன்ஸ்) ஆகும். மக்கள் தொகையில் முதலிடம் வகிப்பது சீனா என்பது அனைவருக்கும் தெரியும் (மக்கள் தொகை: 118 கோடி). இந்தியா இரண்டாமிடம். 84.43 கோடி. ஆனால் மக்கள் நெருக்கமிகுந்த நாடுகளில் இந்தியா முதலிடம் பெறுகிறது: வளர்ந்த நாடுகளில் மக்கள் பெருக்கம் அதே அளவில் இருக்கிறது. வளருகின்ற நாடுகளில் மக்கள் பெருக்கம் அதிகமாக இருக்கிறது. வளர்ந்த நாடுகளில் எழுத்தறிவு நிலை உயர்ந்துள்ளது. பேரறிஞர் மால்தாஸ் கூறியது போல, மக்கள் பெருக்கத்திற்கும், உணவு உற்பத்திக்கும் தொடர்பில்லாமல் இருக்கிறது. இனப்பெருக்கம் 2, 4, 8, 16 ... என்ற வளர் பெருக்க வீதத்தில் அதிகரித்து வருகிறது. உற்பத்திப் பெருக்கம் 2, 4, 6, 8, 10 ... என்ற கூட்டு எண் வீதத்தில் அதிகரித்துள்ளது. மக்கட்தொகைக்கு ஏற்ப உணவு உற்பத்தி இல்லை.

இந்திய அளவில் மக்கட்தொகை பெருக்கம் 1941-51-ல் உயர்ந்துள்ளது.

இது 1961-71-ல் 2.20% உயர்ந்துள்ளது. 1971-81-ல் 2.22% ஆகவும், 1990-ல் 2.03% ஆகவும் உயர்ந்து உள்ளது. ஆண்டு மக்கட் பெருக்கத்தைப் பார்க்கும்போது குறைந்து வருவது உண்மை. பிறப்பு விகிதம் 1951-61-ல் 41.7% இருந்து 1990-ல் 29.9% ஆக குறைந்துள்ளது. அதே வேளையில் இறப்பு விகிதமும் குறைந்து வருகிறது. (22.8% > 9.6%) இது இந்திய அளவில் 27.4% ஆக குறைந்துள்ளது.

1980-ல், 82 நாடுகளில் 41-ல் மக்கட் தொகை பெருக்கம் சற்று குறைவாக இருந்தது. அதனால் சராசரி வருமானம் 1.23% ஆக இருந்து வந்தது. அதிக மக்கள் தொகை பெருக்கம் இருந்த 41 நாடுகளில் வருமானம் 1.25% ஆக குறைந்துள்ளது. (ஆதாரம்: Centre Calling, August, 1992) எனவே, மக்கள் பெருக்கத்திற்கும் வருமானத்திற்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு தெரிய வருகிறது.

இப்பொழுது வாழ்நாள் காலம் உயர்ந்துள்ளது. 1971-81-ல் 52 ஆண்டுகள். 1950-ல் 44 ஆண்டுகள் மேலும் இது 2020-ல் 69.5 ஆக உயரலாம். மக்கள் பெருக்கத்திற்கு இது ஒரு காரணியாக இருக்கலாம். ஏனென்றால், பிறப்பு, இறப்பு விகிதங்கள் குறைந்து வந்த போதிலும் மக்கள் பெருக்கம் அதிகரித்து வருகிறது. இதில் குழந்தை இறப்பு விகிதம் 80% ஆக உள்ளது. எனவே, மக்கள் பெருக்கத்திற்கு காரணிகளாக உள்ளவை இரண்டு;

ஒன்று வாழ்நாள் காலம் நீட்டிப்பு, இரண்டு இறப்பு விகிதம் குறைந்தது (22.8 > 9.6%). பிறப்பு விகிதம் குறைந்த போதிலும் (41.7 > 29.9%) மக்கள் பெருக்கத்தில் எதிர்பார்த்த குறைப்பு ஏற்படவில்லை. எனவே, இறப்பு விகிதத்தை கூட்டவும் நாம் தயாராக இல்லை. வாழ்நாள் காலத்தை விட்டுக் கொடுக்கவும் முடியாது. ஒரே வழிதான் உள்ளது. பிறப்பு விகிதத்தை இன்னும் குறைக்கலாம். உதாரணம் - நெறிதான்' வழி. சிறு குடும்ப நெறியை முழுவதும் கடைபிடித்தால் கூட '0' பெருக்கத்தை அடைய முடியாது. எனவே, மக்கட் தொகைப் பெருக்கத்தை ஓரளவுதான் கட்டுப்பாடு செய்யலாம். அதற்கும் எழுத்தறிவு தேவை. மக்கள் பெருக்கத்திற்கும் எழுத்தறிவின்மைக்கும் தொடர்பு உள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் (1991-ல்) 5.56 கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள். இது 14.94% பெருக்கம் (1981-லிருந்து). ஒரு சதுர கி.மீ.க்கு 428 பேர் வாழ்கிறார்கள். இந்திய அளவில் இது 267 ஆகும். எனவே, நெருக்கம் மிகுந்த சூழலில் நாம் வாழ்கிறோம். நெருக்குதல்களினால் பதற்றங்கள் பெருகுகின்றன. ஏற்கனவே, 4 பேர்களுக்கு ஒருவர் நகரக் குடிசைகளில் வாழ்கின்றனர். மேலும், அதிகமாக குழந்தைகள் பிறப்பது, இறப்பு விகிதங்கள் அதிகரிப்பது ஆகியவற்றிற்கும், பெண்களின் குறைந்த எழுத்தறிவிற்கும் நேரடித் தொடர்பு இருக்கிறது. எனவே, எழுத்தறிவின்

மைக்கும் மக்கள் பெருக்கத்திற்கும் தொடர்பு உள்ளது என்பதை வளர்ந்த நாடுகளின் எழுத்தறிவு நிலையைப் பார்த்தால் தெரியும்.

எழுத்தறிவின்மை இன்று உலகப் பிரச்சனையாக இருந்து வருகிறது. 15 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்கள் உலகில் 948.1 மில்லியனாக இருக்கிறார்கள். இவர்களில் பெரும்பாலோர் வளர் கின்ற நாடுகளில் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

அட்டவணை:1

நாடுகள்	எழுத்தறிவு நிலை
சீனா .	80%
பாகிஸ்தான்	35%
பங்களாதேஷ்	36%
இந்தியா	52.11%
தமிழ்நாடு	63.7%

பிரிட்டன், அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளும் இன்னும் நூறு சதவிகிதத்தை எட்டவில்லை. அதே வேளையில்,

யு. எஸ். எஸ். ஆர்., பர்மா, கியூபா . வியட்நாம், நிகரகுவா, தான்சானியா, எதியோப்பியா போன்ற நாடுகள் முழு எழுத்தறிவை எட்டிவிட்டன.

எனவே, எழுத்தறிவை கொடுக்கும் பணி 1965 முதலே உலக அரங்கில் துவங்கிவிட்டது. டெஹ்ரானில் கூடிய உலக கல்வி அமைச்சர்கள் மாநாடு எழுத்தறிவின் தேவையை முதன் முதலாக விரிவாக விவாதித்தது. அதிலிருந்தே ஒவ்வொரு ஆண்டும் செப்டம்பர் திங்கள் 8-ம் நாளை 'அகில உலக எழுத்தறிவு தினமாக' நாம் கொண்டாடி வருகிறோம்.

இந்தியாவில் இரண்டு இந்தியர் களில் ஒருவர் எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவராக இருக்கிறார். 15 வயதிற்கும் மேற்பட்டவர்கள் 280.7 மில்லியன் படிக்கத் தெரியாமல் இருக்கின்றனர். உலகத்தில் இது மற்ற நாடுகளைக் காட்டிலும் மிக அதிகமாகும். எழுத்தறிவின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்தவே 1990 ஆம் ஆண்டை எழுத்தறிவு ஆண்டாக அறிவித்தனர்.

அட்டவணை: 2

நாடுகள்	மக்கள் தொகை	எழுத்தறிவு நிலை
யு. எஸ். எஸ். ஆர்.	286.7 மி. (1989)	100 %
பர்மா	39.84 மி. (1988)	100 %
கியூபா	10.24 மி. (1986)	100 %
வியட்நாம்	64 மி. (1989)	100 %
நிகரகுவா	3.5 மி. (1987)	100 %
தான்சானியா	23.2 மி. (1987)	100 %
எத்தோப்பியா	46 மி. (1987)	100 %
சீனா	1,180 மி. (1983)	80 %
பாகிஸ்தான்	84.25 மி. (1981)	35 %
பங்களாதேஷ்	87 மி. (1981)	36 %
யு.கே.,	55.78 மி. (1981)	97 %
யு.எஸ்.எ.,	245.8 மி. (1988)	97 %
இந்தியா	844.3 மி. (1991)	52.11 %

நோக்கீட்டு நூல்கள்:

1. எழுத்தறிவு முனைப்பு இயக்க மாத இதழ், சூன், 1991 - புதுதில்லி
2. எழுத்தறிவு முனைப்பு இயக்க மாத இதழ், செப்டம்பர் 1991
3. மாநிலப் பள்ளிசாராக் கல்விக் கருவூலம் மாத இதழ், 'ஏற்றம்', சூன் 1991-சென்னை
4. Centre Calling: August '92, a Journal Published by the Ministry of Health and Family Welfare, New Delhi.

அட்டவணை: 3

தமிழகத்தில் எழுத்தறிவு நிலை
(1981 & 1991 இந்திய மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பு)

மாவட்டம்	1981 (%-ல்)			1991 (%-ல்)		
	கற்றோர்	ஆண்	பெண்	கற்றோர்	ஆண்	பெண்
தமிழ்நாடு	46.8	58.3	35.0	63.72	74.88	52.29
சென்னை	68.4	75.6	60.7	72.54	77.59	67.12
செங்கை	48.0	59.7	35.6	57.45	66.66	47.82
தென்னார்க்காடு	36.8	49.4	23.8	45.76	56.88	34.26
வடஆர்க்காடு	40.9	53.5	28.0	49.54	60.12	38.79
தர்மபுரி	29.0	39.0	18.6	39.83	48.38	30.74
சேலம்	39.3	50.0	28.1	47.59	56.80	37.70
பெரியார்	39.8	51.8	27.3	48.72	59.05	37.97
கோவை	53.1	64.1	41.6	60.80	68.46	52.38
நீலகிரி	56.5	67.7	44.8	63.78	72.55	54.89
மதுரை	50.6	62.4	38.5	53.25	63.38	42.84
திண்டுக்கல்	41.2	53.8	28.3	50.38	60.99	39.48
திருச்சி	45.6	58.4	32.6	53.74	64.47	42.84
தஞ்சை	50.4	62.6	37.9	57.64	67.42	47.82
புதுக்கோட்டை	38.7	53.6	23.9	50.03	62.21	37.91
ராமநாதபுரம்	42.8	56.3	29.8	52.46	63.46	41.67
பசும்பொன்						
முத்துராமிலங்கம்	44.7	59.2	30.8	55.01	67.26	43.11
காமராசர்	47.7	60.7	34.7	54.86	65.77	43.89
சிதம்பரனார்	56.1	65.6	47.1	63.20	70.70	56.04
நெல்லை						
கட்டபொம்மன்	49.7	61.9	38.0	56.53	66.51	46.89
கன்னியாகுமரி	63.9	68.6	59.1	72.14	75.33	68.93

ஆதாரம்:

மாநிலப் பள்ளிசாராக கலவிக் கருவலம்; 'ஏற்றம்' மாத இதழ்-ஆண் 1991, சென்னை.

சிறுநீரக உயர்நிலை இரத்த அழுத்தத்திற்கு
"ஆனந்த பைரவியின் விளைவு"
ஓர் இசைச் சிகிச்சை ஆய்வு

சீர்காழி. கோ. சிவசிதம்பரம்

சுருக்கம்: 'ஆனந்த பைரவி இராகம்' ஏற்படுத்தும் விளைவுகளைச் சிறுசீரக மாற்றுச் சிகிச்சைக்கான இறுதிக் கட்டத்தில் அவதியுறும் சிறுநீரக நோயாளிகளின்பால் சோதனை செய்யப்பட்டது. 140-180 mmHg என்று குருதிநாள சுருங்கியக்கமும் 96-118 mmHg குருதி நாள விரிவியக்கமும் விகிதத்தில் அமைந்த இரத்த அழுத்த நிலையில் உள்ள நோயாளிகள், அதாவது உயர்ந்த குருதி அழுத்தநிலை இரண்டாம் நிலையுடன் கூடிய, நீண்டநாள் சிறுநீரக நோயின் விளைவினால் உயர் இரத்த அழுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

இந்த ஆராய்ச்சிக்கென எட்டு மாற்றுச் சிறுநீரகம் பொறுத்தப்பட்ட நோயாளிகள் (பெறுநர்) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். கால நேரத்திற்கேற்றாற்போல் இயல்பாக ஏற்படும் இரத்த அழுத்த நிலை மாற்றங்கள்,

'சவாசனா' மற்றும் சாய்ந்து படுத்த நிலையினால் குறைக்கப்பட்ட இரத்த அழுத்தநிலைகள், சரியான கால அளவுகளில் மாற்று உயர்ந்த குருதி அழுத்தநிலை மாத்திரைகள் போன்ற வற்றைக் கவனமாய்க் கணிக்கப்பட்டு, தவிர்க்கப்பட்டு, உயர் இரத்த அழுத்தக் குறியீடு இவற்றால் மாறுபடாத வண்ணம் பார்க்கப்பட்டது. ஆனந்த பைரவி இராகத்தில் அமைந்த பிரபல வாய்பாட்டு மற்றும் வாத்திய இசையமைப்புகள் ஆடியோ கேஸட்டின் இரு பக்கமும் பதிவு செய்யப்பட்டு, நபரின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப 'வாக்மேன்ஹெட்போனில்' இசைக் கப்பட்டது. 15 அல்லது 30 நிமிடத்திற்கு ஒரு முறை, ஒவ்வொரு பக்கத்தின் இறுதியிலும், இரத்த அழுத்தம் பதிவு செய்யப்பட்டது. நோயாளிகளின் தனிப்பட்ட இசையுணர்வு இயல்பினை பொருட்படுத்தாமலேயே குருதிநாள விரிவியக்கம் (இரத்த அழுத்தம்) 10-14 mmHg என்ற ரீதியில் பலனுள்ள குறைப்பினை!

பரப்பளவு வாரியாக, பிரிவினரைப் பற்றிய ஆய்வு

பிற பிரதேசம்	ஆண்	பெண்
ஆந்திரா		
சித்தூர்	1	இல்லை
குண்டூர்	1	இல்லை
தமிழ்நாடு		
திருநெல்வேலி	1	இல்லை
நாமக்கல் (சேலம் மாவட்டம்)	இல்லை	1
திருப்பத்தூர் (வடாற்காடு மாவட்டம்)	1	இல்லை
காஞ்சிபுரம்	1	இல்லை
போளூர்	இல்லை	1
சென்னை	1	இல்லை

முன்னுரை: இந்த ராக ஆராய்ச்சி தொடங்க ஊக்கமளித்தவை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் செடிகள் இசையைக் கேட்டு வளர்ச்சி அடைந்ததற்கான சாட்சியம், எங்கள் ஆராய்ச்சி மையத்தின் தலைவர் 'இசைப் பேரறிஞர்' திரு. குன்னகுடி அவர்கள் இந்த இராகத்தின் மூலம் கவிஞர் கண்ணதாசனின் இரத்தகொதிப்பை சிகிச்சை அளித்ததைப் பற்றி செய்தி பிரசுரங்கள், பிரபலத் திரைப்பட இயக்குநர் (இன்றும் உடல் நலத்தோடு இயங்கும்) ஒருவர் இரத்த கொதிப்பு மற்றும் சுரத்துடன் இருந்தபொழுது

அன்னாரின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி எனது மதிப்புக்குரிய தந்தையார் 'பத்மஸ்ரீ', 'இசைக்கலைஞர் டாக்டர் சீர்காழி எஸ். கோவிந்தராஜன் அவர்கள், இந்த இராகத்தின் மூலம் சிகிச்சையளித்தது பற்றிய செய்தி பிரசுரங்கள் இவை அனைத்துமே இந்தப் பணிவான சமர்ப்பணத்திற்குக் காரணங்களாக அமைந்தவை.

சென்னை இராக ஆராய்ச்சி மையத்தின் கூட்டத்தில் கூறப்பட்ட தெளிவுரைகளும், இந்த ஆராய்ச்சியில் கையாளப்பட்டன. இந்த விளைவினை, உயர்ந்த குருதி அழுத்த நிலையின்பால் மட்டும் இலகுவாக தனிமுறைச் சார்புறுத்த உயர்ந்த குருதி அழுத்த சிறுநீரக பாதிப்பு உள்ளவர்களின் இரத்த அழுத்தநிலை நிலை பேறுடையதாக்கப்பட்டு, அத்தகைய மாற்றுச்சிறுநீரகப் பெறுநர்கள், மட்டுமே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள்.

இந்த விளைவினை, சிறுநீரக நிணநீர் உயிர்நிலை வேதியியலின், திணையியல் நிலையளவுருகள் சாதாரண நிலையினை எட்டுவதற்கு முன்னரே எளிதில் ஆராய்வதற்கேற்ப அறுவைச் சிகிச்சைக்குப் பின்னர், உடனடியாக மாற்றுச்சிறுநீரகம் பொருத்தப்பட்ட நிலையில், முதல் வாரத்தையே ஆராய்வதற்கு எளிதான காலக்கட்டமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. மேலும் அறிவிப்பில்லாத

வகையில் இந்த ஆராய்ச்சியின் ஊடே நிணநீரின் அளவுகளின் பால் ஒரு கண் வைக்கப்பட்டது.

மேற்கூறிய இராசத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இசை, பிரபலம் மற்றும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க தன்மை வாய்ந்த (அதாவது வரவேற்புடைய, சிறந்த) இசைக்கலைஞரையும் சார்ந்திருந்தது. அப்படிப்பட்ட இசைக் கலைஞரின் வழங்குதல்கள் 60 நிமிட ஆடியோ ஒலியிழை கேஸ்ட்டில் பதிவு செய்யப்பட்டது. நல்ல தரமான பாடல் பதிவு நிறுவனங்கள் மூலம் தரமாகப் பதிவு செய்யப்பட்ட இசையினை உபயோகித்து ஒலியிழையின் ஒருபக்கம் வாத்திய இசை மற்றொரு பக்கம் வாய்ப்பாட்டு என்ற விஷயத்தைக் கவனத்தில் இருத்தியும் இவை செய்யப்பட்டன. வாத்திய இசையாக இருப்பினும் வாய்ப்பாடலாகயிருப்பினும், பல திறப்பட்ட மூத்த மற்றும் பிரபல இசைக் கலைஞர்களின் இசை கேஸ்ட்டின் இருப்பில் வாய்ப்பாட்டில் இரண்டு திரைப்படப் பாடல்களும் ஆனந்த பைரவி இராசத்தில் அடங்கியிருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. வேறுபாடுகளைக் கடந்த நோயாளிகளைச் சோதனை செய்யவும், மற்றும் வாத்திய இசைக்கான செவிமடுப்பு எவ்வளவு என்பதையும் அறிய வாத்திய இசை 1/2 மணிநேரம் பதிவு செய்யப்படவேண்டும் எனும் யோசனை கையாளப்பட்டது. நோயாளியால் பிரத்யேகமாக வலியுறுத்தப்பட்ட நிலையில், நோயாளிக்கு

இசையுணர்வை எளிதாக்கி சேர்க்கவே ஆனந்த பைரவியில் இரண்டு திரைப்படப் பாடல்கள் சேர்க்கப்பட்டன. வாத்திய இசை, மற்றும் வாய்ப்பாட்டு கலந்து அளிக்கக்கூடிய சமயங்களும், நிகழ்ந்தன. சிறுநீரகம், அளிப்பவரின் வயது 22 முதல் 55 வரை என்ற ரீதியில் அமைந்தது. இவர்கள் அனைவரும் நோயாளியின் உறவினர் ஆவர், மூவர் தாய்மார், இருவர் தந்தையர், இருவர் சகோதரிகள் மற்றும் ஒருவர் சகோதரர்.

ஆராய்ச்சியில், மாற்றுச் சிறுநீரக பெறுநரின் பால் மற்றும் வயது

வயது பிரிவு (வருடங்களில்)	ஆண்	பெண்
10 முதல் 20	1	1
20 முதல் 30	3	இல்லை
30 முதல் 40	2	1

அனைத்து நோயாளிகளின் இரத்த அழுத்த அளவும், உலக சுகாதார நிறுவனம் குறிப்பிடும் கடுமையான இரத்த அழுத்த அளவு வரிசைக்குள் அமைந்தது. குருதிநாள இயக்கத்தினைக் கவனமாக விவரமறிய இரத்த அழுத்தம் சீராகப் பதிவு செய்யப்பட்டது.

இரத்த அழுத்தம் பதிவு செய்ய, இப்பொழுதும் வழக்கத்திலுள்ள பாதரசக் குருதி அழுத்தமானி மற்றும் இதயத் துடிப்புமானி, இவற்றோடு பெரியவர்களுக்கு ஏன அளவுடைய இரத்த அழுத்த மதிப்பீடு கைக்கட்டுகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. டயாலிஸிஸ் சிகிச்சைக்கான இரத்தநாள அறுவை சிகிச்சைப் பகுதிகளில் ஏ.வி.வுண்ட் பக்கத்தினைத் தவிர்த்து, கைகளில் இரத்த அழுத்தப் பதிவு மேற்கொள்ளப்பட்டது. முதல் மருந்து டோஸ் உட்கொள்ளும் முன்னரே ஆராய்ச்சிக்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எட்டு நோயாளிகளின் இரத்த அழுத்தம் சரியான நேரங்களில், குறிப்பாக அதிகாலை மருந்து உட்கொள்ளும் முன்னர், சரியான தவணைகளில் பரிசோதிக்கப்பட்டு, பார்வையிடப்பட்டது.

நோயாளிகள் மற்றும் முறைகள்: செப்டெம்பர் 1992 மற்றும் நவம்பர் 1992 என்ற காலகட்டத்திற்குள் மாற்றுச் சிறுநீரக அறுவைச் சிகிச்சை செய்யப் பட்ட எட்டு நோயாளிகள் இந்த ஆராய்ச்சிக்கெனத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். இடையூறில்லாத, கவனத்துக்காக மணிநேர எச்சரிக்கையுடன் கூடிய பார்வைக்குடம்நிலை, திணையியல் நிலையளவுருகள் அறுவைச் சிகிச்சைக்கு பின்னர் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்டது. இந்த ஆராய்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவியது. சிறுநீரக உயிர்நிலை வேதியியல், திணையியல்

நிலையளவுருகள் மதிப்பளிக்கப்பட்டாலும் இராகத்தினால் இவ்வளவுகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை திட்டவாட்டமாக நிர்ணயிக்க முடியவில்லை. மருத்துவத்துறை வல்லுநர்கள் வகுத்துள்ள உயர்ந்த குருதி அழுத்த நிலைகளோடு ஒப்பிடப்பட்டது. "சிறுநீரக இரத்த அழுத்தம் குறிப்பிடத்தக்க நோயிறுதியென வரையறுக்கப்பட்டு நீண்ட நாள் சிறுநீரகப் பழுது மற்றும் சிறுநீரக நோய்த் தாக்கத்தினால் ஏற்படும் உயர் இரத்த அழுத்தம் உள்ள நோயாளிகளின்பால் இந்த இராகத்தின் விளைவுகள் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டன.

ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்ட, குழுவில் நோயாளிகளின் வயது பிரிவு, 19 முதல் 37 வரை எனும் ரீதியில் அமைந்தது. இதில் ஆறு ஆண்கள் மற்றும் இரண்டு பெண்கள் அடங்குவர். இது மருந்தின் விளைவால் இரத்த அழுத்தத்தின் மாற்றங்களைத் தவிர்க்க ஏதுவாகியது. குருதி நாள வியக்கத்தை 'மப்லிங்' என்னும் இரத்த அழுத்தக் கணிப்பு ஒலிமுறையின் மூலம் தெளிவுபடுத்தி, குருதி நாள வியக்கத்தின், இரத்த அழுத்தநிலை பதிவு செய்யப்பட்டது. நோயாளிகளை பதிவு செய்த இசையினை கேட்கச் செய்து, பின்னர் கொரட்காப்-மப்லிங் ஒலிகளைக் கவனித்து, இரத்த அழுத்தத்தைக் குருதிநாள சுருங்கியக்கம் மற்றும் குருதிநாள விரிவியக்க

அளவுகளில் பதிவு செய்யப்பட்டது. நோயாளிகளுக்கு இந்த ஆராய்ச்சியினைப் பற்றி விரிவான விளக்கம் முன்கூட்டியே தரப்படவில்லை. அதே காலகட்டத்தில் சிறுநீரக தானம் அளித்த உறவினர்களும் கட்டுப்பாடு ஆய்வுக்கென ஆராயப்பட்டார்கள். ஆராய்ச்சிக்கு உட்பட்ட பெரும்பாலான சிறுநீரக தானம் செய்தோரும் இயல்பான ரத்த அழுத்த நிலையில் இருந்தனர். காலை 8 மணி தினம் டோளீக்கு முன்னர் அதாவது காலை 7.00 மணியினையே இரத்த அழுத்தத்தின் பதிவு செய்யவும், பார்வையிடவும் தகுந்த நேரமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டது. நோயாளிகளிடம் இசையார்வத்தைப் பற்றியும் அவர்களுக்கு விருப்பமான இசையினைப் பற்றியும் தற்செயலாக கேட்கப்பட்டது. அரைமணி நேரத்திற்கு அவர்களே சுதந்திரமாக இயக்கக்கூடிய 'வாக்மேன்' மற்றும் ஹெட்போன் அடங்கிய டேப்ரெக்கார்டர் மூலம், வாய்பாட்டு அல்லது வாத்திய இசை அல்லது இரண்டுமே கேட்கக்கூடிய நிலையளிக் கப்பட்டது அவர்களின் விருப்பத்திற்கேற்றார்போல் இசை கேட்க சுதந்திரம் அளிக்கப்பட்டது.

நோயாளி மற்றும் அவர்களுக்கு சிறுநீரக தானம் அளிப்பவர்களின் இசையுணர்வு திருப்திகரமானதாகவே யிருந்தன. அதில் இருவருக்கு இசையைப் பற்றிய விரிவான சங்கீத ஞானமும், மற்றவர்களுக்கு இசையை விருப்பமாக

கேட்கக்கூடிய அளவுக்கு சாதாரண ரசிப்பு தன்மையும் இருந்தது.

சிறுநீரகம் அளிப்பவரும் மற்றும் அதனை பெறுபவரின் உறவுமுறைகள்

உறவுமுறைகள்	நபர்களின் எண்ணிக்கை
தாய்	3
தந்தை	2
சகோதரி	2
சகோதரர்	1

நாதஸ்வரம், வயலின், வீணை, புல்லாங்குழல் கோட்டுவாத்தியம், போன்ற வாத்தியங்களின் பலதரப்பட்ட சிறந்த இசை வடிவங்களும் ஒலியிசையின் இரு பக்கங்களிலும் பிரபல, வரவேற்புக்குரிய பாடகர்களின் ஆனந்த பைரவி ராகத்தில் அமைந்த சங்கீதமும், இந்த ராகத்தில் அமைந்த இரண்டு திரைப்படப் பாடல்களும் ஆராய்ச்சிக்கென சிறந்த முறையில் பதிவு செய்யப்பட்டன.

ஒவ்வொரு நோயாளியின் ரத்த அழுத்தமும், அரைமணிநேர இசைக்குப் பின்னர், சாய்ந்து படுத்த நிலையில் இருமுறை எடுக்கப்பெற்றன. ஆய்வுக்கு 6 மணி நேரத்திற்கு முன்னதாகவே, நாவிற்கு அடியில் வைக்கப்படும் முறையில் மாற்று உயர்ந்த குருதி அழுத்தநிலை மாத்திரை தரப்பட்டதா என்று தவறாமல் கவனிக்கப்பட்டது,

இது மருந்துகளினால் ஏற்படும் விளைவுகளைத் தடுக்க உதவியது. மேலும் அத்தகைய தருணங்களில் ஆராய்ச்சி செய்யப்படவில்லை.

நோயாளிகளை சௌகரியமான நிலையில் இசையைக் கேட்டபடியே, படுக்கையில் படுக்க வைத்துப் பின்னர் இரத்த அழுத்தம், முன்னர் சொன்னபடி ஒன்ற இடைவெளியில் பதிவு, செய்யப்பட்டது.

விளைபயன்கள்: இந்த ஆராய்ச்சியின் விளைபயன்கள் பிரமிப்பு ஊட்டுகின்ற வகையில் அமைந்தன. பெரும்பாலான வர்களின் குருதிநாளவியக்கமும், இரத்த அழுத்தம் 10 முதல் 14 என்ற விகிதத்தில் கணிசமாகக் குறைந்து நல்ல முடிவைத் தந்தது. வியக்கத் தகுந்த வகையில் உயர் இரத்த அழுத்தமும் இராகத்தின் விளைவால் பதிவான முதல் பதினைந்து நிமிட, முதல் மதிப்பீட்டில் மிகக் குறைந்த அளவிலும், அடுத்த 30 நிமிடப் பதிவின் இரண்டாவது மதிப்பீட்டில் கணிசமான அளவிலும் குறைந்த நிலையைக் காணமுடிந்தது. குறைந்த வயது பிரிவினரியிடையேயும் இசைக்குச் செவிமடுத்தவரிடையேயும் ஊரவான பலனையும், மற்றும் அதிக வயதினரிடையேயும் சாதாரண இரசிகர்களிடையேயும் சற்று தாமதமான பலனையும் பெறமுடிந்தது. பெரும்பாலான நோயாளிகள் நிலை இரத்த அழுத்தம் பரிசீலனைக்குப் பின்னர் நங்களின் மன அழுத்த நிலை மற்றும்

அறுவைச் சிகிச்சை வலியிலிருந்து நிவாரணம் அடைந்ததாகக் கூறினார்.

இதில் புதுமை என்னவெனில் சிறுநீரகம் அளிப்பவராயிருப்பினும் பெறுபவராயிருப்பினும், உயர்ந்த இரத்த அழுத்தநிலை உள்ளவரிடையே மட்டுமே இரத்த அழுத்தம் குறைந்த நிலையைக் காணமுடிந்தது. இதைப் போல் சாதாரண இரத்த அழுத்த நிலையினை உடையோரிடம் காண முடியவில்லை.

இந்த இசைச்சிகிச்சை மற்றும் கூர்நோக்கிற்கான காலநேரம் குறைந்தது நான்கு நாட்களேயாகும். அதுவும் அறுவைச் சிகிச்சைக்குப்பின், முதல் வாரத்தில், இது அமைந்தது. ஒரு நாளில் 1/2 மணி நேரத்திற்கு மட்டுமே நோயாளியின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப இசைச் சாதனங்கள் அளிக்கப்பட்டு ஆனந்த பைரவி இராக இசையினைக் கேட்டு மகிழ்ச்சி செய்யப்பட்டார்கள்.

மற்றுமொரு சுவையான கண்டு பிடிப்பு என்னவெனில், அதிக அளவு இரத்த அழுத்தமுடைய நோயாளிகளின் குருதிநாளவியக்கமும் ஆய்வின் முதல் நாளிலிருந்து ஏனைய நாட்களில் படிப்படியே குறைவதைக் காணமுடிந்தது.

இயல்பான பகலுக்குரிய உயர் இரத்த அழுத்தநிலை 'காலை 7.00 மணியளவு' என்று எடுத்துக்

கொள்ளப்பட்டதன் காரணத்தினால், அந்த நேரமே ஆய்வுக்குத் தகுந்த நேரமாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது பொருத்தமானதாய் அமைந்தது.

ஆய்வுரை: நமது இந்தியப் பண்பாட்டு மரபு வாயிலாக இசைச் சிகிச்சை மூலம் குணப்படுத்தப்பட்ட சான்றுகள் நிரம்ப உள்ளன. வரலாறு மூலம் அக்பர் அரசின் இசைப்புலவர் தான்சேன் (இளவரசியை குணப்படுத்தியது மட்டுமன்றி) தீபக் இராகத்தினால் தீபங்களை எரியவைத்ததையும் காண்கிறோம், தேவாரப் பாடல்கள் மூலம் சீர்காழியில் திருஞானசம்பந்தர் எலும்புகளுக்கும், ஊனிற்கும் அசைவூட்டிப் பூம்பாவையை (மயிலையில்) உயர்ப்பித்துக் கொடுத்ததையும், கொடிய பாம்பின் நஞ்சை முறியடித்த அப்பரின் தேவாரப் பாடல்களையும், தனக்கு வந்த பாம்புகடித்த நஞ்சினைப் போக்க முத்துத்தாண்டவர் பாடிய 'அருமருந்தும்' இறைவன் முன் இசையைக் கொண்டு, வசியத்துயில் முறை மூலம், தீண்டாமை மற்றும் சமுதாய வேறுபாடுகளை மாற்றிய கோபாலகிருஷ்ண பாரதியாரின் இசையும், அருட்பெருஞ்ஜோதி இராமலிங்க வள்ளலாரின் நல்ல மருந்தும், சரபோஜி மன்னரின் வயிற்றுப்பிணியைத் தீர்த்த ஸ்ரீதியாகப் பாரும்மத்தின் இசையும், வறண்ட பகுதியில் மழை பொழியவைத்த ஸ்ரீமுத்துசாமி தீட்சதிரின் அமிர்த வர்ஷினி போன்றவற்றோடு,

அண்மையில் இப்பட்டியலைத் தழுவும் சில இசை வல்லுநர்களின் அதிசயிக்கும் சாதனைகளும் சேரும். என் நினைவுக்கு தெரிந்த என்னுடைய தனிப்பட்ட அனுபவங்களாக அமைந்தவை: என்னுடைய தகப்பனார் டாக்டர். சீர்காழி அவர்கள், இசை மீது கொண்ட பக்தியினால் இறைவனைத் துதித்து வறட்சி பருவத்தில் விநாயகரை துதித்து அதி அமிர்தவர்ஷினியில் நிகழ்ச்சியின் தொடக்கத்தில் பாடிய பொழுது மழை பொழிந்தது (சாட்சியம்: மயிலை, கபாலீஸ்வரர் கோயில் கும்பாபிஷேக விழா). மேலும் தூர்நல் விழும் பருவமழை நாட்களிலும் மழை நின்று நிகழ்ச்சி முடிந்தவுடன் மறுபடியும் பெய்யும் என்று தன் ரசிகர்களிடம் கூறுவதையும், அதுபோலவே தற்காலிகமாக நின்று மழை, நிகழ்ச்சிக்குப் பின் பெய்வதையும் கண்டுள்ளேன் (சாட்சியம்: இலங்கை ஜிந்துப்பட்டி, முருகன் கோயிலின், கும்பாபிஷேக நிகழ்ச்சி, கொழும்பு). மேலும் திரு. குன்னக்குடி அவர்கள் தம் தந்தையாரை இசையினால் மரணப்படுக்கையிலிருந்து எழவைத்தது. புழலேரியில் நிகழ்த்திய 'வருண ஐயம்' மகுடியால் நாசத்தை மயங்க வைத்தது, கவியரசு கண்ணதாசனின் உயர் குருதி அழுத்த நிலையை குணப்படுத்தியது போன்றவையும் இந்த ஆய்வுக்குத் தூண்டுகோலாய் அமைந்த சுவையான நிகழ்ச்சிகள். வளரும் இசைக்கலைஞர்களாகிய என்னுடைய சொந்த அனுபவங்கள், இசை மற்றும் இசைச் சிகிச்சை மூலம் வாழ்வில் எதிர்

நோக்கியிருக்கும் அனுபவங்கள், இவை. மனித இனம் மற்றும் விலங்கினத் திடமும் இசை மூலம் அற்புதமான் விளைவு உள்ளது என்பதைத் தெளிவாக உணருகிறோம். இந்த இனிமையான உணர்வை இசைப்பவர் மற்றும் கேட்பவரும், பகிர்ந்து கொள்வது நமது இந்திய இசை கண்டிப்பாய் அற்புத விளைவுகள் தந்தது என்பதனை, நமது சான்றோர்கள் இசையின் மூலம், இருமடங்கு உண்மையாவதை உணருகிறோம்.

எட்டு உயர்ந்த குருதி அழுத்த சிறுநீரக நோயாளிகளிடம் ஆனந்த பைரவி இராகத்தின் விளைவு ஆய்வு செய்யப்பட்டு, இதன் மூலம் 3/4 பிரிவினரிடையே உடனடி பதிலினைக் காண முடிந்தது. 'அளிப்பவர்' இதில் கட்டுபாடு பிரிவைச் சார்ந்தவர் ஆகினர். இதில் முக்கியம் எதுவெனில், சாதாரண குருதியழுத்தநிலை உள்ளவர்களிடம் எந்தவிதமான பாதிப்பில்லாமல் உயர்நிலைக் குருதியழுத்தநிலை உள்ளவர்களிடம் மட்டுமே இந்த இராகத்தின் விளைவு இருந்தது.

சிறுநீரக உயர் குருதி அழுத்த நிலையினை அதன் மூலகாரணங் களை நரம்பு வழி அதிக அளவு திரவம் மற்றும் renin-angiotension mechanism போன்றவற்றைக் கணித்துச் சிகிச்சை யளிக்க calcium channel blockers, Beta

blockers, ACE தடுப்பானைகள் போன்றவைகள், நிலைமைக்கேற்பச் சமாளிக்க, இருந்த போதிலும் 'ஆனந்தபைரவி ராகத்தின் விளைவு அத்தோடு இணைத்து அளிக்கக்கூடிய ஒரு சிகிச்சை முறையாகவும் அமைந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. அத்தோடு ஐ.வி., ஐ.எம்., வழியாக செலுத்தும் மருந்து மற்றும் மாத்திரைகளின் தேவையிருந்தும் அவற்றின் மூலம் சிகிச்சை அளிக்க சிரமம் தந்து மறுக்கும் நோயாளிகளுக்கு ஏற்ற எளிய வழியாக இது அமைந்தது. அதுமட்டுமன்றி உயர்ந்தகுருதி அழுத்தநிலையில் உள்ள நோயாளிகளுக்கும், முக்கியமாக உயர்ந்த குருதி அழுத்தநிலையிலுள்ள சிறுநீரக நோயாளிகளிடையே, உயர்ந்த குருதி அழுத்தநிலை, இரத்த அழுத்தம் (பி.பி.) படிப்படியே குறைந்து நல்ல மாற்றத்தைத் தந்தது.

இந்த நோயாளிகளை மேலும் தீவிரமாக ஆராய்ந்து ஆனந்த பைரவியினால் சிகிச்சைக்கு உதவும் விளைபயன்களையும், முன் கணிப்புக்கு அதன் உபயோகமும் பற்றி பின்னர் ஆய்வு செய்ய வேண்டியுள்ளது.

ராக ஆராய்ச்சி மையத்தினை சென்னையில் நிறுவித்ததன் மூலம் நமது பாரம்பரிய இசை வளர வழி காட்டி உதவிய நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர். ஜெ. ஜெயலலிதா அவர்களுக்கு எனது மனமாற்றந்த நன்றி, இந்த ஆராய்ச்சிக்கு

முன்னோடியாய் இருந்து ஊக்குவித்த இந்த மையத்தின் தலைவர் 'வயலின் இசை கலாநிதி' திரு. குன்னகுடி அவர்களுக்கு என் நன்றி. ஹெர்ட்போன் மற்றும் ஆடியோ கேஸட்களை அன்போடு அளித்து எனக்கு இதில் உதவிய நடமாடும் தெய்வம் எனது அன்புத் தாய் திருமதி சுவோசனா கோவிந்தராஜனுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றி. நான் தெய்வாதீனமாக ஒரு விபத்திலிருந்து தப்புவதற்கு முன்பாக குறுகிய காலகட்டத்திற்குள் அதாவது 20 ஆகஸ்டு 1992 முதல் 11 நவம்பர் 1992 க்குள்ளாக இந்த ஆய்வை முடிக்க உதவிய நோயாளிகளுக்கும், செவிலியருக்கும் ஆய்வினை தமிழாக்கம் செய்த செல்வி டி. எஸ். சுற்பகவல்லி பி. எஸ்.எி., எம்.ஏ., அவர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியினை நிறைவாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முடிவுரை: இசையை நாம் சிகிச்சைக்குப் பயன்படுத்தி, தீவிரமான மருத்துவ கட்டத்தில் நோய் தீர்க்க முற்படுவது, 'நீரோ' மன்னன் உரோம் நகர் பற்றி

எரியும் தருவாயில் பிடில் வாசித்ததை நினைவுபடுத்தக்கூடும். நமது இந்திய இசை மற்றும் அதன் பாரம்பரிய மரபுவழி பற்றிய சாட்சியங்கள், வரலாற்றுப் பின்னணிகள் இவற்றின் உதவியால் மருத்துவத்துறை மட்டுமன்றி மற்ற அனைத்துத் துறைகளும் அறிவியல் பூர்வமான ஆய்வுகளில் ஈடுபட வேண்டும். ஆனந்த பைரவியின் விளைவு எனும் இந்த ஆய்வின் சான்றுகள் இந்த இராகத்தைப்பற்றித் தெளிவாக மேலும் பற்பல விளக்கங்களை அறிவுறுத்துவதோடு மேற்கொண்டு ஆராய்ச்சி செய்ய ஊக்குவித்து எதிர்காலத்தில் பற்பல பயன்கள் பயக்க வல்லதாயும் அமையும், என்பதில் ஐயமில்லை.

மனபூர்வமான வணக்கத்துடன்,
தாழ்மையுடன் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

(டாக்டர் சீர்காழி. ஜி. சிவசிதம்பரம்
எம்.டி.)

சங்க இலக்கியம் சுட்டும் அடிமை நிலை

தா. ஈசுவரபிள்ளை

முன்னுரை: 'அடிமை' (Slave) என்ற சொல்லின் விளக்கம், பழங்கால உலகச் சமுதாயங்களில் அடிமை நிலை (Slavery), அதற்கான சூழல்கள், காரணங்கள், அவ்வடிமை நிலையின் தன்மைகள், சங்க இலக்கியம் காட்டும் சமுதாயத்தில் அடிமை நிலைக்குரிய சூழல்கள், அடிமை நிலையின் தன்மைகள், பழங்கால உலகச் சமுதாயங்களின் அடிமை நிலைக்கும் சங்க இலக்கியம் சுட்டும் அடிமை நிலைக்குமுரிய வேறுபாடுகள் போன்றவற்றைச் சுருக்கமாகக் காணும் நிலையில் இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

அடிமை - சொற்பொருள் - விளக்கம்: தமிழ்ப் பேரகராதி, பேரகரமுதலி, தமிழ் - ஆங்கில அகராதிகள், கலைக் களஞ்சியங்கள், சமூகவியல் அகராதி ஆகியவற்றைக் காணும்போது அடிமை என்ற சொல்லிற்கு அடிமையாள், இறையடியான், தாசன், தொண்டன், தொண்டுபடும் தன்மையன், தொழும்பு, தொழும்பன், பிறருக்குக் கட்டாயத் தொண்டுசெய்பவன், முறியன், கட்டுண்டவன், நிலத்துடன் கட்டுண்ட

வனும் அதனுடன் மாற்றத்தக்கவனும், பணியாள்; ஊழியம் செய்பவன், ஓய்வு ஒழிவு அற்றவன், தன்னாண்மை இழந்தவன், தன்னுரிமை அற்றவன், பிறர் ஆட்சிக்குட்பட்டவன், மாடாய் உழைப்பவன், பிறர் உரிமைப்பொருள், பிறர் சொத்தாகக் கருதத் தக்கவன் போன்ற பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. இப்பொருள்களுடன் பல்வேறு அரசியல், பொருளாதார, வரலாற்று, சமூகவியல் அறிஞர்களின் கருத்துக் களையும் ஒருங்குவைத்து எண்ணும் போது குறிப்பிட்ட அரசியல், பொருளாதார, சமய, சமுதாயச் சூழல்களால் தாழ்நிலையுற்ற பிரிவினர் உயர் நிலையிலுள்ளவர்களைச் சார்ந்தும், கட்டுப்பாட்டும், உரிமைகளின்றியும், தொண்டு செய்தும், பிறர் உடைமைப் பொருளாகவும் வாழும் நிலையை அடிமை நிலை என்றும் அவ்வாறு வாழ்பவர்களை அடிமைகள் என்றும் பொதுவாகக் கூறலாம்.

பழங்கால உலகச் சமுதாயங்களில் அடிமை நிலை: அடிமை நிலை என்பது சமுதாய, பொருளாதாரத் துறைகளின் வளர்ச்சிப் போக்கின்

பல்வேறு கட்டங்களில் பல்வேறு உருவங்களிலும் பல்வேறு நிலைகளிலும் உலகச் சமுதாயங்கள் அனைத்திலும் நிலவியதொரு பொதுவான தன்மை எனக் கொள்ளலாம். பழங்கால இந்தியாவிலும், தொன்மை நாகரிக நாடுகள் எனப் புகழப்பெறும் கிரேக்கம், உரோம், எகிப்து ஆகிய நாடுகளிலும் அடிமை நிலை காணப்பட்டது. இந்நாடுகளின் சமுதாய, பொருளாதார, வரலாற்று நூல்கள், கல்வெட்டுக்கள், ஓவியங்கள், ஆவணங்கள், அகழ்வாராய்ச்சிப் பொருட்கள், தரும நூல்கள், புராணங்கள், இலக்கியங்கள் மூலம் இவண் நிலவிய அடிமைநிலை பற்றி அறிய முடிகின்றது.

அடிமை நிலைக்குரிய சூழல்கள்: முற்கூறிய நாடுகளில் போரில் பிடிபடல், வரிக்கொடுமை, குடிமக்களாகும் உரிமையின்மை போன்ற அரசியல் காரணங்களாலும், அடிமை வாணிபம், உழைப்பாளர் பற்றாக்குறை, வறுமை, பஞ்சம், கடன்படல் போன்ற பொருளாதாரக் காரணங்களாலும் சமுதாய அமைப்பு முறை மாற்றங்களாலும் பிறப்பு, மரபு, திருமணம், சமூக மதிப்பு. கணவன் கொடுமை, வருணம், நிறம், சாதி ஆகியவற்றாலான சமுதாயத் தரப் பிரிவுகள் போன்ற சமுதாயக் காரணங்களாலும் சமய நம்பிக்கை, சமயமாற்றம் போன்ற சமயக் காரணங்களாலும் கடற்கொள்ளையர்களால் கடத்தப்பெறல், இயற்கை

வளக்குறைவு, தண்டனை; சூதாட்டம், உழைப்பில் விருப்பமின்மை போன்ற பிற காரணங்களாலும் அடிமைநிலையின் தோற்றத்தையும் வளர்ச்சியையும் அறியமுடிகின்றது.

சங்க இலக்கியம் காட்டும் அடிமை நிலைக்குரிய சூழல்கள்: பழங்கால உலக சமுதாயங்களில், அடிமை நிலையின் தோற்றத்திற்கும் வளர்ச்சிக் குரியனவாக அமைந்த சூழல்களில் சில சங்க இலக்கியத்திலும் இடம் பெறுகின்றன.

சமுதாய அமைப்பு மாற்றம்: உலகச் சமுதாயங்கள் அனைத்தும் தம் வரலாற்றில் இனக்குழுச் சமுதாய அமைப்பு, அடிமையுடைமை அமைப்பு, நிலவுடைமை அமைப்பு, முதலாளித்துவ அமைப்பு போன்றவற்றுள் அனைத்தையுமோ அல்லது சிலவற்றையோ பெற்று இன்றைய அமைப்பை அடைந்துள்ளன என்றும், அனைத்துச் சமுதாயங்களும் முதன் முதலில் இனக்குழு அமைப்பையே பெற்றிருந்தன என்றும், இனக்குழு அமைப்பின் சிதைவில் எழுந்த அடுத்த சமுதாய அமைப்பு பிலேயே அடிமை நிலை தோற்றம் கொண்டது என்றும் சமுதாய வரலாற்றறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். இதன் அடிப்படையில் சங்க இலக்கியம் கூட்டும் சமுதாய அமைப்பைக் காண்போம்.

இனக்குழுச் சமுதாய அமைப்பின் தன்மைகள்: நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் எழுந்தனவாகக் கருதப்பெறும் இனக்குழுச் சமுதாய அமைப்பின் தொன்மைச் சடங்குகளின் எச்சங்கள் சிலவற்றைச் சங்க இலக்கியம் காட்டுகின்றது. நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் எழுந்த மதச் சடங்குகள் (ஐங். 251: 1-2, அகம். 201: 3-7, பரி: 10: 85-86), வேட்டைச்சடங்குகள் (நற். 165: 1-5, அகம். 265: 13-17, 309: 1-6, பெரும். 141-145) விதைப்புச்சடங்குகள், மணச்சடங்குகள் (அகம்: 86: 8-17) போன்றனவற்றைச் சான்றுகளாகக் காட்டலாம். இன்றைய பழங்குடியினராகிய குறும்பர்கள், கோயர்கள் ஆகியோரிடம் இச் சடங்குகள் இன்றும் நின்று நிலவுவனவாக மானிடவியல் அறிஞர்கள் கருதுவதாகக் குறிப்பர் (கா. சுப்பிரமணியன், சங்ககாலச் சமுதாயம், ப. 32)

இனக்குழு அமைப்பின் தலைவனின் (Tribal Chief) பண்புகளை ஒத்த தலைவர்களைச் சங்க இலக்கியம் காட்டுகின்றது. இவர்கள் வளமற்ற, கடின உழைப்பை மேற்கொள்ள வேண்டிய, உபரி உற்பத்திக்கு வழியற்ற நிலப்பகுதிகளில் வாழ்ந்துள்ளனர். (அகம். 94: 12, 202: 2, 394: 16, நற். 59: 6, 95: 7, புறம். 71: 94, 150: 19, 299: 1, 314: 4, 321: 7, 322: 1, 325: 13, 326: 7, 328: 2, 330: 5-6, 384: 5, ஐங். 469, குறுந். 202 : 2) இத்தலைவர்கள் தமக்கென எவ்விதமான சேமிப்பும் இன்றி, ஈடுவைக்கும் நிலையிலும் கடன்

வாங்கும் நிலையிலும் வாழ்ந்துள்ளனர். தலைவன் மக்கள் என்ற வேறுபாடுகளோ, தலைவன் என்ற உரிமையில் சுரண்டலோ காணப்பெறவில்லை (புறம். 312: 1-2, 316: 2-4, 327: 2-7, 330: 5-6, 333, அகம். 245: 10-11). போர்க்காலத் தலைவர் என்ற நிலையிலேயே காணப்பட்டனர். கிடைத்தவற்றைக் கூட்டாகப் பகிர்ந்துகொள்ளும் இனக்குழு அமைப்பின் சீரிய பண்பை இத்தலைவர்களிடம் மட்டுமன்றி மனைவியரிடமும் காணமுடிகிறது. (புறம். 95: 6-8, 150: 9-13, 154: 1-3, 168: 8-14, 204: 4-9, 319: 5-9, 325: 6-8, 326: 7-12, அகம். 284: 10-11). இவை சங்ககாலச் சமுதாயத்தில் இடம்பெற்ற இனக்குழு அமைப்பின் தன்மைகளைச் சுட்டுகின்றன.

இனக்குழு அமைப்பின் சிதைவு நாகரிகச் சமுதாயத் தோற்றம்: உலகச் சமுதாயங்களைப் போலவே சங்க காலத்திலும் இனக்குழு அமைப்பின் சிதைவில் எழுகின்ற நாகரிகச் சமுதாய அமைப்பின் தோற்றத்தையும் காணமுடிகின்றது.

ஒரு வகுப்பினரை மற்றொரு வகுப்பினர் சுரண்டும் நிலை உருவாகும் போதே தோற்றம் கொள்வதாகக் கருதப்பெறும் (நா. வானமாமலை, மார்க்சிய சமூகவியல் கொள்கை, பக். 89-90) அரசின் தோற்றத்தையும் சங்க இலக்கியம் சுட்டுகின்றது. இவர்கள் குடை, கொடி, முரசு ஆகியவற்றைக்

கொண்டவர்களாகவும், உபரி உற்பத்தி தோன்றுதற்கேற்ற நிலங்களில் வாழ்பவர்களாகவும், பொருளாதார நிலையில் மேம்பட்டவர்களாகவும், தம் அரசைக் கட்டிக் காக்கும் படைகளைக் கொண்டவர்களாகவும் காணப் பெறுகின்றனர். இவற்றால் சங்ககாலச் சமுதாயம் இனக்குழு அமைப்பு சிதைவுற்று நாகரிகச் சமுதாய அமைப்பு மலர்ந்த அல்லது மலருகின்ற கால கட்டத்தில் இருந்தமை விளங்கும். இச்சூழலிலே உலக சமுதாயங்களில் அடிமைநிலை தோற்றம் கொண்டது என்ற கருத்து இவன் எண்ணுதற் குரியதாகும்.

சமுதாயத் தரப்பிரிவுகள்: (Social Stratifications) தரப்பிரிவுகளை ஏற்றுக் கொண்ட சமுதாயத்தில் உயர் நிலையிலுள்ளவர்கள் மேலான சமூக மதிப்பையும் (higher social status) தாழ்நிலையிலுள்ளவர்கள் கீழான சமூக மதிப்பையும் (lower social status) பெறுதல் இயல்பே. உலகச் சமுதாயங்களில் அடிமை நிலைக்குக் காரணமாக இருந்த இச்சமுதாயத்தரப் பிரிவுகள் சங்க இலக்கியத்திலும் காட்டப்பெறுகின்றன.

தொழில் அடிப்படையில் தரப் பிரிவுகள்: சுடுகாட்டில் பிணத்திற்கு உணவு படைக்கும் சுடுகாடு காக்கும் தொழில், செய்தோர், விலங்குகளின் தோலைப் பயன்படுத்திச் செய்த யாழை இயக்கும் பாணர்கள், துடிகொட்டும்

துடியர், தண்ணுமை இயக்குவோர் போன்றவர்கள் புலையர் எனச் சட்டப் பெறுகின்றனர் (புறம்: 170: 5, 360: 16-19, 363: 10, 10-1 கலித்: 68: 18-19, 85, 22, 95: 10-11 நற்: 347: 5-6). துணியைச் சுத்தம் செய்யும் வண்ணாத்தி புலைத்தி என்றும் (அகம்: 34: 11, கலித்: 72: 14, குறுந்: 330: 1), கட்டில் நிணக்கும் தொழில் செல்வோன் இழிசினன் என்றும் (புறம்: 82: 3) அழைக்கப்பெறுகின்றனர். இவர்களை இழிசினன், இழிபிறப்பினோன். இழி பிறப்பாளர் என்றே சங்க இலக்கியம் கூறுகின்றது. தலைவி முன்னர்த் தலைவன் வணங்கியமையப் புலையர் போலப் புன்கண் நோக்கித் தொழுதான் எனக் கலித்தொகை (55: 15-18) குறிக்கின்றது. இவை, சங்ககாலத்தில் சில தொழில்களை மேற்கொண்டவர்கள் இழிதொழில், உயிர்க்கொலைத் தொடர்பான தொழில், தூய்மையற்ற தொழில் (impure occupation) என்ற நிலையில் சமுதாயத்தரப்பிரிவில் தாழ்நிலையுற்றிருந்தனர் என்பதை நிறுவுகின்றன. இவையே சாதியின் தோற்றத்திற்கான காரணிகளாகச் சமூகவியலாளர்களால் கூறப்படுமாறும் இவண் கருதற்குரியதாகும். ஆனால் இவர்கள் தீண்டத்தகாதவர்களாகக் கருதப் பெற்றமைக்குச் சங்க இலக்கியச் சான்றுகள் இல்லை.

பிறப்பு அடிப்படையில் தரப்பிரிவுகள்: கல்வியின் பெருமைகளை விளக்கும் சங்கப் புறப்பாட்டு ஒன்றில் (புறம்: 183: 8-10) கீழ்ப்பால், மேற்பால் என்ற பிறப்பு

அடிப்படையிலான பாகுபாடுகள் இடம்பெறக் காணலாம். ஆனால், கல்வி முதலிய உயர் பண்புகளால் இப்பாகுபாடுகள் நெகிழும் தன்மையுடன் (flexible) இருந்தமையும் புலப்படும்.

நூல்வகைப் பாகுபாடுகளின் அடிப்படையில் தரப்பிரிவுகள்: சங்க காலத்தில் அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர் என்ற நூல்வகைப் பாகுபாடுகளின் அடிப்படையிலும் தரப்பிரிவுகள் காணப்பட்டன. ஆரியர் வருகை, ஆரியர்-தமிழர் தொடர்புகள், அதனால் நிகழ்ந்த பண்பாட்டுக் கலப்புகள் ஆகியவற்றிற்குச் சங்க இலக்கியத்துள் சான்றுகள் உள்ளன. தமிழகத்தில் ஏற்கனவே வாழ்ந்த அந்தணர்களுடன் வடக்கிலிருந்து வந்த வைதிக அந்தணர்களும் வாழ்ந்து உள்ளனர். சங்க இலக்கியம் வைதிக அந்தணர்களின் தொழில்கள், இயல்புகள், பொருள்கள் முதலியவற்றைக் காட்டுகின்றது. இவ்வைதிக அந்தணர்களின் வழி தமிழ் மன்னர்கள் நின்றனர். அரசவை நடவடிக்கைகளில் பங்கு கொண்டனர். வேள்விகள் செய்தும், தானங்கள் பெற்றும், தம்மை உயர்ந்தோராகக் காட்டியும் அரசியல் செல்வாக்குடன் திகழ்ந்தனர். அரசர்களிடம் அந்தணர்கள் செல்வாக்குப் பெற்றமையால் மக்களும் அந்தணர்களை ஓம்பியும் புகழ்ந்தும் போற்றத் தலைப்பட்டனர். இதனைப் பயன்படுத்தி அந்தணர்கள் சமுதாயத் தரப்பிரிவில் உயர் நிலையில்

வாழ்ந்துள்ளனர். ஆனால், வடவரின் சூத்திரர் என்ற பிரிவைச் சங்க இலக்கியம் சுட்டவில்லை.

பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள் பொருளாதாரக் காரணிகள் எல்லாக் காலங்களிலும் மக்களின் வாழ்க்கையைத் தீர்மானிப்பதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. சங்க இலக்கியம் மூலம் அக்காலத்தில் பல்வேறு உற்பத்திமுறைகளும் வாழ்க்கை முறைகளும் நிலவின என்பதையும், நிலவியல் அடிப்படையில் (geographical basis) சமனற்ற வளர்ச்சி நிலைகளைக் (uneven development) கொண்டிருந்தது என்பதையும், சமனற்ற பகிர்வினால் (unequal distribution) சமுதாயத்தில் பொருளாதார நிலையில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் நிலவின என்பதையும் அறியமுடிகின்றது. தொல்காப்பியம் கூறும் ஐந்நில விளக்கங்களும் ஆற்றுப்படை நூல்களில் இடம்பெறும் வருணனைகளும் தமிழகத்தின் சமனற்ற நிலப்பரப்பை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஐந்நிலங்களுள் வயலும் வயலைச் சார்ந்த பகுதிகளுமாகிய மருதநிலமே வளமிக்க, உபரி உற்பத்திக்கேற்ற பகுதியாக விளங்கியது. உபரி உற்பத்தியால் சமூக அமைப்பையே மாற்றியமைக்கும் பொருளாதார வளர்ச்சி இம்மருதநிலப் பகுதியிலேயே காணப்பெறுகின்றது.

சமனற்ற பகிர்வினால் பொருளாதார நிலையில் மேம்பட்ட மேட்டுக் குடியினரும் தாழ்நிலையுற்ற, நலிவடைந்த, வறியவர்களும் சமுதாயத்தில்

வாழ்ந்துள்ளனர். அடிப்படைத் தேவைகளான உணவு, உடை, உறையுள் ஆகிய மூன்றிலும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் நிலவின. செல்வர்கள் மிகப்பெரிய செல்வம் உடையவர்களாகவும் (அகம். 326: 3-5 பரி. 11: 51) தேரில் செல்லும் வாய்ப்பு நிறைந்தவர்களாகவும், பாதுகாவலுக்காகக் காலாட்படைகள் சூழ்ந்து செல்லும் நிலையினராகவும் வாழ்ந்துள்ளனர். வறியவர்கள் பசுமை தீர்ந்த மேனியுடனும் (புறம். 68), தன்னை வெறுத்த நிலையிலும் (சிறு. 38-40) மனநிலையால், உடம்பால் தளர்வுற்ற நிலையிலும் (சிறு. 138) இயலாமை (inability) நிலையிலும் (குறுந். 63; 1.2) பணிமொழி கூறும் நிலையிலும் (அகம். 32; 3-4) வாழ்ந்துள்ளமை வெளிப்படுகின்றது.

இவ்வேற்றத் தாழ்வுகளின் காரணங்களாகச் செய்வினைப் பயன், தவப்பயன் என்பனவே கற்பிக்கப்பட்டன. பொருளாதார நிலையில் பிறரைச் சார்ந்திருத்தலும் வறுமையும் (Economic dependent and poverty) இந்நிலைகளுக்குள்ளான பிரிவினரை அடிமைநிலைக்குள்ளாக்கிவிடும் (N.D. Kamble, Bonded Labour, p.3) என்ற கருத்து இவண் சுட்டுதற்குரியது.

அரசியல் சூழல்: சங்க இலக்கியப் புறப்பாடல்கள் மன்னர்களின் போர்ச் செயல்களையே பெரிதும் புகழ்கின்றன. தமிழக மன்னர்கள் மேற்கொண்ட

போர்களின் அடிப்படைகளாக இடம் சிறிது என்னும் எண்ணம், இடம் பொது என்ற சொல்லைப் பொறுக்காமை, அரசர்க்கரசராகத் திகழவேண்டும் என்ற எண்ணம், மகள்! மறுத்தல், மானத்திற்கு இழுக்கு ஏற்படல், அரசரிமைக்குத்தடை போன்றவற்றைக் கூறினும் தாம் அரசர்க்கரசராகத் திகழவேண்டும்; பிற மன்னரெல்லாம் நமக்கு அடிபணிய வேண்டும் என்ற முனைப்பால் நிகழ்ந்த போர்களே பெரும்பான்மையும் ஆகும். பிற நாடுகளில் அடிமைகளின் வளர்ச்சிக்குப் போர் ஆற்றிய பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது ஆகும்.

முற்கூறியனவற்றால் சங்க இலக்கியம் சுட்டும் சமுதாயத்தில் அடிமைநிலை தோற்றம் கொள்ளுதற்குரிய சமுதாய, பொருளாதார, அரசியல் சூழல்கள் நிலவியமை வெளிப்படுகின்றது.

அடிமைநிலை என்ற சிந்தனையைக் குறிக்கும் சொல்லாட்சிகள்: ஒரு மொழியில் வழங்கும் சொற்கள் அம் மொழி பேசும் மக்களின், சமுதாயத்தின் பண்பாடுகளை வெளிப்படுத்துவனவாகக் கருதுவர். இவ்வகையிலேயே தொல்காப்பியத்தில் இடம்பெறும் அடிமை, அடியோர், வினைவலர் என்ற சொற்களால் சமுதாயத்தில் தாழ்நிலையுற்ற, பிறர்க்குத் தொண்டு செய்யும் தன்னுரிமையற்ற, சமூக இயலாமை

புடைய சிலர் வாழ்ந்துள்ளனர் எனக் கருதத் தோன்றுகிறது.

சங்க இலக்கியத்துள் வழிபட்டு உறைதல், ஒருவரின் பாதங்களில் வாழ்பவர் என்ற பொருள்களில் அடியுறை என்ற சொல்லும் (கலித். 140; 1-2, பரி: 1: 65-66, புறம்: 67: 12-14, 198: 26) அடிமைத்தொழில் கொள்ளல் என்ற பொருளில் ஆளல் என்ற சொல்லும் (கலித். 108: 30) பொறியாக ஒற்றி அடிமை கொண்டு ஆண்டுபோதுவன் என்ற பொருளில் பொறியொற்றி ஆள்வல் என்ற தொடரும் (கலித். 84: 26) இடம் பெறுகின்றன. இவை தலைவன் தலைவியிடம் கொண்ட காதல் மிகுதி, அடியார் இறைவனிடம் கொண்ட அன்பு மிகுதி, நண்பர்களிடையேயுள்ள நட்பு மிகுதி காரணமாக ஆளப்பெறினும் ஒருவரைச் சார்ந்து அவர் பாதங்களில் வழிபட்டு வாழ்தல், அடிமைத்தொழில் கொள்ளல், அடையாளமிட்டு அடிமைகளாகக் கொள்ளல் போன்ற சமுதாயச் சிந்தனைகளையும் வெளிப்படுத்துகின்றன என எண்ணத் தோன்றுகிறது. பழங்கால உலகச் சமுதாயங்களில் அடையாளமிட்டு அடிமை கொள்ளும் நிலை காணப்பட்டமை ஒப்புநோக்கற்குரியதாகும்.

அடிமை நிலை: சங்க இலக்கியம் மூலம் அறியலாகும் அடிமை நிலையினை வீட்டு அடிமைநிலை, உற்பத்தி அடிமைநிலை, கோவில்

அடிமைநிலை, அரசியல் அடிமைநிலை என வகைப்படுத்தி அறியலாம்.

வீட்டு அடிமை நிலை: பழங்கால உலகச் சமுதாயங்களில் செல்வ வளம் மிக்க மேட்டுக் குடியினரின் இல்லங்களில் ஆடவருக்கும் பெண்டிருக்கும் தொண்டு செய்யவும், வீட்டு வேலைகள் செய்யவும் வீட்டு அடிமைகள் பயன்படுத்தப்பட்டனர். பிற நாடுகளை விடப் பழங்கால இந்தியாவில் இவ்வகை அடிமைகள் அதிகம் காணப்பட்டனர். சங்க இலக்கியத்திலும் செல்வ வளம் மிக்க மேட்டுக்குடியினரின் இல்லங்களில் அவர்களைச் சார்ந்து, அவர்களிடும் கட்டளைகளைக் கேட்டுத் தொண்டு செய்யும் நிலையில் சிலர் வாழ்ந்துள்ளனர். ஆனால் இவர்கள் அடிமைகள் எனக் குறிப்பிடப் பெறவில்லை. இவர்கள் ஏவலர் (புறம்: 19: 1-4) சிறு குறுந்தொழுவர் (நெடுநல். 49-50) சிறுதொழுகளினர் (ஐங். 16) எனச் சுட்டப்பெறுகின்றனர். எனவே இவர்கள் மேட்டுக்குடியினரின் இல்லங்களில் அவர்களை அண்டி வாழ்ந்தும், தொழுதும், ஏவல்செய்தும் வாழ்ந்துள்ளமை விளங்குகின்றது. பிற நாடுகளில் வீட்டு அடிமைகள் மனிதாபிமானமற்ற முறையிலும், கொடுமையாகவும், விலங்குகளைப் போன்றும் நடத்தப்பெற்றனர். ஆனால், இவர்கள் குடும்ப உறுப்பினர்கள் போன்றே நடத்தப்பட்டுள்ளமை தமிழர் பண்பாட்டைக் கட்டுகின்றது எனலாம்.

உற்பத்தி அடிமை நிலை: சங்க இலக்கியம் புவியியல் நிலையில் அதிகம் வளர்ச்சி வாய்ப்பைப் பெற்றுள்ள மருத நில வாழ்க்கையையும் காட்டுகிறது. இம்மருத நிலப்பகுதியில்தான் உபரி உற்பத்தியான நெல்லால் பொருளா ளார ஆதிக்கம் செலுத்தும் வாய்ப்பு உள்ளது. எனவே இப்பகுதியில் தான் நிலவுரிமையற்ற விவசாய உழைப்பாளர்களைக் காண்கிறோம்.

நிலவுரிமையற்ற விவசாய உழைப்பாளர்கள் நிலத்தை உழுதல், விதைத்தல் முதல் அறுவடை செய்து நெல்லை நெற்கூட்டில் கொண்டு சேர்ப்பது வரை அனைத்து வேலைகளையும் செய்பவராய்க் காணப் படுகின்றனர். தம் உழைப்புக்குப் பதில் கூலியாக நெல்லைப் பெற்றுச் செல்கின்றனர் (ஐங். 3: 4-6) வைக் கோலால் வேய்ந்த குடிசைகளில் வாழ்கின்றனர். பொருளாதாரத்தில் தாழ்நிலையற்றவர்களாய் உள்ளனர். நாளெல்லாம் விவசாய வேலைகளில் ஈடுபடுபவர்களாகவும் (புறம். 399: 10) ஏனைய நால்வகை நிலங்களில் வாழ்பவர்களிடம் தம் பழைமை கூறித் தொழில்கேட்டு வாழ்ந்தவராகவும் உள்ளனர் (123-125). சிக்கற்பள்ளி துஞ்சிய செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன் மனைக்களமரோடு நெற்களங்களையும் பரிசாகக் கொடுத்தான் என அவன் கொடைச் சிறப்பைக் குன்றுகட் பாவிதனார் புகழ்தின்றார் (புறம்: 387: 25). மனைக்களமர் என்பதற்கு

மனைக்கண் தங்கி உணவும் உடையும் பெற்றுப் பணிபுரியும் களமர் எனத் துரைசாமிப் பிள்ளையவர்கள் உரை கூறுகின்றார். இதனால், நிலவுரிமையாளர் மனைகளில் தங்கி உணவும் உடையும் பெற்று உழைக்கும், நிலமற்ற விவசாய உழைப்பாளர்கள் இருந்துள்ளனர் என்பதையும் அவர்கள் நிலத்துடன் சேர்த்து மாற்றத்தக்க நிலையில் (transferred with the land) வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதும் புலனாகின்றன. ஆடவர்களைப்போல நடுத்தல், களைபறித்தல் முதலான விவசாய வேலைகளை செய்யும் பெண்கள் கடைசியர் எனச் சுட்டப்பெறுகின்றனர்.

இதற்கு மாறாக நிலவுரிமையுடைய வேளாளர்கள் பற்றியும் சங்க இலக்கியம் கூறுகின்றது. இவர்கள் கிழார் எனவும் சுட்டப்பெறுகின்றனர். இவர்கள் அரசு குடும்பத்தில் திருமண உறவு கொள்ளுமளவு சமுதாய மேம்பாடுற்றிருந்தனர். செந்நெல்லாகிய புது வருவாயுடைய வயல்கள் சூழ்ந்த இடங்களில், நெற்கூடுகள் நிறைந்த இடங்களில் வாழ்ந்தனர். (பெரும். 240 - 247).

இவற்றால் சங்ககாலச் சமுதாயத்தில் நிலவுரிமையுடைய வேளாளர்களும் அவர்களின் கீழ் நிலவுரிமையற்ற விவசாய உழைப்பாளர்களும் இருந்துள்ளமை புலனாகின்றது. நிலவுரிமையற்ற உழைப்பாளர்கள்

பொருளாதாரத் தாழ்நிலை, கடினமாக உழைக்கும் நிலை, சார்ந்து வாழும் நிலை, நிலத்துடன் மாற்றத்தக்க நிலை போன்றனவற்றால் பிற நாடுகளில் காணப்பட்ட பண்ணை அடிமைகள் (serfs) நிலையில் வாழ்ந்துள்ளனர் எனக்கருதத் தோன்றுகின்றது.

கோயில் அடிமை நிலை: பரிபாடலில் திருப்பரங்குன்றம் மலையில் வளர்ந்துள்ள மூங்கில்கள் முருகன் கோயிலில் தங்கிக் கூத்தாடும் அடியுறை மகளிரின் தோள்களுக்கு உவமை கூறப்படுமாற்றைக் காண்கிறோம்: (14: 5-6). இதனால், அக்காலத்தில் கோயில்களில் இறைவன் திருமுன்னர் நடனமாடும் அடியுறைமகளிர் இருந்துள்ளனர் எனக்கருத இடமுள்ளது. பிற்காலச் சோழர்காலத்தில் தமிழகக் கோயில்களில் கோயிலடிமைகள் பலர் காணப்பட்டனர்.

அரசியல் அடிமை நிலை: சங்க காலத்தில் போரில் தோல்வியுற்ற மன்னர்களும் எதிர்க்க இயலாத மன்னர்களும் பெருமன்னர்களை வணங்கியும், பணிமொழி கூறியும் திறைசெலுத்தியும் வாழ்ந்துள்ளனர். திறைசெலுத்தா மன்னர்கள் திறைசெலுத்துமாறு கட்டாயப் படுத்தப்பட்டதுடன் துன்புறுத்தவும் பட்டனர். இவர்கள் பெருமன்னர்களின் விருப்பின் வழி நடந்தும், ஏவல்கேட்டும், தொன்று மொழிந்தும், முடிப்பொன் கழல்களில் தோயுமாறு வணங்கியும் வாழ்ந்து

உள்ளனர். இவற்றால் பெருமன்னர்களின் கீழ் எதிர்க்க இயலாத மன்னர்களும் தோல்வியுற்ற மன்னர்களும் கட்டுண்ட நிலை, உரிமையற்ற நிலை, வணங்கி வாழும் நிலை, இகழப்பட்ட நிலை என்ற நிலைகளில் அடிமைகள் போல வாழ்ந்துள்ளனர் எனத் தோன்றுகின்றது. இவை பெருமன்னர்களின் பெருமிதத்தையும், ஆண்மையையும், வீரத்தையும் காட்டுகின்றன. எனினும் எதிர்க்க இயலாத, பகை மன்னர்களின் இழிநிலையையும் காட்டத்தவறவில்லை.

தோல்வியுற்றவர்களையும் பிடித்து வந்து உழைப்பில் பயன்படுத்தியமையைப் பிறநாடுகளில் காண முடிகிறது. சங்க இலக்கியத்தில் இவ்வாறு கருதச் சான்றுகள் இல்லை. எனினும், கரிகாலன் காவிரிக்குக் கரைகட்ட இலங்கை சென்று போர்க்கைதிகளைப் பிடித்து வந்து பயன்படுத்திய மரபு வழிச் செய்தி ஒன்று காணப்படுகிறது (N. Subramonian, History of Tamil Nadu p. 342).

போரில் தோல்வியுற்ற மன்னர்களின் உரிமை மகளிரைப் பிடித்து வந்து பணிபுரிய வைத்தமை பற்றிய குறிப்புள்ளது. இவர்கள் கொண்டி மகளிர் எனப்படுகின்றனர் (பட: 246-247). ஆனால், இவர்கள் பிற நாடுகளைப் போலன்றி எல்லோரும் உண்ணும் நீர்த்துறையில் நீராடவும்

கோயில்களில் விளக்கேற்றும் உயர் பணி புரியவும் அனுமதிக்கப் பட்டமை தமிழ்ப் பண்பாட்டைக் காட்டுகின்றது.

இதற்கு மாறாகத் தோல்வியுற்ற மன்னர்களின் உரிமை மகளிரைப் பற்றி, அவர்கள் கூந்தலைக் கயிறாகத் திரித்து காவல் மரங்களைக் கட்டி இழுத்து வந்த கொடிய நிகழ்ச்சியும் தெரியவருகின்றது (பதிற். 3ஆம் பதிகம் 13-17).

இதுகாறும் கண்டனவற்றால் சங்க இலக்கியம் காட்டும் சமுதாயத்தில் அரசியல், பொருளாதாரச் சூழல்களில் சிலர் மேட்டுக்குடியினரைச் சார்ந்து வாழ்தல், தொண்டு செய்தல், கட்டுண்டு வாழ்தல், உரிமையின்றி வாழ்தல் முதலானற்றால் அடிமைகள் எனக்கூற முடியாவிடினும் அடிமைகள் போல் வாழ்ந்துள்ளனர் எனக் கருத முடிகின்றது.

ஒப்பீடு: பிற நாடுகளில் அடிமைகள் உழைப்புக் கணங்களாகவும் (Productive masses), உடைமைப் பொருளாகவும் (property), உடலின்பப் பொருளாகவும் (sexual objects), வாணிபப் பொருள்களாகவும், பொழுதுபோக்குப் பொருள்களாகவும் சமூக மதிப்பைக் காட்டும் அடையாளமாகவும் கருதப் பெற்றனர். அடிமைகள் தம் சொந்தப் பெயரை இழந்தும், பொது இடங்களில் ஏலம் விடப்படும் நிலையிலும், அடையாளமிடப்பட்டும், பல வகைகளில்

கொடுமைப் படுத்தப்பட்டும், இழி தொழில்கள் செய்யுமாறு பணிக்கப் பட்டும், சிறு குற்றங்களுக்குக் கூடக் கடின தண்டனை பெற்றும் வாழ்ந்துள்ளனர். அடிமைகள் தனி சமூக வகுப்பாகக் கருதப்பெற்றனர் (Social class). அடிமை நிலையைக் கற்றவர்களும், கவிஞர்களும், அரசும் ஆதரித்ததுடன் சமூகத்தேவை எனவும் கருதிய நிலை வெளிப்படுகின்றது.

ஆனால், சங்க இலக்கியத்துள் அடிமை நிலையின் தோற்றத்திற்குரிய சூழல்கள் காணப்படினும் அடிமைகள் என எவரும் குறிக்கப்பெறவில்லை என்பதும், பிறரை அண்டி, தொண்டு செய்து வாழ்ந்தவர்கள் என்ற நிலையிலேயே சிலர் காணப்பட்டனர் என்பதும் சுட்டிக்காட்டுதற்குரியனவாகும். இவர்களுள் அரசியல் நிலையில் அடங்க மறுத்தவர்கள் தவிர ஏனையோர் குடும்ப உறுப்பினர் போன்றும் நன்முறையிலும் நடத்தப் பெற்றனர். அடிமைகள் சமூக அமைப்பாகவோ சமூகத் தேவையாகவோ கருதப்பெறவில்லை. அடிமை வாணிபம் பற்றிய குறிப்புக்கள் இல்லை. எதிர்க்க இயலாத மன்னர்கள் கூட அடைக்கலமடைதலை இழிவு எனக்கருதினர். இதனால் கழுவுள் என்ற இடையர் தலைவன் பகற்பொழுது வர நாணி மத்துக் கயிறாடா வைகற்பொழுதில் புகலடைந்ததாகவும் (பதிற். 71: 16-17) பரத்தை

தலைவியிடம் வேற்றாரை வேற்றார்
தொழுதல் இழிவரவு (பரி. 20: 71)
எனக்கூறியதாகவும் பகைவரைப்
பணியாமை ஆண்மையுடைய செயல்,
உயர்சிறப்புடைய செயல் எனக் கருதப்
பட்டதாகவும் (பதிற்: 48: 9, பரி. திரட்டு.

2: 46) சங்க இலக்கியம் குறிக்கின்றது.
இவை தமிழர்களின் பண்பாட்டு
மேன்மையைக் காட்டுவதுடன் பிற
பண்பாடுகளிலிருந்து தமிழ்ப் பண்பாடு
உயர்வுற்ற நிலையையும் காட்டுவன
வாகக் கொள்ளலாம்.

திருமுறைச் செல்வரின் செய்யுட் பணிகள்

வ. குருநாதன்

திருமுறைச் செல்வர் க. வெள்ளை வாரணனார் மரபுநெறி மாண்புற்ற திறனாய்வாளரும் சிறந்த உரையாசிரியரும் மட்டுமன்றிச் செறிவும் செம்மையும் சான்ற செய்யுட்களைப் புனைந்த செந்நாப் புலவராகவும் திகழ்ந்தார். காக்கைவிடுதூது சிற்றிலக்கியமும் யாழ்நூற் சிறப்புப்பாயிரமும் வேறுசில வாழ்த்துப் பாடல்களும் அவர் செய்யுட்புலமைக்குச் சான்றுகளாய் உள்ளன. அவற்றுள், குறிப்பிடத்தக்க படைப்புக்களான முன்னிரண்டையும் பற்றிய அமைப்பியல் ஆய்வாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

காக்கைவிடுதூது: 'சென்னை மாநில முதலமைச்சர் ச. இராசகோபாலாச்சாரியார் அவர்களிடத்து வெண்கோழியுய்த்த காக்கைவிடு தூது; ஆசிரியர் பாந்தனார் வெண்கோழியார்' என்று இதன் தலைப்பு அமைந்துள்ளது. இச்சிற்றிலக்கியம் தோன்றிய காரணச் சூழலை ஆசிரியரின் பதிப்புரைப் பகுதி கொண்டே தெரியலாம்.

'பாரதநாடு' வெள்ளையர். ஆட்சியினிருந்து விடுதலை பெறாத

அளிக்கப்பெற்ற தேர்தல் உரிமையினையேற்றுத் தேர்தலிடு வெற்றிபெற்ற காங்கிரசு கட்சி. சென்னை மாநில ஆட்சியுரிமையைக் கைப்பற்றியது. மூதறிஞர் இராசகோபாலாச்சாரியார் முதலமைச்சராயினார். அக்காலத்தில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தாய்மொழி கட்டாயப் பாடமாக்கப் பெறவில்லை; ஆங்கிலமே பயிற்றுமொழியாக இருந்தது. அந்நிலையில் முதலமைச்சர் இராசகோபாலாச்சாரியார் இந்தி மொழியினைக் கட்டாயப் பாடமாக்கினார் அப்பொழுது தமிழ் விருப்பப் பாடமாகவே இருந்தது. தமிழைக் கட்டாயப் பாடமாக ஆக்காமல் அயன் மொழியாகிய இந்தியைக் கட்டாயப் பாடமாக்குதல் கூடாது என மறைமலையடிகளார், பேராசிரியர் ச. சோம் சுந்தர பாரதியார், தமிழவேள் உமாமகேசுவரம்பிள்ளை முதலிய தமிழறிஞர்களும் சர். ஏ. டி. பின்னீர் செல்வம், தந்தை பெரியார், இராவ் சாகிபு ஐ. குமாரசாமிபிள்ளை, கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம், அறிஞர் அண்ணா முதலிய தமிழன்பர்களும் எதிர்த்தார்கள். மூதறிஞர் இராசாசி அவர்கள்

தமது கட்சிப் பெரும்பான்மையைக் கொண்டு தமது திட்டத்தைக் கைவிடவில்லை. இந்நிலையில் இத் திட்டத்தை எதிர்த்த தந்தை பெரியார் முதலியவர்களும் துறவிகளும் புலவர் சளும் பெண்களும் சிறையில்டைக்கப் பெற்றனர். அந்நிலையில் 1939-ஆம் ஆண்டிற் பாடப்பெற்றதே காக்கை விடுதூது என்னும் பனுவலாகும். இது தமிழ்ப் பொழில், விடுதலை, திராவிட நாடு ஆகிய இதழ்களில் வெளிவந்தது என்று அப்பதிப்புரை பகர்கின்றது.

வெள்ளைவாரணம் என்ற தம் பெயரை வெண்கோழி என்று மாற்றிக் கொண்டமைக்கேற்ப முரணணி பொலியக் கருங்காக்கையைத் தூதுவிட எண்ணிய எண்ணம் இங்கே கருதப்படுவதாகும். 'அண்டங்காக்கை யென்பது காக்கையையன்றி இரட்டுற மொழி தலால் அரசனையும் குறித்த பெயராகக் கருதப்படுதலால் அப்பெயருடைமை பற்றி இவண் தூது சென்றார் பறவையரசராய காக்கையார் எனக்கொள்க' என்று ஆசிரியர் தாமே இதற்கு அமைதி கூறியுள்ளார்.

காக்கைவிடுதூதின் அமைப்பு: நூற்றுப் பத்தொன்பது கண்ணிகளை அஃதாவது இருநூற்று முப்பத்தெட்டு அடிகளையுடைய கலிவெண்பாவான காக்கைவிடு தூதினை அமைப்பியல் முறையில் ஐந்தாகப் பகுக்கலாம். காக்கையை விளித்தல், தமிழ்

மாண்புரைத்தல், இராசகோபாலாச் சாரியார் இந்தித் திணிப்பு, தமிழ்ப் பெரியோர் இந்தியெதிர்ப்பு, தூது: மொழி என்று அவை அமையும். இனி, அவற்றை முறையே காணலாம்.

காக்கையை விளித்தல்: தூது செல்ல வேண்டிக் காக்கையை விளிக்கின்ற போது அதனை நயமாகப் புகழ்கின்ற பண்பு மிகப் பாராட்டத்தகும். தமிழ்காக்கத் தூதுவிடும் கருத்திற் கேற்ப முதலிலேயே காக்கையின் 'கா'வென்ற மொழியைப் புகழ்கின்றார்.

உற்றுயிர்கா வென்ற
வுரையளித்து வெற்றிகொண்டு
எல்லார்க்குங் கோவாய்
இருந்தமிழே பேசியுலகு
எல்லாம் தமிழ்கூறும் ஏற்றத்தால்
(அடி. 4-6)

என்னும் இதிலே 'கா' வென்னும் ஒலியைத் தமிழ்மொழியாகவும் (சொல்லாகவும்) காத்தல் என்ற பொருளாகவும் கொண்டு புகழ்தல் காணலாம்.

தேனேயும் செந்தமிழைத்
தீயவர்கள் தம்மொழியால்
வீணே சிதைக்க விரையுமுன் -
ஆனாதிங்கு
ஆவாவென் நார்த்தெழுமின்
என்றவரைக் கூவியே
காகாவென் நோலமிடும்
காக்கையே (23-26)

என்ற விளியிலே தெளிவாக அதன் மொழிப்பொருளைக் குறிக்கின்றார்.

இவ்வாறு விளிக்கையிலேயே அக் காக்கையினிடத்துத் தமிழ்க்காதலைச் சார்த்திப் பாடுவர்.

.....மாகாதல்
தாய்த்தமிழிற் கொண்டார்
தலைமைசேர் நின்போல
ஏத்து புகழோரை யான்காணேன்
- ஆர்த்த
கடலுண் குறுமுனிவன்
கையகத்துக் கொண்ட
குடநீர் தனைக்கவிழ்த்துக்
கொட்டித்-தடமண்டு
காவிரியா நாக்கிக் கருணையாற்
செந்தமிழர்
ஆவி யளிக்கும் அருமருந்தே

(26_32)

என்ற பகுதி இதற்குச் சான்றாகும். 'தேவர்கோன் வானுலகம் தன்னை வளர்த்திடுவானாயினும் நீ அருளிய காவிரிநீரில் ஆடியே மேன்மையுற்றான்' எனவும் 'நின் கருமை நிறந்தானும் கடவுள் அமைத்திட்ட பெருமை அடையாளப் பேரே; பார்வதியும் திருமாலும் கருமைபெற்றதனால் பேரழகும் ஆண்மையும் பெற்றுயர்ந்தார்; கருமுகிலும் நின் கருமை நிறத்தைக் காட்டி மழைபெய்து உலகையளிக் கின்றது' எனவும் 'இரு கண்களையுடைய உனக்கு, 'ஒருகண்ணே' என்று உலகத்தில் குற்றமுடையோரே குறிப்பர்.' அதுவும்,

'ஒப்பற்ற கண்' என்ற உண்மையைச் செப்பிடுவதே என்று அறிஞர் செப்புவர் எனவும் 'உலகில் மக்களை வருத்தும் சனியனோடுறையும் உறவென்று உன்னைப் பழிப்பர்; அவன் மாந்தரை வருத்துதற்கு விரைந்து செல்லுமுன் அவனுக்கு ஊர்தியாய் அமைந்து நின் தந்திரத்தினாலே அவனைத் தாறு மாறாயிழுக்கும் இந்தச் சூழ்ச்சியை யறிவார் யாவர்' எனவும் இன்னும் பலவாறு காக்கையைப் புகழும் பகுதிகள் ஆசிரியரின் கற்பனைக்கும் புலமைக்கும் சிறந்த காட்டுக்கள் ஆகின்றன. இவ்வாறெல்லாம் புகழ்ந்த பின், 'மேதகையாய், உன் பெருமையெலாம் என்போலும் உயிர்களால் சாற்றலாகுமோ' என முடித்து, 'உனக்கொன்று உரைப்பேன்' என்று அடுத்த செய்தியைத் தொடர்கின்றார்.

தமிழ் மாண்புரைத்தல்: இப்பகுதியிலே தமிழ்மொழியோடே தமிழ்நாட்டின் தமிழ் மக்களின் மாண்புகளை விரிக்கின்றார். உலகில் மூத்த முதற்குடியாய் நிலைத்து, பின் தோன்றும் பேரறிவுக்கெல்லாம் பிறப்பிடமாய் விளங்கும் தென்னாட்டில் சால்பும் குணமும் தகப்பெற்ற மேன்மக்கள் இன்னாசெய்யாமை, இயல்வனவற்றைப் பகிர்ந்தளித்தல், பகைவரையும் போற்றுதல் ஆகிய புகழ்மிக்க பண்புகளமைந்து, தம்மையடைந்தோரை அன்பினால் போற்றும் கருத்தினால் பொதுமைப் பண்புகளோடே தன்னேரிலாத் தமிழே

தம்முயிராக அத்தீந்தமிழையே தத்தம்
செவிமாந்த வாழ்ந்திருந்தமை இங்கே
வளர்த்துக் கூறப் பெறுகின்றது.

'சுற்றோன்றி மண்டோன்றாக்
காலத்தே யெவ்வயிர்க்கும்
முற்றோன்றி மூத்த குடி'
(63,34)

எவ்வரும் எம்மூரே
யாவரும் எம்மவரே
செவ்விதிற் றெய்வமும்
ஒன்றேகாண் - அவ்வப்
பிறப்பொக்கும் எல்லா
வயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை
யானென்னும் - மெய்யுரையைப்
போன்னேபோற் போற்றவுடன்
புத்துணர்வைத் தந்தொளிரும்
தன்னே நிலாத்தமிழே தம்முயிரா
(77-82)

எனவரும் இப்பகுதிகள், முன்னோர்
மொழி பொருள்களைக் கொண்டு
பொன்போல் ஒளிர்கின்றன.

தமிழ்ச்சங்கத்திலே கொண்டான்
என்னும் குயவன் தமிழின் பெருமையை
அறியாதிசுழந்து, நக்கீரரின் வெகுளிக்கு
ஆட்பட்டழிந்தானாகவும், இடைக்
காலத்தே அந்நக்கீரர் இல்லாமையால்
மாற்றார் துணிந்து தமிழுக்குக் கேடு
செய்ததையும் இங்கே குறிக்கின்றார்.

ஆரியம் நன்று தமிழ்தீ
தெனவுரைத்த
காரியத்தாற் காலக்கோட்
பட்டிருந்தும் - சீரிய
நக்கீரர் தாமிலரால்
நாமெதையும் செய்வோமென்று
ஒக்கவுரைத்தரங்கொண்டு
ஆரியத்தின் - மிக்க
சிதைவுமொழி யாமம்பைச்
சிந்தித் தமிழிற்
புதையம்பிற் புண்படுத்தி
னார்கள்
(91-96)

என்று அப்பகுதி அமைகின்றது.

இராசகோபாலாச்சாரியார் இந்தித்
திணிப்பு: இப்பகுதியில் இராச
கோபாலாச்சாரியார் வளர்ச்சி
வரலாற்றையும் தமிழகப் பள்ளிகளில்
தமிழ் பயிற்றுமொழியாகவும் இல்லாத
நிலையில் ஆங்கிலத்தோடே இந்தியைக்
கட்டாயக் கல்வி மொழியாகக்
கொணர்ந்து திணித்த அவரது
திணிப்பையும் கூறுகின்றார்.

செந்தமிழ்சேர் சேலத்தையடுத்த
ஊரில் ஐயங்கார் மரபில் வந்த
இராசகோபாலன் எனும் ஆச்சாரியார்
இரவும் பசுவும் உழைத்து ஆங்கிலக்
கல்வி பயின்று வழக்கறிஞரானதும்
வெள்ளையராட்சியிலிருந்த இந்திய
நாட்டின் விடுதலைக்குப் பாடுபட்ட
தென்னாட்டுக் காந்தியெனப் பாராட்
டப் பெற்றதும் சாதியுரங்கொள்

தனிக்குடியில் தான் பிறந்தும் வேதநெறி
கடந்து புகழ்பெற்றொளிருமாறு தம்
மகளைக் காந்தியார் மகனுக்குக்
கொடுத்ததும் விடுதலைப் போராட்
டத்தில் சிறைப்புகுந்ததும் பின்
காங்கிரசின் சார்பில் காந்தியின் பெயர்
சொல்லி மாந்தர்களை வஞ்சனையால்
வாக்களிக்க வைத்த தந்திரத்தினாலே
தமிழர்களை ஏய்க்க முதல் மந்திரியாய்ச்
சென்னை மாகாணத்தே வந்தமர்ந்ததும்
ஆகிய அவர்தம் வளர்ச்சி நிலைகளைக்
கூறி முடிக்கின்றபோது,

"சக்கரவர்த்தி யென்று
தனையுலகோர் கூறுதலால்
தக்க வரசாய்த் தனை நினைந்து"
(131, 132)

என்ற அடிகளில் இந்தித் திணிப்புக்
குறித்த அவரது ஆணவச் செயலை
அங்கதத்தோடே பழித்துத் தொடர்
கின்றார்.

தங்க ளுணர்வின்றித்
தமிழர் நிலைகுன்றி
எங்கும் அடிமைகளாய்
வாழ்நாளில் இங்குத்
தமிழெனவொன் றில்லையேல்
தம்மடியின் சீழே
தமிழரெலாம் சார்வரென்று
உண்ணி
(143_146)

என்று இந்தித் திணிப்பிற்குக் காரண
மான அவரது சிந்தனையையும் அங்கே

பழிக்கின்றார். தூய்மையிலாத
சொற்களைப் பெற்று, ஆரியத்தின்
இழிசொற்களால் அமைந்து, உருது
முதலான பலமொழிகளிலிருந்தும்
இரவந் சொற்களையும் ஏற்று,
இலக்கியக் கண்ணுமில்லாத குருட்டு
மொழியாய்,

இந்நாட்டார்க் கேலாது
இழிவுதரும் இந்தியைத்
தென்னாட் டவர்தம்
சிறுமகார் முன்னான
அங்கிலத்தி னோடே
யவசியமாய்க் கற்றற்குத்
தங்கியதோர் திட்டந்
தனைவித்தார்
(151_154)

என்று அவரது இந்தித்திணிப்பை
இழித்துரைக்கின்றார்.

தமிழ்ப் பெரியோர் இந்தியெதிர்ப்பு:
இராச கோபாலாச்சாரியாரின்
அவ்விந்தித் திணிப்பைக் கண்ட அருந்
தமிழரெல்லாரும் அஞ்சி ஒன்றுகூடிப்
பல கிளர்ச்சிகளைச் செய்து,

..... வருந்துமிந்தி
எம்மைந்தர்க் கென்றும்
இளவயதில் ஏறாதால்
அம்மைத் தமிழும்
அழியுமால் செம்மையிலா
இத்திட்டம் செந்தமிழர்க்கு
ஏற்புடைத்தன்று
(156_159)

என்று அரற்ற, அவரையெல்லாம் அறிவிலிகள் என்று இழித்துரைத்த அம்முதலமைச்சர், தாம் கொணர்ந்த கட்டாய இந்தியை எதிர்க்கும் தமிழர்களையெல்லாம் வெஞ்சிறையில் வைத்தார். அவ்விந்தியெதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் துறவியரும் கலந்து கடுஞ் சிறைபுக்கனர்; பன்னூறு தொண்டர்களும் புலவர்களும் சிறைசென்றனர்; அந்நிலையில்,

"தாய்மார்க ளெல்லோரும்
தத்தம் உளம்பொறார்
சேயோ டடைந்து சிறைபுக்கார்"
(183-184)

தாய்மொழியில் பற்றுமிகப் பெற்றதனால் தமிழ்ப் பெண்களெல்லாம் மழலைக் குழவிகளோடு சிறைபுக்க நிலையை அதுவரை அறியாத செந்தமிழர் அன்று அறிந்தார்; அறிந்து உள்ளங்கருகிச் சினந்துகின்றார்.

தூதுமொழி : அவ்வாறு கனன்ற நிலையில்தான் காக்கையைத் தூது விடுகிறார் வெண்கோழியார். விடுகையில் தூது மொழியாக அவர் கூறுவது: "காக்கைப் பிள்ளாய்! கடிய முதல் மந்திரியைப் பார்க்க யாம் பலரையனுப்பினோம்; அவரெல்லாம் சென்றுரைத்த உரையை அம்மந்திரி ஏற்காமல் தருக்கி உச்சத்திலேறிய தனால் செந்தமிழர் வெம்படைகளைத் திரட்டிவந்து, போர்க்கொடிகளை உயர்த்தி நொடிப் பொழுதில்

வெற்றிபெற்று வாகை கொளத் திருச்சி வழிக்கொண்டார்; ஆயினும், தூதொன்றை ஏவிப் போர்தொடங்கப் பொறுத்து நின்றார். இந்நிலையில் ஓடியா உளத்து நீ அவ்விராசகோபாலரை அணுகி ஈதுரைப்பாய்:

'பிறரடிமை போக்கப்
பிறந்துழைத்தேன் என்னும்
திறல்பெற்ற தந்திரியே
தேர்ந்த மறையவரே
யானும் ஒருதமிழன்
என்றுரைத்து எங்கட்குத்
தேனேய் மொழிபகர்ந்து
தித்திக்கத் தான்வந்து
பேசு பெரியீர்,
பெரும்பதவி பெற்றதனால்
ஆசை மறைக்க அறிவழிந்தீர்.....

(207-212)

'குட்டிக் கதையாய்க்
குறைத்துப் பழந்தமிழைக்
குட்டிச் சுவராக்கிக்
கூறிட்டு வெட்ட
வெளியாய் விளக்கிடுநல்
வீரரே நுந்தம்
ஒளியா வுளத்தை
யுணர்ந்தோம் தெளிவினீர்
உம்மவர்கள் வாழவுளத்
துன்னினீர் ஆயினுடன்
எம்மவர்கள் வாழ இடமுரைமின்
.....

(215-220)

‘இந்தியெனும் தீயாள்
 இன்பத் திணைவிழைந்து
 செந்தமிழ்த் தாயின்
 திருவுடற்குத் தந்திரத்தால்
 தீங்கிழைத்துச் செந்தமிழர்
 தம்பகையைத் தேடாது
 தேங்காது அவரைச் சிறையகற்றி,
 (223_226)

‘எம் அருந்தமிழரைப்போற்றி அவர்முன்
 வந்து முதலில் கசந்த மொழியுரைத்த
 பிழைக்கு மும்மடங்கு மன்னிப்பு
 வேண்டி, அவரன்பு பெற்றுப்
 பழிபோக்கிச் சென்னை மாநகரில்
 தங்கும் முதலமைச்சராய் அமர்ந்து
 வசை நீங்கி இசைபரப்பி வாழுமின்!
 இன்றேல், உயர்ந்த உளத்தமிழர்
 உண்மைவழிப் போரியற்ற இசைந்து
 கைதாரும்’ என்றுரைத்து வன்
 போர்க்குக் கைவழங்கி வா” என்பதாம்.
 இம்மொழியோடு தூது முற்றுப்
 பெறுகின்றது.

காக்கைவிடுதூது - மதிப்பீடு: தாய்த்
 தமிழ்ப் பற்றும் தகுதிசால் நடையும்
 கற்பனை, உவமை, அங்கதம் முதலான
 இலக்கியப் பண்புநலன்களும்
 முன்னிலக்கியங்களின் விழுமிய மொழி
 பொருளேற்பும் அமைந்த காக்கைவிடு
 தூது பற்றிய மதிப்பீட்டை நாம் இனிப்
 புதிதாகக் காண்பதிலும் தூது விடுத்த
 ஆசிரியர்க்கு ஆசிரியராகிய நாவலர்
 சோமசுந்தர பாரதியாரின் பாட்டியல்
 தமிழுரை வாழ்த்திலிருந்தே காணலாம்.

காக்கைக்குத் தூதுசொல
 வாக்குதவும் வெண்கோழி
 நீர்க்குட் சிறுமீனை
 நினைந்துணைவின் நிலவிந்தம்
 பார்க்கும் செங்கட்கள்ளப்
 பருந்தைத் திருந்துமென
 நம்பும் வெளிற்று;
 நள்ளார் நமைநவிய
 வெம்பும் கொடுவிரகே³

என்று மதிப்பீடு தந்த நாவலர்
 பாரதியார், நம் தூதாசிரியரைத் தம்
 மாணவரென்ற உரிமையோடே
 விளித்து மேலும் எழுதுகின்றார்:

"அன்பனே, தூதுரை படித்து
 மீதூரி மகிழ்ந்தேன். காக்கைபால் பல
 பழியொழித்து வாழ்த்திய பகுதிகளும்
 தமிழர் வீறுகூறும் கூற்றுக்களும்
 பெண்டிரும் தருக்கிய சிறைபுகும்
 சிறப்புரையும் உளமினிக்கும் வள
 முடையவாம். வசைகரந்துவரும் அங்கத
 நகைச்சுவை வாய்மைகுன்றா வனப்பு
 டைத்து .

"தமிழறம் ஓம்ப, வண்போர்க்குக்
 கைவழங்கத் தூது விட்டு வெட்சிசூடிய
 நின் செய்யுள் முறையே வஞ்சியுந்
 தும்பையும் மிலைந்து வாகையும்
 பெறுக; பாடாண் எம்மனோர்
 பகர்வோமாக!"⁴

இவ்வளவில் காக்கைவிடுதூதினை
 நிறுத்தி, இனி விபுலாநந்த சுவாமிகளின்
 யாழ்நூல் என்னும் இசைத்தமிழ்

நூலுக்கு வெள்ளைவாரணனார் செய்த சிறப்புப்பாயிரம் குறித்தும் சிறிதே காணலாம்.

யாழ்நூல் சிறப்புப் பாயிரம்

யாழ்நூலாசிரியர் விபுலாந்த சுவாமிகளும் வெள்ளைவாரணனார்க்கு ஆசிரியரேயாதலால், ஆசிரியர் நூலுக்கு மாணவர் பாயிரம் பாடும் மரபுமுறையில் இச்சிறப்புப் பாயிரத்தைச் செய்துள்ளார். பாயிரத்தின் முடிவிலே, 'இந்நூற் பாயிரஞ்செய்தான் யாழ்நூலாசிரியர் மாணவருளொருவனாகிய க. வெள்ளைவாரணன்' என்ற குறிப்பினையும்¹கொடுத்துள்ளார்.

இச்சிறப்புப் பாயிரம் முதலில் ஒரு தரவும் இடையில் நாற்பத்தொரு தாழிசைகளும் அவற்றின் இடையிடையே, 'அதனால்', 'அவ்வழி', 'அவனுந்தான்' என மூன்று தனிச் சொற்களும் முடிவில் ஒரு வெள்ளைச்சுரிதகமும் கொண்டு மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பாவாகக் கருதுமாறு அமைந்துள்ளது.

சிறப்புப் பாயிரப் பொருளமைதி: முதற்கண் நின்ற தரவினால் யாழ்நூல் செய் புலவர் பிரான் மலரடிகளைப் பாயிரப்புலவர் பரவுகின்றார். தொடர்ந்து, ஆறுதாழிசைகளால் தொல்தமிழகத்தின் இயலிசை நாடகத் தமிழ்நூல்களோடே சிறந்து விளங்கிய கலைப்பெருமைகளையும் கடல்கோள் மற்றும் பகைவர்செய்த கேடுகளால்

அத்தமிழ்நூல்கள் அழிந்தொழிந்தமையினையும் பாடுகின்றார். அவ்வழிவினால் இசைத்துறையில் நேர்ந்த தெளிவின்மைகளை அடுத்த ஐந்து தாழிசைகளில் பாடி மயங்குகின்றார். அந்நிலையில் இளங்கோவடிகளே தமிழ்வளர்க்க மீண்டும் வந்தார் என்பது போல் இங்குத் தோன்றி யாழ்நூலை இயற்றியளித்த விபுலாந்தரின் வரலாற்றையும் அந்நூற்பொருள் வரலாற்றையும் இருபத்தெட்டுத் தாழிசைகளில் விரித்துப் பின் தொடர்ந்து இரு தாழிசைகளில் தமிழரும் தமிழன்னையும் உற்ற உவகையையுணர்த்தி, சுரிதகத்தில் தமிழரையும் யாழ்நூலையும் வாழ்த்தி விபுலாந்தரின் தாள்களைத் தமக்கு அரணாக வேண்டி முடிக்கின்றார்.

சிறப்புப் பாயிரத்தின் செய்யுள் நடை: வெள்ளைவாரணனார் திருமுறைச் செல்வராதலால் பன்னிரண்டாம் திருமுறையாகிய பெரிய புராணத்தின் செய்யுட்சாயலை இவர் சிறப்புப் பாயிரச்செய்யுட்கள் பெரிதும் ஒத்துள்ளன.

உலகமெலாம் களிகூர
 ஒளிர் தமிழின் இயல்வளர்
 இலகுதமிழிசைவழக்கே
 எம்மருங்கும் வளர்ந்தோங்கப்
 புலவருள மகிழ்கூர
 யாழ்நூல்செய் புலவர்
 மலரடியென் றெ
 மனத்தக... லரந்துளவால்

என்று முதற்கண் வரும் தரவே, திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் புராணத்தின் எடுத்த திருப்பாட்டான, 'வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்க' என்ற பாடலின் சாயலை ஒத்துள்ளது காணலாம். இத்தரவிலுள்ள, 'இலகுதமிழிசைவழக்கே எம்மருங்கும் வளர்ந்தோங்க' என்ற அடியின் நடை, 'அசைவில்செழுந் தமிழ்வழக்கே அயல்வழக்கின் துறை வெல்ல' என்ற புராணவடியின் நடையாகவுள்ளது. அப்புராண வடியையும் அப்படியே பெயர்த்து, 'அசைவில் செழுந் தமிழ்வழக்கே குமரிமுத லிமயம்வரை அமைந்த வந்நாள்' (5) என்று ஆளுகின்றார் வாரணனார்.

இனி, வெள்ளைவாரணனார் யாழ்நூற்சிறப்புப் பாயிரம் பாடுமுன் அது வில்லிபாரதத்திற்கு வரந்தருவார் பாடிய சிறப்புப் பாயிரம் போல் அமையவேண்டுமென்று அவரே விரும்பிக் கூறியதாக மொழிவர் பேராசிரியர் சோ. ந. கந்தசாமி அவர்கள்⁸ உண்மையில் இச்சிறப்புப் பாயிரமும் அதுபோன்றே செம்மாந்து நடக்கின்றது. செய்யுள் நடையிலும் அதன் அடிவைப்பினை இதில் காணலாம்.

'தென்னாட்டில் வடநாட்டிற்
குடநாட்டிற் குணநாட்டில்
தெவ்வர் ஓடக்
கன்னாட்டி யமர்பொருது
கங்கைநீ ருட்டுவித்துக்
கண்டன் வேங்கை

எந்நாட்டு கொண்டு
திருமரடே
யாவர டெய்
அந்நாட்டுக் கொற்றமெல்லா
மக்குரிசில் புகழொடவ
தரித்த தன்றே'

என்ற வரந்தருவார் பாடல் நடையும்,
புனத்தகத்தே பொழிலகத்தே
புறவார்தண் பணையகத்தே
புன்னைக் கானல்
கனைத்ததிரை தவழ்மருங்கே
கான்யாற்றே யருஞ்சுரத்தே
காத லின்ப
மனத்தகத்தே மகிழ்சுரக்கும்
மணையகத்தே மன்றிடத்தே
மற்று மாங்கே
இனித்ததமிழிசைபரவு
மியல்கண்டார் இன்பநிலை
யெங்குங் கண்டார் (9)

என்ற வெள்ளைவாரணனார் பாடல் நடையும் யாப்பு உட்பட ஒத்திருத்தல் காணத்தகும்.

முடிவுரை: இவ்வாறாக, இன்னும் பலபட விரித்தாய்ந்து காணத்தக்கன வெள்ளை வாரணப் புலவர்தம் செய்யுட் படைப்புக்களின் சிறப்புக்கள். ஆயினும் அவற்றையெல்லாம் இடமும் காலமும் கருதி விரிவஞ்சி விடுக்கும் இந்நதக் கட்டுரை இவ்வளவில் அமைகின்றது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. காக்கைவிடுதூது இரண்டாம் பதிப்பு, 1987, சிவகாமி பதிப்பகம், அண்ணாமலைநகர்.
2. தோற்றுவாய், காக்கைவிடுதூது ப. 3
3. நாவலர் ச. சோ. பாரதியார் பாட்டியற்றமிழரை வாழ்த்து, காக்கைவிடுதூது, ப. 2
4. மேலவர், மேலது, மேலது.
5. விபுலாநந்த சுவாமிகள் இயற்றிய யாழ்நூல், கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம், தஞ்சை, 1974, பக். 712.
6. பெரியபுராணம், பா. 1904
7. மேலது, பா. 1927
8. பேராசிரியர் சோ. ந. க. அவர்கள் நேரில் கூறியது.
9. வில்லிபாரதம்-வரந்தருவார் சிறப்புப் பாயிரம், பா. 20.

தற்காலத் தமிழ்ச் சொற்களஞ்சிய உருவாக்கம் (பகுதி 2)

ச. இராசேந்திரன்

தற்காலத் தமிழ்ச் சொற்களஞ்சியம் உருவாக்குவதற்கு முன்னோடியாய் அமையும் நிகண்டுகளின் சொற்றொகை பாகுபாடு பற்றியும், அமைப்புப் பொருண்மையியல் பற்றியும் அதன் அடிப்படையிலான நைடாவின் பொருட்புலப் பாகுபாடு பற்றியும் பகுதி ஒன்றில் கண்டோம்.

பாகுபாட்டின் சிக்கல்கள்:
நைடாவின் பொருண்மைச் சட்டகத்தில் பொருந்தும்படி தமிழ்ச் சொற்களைப் பாகுபாடு செய்வது சில இடங்களில் கடினமானதாக அமைகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட சொல் எந்தப் பொருள் பரப்பைச் சார்ந்தது என்பதை முடிவு செய்வதில் அடிக்கடி தெளிவின்மை ஏற்படுகிறது. நைடா பின்வருவனற்றை முக்கியமான சிக்கல்களாகக் காட்டுகிறார்: 1. சொல்லாக்கப் பொருளுக்கும் அதன் அடிப்படக்கும் உள்ள உறவு, 2. சொல்திரிபு வேற்றுமைகளைக் கையாளுதல், 3. ஒரு சொல்லின் வேறுபட்ட பொருள்கள் வேறுபட்ட மட்டங்களில் வருதல், 4. பொருள்பரப்பு களுக்குப் பொதுப் பொருள் வருதல் அல்லது வராமை, 5. படிநிலைப்

பாகுபாட்டின் கட்டமைப்பு, 6. பொருள் பரப்புகளுக்கு இடையேயுள்ள எல்லைகள்.

திரிபு மற்றும் ஆக்கச் சொற்களைக் கையாளுதல்: நைடாவின் பாகுபாட்டில் நிகழ்விலிருந்து ஆக்கப்பெற்ற செயலாற்றும் நபர்கள் அடங்கிய பொருள் பரப்பு தனியாக இல்லை. எடுத்துக்காட்டாக நைடா dance, servant என்பனவற்றை dance, serve என்ற நிகழ்வுகளின் ஆக்கங்களாக எடுத்துக் கொண்டு அவற்றை அந்தந்த நிகழ்வுகளின் கீழ் அடக்குகிறார். அவர் குறிப்புப்பொருள் ஒன்று என்ற காரணத்தால் beautiful, beautifully என்ற இரு சொற்களையும் ஒன்றாக அருவங்களின் கீழ் அடக்குகிறார். friendly என்பது அருவமாக இருந்தாலும் அதை friend என்ற பருப்பொருளுடன் கூடவே தருகிறார். carpenter என்பதன் அடிப்படை வினைச்சொல் இல்லை எனினும் அதை builder, worker என்பதன் கூடவே பஸ்கட்டுச் செயல்களின் கீழ்த் தருகிறார். நாம் நைடாவை அப்படியே

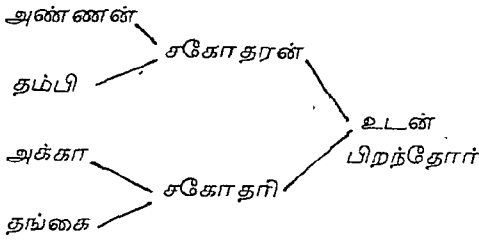
பின்பற்றினால் வினையிலிருந்து உருவான எல்லா வினையாக்கச் சொற்களையும் நிகழ்வுகளின் கீழ்த் தரவேண்டி வரும்; எடுத்துக்காட்டாக, வினையிலிருந்து ஆக்கப்பெற்ற சுர்த்தாக்கள் (agents), கருவிகள் (instruments) இவற்றைச் சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்வுகளின் கீழ் அடக்க வேண்டி வரும். காதலன், காதலி என்பவை காதல் என்ற நிகழ்வின் கீழ் வரும். இதுபோல் துடைப்பம் என்ற கருவி துடை என்ற நிகழ்வின் கூடே வரும். இப்படி செய்வதால் நாம் நிகழ்வின் பொருண்மைக் கூறுகள் எவ்வாறு சம்பந்தப்பட்ட சுர்த்தா, கருவி இவைகளுக்குத் தரப்படுகின்றன என்பதைக் காட்டலாம் என்றாலும், பல்வகைப் பொருள் பரப்புகளுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட அங்கநிலை கெட்டுவிடும். எடுத்துக்காட்டாக, வினையிலிருந்து பெறப்படாத தச்சன், பொற்கொல்லன் இவற்றை வினையிலிருந்து ஆக்கப்பெற்ற ஓட்டுநர், நடத்துநர் இவற்றின் கூடத் தரவேண்டியதிருக்கும். அதே சமயம் வினையிலிருந்து ஆக்கப்பட்ட சுத்தரி, சுரண்டி இவற்றை வினையிலிருந்து ஆக்கப் பெறாத வாள், கோடலி இவற்றுடன் தரவேண்டியதிருக்கும்; ஏனென்றால் நைடா பருப்பொருள் களின் கீழே கருவிகள் என்ற குறுகிய சொற்பரப்பைத் தருகிறார். இதேபோல் சுவைகளான இனிப்பு, கசப்பு, புளிப்பு போன்றவைகளை முறையே உணர்வைக் குறிக்கும் நிகழ்வுகளான

இனித்தல், கசத்தல், புளித்தல் ஆகியவற்றின் கீழ்த் தருவதா அல்லது அருவங்களின் அடியில் சுவைகள் என்ற சொற்குவியலாகத் தருவதா என்ற சிக்கல் எழுகிறது. இதுபோன்ற வேறொரு சிக்கல் சூடு என்ற அருவத்தைப் பற்றியதாகும். நைடாவின் பாகுபாட்டில் 'வெப்பநிலை' (Temperature) என்ற உள்வகுப்பின் அடியில் 'hot', 'cold', 'luke-warm' போன்ற அருவங்களை அடக்குகிறார். தமிழில் சுடுதல், குளிர் தல் என்ற வினைகளிலிருந்து சூடு, குளிர் என்ற வினையாக்க அருவங்கள் பெறப்படுகின்றன. இதில் சிக்கல் என்னவென்றால் சுடுதல், குளிர் தல் என்பனவற்றைத் தொடுஉணர்ச்சியைக் காட்டும் நிகழ்வுகளாகக் காட்டி அதன் கீழே சூடு, குளிர் என்ற அருவங்களைத் தருவதா அல்லது சூடு, குளிர் என்ற உள்வகுப்பில் அருவங்களின் கீழ் அடக்கி சுடுதல், குளிர் தல் என்பதை அதனுடன் தருவதா என்பதாகும். இம்மாதிரிப்பட்ட பருப்பொருள்களுக்கும் அருவங்களுக்கும் மற்றும் நிகழ்வுகளுக்கும் அருவங்களுக்குமான பல தொடர்புகள் நைடாவின் கொள்கையான திரிவு மற்றும் ஆக்கப் பொருள்களை அடிப்படைய் பொருள்களோடு தொடர்பு படுத்து தலால் விளக்கம் பெறுகிறது. அடிப்படைய் பொருளணுக்களை ஆக்கப்பட்ட மற்றும் திரிபு பொருள் களுக்குத் தருவதற்காக நைடா ஆக்கப்பட்ட பொருளையும்

திரிபுபொருளையும், அவ்வவ் அடிப் படையின் கீழ் தருகிறார். தமிழ்ச் சொற்களஞ்சியத்தில் வினையிலிருந்து ஆக்கப்பெற்ற பருப்பொருள்களை, பருப்பொருள்கள் என்ற பொருள் பரப்பின் அல்லது களத்தின் கீழ் அடக்கி நிகழ்வுகளின் கீழ்வரும் அவற்றின் அடிப்படை வினைகளுக்குக் குறுக்கு நோக்கீடு தரலாம். அருவங்களைப் பாகுபாடு செய்வது மிகச் சிரமமானதாகும் என்று நைடாவே (1975 : 186) குறிப்பிடுகிறார். அருவங்களின் கூறுகளை எல்லையற்ற பல பருப்பொருட்கள் மற்றும் நிகழ்வுகளுடன் தொடர்புபடுத்த இயலுமாதலால் அருவங்களைப் பாகு பாடு செய்வது கடினமானதாகும்.

உயர்மேலீட்டுச் சொற்கள் இல்லா மையை ஈடுகட்டுவது: உயர்மேலீட்டுச் சொற்களை அல்லது தலைப்புகளைப் பொருள் வகுப்புகளுக்கும் அவற்றின் உள்பகுப்புகளுக்கும் கண்டுபிடிப்பது சிரமமான செயலாகும். ஒருபொருள் பரப்பை உள்ளடக்கும் சொல் இருப்பது அப்பொருள்பரப்புக்கு அங்கநிலை தருவது எளிதாகிறது. ஒரு கூட்டம் சொற்களை அடக்கிய இனப்பொதுப் பெயர் பெரும்பரலும் காணப்படுவ தில்லை. ஒருசொல் இனப்பொதுப் பெயராகவும் அல்லாமலும் வரலாம். இனப்பொதுப் பெயர் அல்லது உள்ளடக்குப் பெயர் இல்லாமையைப் பலவழிகளில் ஈடு செய்யலாம். சில இடங்களில் ஒரு சிறப்புச் சொல்லை

உயர்மேலீட்டுச் சொல்லாகப் பொது மைப்படுத்திப் பயன்படுத்தலாம். உதாரணமாக சிறப்பு விலங்கைக் குறிக்கும் பூனை என்ற பெயரிலிருந்து பூனை இனம் என்ற பொதுப்பெயரைத் தோற்றுவித்து ஒரு கூட்டம் விலங்குகளை அடக்கும் உயர்மேலீட்டுச் சொல்லாகப் பயன்படுத்தலாம். உயர் மேலீட்டுப் பெயர்கள் சிலவேளைகளில் தனிச்சொல்லாக அமையாமல் ஒரு விளக்கத் தொடராக அமைவதும் உண்டு. உதாரணமாக நீரில் வாழும் உயிர்கள், பூகோளம் சம்பந்தப்பட்டவை ஆகிய உயர்மேலீட்டுப் பெயர்களைக் கூறலாம். மேற்சொன்ன நிலைக்கு மாறாக ஒருகூட்டம் சொற்களை அடக்கும் சொற்கள் ஏற்கனவே இருப்பதும் உண்டு. உதாரணமாகத் தாவரங்கள், நிறங்கள் என்ற உயர் மேலீட்டுச் சொற்களைக் குறிப்பிடலாம். சில வேளைகளில் கலைச்சொல் பண்பில் வரும் உயர்மேலீட்டுச் சொற்களுக்கு விளக்கம் தருவது தேவையாக அமையலாம். உதாரணமாகப் பருப்பொருள்கள், அருவங்கள், நிகழ்வுகள், தொடர்புகள் ஆகியவற்றைச் சொற்களஞ்சியத்தில் பயன்படுத்துகையில் அவற்றிற்கு விளக்கமும் தரவேண்டியது வரும். அடக்குச் சொற்கள் அல்லது உயர் மேலீட்டுச் சொற்கள் இல்லாத நிலைமையில் அவற்றைச் சொல் உருவாக்க விதிகளைப் பயன்படுத்தி உருவாக்கவும் இயலும் (சண்முகம், 1989:246).

சொல் பரப்புகளையும் எல்லைகளையும் நிறுவுவது: ஆயிரக்கணக்கான சொற்கள் அடங்கிய சொற்றொகுதியை எவ்வாறு படிநிலை அமைப்பில் பகுப்பது என்பதில் பல சிக்கல்கள் ஏற்படும். சொற்றொகையை எத்தனைப் பெரும் பொருள்பரப்புகளாகப் பகுப்பது, அப்பரப்புகளை எத்தனைச் சொற்களங்களாகப் பாகுபாடு செய்வது, அக்களங்களை எத்தனைச் சொற்குவியல்களாகப் பிரிப்பது, எந்தெந்த சொற்களை எந்தெந்த சொற்களத்தில் அல்லது சொற்குவியலில் சேர்ப்பது, ஒரு சொற்களத்தின் அல்லது சொற்குவியலின் எல்லை என்ன என்பன போன்ற பல சிக்கல்கள் சொற்களஞ்சியம் உருவாக்குவதில் ஏற்படும். பொருள்பரப்புகளையும் அவற்றின் எல்லைகளையும் நிறுவுவது சில வேளைகளில் கடினமானதாக இருக்கும். எப்பொழுதும் நன்றாக வரையறுக்கப்பட்டு இரண்டாகப் பிரிவுபடும் பாகுபாட்டை எதிர்பார்க்க முடியாது. ஒரு பொருள்பரப்பின் கருவாய் அமையும் சொற்களைத் தீர்மானிப்பது எளிது; ஆனால்

விளிம்பில் அமையும் சொற்கள் காரணமாய் எல்லைகளைத் தீர்மானிப்பது சிரமமானதாக அமைகிறது. உதாரணமாக, ஓடுதல், நடத்தல், நகர்தல் இவற்றைச் சலனத்தைக் குறிக்கும் நிகழ்வுகளின் கீழ் அடக்க முடியும்; ஆனால் ஒழுக்குதல், கசிதல், வடிதல், வழிதல், ததும்புதல், பரவுதல், வழுக்குதல் என்பனவற்றை விளிம்பில் வரும் சொற்களாய்ப் பெளதிக நிகழ்வுகளின் கீழும் சலனங்களின் கீழும் அடக்கமுடியும். இதுமாதிரிப்பட்ட சிக்கல்களைப் பொருள் தொடர்புகளின் மொத்த அமைப்பையும் எடுத்துக்கொண்டே தீர்க்க முடியும். ஒரு பொருளை ஒருபொருள் பரப்பில் அடக்குவது அல்லது பொருள் பரப்புகளைப் பெரிய பாகுபாடுகளோடு தொடர்பு படுத்துவது என்பன முதன்மையான இருகாரணிகளைப் பொறுத்திருக்கின்றது: 1. எந்த அளவு பொருளணுக்கள் உடனிணைந்து பங்கு பெறுகின்றன. 2. இந்த பொருளணுக்களின் சார்புநிலையிலான முக்கியத்துவம். ஆனால் சார்புநிலையிலான பொருளணுக்களின் முக்கியத்துவம் எந்த அளவு சில பாகுபாடுகள் கூடுதல் விளக்கசக்தியுடன் விதிகளுக்கு அடிப்படையாக அமைகின்றன என்பதைப் பொறுத்திருக்கிறது; அதாவது அவைகள் ஒரு மொழியின் செயற்பாடுகளான பெயரிடுகை (naming), பெயர்ப்புரை (paraphrase), சொல்லடி வகைபாடு (collocation) ஆகியவற்றின் பொருண்மைக் கூறுகளை

எவ்வளவு துல்லியமாகக் கணிக்க முடியும் என்பதாகும். சொற்களின் பல்பொருள் குறிக்கும் தன்மை காரணமாகவும் சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. உதாரணமாக நடத்தல் முக்கியமாக இரண்டு வேறுபட்ட பொருள்களைத் தருகிறது; ஒன்று கால் போன்ற கருவிகளை உபயோகித்து நகர்தல், மற்றொன்று ஒரு காரியம் தொடர்ந்து கொண்டிருத்தல். எனவே நடத்தல் என்பதை நடத்தல் 1, நடத்தல் 2 என்று பிரித்து இருவேறு இடங்களில் தரும் கட்டாயம் ஏற்படுகிறது.

உயிருள்ளவை, உயிரில்லாதவை என்ற பாகுபாட்டை மாற்றுதல்: நைடா பருப்பொருட்களை உயிரில்லாதவை, உயிருள்ளவை என்று இரண்டு பொருள் பரப்புகளாகப் பிரிக்கிறார். இதைத் தமிழுக்கு அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாத நிலையுள்ளது. முந்தைய இலக்கணம் மற்றும் அகராதி மரபுகள் தமிழ்ப் பெயர்ச் சொற்களை அஃறிணைப் பெயர்கள் உயர்திணைப் பெயர்கள் எனப் பிரிக்கின்றன. உயர்திணைப் பெயர்களில் மனிதர், தேவ இனத்தோர் ஆகியோரைக் குறிக்கும் சொற்கள் இடம்பெறுகின்றன. அஃறிணைப் பெயர்களில் இவையல்லாத பிற பெயர்ச்சொற்கள் இடம்பெறுகின்றன. இந்தப் பாகுபாடு இலக்கணக் கூறுகளான படர்க்கை இடமாற்றுப் பெயர்கள், ஆண்பால், பெண்பால் என்ற பால்பாகுபாடு,

எழுவாயின் இடம், எண், ஆகியவற்றிற்குத் தக்கவாறு முற்று வினையின் மூவிட விழுதி அமைதல் என்பனவற்றோடு நேரடித் தொடர்புடையது. உயர்நிலைப் பெயர்கள் தான் அவன், அவள், அவர் என்ற பிரிவுக்கு வழிவகுக்கின்றது; அஃறிணைப் பெயர்களை அது, அவை என்ற மாற்றுப்பெயர்களால் இடம் பெயர்க்கலாம். எனவே தமிழ்ப் பருப்பொருட்களை உயிரற்றவை, உயிருள்ளவை என்று பிரிப்பதைவிட அஃறிணைப் பெயர்கள், உயர்திணைப் பெயர்கள் எனப் பிரிப்பது சாலப்பொருந்தும். (இதைப்பற்றிய விவாதத்தின்போது பேராசிரியர் அரங்கன், நாயிடம் இருந்து, நாயில் இருந்து, தம்பியிடம் இருந்து, தம்பியில் இருந்து, மேஜையிடம் இருந்து, மேஜையில் இருந்து போன்ற எடுத்துக் காட்டுகளைக் காட்டி பருப்பொருள்கள் உயிரில்லாதவை, உயிருள்ளவை என்றும் பிரிக்கப் படலாம் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார்.) மேலும், நைடா தாவரங்கள் உயிரற்ற பொருள்களின் பண்புகளைக் காட்டுவதால் தாவரங்களை உயிரில்லாதவை என்ற வகுப்பில் அடக்குகிறார். தமிழ்ச் சொற்களஞ்சியத்தில் பருப்பொருள்களை அஃறிணைப் பெயர்கள், உயர்திணைப் பெயர்கள் என்று பிரித்து மனிதரல்லாத உயிர்களான தாவரங்கள், விலங்குகள் ஆகியவற்றை அஃறிணை உயிர்ப் பெயர்கள் என்ற உள்வகுப்பில் அடக்கலாம்.

நிகழ்வுகளின் பாசுபாடு நிகழ்வுகளின்
 சீழ்வரும் நெடாண் பன்னிரண்டு
 வகையான பாசுபாடுகளைத் தமிழ்
 நிகழ்வுகளைப் பிரிப்பதற்குப்
 பயன்படுத்தும்போது பல சிக்கல்கள்
 ஏற்படலாம். உதாரணமாக, நெடா
 break, crush-smash, cut-stab, beat, kill,
ruin-destroy, harm-injure போன்ற
 வற்றைத் தாக்கம் (Impact) என்ற
 உள்வகுப்பில் அடக்குகிறார். இவ்வாறு
 செய்கையில் மேற்சொன்ன செயலால்
 விளையும் விளைவுகளான ஓடிதல்,
 சதைதல், சாதல், அழிதல், காயப்படுதல்
 இவற்றைத் தாக்கத்தின் கீழ் அடக்க
 வேண்டுமா அல்லது நிலைமாற்றம்
 என்ற புதிய உள்வகுப்பில் அடக்க
 வேண்டுமா என்ற ஐயம் எழுகிறது.

அறிவியல் மற்றும் நாட்டுப்புறக்
 கிளையமைப்புகள்: அறிவியல் கிளை
 அமைப்பிற்கும் நாட்டுப்புறக் கிளை
 அமைப்பிற்கும் பொதுவாகப் பெரும்
 வேறுபாடுகள் காணப்படும். சாதாரண
 மக்கள் உலகத்திலுள்ள பொருள்களைப்
 பார்ப்பதற்கும் அறிவியலார்
 பொருட்களைப் பார்ப்பதற்கும் பெரும்
 வேறுபாடு உள்ளது. இந்த வேறு பாடு
 இருசாராரும் பொருள்களை
 வகைபடுத்தும் முறைகளிலிருந்து
 தெளிவாகத் தெரியும். எடுத்துக்
 காட்டாகச் சாதாரண மக்கள்
 விலங்குகளை வீட்டுப் பிராணிகள்,
 காட்டுப் பிராணிகள் என்று
 பிரிப்பார்கள். ஆனால் அறிவியலார்

அவற்றை முதுகெலும்புள்ளவை,
 முதுகெலும்பில்லாதவை என்று
 பிரிப்பார்கள். நிகண்டுகளில் காணப்
 படும் பாசுபாடுகள் பல நாட்டுப்புறக்
 கிளையமைப்பைக் காட்டுவனவாக
 அமைகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக
 நாமதீபம் பாம்பு, எறும்பு, தேள்,
 அரணை, சிலந்தி, பூரான், புழு, பல்லி,
 கரையான், பாச்சா, நட்டுவக்காலி
 இவை யாவற்றையும் ஊர்வன என்ற
 இனப்பொதுப் பெயருடன் சேர்த்து
 ஊருயிர்பொருள் வர்க்கம் என்ற
 வகுப்பில் தருகின்றது. ஆனால்
 அறிவியல் அறிவு, பாம்பு, ஓணான்,
 பல்லி, அரணை போன்ற
 முதுகெலும்புள்ள ஊரும் விலங்குகளை
 பிற உயிர்களிடமிருந்து வேறுபடுத்தும்.
 இதுபோல் மீன்கள் தவளை, நண்டு,
 அட்டை, முதலை, ஆமை ஆகியவற்றை
 நீரில்வாழும் பொருள் வர்க்கம் என்ற
 வகுப்பில் நாமதீபம் அடக்குகின்றது.
 நிகண்டில் தமிழ்க் கலம் என்பது ஒரு மீன்
 வகையாகக் கொள்ளப்படுகின்றது.
 தமிழ்ச் சொற்களஞ்சியம் அறிவியல்
 அடிப்படையில் விலங்குகளைப் பாசு
 பாடு செய்யலாம். நிகண்டுகள் பூகோள
 சம்பந்தப்பட்ட சொற்களின் கூடவே
 இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட உயிர்களின்
 பெயர்களைத் தருவதும், வானு
 சாஸ்திரப் பெயர்களை ஜோதிட
 சாஸ்திரப் பெயர்களுடன் தருவதும்
 அக்காலக் கலாச்சாரக் கருத்தைக்
 காட்டுகின்றன. இன்றைய அறிவியல்
 அறிவின்படி இத்தகைய பாசுபாடு
 மாற்றம் செய்யப்படவேண்டும்.

நாம் பொருண்மைக் கட்டமைப்புக்கும் கலாச்சாரக் கட்டமைப்புக்கும் இடையே பல ஒப்புமைகளைக் காணலாம். ஆனால் ஒன்றுக்கொன்று நிகரான ஒற்றுமையைக் காணமுடியாது ஏனென்றால் மொழி பல வகையான சாத்தியக் கூறுகளை அமைத்துத் தருகின்றது. பொருண்மைக் கட்டமைப்புக் கூறுகளுக்கும் கலாச்சாரச் சிறப்பு வாய்ந்த பழக்க வழக்கங்கள் மற்றும் நம்பிக்கைகள் இவற்றிற்கும் உள்ளத் தொடர்பைத் தவறுதலாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. பொருண்மையில் உள்ள பல கிளை அமைப்புத் தொடர்புகள் தற்கால நம்பிக்கைகளைக் காட்டுவதாய் அமையும்; அவை மக்கள் தங்கள் கருத்துக்களை மாற்றும்போது மாறுதலடையும். ஒரு அறிவியல் பார்வைக்குமுன் ஓர் இடைத்தரப்பட்ட அறிவியல் பார்வை அமையலாம். முனைப்பான அறிவுணர்வுக்கும் தன்னுணர்வுவற்ற மரபுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டைக் குட்டி, குஞ்சு என்ற இரண்டு சொற்களை நாம் மொழியில் கையாளுவதிலிருந்து அறியலாம். பொதுவாக இளம் விலங்குகள் குட்டி என்றும் இளம் பறவைகள் குஞ்சு என்றும் வழங்கப்படும். இளம்பாம்பு சூனம் இளம் முதலைகளும் கூடக் குட்டி எனப்படுவதுண்டு; இளம் எலியை எலிக்குஞ்சு என்று குறிப்பிடுவதும் வழக்கம்தான். ஆனால் நம் அறிவியல் அறிவு முட்டையிலிருந்து வெளிவருவது தான் குஞ்சு, ஈனப்படுவது குட்டி என்று

வரைமுறைப்படுத்தும்போது, நாம் முனைப்பாக இளம்பாம்பு, இளம் முதலை இவற்றைக் குஞ்சு என்றும் இளம் எலியைக் குட்டி என்றும் குறிப்பிடுகின்றோம். நாட்டுப்புற அறிவால் மீன் என்று வகைப்படுத்தப்படும் இறாலை மீனல்லாத உயிராகவும், பறவை என்று வகைப்படுத்தப்படும் வெளவாலை ஒரு பாலூட்டும் விலங்காகவும் கருத இந்த முனைப்பான அறிவியல் அறிவுதான் நம்மை உந்துகின்றது. நமக்குத் தேவை தற்கால அறிவியல் பார்வையின் அடிப்படையில் அமைந்த மாற்றமே ஒழிய நுட்பமான அறிவியல் கிளை அமைப்பல்ல. நாம் அறிவியல் அறிவைக் கூடுதல் பெறுந்தோறும் கிளை அமைப்பு மேலும் மேலும் அறிவியல் அடிப்படையில் அமையும். அறிவியல் அறிவுதான் நம்மைப் பூமியையும் சந்திரனையும் நட்சத்திரங்களில் இருந்து பிரித்தறியவும், சூரியனை ஒரு நட்சத்திரமாகக் கருதவும், இராசுவைப் பிற வானியல் கிரகங்களில் இருந்து பிரித்து இயற்கைக்கப்பாற்பட்ட ஒரு பொருளாகக் கருதவும் வகை செய்கின்றது.

தமிழ் தன் அறிவியல் சொற்றொகையை வளர்ப்பதற்காகப் பல சொற்களைப் புதியதாய் உருவாக்கியுள்ளது. தமிழ்ச் சொற்களையும் உருபுகளையும் கொண்டு பெரும்பாலும் ஆங்கிலத்திலிருந்து கடன்வாங்கிய மொழிபெயர்ப்பு மூலம்

இதைச் செய்கின்றது. ஒரு கூட்டம் உயர் உள்ளீட்டுச் சொற்களை அடக்க உயர்மேலீட்டுச் சொல்லில்லாத சில இடங்களில் ஒரு சிறப்புச்சொல் அறிவியல் உயர்மேலீட்டுச் சொல்லாக உயர்த்தப்படுகின்றது. உதாரணமாகப் பூனை, நாய், மீன் என்பவை பூனை இனம், நாய் இனம், மீன் இனம் என்று அறிவியல் உயர்மேலீட்டுச் சொல்லாக மேன்மை அடைகின்றன. நிகண்டுகள் இந்த உத்தியைத்தான் கையாளுகின்றன. உதாரணமாகத் திவாகரம் விலங்கு பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன முதலியவற்றின் பெயர்களை விலங்குப் பெயர்த் தொகுதியிலும், மரம், செடி, பூ, காய், கனி, தானியவகை முதலியவற்றின் பெயர்களை மரப்பெயர்த் தொகுதியிலும் அடக்குகின்றது.

சினை முதல் உறவு தொடர்பான சிக்கல்கள்: சினை முதல் உறவு முந்தையத் தமிழ் இலக்கணத்தாராலும் அகராதியியலாராலும் கூறப்பட்டதாகும். திவாகரம் போன்ற நிகண்டுகள் உறுப்புப் பெயர்களைச் சம்பந்தப்பட்ட முழுமையைக் குறிக்கும் பெயர்களுடனேயே தந்துள்ளன. உதாரணமாகத் திவாகர விலங்கினப் பெயர்த் தொகுதியில் விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன முதலியவற்றின் பெயர்களுடன் அவற்றின் உறுப்புப் பெயர்களும் அடங்கியுள்ளன. ஆனால் நாமதீபம் சினைமுதலுக்கென்று சினைவர்க்கம் என்ற ஒரு தனித்தொகுதி அமைத்துத் தந்துள்ளது. சினைவர்க்கம்

என்ற தனித்தொகுதி இல்லாமல் சினைகள் சம்பந்தப்பட்ட முழுமையைக் குறிக்கும் பெயர்களுடன் தரப்படலாம். இதில் சிக்கல் என்னவென்றால் பொதுச்சினைகளுடன் சிறப்புச் சினைகளையும் தரவேண்டுமா என்பதுதான். எடுத்துக்காட்டாக வேர், தடி, கிளை, இலை, பூ, காய், பழம் போன்ற மரங்களுக்குப் பொதுவான சினைகளுடன் சிறப்புச் சினைகளான மாவேர், மாந்தடி, மாங்கிளை, மாவிலை, மாம்பூ, மாங்காய், மாம்பழம் இவற்றைத் தரவேண்டுமா என்பது வாதத்திற்குரியதாய் அமைகின்றது. மா என்ற சொல்லுடன் வேர், தடி, கிளை, பூ, காய், பழம் என்பவைச் சொல்லாக்க விதிகள்படி சேர்ந்து மேற்சொன்ன கூட்டுச் சொற்களைத் தருகின்றன. எனவே மாவேர் போன்ற சிறப்புக் கூட்டுச் சொற்களைச் சொற்களஞ்சியத்தில் தரவேண்டியதில்லை. ஆனால் இந்த நிலை ஆகுபெயர் என்ற தொடர்பால் சிக்கலாக்கப்படுகின்றது. உதாரணமாக முல்லை, ரோஜா என்ற பெயர்கள் சம்பந்தப்பட்ட செடிகளையும் பூக்களையும் குறிக்கும்; தக்காளி சம்பந்தப்பட்ட செடியையும் பழத்தையும் குறிக்கும்; புகையிலை, வெற்றிலை என்பன சம்பந்தப்பட்ட செடிகளையும் இலைகளையும் குறிக்கும். ஆனால் மா, பலா என்பவைச் சம்பந்தப்பட்ட மரங்களை மட்டுமே குறிக்கும்; மாம்பழம், பலாப்பழம் ஆகிய கூட்டுச்சொற்கள் முறையே அவைகளின் பழங்களைக் குறித்து

நிற்கின்றன. ஆரஞ்சு, ஆப்பிள் என்பவைப் பொதுவாகப் பழங்களைத் தான் குறிக்கின்றன. எனவே மரங்களைக் குறிப்பிட ஆரஞ்சுமரம், ஆப்பிள் மரம் என்ற கூட்டுச் சொற்களைத்தான் தரவேண்டிய திருக்கின்றது. மேலும் மா, பலா என்பவை உயர்வழக்குச் சொற்களாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மாமரம், பலாமரம் என்பவைதான் பேச்சு வழக்கிலும் உயர்வழக்கல்லாத தாழ்ந்த வழக்கிலும் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. இதுதவிரச் சில பாகங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட முழுமைப் பொருளுக்கு மட்டுமே பாகங்களாய் அமைகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக மடல் என்பது தென்னை இன மரங்களின் இலைகளின் பெயராய் அமைகின்றது; தந்தம், சும்பிக்கை என்பன யானைக்கு மட்டுமான பாகங்கள். சில கூட்டுச்சொற்கள் ஆக்கத்தில் தேர்வுக் கட்டுத் திட்டங்கள் (selectional restrictions) அமைகின்றது. உதாரணமாகத் தென்னங்கன்று, வாழைக்கன்று, மாங்கன்று, மாஞ்செடி என்ற கூட்டுச்சொற்கள் வரலாம், ஆனால் தென்னஞ்செடி, வாழைச்செடி என்ற கூட்டுச்சொற்கள் சரியானவையல்ல. மேற்சொன்ன சிக்கல்களுக்கு விளக்கத் தரும் வகையில் விதிகள் அமையப்பெற்ற முழுமையான இலக்கணம் இன்னும் தமிழில் வெளிவரவில்லை. இக்காரணங்களால் சினைகளைக் குறிக்கும் கூட்டுச்சொற்களைச் சொற்களஞ்சியத்தில் தருவதுதான் முறையென்று

தோன்றுகின்றது. இப்படித் தர ஆரம்பித்தால் மா என்பதை அடிப் படையாகக் கொண்டு கூட்டுச்சொற்கள் மாம்பலகை, மாந்தடி, மாவிலை, மாவேர் என்று நீண்டு கொண்டிருக்கும். இந்த நிலை காரணமாக ஒன்றிற்கென்று சிறப்பாய் அமையும் சினைப் பெயர்களும் தேவையான மற்றும் மாதிரியாய் அமையும் கூட்டுச் சொற்களும் தான் சொற்களஞ்சியத்தில் தரப்பட வேண்டும்.

சொல் தேர்வு

இரட்டை வழக்கு தமிழ் ஓர் இரட்டை வழக்கு (diglossia) அமைந்த மொழி. இதில் இலக்கியத்தமிழ் பேச்சு வழக்குகளுடன் சேர்ந்து பயன்பாட்டில் உள்ளது. (தி சில்வா; 1976. தெய்வசந்தரம்: 1981, பிரிட்டோ: 1986) முன்னதை உயர்வழக்கு என்றும் பின்னதைத் தாழ்வழக்கு என்றும் கூறலாம்.

உயர்வழக்கு தாழ்வழக்கு

பல்	பல்லு
ஐந்து	அஞ்சு
மாதம்	மாசம்
காற்று	காத்து

தமிழில் உயர்வழக்குக்கு மிகுந்த மதிப்பு தரப்பட்டுள்ளது; இது தாய்மையான மற்றும் உண்மையான மொழியாகவும் பிற தாழ்வழக்குகள்

மதிப்பு குறைந்த, தாழ் வழுக்குகளாகவும் கருதப்படுகின்றன. தமிழர்களின் இந்த மனப்பாங்கு இரட்டை வழக்கு இன்றுவரை நீடித்திருப்பதற்குக் காரணமாய் அமைகின்றது. அதே சமயம் ஒருநிலை பெறு வழக்கு (standard variety) தமிழர்களுக்கிடையில் ஒரு தொடர்பு மொழி (lingua franca) போல உருவெடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றது. இந்த நிலைபெறு பேச்சு வழக்கில் முரண்பாடுகள் இருந்தாலும் உயர்வழக்கு, நிலைபெறு தாழ்வழக்கு என்ற இரு வழக்குகளையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்பதில் தமிழர்கள் பலருக்குக் கருத்து வேறுபாடில்லை. எனவே தமிழ்ச் சொற்றொகை குறைந்தது உயர்வழக்கு, நிலைபெறு தாழ் வழக்கு என்ற இரு வழக்குகளையும் அடக்கியதாக அமைய வேண்டும். இக்காரணத்தால் பல சொற்களுக்கு உயர்வழக்கு, நிலைபெறு தாழ்வழக்கு என்ற ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட வழக்குகள் அமைகின்றன. எனவே தமிழ் அகராதியும் சொற்களஞ்சியமும் உயர்வழக்கு, நிலைபெறு தாழ் வழக்கு என்ற இரண்டு வழக்குகளையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இரு வழிகளில் இதைக் கையாளலாம்: ஒன்று நிலைபெறு தாழ் வழக்குச் சொற்களை உயர்வழக்குச் சொற்களுடன் சேர்த்து தருவது, மற்றொன்று உயர்வழக்குச் சொற்களை மட்டும் தந்துவிட்டு, நிலைபெறு தாழ் வழக்குச் சொற்களை உயர்வழக்குச்

சொற்களிலிருந்து பெற்றுக் கொள்ள விதிகளைத் தருவது. தெய்வசந்தரம் (1982 : 4453) எழுத்து வழக்கைப் பேச்சு வழக்காக மாற்றுவதற்கு வேண்டிய மாற்று விதிகளைத் தந்துள்ளார்.

முந்திய பத்தியில் காட்டியது போன்ற எளிய நிலையில் இரட்டை வழக்கு தமிழில் அமையவில்லை. உயர்வழக்கை எழுதுவதற்கென்றும் நிலைபெறு தாழ்வழக்கைப் பேச்சுக் கென்றும் வைத்துக் கொள்வதற்குரிய போக்குச் சக்தி வாய்ந்தது என்றாலும் நிலைபெறு தாழ்வழக்கையும் எழுதுவதற்கென்று உபயோகப் படுத்தும் போக்கு இருக்கத்தான் செய்கின்றது, ஒன்றுக்கொன்றுள்ள தாக்கத்தை முற்றிலும் இல்லாமல் செய்ய முடியாது; உயர்வழக்கின் மேல் நிலைபெறு தாழ்வழக்கின் தாக்கம் நிலைபெறு தாழ்வழக்கின் மேல் உயர்வழக்கின் தாக்கத்தைவிடக் கூடுதலாக இருக்கின்றது. அண்ணாமலை (1977) இலக்கியத்தமிழ், பேச்சுத்தமிழ் இவற்றின் குவியத்தைப் (convergence) பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் மேற்சொன்ன போக்கைச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

பேச்சு உருவிலிருந்து எழுத்து உருவாக மாற்றம் செய்கையில் எழுத்து ஒழுங்குமுறை தன்பங்கைச் செய்கின்றது. தாழ்ந்த வழக்கு தமிழ் எழுத்து ஒழுங்கு முறைக்குத் தக்கபடி

தன்னை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டியதிருக்கிறது. தமிழுக்கு அயலாயுள்ள ஒலி அலகுகளான /t̪/, /t̪ʰ/, /t̪ɸ/, /t̪ɸʰ/ ஆகியவற்றைத் தமிழ் கையாள இயலும். ஏனென்றால் தமிழ் சிந்த ஒலி அலகுகளுக்கு இணையான எழுத்துக் குறியீடுகளைத் தன் எழுத்து ஒழுங்குமுறையில் கடன்வாங்கி வைத்துக் கொண்டுள்ளது. தாழ்வழக்கிலுள்ள முக்கினமாகக் கப்பட்ட உயிர்களை அவைகள் சொல் இறுதியில் /ம்/, /ன்/, என்ற ஒலியன்களுக்கு முன்னர் வருவதிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம். உதாரணமாக மரம், ஆமாம் என்று எழுதப்படும் சொற்கள் பேச்சுத்தமிழில் marā, amā. என்று உச்சரிக்கப்படுகின்றன. ஸ் ஏற்கனவே ச்-இன் ஒலிமாற்றுருவாயுள்ளதால் ஸ் -ஐ ச்-ஓடு இணைத்துக் கொள்ளலாம். உதாரணமாக ஸர்பம் என்பதைச் சர்பம் என்று எழுதலாம்; சில இடங்களில் ஸ்-ஐ ச்-ஆல் இடப்பெயர்ச்சி செய்ய இயலாது. உதாரணமாகப் பஸ்மம் என்பதைப் பச்மம் என்று எழுத முடியாது. இதேபோல் ஹ், க் - உடன் உயிர்களுக்கிடையில் வரும்போது இரண்டற இணையலாம்; உதாரணமாக ஆஹாரம் என்பதை ஆகாரம் என்று எழுதலாம். ஆனால் ஹரி என்பதைக் கரி என்று எழுத இயலாது. அரி என்று எழுதிக் கொள்ளலாம். ஐ-ஐ தவிர்த்துச் சொல் முன்பில் வரும் பிற குரல் அடைப் பலிகள், அவ்விடத்தில்

அவற்றிற்கிணையான குரலில்லா அடைப்பொலிகளோடு முரண்பட்டு வரும் என்றாலும், அவற்றிற்கென்று தனி எழுத்துகள் இல்லாத காரணத்தால் அவை குரலிலா அடைப் பொலிகளின் எழுத்துக் குறியீடுகளால்தான் குறிக்கப்படுகின்றன. உதாரணமாக balam, Dambam, danava : n, gavarī என்பன பலம், டம்பம், தனவான், கௌரி என்றுதான் எழுதப்படுகின்றன. தாழ்வழக்கிலுள்ள உயிர்கள் எழுத்துத் தமிழில் உள்ள உயிர் எழுத்துக் குறியீடுகளுக்குத் தக்கவாறு சீரமைத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. தமிழுக்கு அயலாயுள்ள மெய்மயக்கங்கள் (consonant clusters) சிலவேளைகளில் பிரிக்கப்படுவதில்லை. உதாரணமாக ஸ்திரி, ஸ்கூல் என்பனவற்றில் உள்ள மெய்மயக்கங்கள் பிரிக்கப்படாது அப்படியே இருக்கின்றன. பேச்சு, எழுத்துவடிவில் மாற்றும்போது பல கட்டுப்பாடுகள் அமைகின்றன. தெய்வ சுந்தரம் (1981: 54-63) பேச்சுத்தமிழை எழுத்தில் பயன்படுத்தும் தமிழ் எழுத்தாளர் ஜெயகாந்தன் பேச்சை எழுத்துவடிவில் மாற்றம் செய்யும்போது இலக்கிய வடிவின் தாக்கத்திற்கு ஆளாகிறார் என்று சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். யாரு என்று வரவேண்டிய இடத்தில் யார் என்பதையும் தாராளமா என்று வரவேண்டிய இடத்தில் தாராளமாய் என்பதையும் ஜெயகாந்தன் பயன்படுத்துவதை உதாரணங்களாகத் தந்துள்ளார். மேற்சொ...

லிவரங்களிலிருந்து உயர்வழக்கைத் தாழ்வழக்காக மாற்றுவது அவ்வளவு சுலபமானதல்ல என்று தெரிகின்றது. இதனால் நிலைபெறு தாழ்வழக்குச் சொற்களை உயர்வழக்குச் சொற்களுடன் தரவேண்டிய நிலை ஏற்படுகின்றது.

ஆங்கிலத்திலிருந்து கடன் வாங்கிய சொற்களைத் தமிழில் தரும்போது சில சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. பொதுவாக அயலாயுள்ள ஒலிகளும் மெய் முயக்கங்களும் தமிழ் ஒலியனியல் அமைப்புக்குத் தக்கவாறு மாற்றியமைக்கப்படுகின்றன. சில வேளைகளில் அதிக மாற்றம் தராமல் தருவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றது. உதாரணமாக bench என்பது பெஞ்சு என்றும், சில வேளைகளில் பெஞ்ச் என்றும் எழுதப்படுகின்றது. சில அயல் ஒலிகளுக்குத் தமிழில் அதற்கான எழுத்துக் குறியீடுகள் இல்லாதபோது, சில தனிப்பட்ட வழிகளில் அது ஈடுசெய்யப்படுகின்றது. ஆங்கிலத்தில் /f/ தமிழில் ஃப் என்று எழுதப்படுகிறது. (எ.கா. ஃபான் 'fan', ஃபார்முலா 'formula'). விளம்பரங்கள் மக்களாகக் கிடையே பிரபலம் அடைகிற பல ஆங்கிலச் சொற்களைத் தமிழுக்குத் தருகின்றன.

சமஸ்கிருத மொழியிலிருந்து கடன்வாங்கப் பெற்ற சொற்கள்

தாழ்வழக்கிலிருந்து உயர்வழக்குக்கு செல்லும்போது சில சிக்கல்கள் நேரிடுகின்றன. சில வேளைகளில் கடன்வாங்கப் பெற்ற சொற்கள் நிலைபெறு வழக்கில் உள்ளது போலவே உயர்வழக்குக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றது. சில வேளைகளில் உயர்வழக்கின் ஒலியனியல் அமைப்புக்குத் தக்கவாறு தன்னாக்கப்படுத்தப்பட்டு சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றது. தமிழ் சமஸ்கிருதத்திலிருந்து சொற்களைக் கடன்வாங்குவதோடு நின்றுவிடாமல் தமிழுக்கு அயலாயுள்ள சில ஒலிகளுக்கு வரிவடிவம் தருவதற்காகச் சில எழுத்துக் குறியீடுகளையும் சேர்த்துக் கொண்டுள்ளது; அவையாவன ங், ஷ், ஸ், ஹ் என்பனவாகும். இவ்வயல் எழுத்துக் குறியீடுகள் சமஸ்கிருத சொற்களை அதிகமாற்றம் செய்யாமல் உயர்வழக்கு கடன்வாங்க வகை செய்கின்றது. சமஸ்கிருத சொற்களை அதிக மாற்றம் செய்யாமல் எடுத்துக் கொள்வது அல்லது தன்னாக்கம் செய்து எடுத்துக் கொள்வது என்ற இருவகையான கடன்வாங்கும் போக்குகள் காரணமாக ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட மாற்றுவடிவ முள்ள பல சொற்கள் உயர்வழக்கில் வந்து சேர்ந்தன. இவற்றுள் தன்னாக்கம் செய்யப்பட்ட சொற்கள் சரியானதாகவும் நிலைபெறு வழக்குகளாகவும் கருதப்படுகின்றன. கீழ்வருவன எடுத்துக்காட்டுகளாய் அமையும்.

நிலைபெறு உயர்வழக்கு	நிலைபெறா உயர்வழக்கு	நிலைபெறு தாழ்வழக்கு	நிலைபெறா தாழ்வழக்கு
வருடம்	வருஷம்	வருஷம்	வருசம்
சாடி	ஐாடி	ஐாடி	சாடி
இலாபம்	லாபம்	லாபம்	லாபம்
கருமம்	கர்மம்	கர்மம்	கர்மம்
வேடம்	வேஷம்	வேஷம்	வேசம்
இராசா	ராஜா	ராஜா	ராசா

உருபொலியன் விதிகள் வேறுபடுவ
தாலும் மாற்று வடிவங்கள்
சொற்களுக்கு அமைகின்றன.

எ. கா.

நிலைபெறு உயர்வழக்கு	நிலைபெறா உயர்வழக்கு
மட்குடம்	மண்குடம்
பொற்குடம்	பொன்குடம்
கற்கண்டு	கல்கண்டு
முட்செடி	முள்செடி
மனவுறுதி	மனஉறுதி
மனவூக்கம்	மன ஊக்கம்
மனவியக்கம்	மனஇயக்கம்
மனவோட்டம்	மனஓட்டம்

உருபொலியன் விதிகளின் செயல்முறை
வேறுபாட்டால் பல விதிவிலக்குகள்
அமைகின்றன.

நிலைபெறு உயர்வழக்கு	நிலைபெறா உயர்வழக்கு
பற்பசை	பல்பசை, பற்பசை
நாட்படி	நாள்படி, நாட்படி
நாட்கூலி	நாள் கூலி, நாட்கூலி

தற்போதைய நடைமுறைப்படி
எழுத்துச் சீர்திருத்தம் (சண்முகம், 1970,
வேறுவிதமான சிக்கல்களை உருவாக்கி
யுள்ளது. எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தின்படி
ணை, ணை, லை ஆகிய எழுத்துக்கள்
முறையே ணை, ணை, லை எனச் சீராக்க
கப்பட்டுள்ளன. இதுபோல் ணா, னா
என்பன ணா, னா என்று மாற்றியமைக்க
கப்பட்டுள்ளன. மேற்படி ணை, னை
சீர்திருத்தங்கள் அதிக எதிர்ப்பினை
ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு விட்டன.
ஆனால் ஐ, ஔ ஆகிய ஈருயிர்
முறையே அய், அவ் என்று மாற்றியமைக்க
என்ற சீர்திருத்தம் எல்லோராலும்
ஒப்புக்கொள்ளப்படவில்லை.

-எ.கா.

நிலைபெறு நிலைபெறா
உயர்வுக்கு உயர்வழச்

ஒ. வ. வ. அவ்வை
ஐயர் அய்யர்

நிலைபெறு உயர்வழக்கிலும். நிலைபெறா உயர்வழக்கிலும் வரும் சொற்களின் மாற்றுவடிவங்கள் சொற்களஞ்சியத்தில் தரப்படலாம். பல உட்சிக்கல்கள் அமைந்த தமிழ் இரட்டை வழக்குச் சூழ்நிலை இப்பகுதியில் எளிமையாக்கப்பட்டுத் தரப்பட்டுள்ளது. உண்மைச் சூழ்நிலையில் நிலைபெறு உயர்வழக்கு, நிலைபெறா உயர்வழக்கு, நிலைபெறு தாழ்வழக்கு, நிலைபெறா தாழ்வழக்கு ஆகியவை ஒன்றுக்கொன்று மேலாரலாய் அமைபவை. தமிழில் இந்த இரட்டைவழக்கு நிலை மொழித் திட்டமிடுபவர்களுக்கும் அகராதி மியலார்களுக்கும் பல சிக்கல்களை உருவாக்கியுள்ளது.

பலவாகிய திரிபு வடிவங்கள்: பால், எண் ஒட்டுக்களடங்கிய பெயர்ச் சொற்களுக்கு ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட திரிபு வடிவங்கள் உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக மாண்பு என்ற சொல்லுக்கு மாணவர், மாணவன், மாணவி என்ற மூன்று திரிபு வடிவங்கள் உள்ளன. ஆனால் புலமைக்கு புலவர், புலவன் என்ற இரு திரிபு வடிவங்களேயுள்ளன. புலவி

என்ற சொல் வழக்கில் இல்லை. மனைக்கு மனைவி என்ற திரிபு வடிவம் மாத்திரமே வரும். மனைவர், மனைவல் என்று வராது. மேற்கண்ட பால்எண் திரிபு ஒட்டுக்களுக்குப் பல மாற்றுருவங்கள் உண்டு. அவை பெரும்பாலும் உருபனால் சுட்டுண்டவைகளாக வருகின்றன.

எ.கா.

1. - அன் - ஞன்,
கணவன், கலைஞன்,
- ஸ்தன் - மான்
குடும்பஸ்தன், புத்திமான்,
- ஆன்
கிராமத்தான்

2. - இ, - ச்சி, - த்தி
கிழவி, முலச்சி, சக்களத்தி

3. - அர், - ஞர்,
கணவர், கலைஞர்,
- ஸ்தர், - ஆர்
குடும்பஸ்தர், கிராமத்தார்

மேற்தந்துள்ள மாற்றுருக்களின் பட்டியல் முழுமையானதல்ல. பன்மை ஒட்டான - கள் கூடச் சிக்கல்களைத் தருகின்றது. எடுத்துக்காட்டாகப்

ஆக்கம், தொகை, தொடர் இவற்றின் அமைப்பாகும். மொழியை இயல்பிலா மூலப்பொருள்களுக்கும் மாதிரிகளுக்கும் திறந்துவிடுவது பரவலான கடன் சொற்களுக்கு வழிவகுக்கும்; இயல்பிலா மூலப்பொருள்களுக்குத் திறந்துவிட்டு இயல்பிலா மாதிரிகளுக்கு அடைத்துக் கொள்வது தேர்வுக்கடன் சொற்களுக்கும் (selective loans) (ஆக்கங்களல்லாத சொற்கள்) கடன்கலப்புச் சொற்களுக்கும் (loan blends) வழிவகுக்கும். இயல்பிலா மாதிரிகளுக்குத் திறந்துவிட்டு, இயல்பிலா மூலப்பொருள்களுக்கு அடைத்துக் கொள்வது கடன்மொழி பெயர்ப்புகளுக்கு வழிவகுக்கும்; இயல்பிலா மூலப்பொருள்களுக்கும் மாதிரிகளுக்கும் அடைத்துக் கொள்வது இயல்பு வடிவங்களுக்கும், அவற்றின் கூட்டுகளுக்கும் வழிவகுக்கும்; ஆனால் இது அரிதாகவே நடைபெறும்". தூய்மையாக்கத்தைப் பற்றி வேறுபட்ட கருத்துக்கள் கொண்ட தற்கால எழுத்தாளர்களை மேலே அண்ணாமலை குறிப்பிட்ட நான்கு வழிகளில் அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஆதரிக்கும் வழியைப் பொறுத்து நான்காக வகைப்படுத்தலாம். அவர்களில் முதல் வழியையும் மூன்றாவது வழியையும் ஆதரிப்போர் தான் தமிழில் கூடுதலாயுள்ளனர். தமிழை இயல்பிலா மூலப்பொருள்களுக்கும் மாதிரிகளுக்கும் திறந்துவிடும் பலகதையாசிரியர்களும் கட்டுரையாசிரியர்களும் இருக்கின்றார்கள்.

மூன்றாவது வழியான இயல்பிலா மாதிரிகளுக்குத் திறந்துவிட்டு இயல்பிலா மூலப்பொருள்களுக்கு அடைத்துக் கொள்வது தூய்மைவாத இயக்கத்தாரும் அரசாங்கமும் ஏற்றுக்கொண்ட மொழித் திட்டமாகும். மொழித்திட்டம் என்பது மொழி முன்னேற்றத்தின் இயல்பையும் முன்னேற்ற வேகத்தையும் தூண்ட மனிதனின் ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட தலையீடு ஆகும் (அண்ணாமலை, 1979 : 35). கோட்பாடுபடி ஒலியனியல், எழுத்திலிருந்து தொடரியல் வரையிலான பகுதிகள், பொருண்மையியல் ஆகிய மொழியின் எல்லாப் பகுதிகளும் தலையீட்டுக்கு ஆளானாலும், சொற்றொகையும், நெடுங்கணக்கும் (alphabet) தான் இதற்குக் கூடுதல் சாதகமானதாய் அமைகின்றன; தலையீடு இந்த இரு பகுதிகளில்தான் கூடுதல் வெற்றியும் அடைந்துள்ளது". மொழித் திட்டமிடுபவர்களும் அரசாங்க அமைப்புகளும் இயல்பிலா மூலப்பொருள்களின் ஒழுங்கைப் பாடநூல் எழுத்து, அரசு சம்பந்தப்பட்ட எழுத்து, கலைச்சொல்லாக்கம் போன்ற காரியங்களில்தான் கட்டுப்படுத்த முடிகின்றது. அவர்களால் பொது மக்களுக்காக எழுத்தும் எழுத்தாளர்களையும், நாவலாளர்களையும் ஒன்றும் செய்ய இயலவில்லை. தமிழை இயல்பிலா மூலப்பொருள்களுக்கும் மாதிரிகளுக்கும் திறந்துவிடும் இவ்வெழுத்தாளர்கள் சமஸ்கிருதத்தின்

காட்டுகிறது; இதற்குக் கூடுதல் ஊச்சுமும் ஊட்டமும் தேவை". இந்த சூழ்நிலையில் ஆங்கிலக் கலைச் சொற்கள் கைக்கெட்டியதாக அமைகின்றது. இயல்பு மூலப்பொருள் களிலிருந்து ஆங்கில மாதிரியைப் பயன்படுத்தி சொற்களை உருவாக்கலாம் என்றாலும், அதனால் காலவிரயம் ஏற்படுகின்றது. மேற்சொன்ன செய்திகள் எல்லாம் ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்குச் சொற்களைக் கடன்வாங்குவதை ஆதரிப்பதாக அமைகின்றது. நேரடியான கடன்வாங்கலாலும், தனதாகக்கத்தாலும் எவ்வளவு ஆங்கிலக் கடன் சொற்கள் தற்காலத் தமிழ் எழுத்துப் படைப்புகளில் புகுந்துள்ளன, அவை புகுந்துள்ளன என்பதைப் புள்ளியல் ஆய்வுதான் தெரியப்படுத்த முடியும். இப்புள்ளியியல் ஆய்வுதான் எந்தெந்த ஆங்கிலக் கடன்சொற்களைச் சொற்களஞ்சியத்தில் சேர்க்கலாம் என்பதைத் தெரியப்படுத்தும். இந்த ஆய்வு இல்லாத வரையில் தாய்மொழி பற்றிய உள்ளூணர்வுதான் சொல் தேர்வுக்குக் கைகொடுக்கிறது. தமிழ் அகராதிகள் இதற்கு உதவுவதில்லை. ஏனென்றால் அவை பெரும்பாலும் ஆங்கிலக் கடன்சொற்களைத் தருவதைத் தவிர்க்கின்றன.

தாவரம் மற்றும் விலங்குப் பெயர் களை உட்படுத்துதல்: நிகண்டுகள் ஒவ்வொரு தாவரங்களுக்கும் விலங்குகளுக்கும் பல பெயர்களைத் தருகின்றன.

எ.கா. நாமதீபம், செய்யுள் பத்தி 200.

வல்லியஞ்சார்த் தூலம்வய
மாவியா ளந்தீவி
புல்புலித ரக்குழுவை
புண்டரிகங் கொல்வேங்கை
சித்திர காயங் கொடுவரிவி
யாக்கிரமே
யத்துங் குயவரியு மாம்

புலியின் பெயர்: வல்லியம், சார்த் தூலம், வயமா, வியாளம், தீவி, புல், புலி தரக்கு, உழுவை, புண்டரிகம், வேங்கை சித்திரகாயம், கொடுவரி, வியாக்கிரம் குயவரி.

நாமதீபம், செய்யுள் பத்தி 278

சந்தனம் படர மலையசஞ்சாந்
தம்பூசல்
சந்திரதில கஞ்சிரஞ்
சந்தாரஞ்சந்துமொடு
தண்வாசி யாகுதியி
லேபனஞ்சாத் தாம்பிசன
நண்ணுமொரு செஞ்சந்தனம்.

சந்தனத்தின் பெயர்: சந்தனம், படரம் மலையசம், சாந்தம், பூசல், சந்திரதிலகம் சிரிரம், சந்து, ஆரம், சந்தம், தண்வாசி ஆகுதி, இலேபனம், சாத்து.

மேற்கண்ட புலியின் பெயர்களில் புலி வேங்கை என்ற இரு சொற்கள்தான் தற்கால வழக்கில் உள்ளது சந்தனத்தின் பெயர்களில் சந்தனம்

மட்டும் தான் வழக்கில் உள்ளது. பல இடங்களில் ஒருபொருள் பன்மொழிகள், சம்பந்தப்பட்ட விலங்கு அல்லது தாவரத்தின் இனத்தைச் சார்ந்த பெயர்கள், அடைமொழிகள், விளக்கப் பெயர்கள், பட்டப் பெயர்கள் ஆகியன ஒருதலைப்பின்கீழ்த் தரப்பெற்றிருக்கும். இந்த நிலை சொற்களஞ்சியத்தில் தவிர்க்கப்படவேண்டும். மாதையன், சித்திரபுத்திரன் (1986) ஆகியோர் உருவாக்கிய மரப்பெயர்த் தொகுதியைப் பார்த்தால் ஒவ்வொரு தாவரப் பெயர்களின் அடியிலும் பல பெயர்கள் ஒருபொருள் பன்மொழிகளாகத் தரப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். இவற்றையெல்லாம் சொற்களஞ்சியத்தில் அடக்குவதென்பது சிக்கனத்திற்குப் புறம்பானது. மேலும் ஒரு தாவரத்தின் ஒருபொருள் பன்மொழியாய் அமையும் பெயர் பிற தாவரங்களின் ஒருபொருள் பன்மொழியாகவும் அமைகின்றது. இத்தகைய மேலூரலைப் பெரும்பாலும் மரப்பெயர்த் தொகுதியில் வரும் எல்லாத் தலைப்புச் சொல்லின் கீழும் காணலாம். இக்காரணங்களால் தாவரப் பெயர்களுக்கு ஒருபொருள் பன்மொழிகள் தராமல் மாதையன், சித்திரபுத்திரன் (1986) தரும் தலைப்புச் சொற்களை மட்டும் தரலாம். எல்லாத் தலைப்புச் சொற்களையும் தராது அவற்றில் தேவையானவற்றை மட்டும் தேர்வு செய்து சொற்களஞ்சியத்தில் தரலாம். மரப்பெயர்த் தொகுதியைப் படிக்கும்போது ஒவ்வொரு தாவரச் சொல்லுக்கும் நிலைபெறு வடிவம்

கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அதைத் தலைப்புச் சொல்லாகத் தரவேண்டியதின் அவசியம் தெரியவரும். பெரும் சிக்கல் வாய்ந்த செயல் என்னவென்றால் ஒரு குறிப்பிட்ட தாவரம் அல்லது விலங்கின் வகையை அல்லது இனத்தைச் சார்ந்த பெயர்களைக் கண்டுபிடித்து தொகுப்பதுதான். இதற்கு சங்க இலக்கிய விலங்குகள், பறவைகள், தாவரங்கள் என்பது பற்றி பி. எல். சாமி எழுதிய நூல்களும், சாம்பசிவன் பிள்ளை (1931-78) எழுதிய அகராதியும், மாதையன், சித்திரபுத்திரன் (1986) எழுதிய மரப்பெயர்த் தொகுதியும் பெரிதும் பயன்படும்.

கூட்டுச் சொற்களையும் தொடர் களையும் உட்படுத்துதல்: சொற்களஞ்சியத்தை உருவாக்கு பவர் கூட்டுச் சொற்களையும் தொடர்களையும் சொற்களஞ்சியத்தில் தருவதைப்பற்றி தீர்மானம் எடுக்க வேண்டும். எந்தெந்த கூட்டுச் சொற்களைச் சேர்ப்பது, எந்தெந்த கூட்டுச் சொற்களை விட்டுவிடுவது, எந்தெந்த தொடர்களை உட்படுத்துவது, எவற்றைத் தராமல் விடுவது என்பன பற்றிய தீர்மானம் எடுக்கும் பொறுப்பு சொற்களஞ்சியத்தை உருவாக்குபவர் தீர்மானிக்க வேண்டியதாகும். கீழ்வரும் எடுத்துக் காட்டுகளில் தரப்பட்டுள்ள தொடர்களில் (2) (4) போன்ற மரபுத் தொடர்கள் சொற்களஞ்சியத்தில் இடம்பெற வேண்டும்.

- 1) நல்லபாம்பு 'நல்ல பண்புள்ள பாம்பு'
- 2) நல்லபாம்பு 'ஒருவகைப் பாம்பு, நாகம்'
- 3) நல்ல எண்ணெய் 'நல்ல குணமுள்ள எண்ணெய்'
- 4) நல்லெண்ணெய் 'எள்ளிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட ஒருவகை எண்ணெய்'

விளைவாக்க விதிகளால் (productive rules) பெறப்படும் கூட்டுச் சொற்களையும், தொடர்களையும் சொற்களஞ்சியத்தில் தரவேண்டிய தில்லை. உதாரணமாக, கோழிமுட்டை, வாத்துமுட்டை, காக்கா முட்டை போன்ற கூட்டுச்சொற்கள் சொற்களஞ்சியத்தில் சேர்க்கப்பட வேண்டாம். சிலவேளைகளில் மாதிரிக்காக இத்தகைய சொற்கள் சொற்களஞ்சியத்தில் இடம்பெறலாம். விளைவாக்க விதிகளால் பெறப்படாத அதாவது எவை, எவ்வாறு சேர்ந்து எந்தப் பொருளில் வருகின்றது என்று தெளிவாகக் கூறமுடியாத கூட்டுச் சொற்கள் சொற்களஞ்சியத்தில் அடக்கப்படவேண்டும். எடுத்துக் காட்டாக, விரிவுரை, பொழிப்புரை, பதவுரை, தெளிவுரை ஆகியவைச் சொற்களஞ்சியத்தில் சேர்க்கப்படவேண்டும். கட்டுருபனைக் கொண்ட நற்காலம், நற்செயல் போன்ற

கூட்டுச் சொற்களும் சொற்களஞ்சியத்தில் இடம்பெற வேண்டும்.

இயற்பெயர்களை விட்டுவிடுதல்: சொற்களஞ்சியம் உருவாக்குகையில் சிக்கனம் கருதி எந்தெந்த சொற்களைச் சொற்களஞ்சியத்தில் சேர்க்காமல் விட்டுவிட வேண்டும் என்பதைத் திட்டவட்டமாய்த் தீர்மானித்துக் கொள்ள வேண்டும். இயற்பெயர்களைத் தருவதா வேண்டாமா என்பது ஒரு பிரச்சனை. நிகண்டுகள் தெய்வப்பெயர் தொகுதியில் ஒவ்வொரு தெய்வங்களுக்கும் நூற்றுக்கணக்கான பெயர்களையும் பட்டப்பெயர்களையும் தருவதோடு மானிடப்பெயர்த் தொகுதியில் மூவேந்தர், தூரியோதனன் போன்ற இதிகாச பாத்திரங்கள், சம்பந்தன் போன்ற இறைவனடியார் முதலியோரின் பல்வேறு பெயர்களையும் பட்டப்பெயர்களையும் தருகின்றன.

எ. கா. நாமதீபம், செய்யுள் பத்தி 9

நந்திபெம்மா னாலமர்ந்தோ
 னம்பனிறை சோதிசெம்ம
 லந்திவண்ணன் றாணுநித்தன்
 ஆனந்தன் இந்நினன்
 முக்கணாளைந்து முகன்றிகம்ப
 ரன்சடைய
 னக்கனெண்டோ என்பிஞ்சுகன்

சிவன் பெயர்: நந்தி, பெம்மான், ஆலமர்ந்தோன், நம்பன், இறை, சோதி, செம்மல், அந்திவண்ணன், தாணு,

...த்தன், ஆனந்தன், இந்து, இனன்தீ
முக்கண்ணன், ஐந்துமுகன், திகம்பரன்,
சடையன், நக்கன், எண்டோளன்,
பிஞ்ஞுகன். இவ்விதம் பதினொன்று
செய்யுள் பத்திகளில் சிவனின்
பெயர்களும் பட்டப் பெயர்களும்
தரப்பட்டுள்ளன.

நாமதீபம், செய்யுள் பத்தி 130

அத்திபெண்ணாச் செய்தோ
எமணழித்தோன் காழியிறை
சத்திமுலைப் பாலுண்டோன்
சம்பந்தன் முத்தாற்
சிவிகைகுடை பெற்றோன்
சிவபாத நெஞ்சன்
றவமகன்மா றன்சுரந்தீர்த் தான்.

சம்பந்தன் பெயர்: அத்தி பெண்ணாய்ச்
செய்தோன், அமணழித்தோன்,
காழியிறை, சத்திமுலைப்பாலுண்
டோன், சம்பந்தன், முத்தின் சிவிகை
பெற்றோன், முத்துக்குடை பெற்றோன்,
சிவபாத நெஞ்சன் மகன், மாறன்
சுரந்தீர்த்தான். விஷ்ணுவுக்கு 120
பெயர்களும், பார்வதிக்கு 90 பெயர்
களும் நாமதீபத்தில் தரப்பட்டுள்ளன.
சதாசிவம் தன்னுடைய Biodata
அடங்கிய துண்டுப் பத்திரிகையில் தன்
வெளியிடப்படாத படைப்புகளாக
12,000 'Epithets and names of Lord
Muruga'. 20,000 'Epithets and names of
Lord Vishnu', 6,000 'Epithets and

names of Goddess Uma', 30,000
'Epithets and names of Lord Siva' and
5,000 'Epithets and names of God in
general' என்பனவற்றையும் வெளிவந்த
படைப்புகளாக வினாயகர் போன்ற
கடவுள்களின் பட்டப்பெயர்களும்
பெயர்களும் அடங்கிய அகராதிகளை
யும் குறிப்பிடுகின்றார். இவை
இந்துமதக் கலாச்சாரத்தில் கடவுள்கள்
எவ்வாறு பல்வேறு பெயர்களால்
அழைக்கப்படுகின்றனர் என்பதைக்
காட்டுகின்றது. இந்துமதக் கடவுள்
களுக்கு மட்டுமல்லாமல் பிற மதக்
கடவுள்களுக்கும் பல்வேறு பெயர்கள்
வருவது இயற்கையே. சிக்கனம் கருதி
இயற்பெயர்களைச் சொற்களஞ்சி
யத்தில் தருவது தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது.

வழக்கிறந்த சொற்களை விட்டு விடுதல்:
வழக்கிறந்த சொற்களைத் தற்காலத்
தமிழுக்கென்று எழுதப்பட்ட
சொற்களஞ்சியத்தில் சேர்ப்பது
ஏற்றதல்ல. இருப்பினும் இதைப்பற்றிய
தீர்மானம் மொழியின் சமுதாயச்
சூழ்நிலையைப் பொறுத்து அமைகிறது.
ஒரு சக்தி வாய்ந்த இயக்கம் தமிழில்
உள்ள சமஸ்கிருத மற்றும் ஆங்கிலச்
சொற்களைக் களைந்துவிட்டு இயல்புப்
புதுச்சொல்லாக்க அடிப்படையில்
உருவாக்கப்பட்ட சொற்களாலும்,
வழக்கிறந்த ஆனால் அவ்வியக்கத்
தாரரால் புத்துயிர் பெற்ற
சொற்களாலும் அந்த இடைவெளியை
நிரப்புகின்றது. அண்ணாமலை (1979)

இந்த இயக்கத்தைப் பற்றிய செய்திகளை விரிவாகக் கூறுகிறார்.

இந்த இயக்கத்தை வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்தோடு நோக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகின்றது. சமஸ்கிருதமொழி தத்துவம், தருக்கம் ஆகியன பற்றிய கருத்துக்களைத் தமிழுக்குச் சுமந்துவந்து தமிழோடு தொடர்பு கொண்ட முதல் மொழியாகும். சமஸ்கிருதத்திற்கு அளிக்கப்பட்ட மதிப்பை அன்றைய தமிழறிஞர்களில் பலர் எதிர்த்தார்கள்; அவர்கள் தமிழ்மொழியின் இலக்கியப் பாரம்பரியத்தைச் சுட்டிக்காட்டித் தமிழ் சமஸ்கிருதத்தைவிட எந்த வகையிலும் தாழ்ந்ததல்ல என்ற பெருமை உடையவராய் இருந்தனர். தொல்காப்பியர் சமஸ்கிருதச் சொற்கள் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டுத் தமிழில் பயன்படுத்தலாம் என்று அனுமதி கொடுத்தார். இந்த விதி விஜயநகர தொடக்க காலம் (12ஆம் நூற்றாண்டு) வரை நடைமுறையில் இருந்தது. விஜயநகர காலத்தில் சமஸ்கிருதத்தின் செல்வாக்கு மிகுந்ததால் அதன் தாக்கமும் தமிழில் மிகுந்து அதன் காரணமாக ஏராளமான சமஸ்கிருதச் சொற்கள் தமிழ்மொழிக்குக் கடன் வாங்கப்பட்டன. தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த இந்தக் கடன்வாங்கலின் வேகம் மறைமலை அடிகள் (1879-1950) ஆரம்பித்த தூயதமிழ் இயக்கத்தால் குறைய ஆரம்பித்தது. இவ்வியக்கம் இந்நூற்றாண்டில் உச்சம்

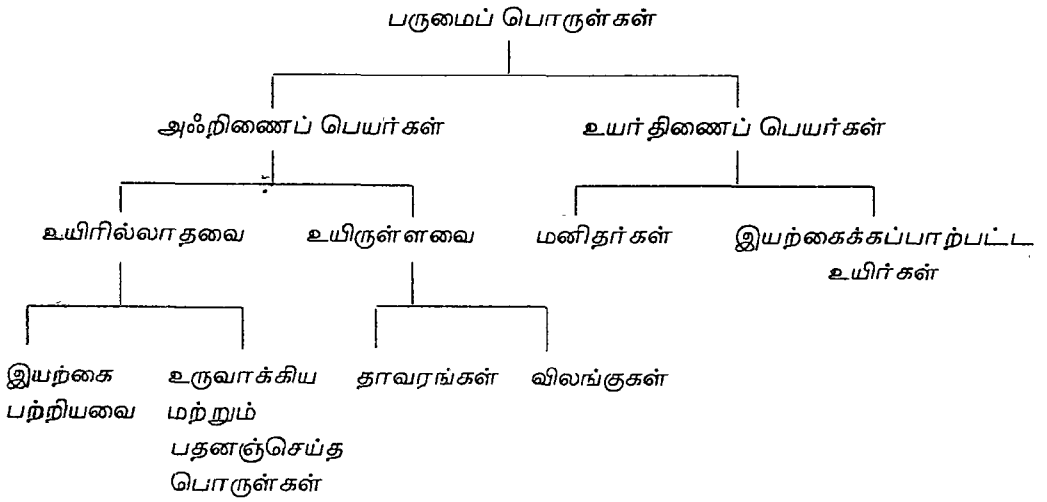
அடைந்துள்ளது. இவ்வியக்கத்தார் அயல்மொழிகளிலிருந்து ஏராளமான சொற்களைக் கடன்வாங்குவது தமிழின் தூய்மையையும் தனித்தன்மையையும் கெடுக்கும் என்று வாதிட்டனர். இதற்கு மாறான எண்ணமுடையவர்கள் தூயதமிழ்ச் சொற்கள் குறைவு என்றும் அவைகள் புதிதாய் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப அறிவைக் கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்வதற்குப் போதுமானவையல்ல என்றும் வாதிட்டுத் தூய்மைவாதத்தை எதிர்த்தனர். 1967-இல் இருந்து அரசின் நேரடியான ஆதரவால் தூய்மைவாத இயக்கத்தினரின் கைஓங்கியது. அரசின் கட்டுப்பாட்டிற்குட்பட்ட மொழித்திட்டம் தமிழ் பேசுகளால் ஆக்கப்பட்ட தூயதமிழ்ச் சொற்களைப் பயன்படுத்துவதற்கு ஊக்கம் அளித்தது. இதனால் பாடநூற்களிலும், அரசு சம்பந்தப்பட்ட எழுத்துக்களிலும், அறிவியல் தொழில்நுட்பம் மற்றும் நிர்வாகம் இவற்றிற்கான கலைச் சொற்கள் உருவாக்கத்திலும் தூய தமிழாக்கக் கொள்கை கடைபிடிக்கப் பட்டது. ஆரம்ப வகுப்பிற்கான தமிழ் நூற்களில் கூட அகவை, ஞமலி போன்ற வழக்கிறந்த சொற்களுக்குப் புத்துயிர் கொடுக்கப்பட்டுப் பயன்படுத்தப் பட்டிருப்பதைக் காணலாம். இந்த நிலைமையால் தமிழில் இரட்டை வழக்குகளான உயர்வழக்கிற்கும் தாழ்வழக்கிற்கும் இடையேயுள்ள இடைவெளி மிகுந்து பள்ளித்தமிழ்

புழக்கத் தமிழில் இருந்து முற்றிலும் புதியமொழியாக உருவெடுக்க வழி செய்யும் என்று மொழி அறிவியலார் அஞ்சுகின்றனர். ஆனால் அண்ணாமலை (1979 : 51) தரும் பின்வரும் செய்தி ஊக்கமளிப்பதாய் இருக்கிறது: "தமிழ்ப் புதுமையாக்கத்தில் இரண்டு போக்கு இருந்தது. ஒன்று தூய்மையாக்கம் மற்றொன்று எளிமையாக்கம். இன்றைய எழுத்துத் தமிழ் சந்தியிலும் தொடரமைப்பிலும் ஓரளவுக்கு உருபனியலிலும் பேச்சுத் தமிழுக்கு அருகாண்மையில் வருகின்றது; இது தொன்மை அடிப்படையானப் போக்கிற்கு எதிரான திசைநோக்கிச் செல்கின்றது. (அண்ணாமலை: 1977) தொல்மூலத்திற்குத் திறந்துகொண்ட தூய்மையாக்கம் எழுத்துக்கூட்டலிலும் சொற்றொகையிலும் பெருமளவு வெற்றி பெற்றுள்ளது. ஆனால் எளிமையாக்கம் சந்தியிலும் தொடரமைப்பிலும் வெற்றி பெற்றுள்ளது. உருபனியலில் உருபனியல் அமைப்புகள் புதிய உருபனிகள் மற்றும் அவற்றின் சேர்மானங்களுடன் பேச்சுமொழிக்கு அண்மையில் வருகின்றது; ஆனால் தொன்மை எழுத்துக்கூட்டலைச் சார்ந்த உருபனிகளின் ஒலியனியல் வடிவங்கள் பேச்சுமொழி உச்சரிப்பிலிருந்து விலகி நிற்கின்றன".

மேற்சொன்ன இலக்கிய மூலத் திலிருந்து சொற்களை உருவாக்கித் தன் சொற்றொகையைப் பெருக்கிக் கொள்ளும் தமிழ்த் தூய்மைப் பக்கச் சூழ்நிலையில் நடை முறையில் பயன்படுத்தப்படும் தொன்மையான சொற்களையும் சொற்களஞ்சியம் தன்சொற்றொகையில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

முன்னிலைப்படுத்துகை

பாகுப்பாட்டுத் திட்டம்: பொருளிலிருந்து சொல்லுக்குப் போகும் சொற்களஞ்சியத்தில் சொற் பாகுபாடுதான் முதன்மையாக அமைகின்றது. சொற்களை எல்லாம் 1. பருமைப் பெயர்கள், 2. நிகழ்வுகள், 3. அருவப்பெயர்கள், 4. தொடர்பன்கள் என்ற நான்கு பெரும்பொருள்களங்களில் அடக்கலாம். பருமைப் பெயர்களை அஃறிணைப் பெயர்கள், உயர்திணைப் பெயர்கள் என்ற உட்பொருள் களங்களாகப் பிரித்து அவற்றைப் படிநிலை அமைப்பாகத் தரலாம். கீழ்வரும் கிளைப்படம் பருமைப் பெயர்களின் இந்தப் படிநிலை அமைப்பைத் தெளிவு படுத்தும்.

நிகழ்வுகளை பன்னிரண்டு உட்பொருள்களங்களாகப் பிரிக்கலாம். அவையாவன:

1. பௌதிக நிகழ்வுகள்,
2. உடற்கூறு சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்வுகள்
3. புலனுணர்வுகள்
4. உணர்ச்சிகள்
5. அறிவு சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்வுகள்
6. கருத்துப்பரிமாற்றம்
7. சேர்க்கை
8. ஆளுகை
9. சலனம்
10. தாக்கம்
11. கைமாற்றம்
12. பல்கூட்டான செய்கைகள்

அருவப் பெயர்களை காலம், அளவு, வேகம் குறித்தவை, சலபம் குறித்தவை, நிலைமை, சூழ்நிலை, கதி, சுத்தம், அசுத்தம், சரிதப்பு, பெருமை, இழுக்கு, தெளிவு, குழப்பம், புதுமை, பழமை, இளமை, முதுமை, நன்மை, தீமை, பாக்கியம், துர்பாக்கியம், பாவம், புண்ணியம், வெற்றி, தோல்வி, சாதாரணம், அசாதாரணம், ஒழுங்கு ஒழுங்கீனம், பலம், சக்தி மற்றும் திறமை, உறுதி, சாத்தியம், நலம் பற்றியவை, மூலமும் முடிவும், மனம் குறித்தவை, உயிர் பற்றியவை, பண்பு குறித்தவை, தரம் குறித்தவை, வழி குறித்தவை, கொள்கை குறித்தவை, நீதி குறித்தவை, வடிவம் மற்றும் தோற்றம் பற்றியவை, பிரகாசம் மற்றும் நிறம் பற்றியவை,

அடையாளம் பற்றியவை, உடல்நிலை குறித்தவை, கருத்துப்பரிமாற்றம் பற்றியவை, கலைஞானம் பற்றியவை, நிதி பற்றியவை என்ற 38 தலைப்புகளில் தரலாம் (இராசேந்திரன்: 1991). அருவப் பெயர்களில் பாகுபாடு மேலும் திருப்திகரமாய் அமைய இன்னும் ஆழமான ஆய்வு தேவை. தொடர்பண்களை இடங்குறித்தவை, காலம் பற்றியவை, சுட்டு பற்றியவை, வினா பற்றியவை, மாற்றுப் பெயர்கள், தருக்கம் தொடர்பானவை, நிரப்புக் கிளவிகள், ஒப்புமைக் கிளவிகள், பற்றி, தவிர்ந்து, படி, எப்படி... அப்படி வகை, மீண்டும் வேற்றுமை உருபுகள் என்ற 14 தலைப்புகளில் அடக்கலாம் (இராசேந்திரன்: 1991). தொடர்பண்களும் மேலும் ஆழ்ந்து ஆயப்பட்டுப் பகுக்கப்பட வேண்டும்.

சொற்களஞ்சியத்தின் முற்பகுதியில் சொற்றொகைப் பாகுபாட்டின் சுருக்கப்பட்டியல் தரப்பட வேண்டும். இதில் சொற்றொகுதிகள் பகுப்பு எண்கள் அடிப்படையில் வரிசைப் படுத்தப்பட்டு அவை சொற்களஞ்சியத்தில் வரும் பக்கங்கள் தரப்படவேண்டும்.

வரிசைப்படுத்தல் : உயர் உள்ளடக்குச் சொற்கள் அல்லது தலைப்புகள் பாகுபாட்டின் படிநிலை அமைப்பையொட்டி ஒன்றின் கீழ் ஒன்றாக வரிசைப்படுத்தப்பட்டு வரிசை எண்கள் தரப்பட வேண்டும். அவைகள் அடியில் கோடிடப்பட்டு காட்டப்

படலாம். ஒரு தலைப்பின்கீழ் தொடராக வரும் இணை ஒருபொருள் பன்மொழிகள் காற்புள்ளிகளாலும் (,), இணை ஒருபொருள் பன்மொழிகள் அல்லாதவை அரைப்புள்ளிகளாலும் (;), தலைப்பு இவற்றிலிருந்து முக்காற்புள்ளிகளாலும் (:) பிரிக்கப்பட்டுக் காட்டப்படலாம். கீழ்வரும் எடுத்துக் காட்டு மேற்சொன்ன செய்தியைத் தெளிவுபடுத்தும்.

கிரகம்: பூமி; சந்திரன்; செவ்வாய், அங்காரகன், மார்ஸ்; புதன், சைமியன், மெர்க்குரி; வியாழன், பிரகஸ்பதி, ஜூப்பிட்டர்; சுக்கிரன், வெள்ளி, வீனஸ், விடிவெள்ளி; சனி; புளுடோ; யுரேனஸ்; நெப்டியூன்.

தாவரச் சொற்களத்தில் ஒரே இனமாக வரும் தாவரங்கள் இரண்டு வெட்டுக் குறியீடுகளுக்குள் (1) அடக்கலாம்.

எ.கா.:

/ இஞ்சி; காட்டிஞ்சி; மாவிஞ்சி;
மலையிஞ்சி /
/ கடுகு; கருங்கடுகு; வெண்கடுகு /

ஒருபொருளுக்கு பன்மொழிகள் அமைகையில், அவற்றை வரிசைப் படுத்துவது எப்படி என்பது வாதத்திற்குரியதாகும். கீழ்வரும் வழிகளில் இதற்குத் தீர்வு காணலாம்.

1. அகரவரிசையில் சொற்களைத் தரலாம்.

எ. கா.

சந்திரன், திங்கள், நிலவு, நிலாவு

பொருண்மைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்ட சொற்களஞ்சியத்தில் இம்மாதிரியான அகரவரிசை பயனுள்ளதாக அமையாது.

2. அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படும் சொல்லை முதலில் தந்துவிட்டு படிப்படியாகப் பயன் குறைந்த சொற்களைத் தரலாம்.

எ. கா.

சந்திரன், நிலவு, நிலாவு, திங்கள்

இது அவ்வளவு சுலபமானதல்ல. இதற்கு ஒவ்வொரு சொல்லும் எந்த அளவுக்கு மொழியில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது என்ற புள்ளிவிவரக் கணக்கு வேண்டும். அத்தகைய புள்ளிவிவரம் தமிழுக்கு இல்லை. மேலும் தமிழின் இரட்டை வழக்கு புள்ளிவிவரக் கணக்கீட்டில் சிக்கல்களை உண்டாக்கும்.

3. உயர்வழக்கிலிருந்து தாழ்வழக்கு அல்லது தாழ்வழக்கிலிருந்து உயர்வழக்கு என்ற அடிப்படையில் வரிசைப்படுத்தலாம்.

எ. கா.

ஆண்டு, வருடம், வருஷம், வருசம் (உயர்வழக்கிலிருந்து தாழ்வழக்கு) வருசம், வருஷம், வருடம், ஆண்டு (தாழ்வழக்கிலிருந்து உயர்வழக்கு)

4. பொருளணுக்கள் அடிப்படையில் சொற்களை வரிசைப்படுத்தலாம். கருப்பொருளணுக்களை மட்டும் கொண்ட சொற்களை முதலிலும் பின்னர் கூடுதல் பொருளணுக்கள் உள்ள சொற்களை அவ்வணுக்களின் முக்கியத்துவம் கருதி ஒன்றின்பின் ஒன்றாகவும் அடுக்கலாம்.

எ. கா.

கொடு, தரு, அளி, விநியோகி.

முழுமையான பொருளணு ஆய்வுக்குப் பின்னர்தான் இது சாத்தியப்படும். எனினும் இந்த உயர்ந்த நோக்கத்தைத் தழுவி ஒரு முயற்சி செய்வதில் தவறில்லை என்ற கருத்தில் சொற்களஞ்சியத்தில் சொற்கள் வரிசைப் படுத்தப்படலாம். நிகழ்வுகளை வரிசைப்படுத்த Syntax and Semantics of Tamil (இராசேந்திரன்:1978) என்ற ஆய்வு ஏடு பெரிதும் உதவும்.

திரும்பக்கூறலைத் தவிர்த்தல்: ஒரு சொல்லைப் பல இடங்களில் தருவது சொற்களஞ்சியத்தில் கட்டாயமாகத் தவிர்க்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்:

ஆனால் இதை நடைமுறைப் படுத்துவது கடினமாகும். உதாரணமாகக் கிரகங்களின் பெயர்களான சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய், புதன், வியாழன், வெள்ளி, சனி ஆகியன பூகோளம் பற்றிய சொற்குவியலிலும், தெய்வப்பெயர்கள் என்ற காரணத்தால் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட உயிர்கள் என்ற தொகுதியிலும் இடம்பெறும். குறுக்கு நோக்கீடு தந்து திருப்பிக்கூறல் தவிர்க்கப்படலாம். மேலும் சம்பந்தப்பட்ட சொல்லோடு தொடர்பு கொண்ட ஆனால் வேறு ஒரு சொற்றொகுதியில் வருகிற சொற்களைத் தொடர்புபடுத்திக் காட்டவும் குறுக்கு நோக்கீடுகள் தரப்படலாம்.

அகரவரிசை அட்டவணை: சொற்களஞ்சியத்தில் அகர வரிசை அட்டவணை மிக இன்றியமையாததாகும். இது சொற்களஞ்சியத்தின் இறுதிப் பாகமாக அமையும். இதில் சொற்களஞ்சியத்தில் கூறப்பட்ட எல்லா சொற்களும் அகரவரிசைப் படுத்தப்பட்டுப் பகுப்பு எண்கள் குறுக்கு நோக்கீடுகளாகத் தரப்படும். இதனால் ஒருசொல்லை வைத்துக் கொண்டு அது தொடர்பான சொற்களை அறிய இயலும். எடுத்துக்காட்டாக அகரவரிசை அட்டவணையில் உணவு என்ற சொல்லைப் பார்த்தால் அதன் படிநிலைப்பகுப்பு எண் குறுக்கு நோக்கீடாகத் தரப்பட்டிருக்கும். சொற்களஞ்சியத்தின் முற்பகுதியில்

தரப்பட்டுள்ள சொற்றொகைப் பாகுபாட்டின் சுருக்கப்பட்டியலில் இருந்து இப்பகுப்பு எண்ணைக் கொண்டு பக்கத்தை அறிந்து கொள்ளலாம். பக்கத்தை அறிந்து கொண்டு அப்பக்கத்தில் உணவு என்ற தலைப்பைப் பார்த்தால் உணவின் ஒருபொருள் பன்மொழிகளையும் உணவு தொடர்பான பிறசொற்களையும் அறிந்து கொள்ளலாம். அகரவரிசை அட்டவணையைக் கணிப்பொறியின் உதவிகொண்டு தயாரிக்கலாம்.

பயன்: இச்சொற்களஞ்சியத்தின் பயன்களை முழுவதுமாக விவரித்தால் பக்கங்கள் பல எழுத வேண்டியது வரும். எனவே இங்குச் சுருக்கமாக முக்கியமான பயன்கள் மட்டும் தரப்பட்டுள்ளன. தமிழ்ச் சொற்கள் எவ்வாறு பொருண்மை அடிப்படையில் ஒன்றையொன்று பின்னிப்பிணைந்து கிடக்கின்றன என்பதை இச்சொற்களஞ்சியம் வெளிப்படுத்தும். தமிழ் பேசும் ஒருவருக்கு ஒரு சுருத்தைப் பற்றிய சொற்கள் எத்தனை உள்ளன என்பதையும் ஒரு சொல்லுக்குப் பதிலாக மற்றொன்றைத் தேர்ந்தெடுக்கும் அவசியத்தையும் தெளிவாக்கும். மேலும் ஒரு பொருண்மைப் புலத்தில் அடங்கும் சொற்கள் சில பொதுவான தொடரியல் பண்புக் கூறுகளைப் பெற வாய்ப்புள்ளதால் தொடரியல் செயற்பாங்கைப் பற்றியும் அறிய வாய்ப்புள்ளது. தமிழ்ப் பயிற்றுவிக்கும் போது சொற்களுக்கு

இடையேயுள்ள ஒட்டுமொத்தங்களையும் வேற்றுமைகளையும் சுட்டிக்காட்டி ஒரு கருத்தைத் தழுவும் சொற்களையும் ஒருபொருளைத் தழுவும் சொற்களையும் அறியச்செய்து தமிழறிவையும்

நடையையும். விருத்தி செய்யலாம். சொற்களஞ்சியத்தின் சொற்குவியல்கள் எந்தெந்த சொற்கள் தமிழில் இல்லை எந்தெந்த சொற்புலன்கள் விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்பதைத் தெரிவிக்கும்.

துணை நூல்கள்

Annamalai, E. (1977) 'Convergency of Literary and Colloquial Tamil', **Pakha Samjan**, Patiyala: University of Patiyala.

Jones, K.S. (1986) **Synonymy and Semantic Classification**, Edinburgh: Edinburgh University Press.

----- (1979) 'Movement of linguistic purism: the case of Tamil', in Annamalai, E. (ed.) **Language movements in India**, Mysore; Central Institute of Indian Languages, 35-39.

Lyons, J. (1963) **Structural Semantics**, Oxford: Blackwell.

----- (1977) **Semantics (Vol. I)**, Cambridge: Cambridge University Press.

Britto, F (1986) **Diglossia: a study of the theory with application for Tamil**.

Karunakaran, K. (1987) 'Language Planning in Tamil': retrospects and prospects', in **Tamil Civilization**, Vol.5, No.3, 58-65.

Cruse, D. A. (1986) **Lexical Semantics**, Cambridge: Cambridge University Press.

Nida, E.A. (1975a) **Componential Analysis of Meaning: An introduction to Stmentic Structure**, The Hague:Mouton.

Deiva Sundaram, N (1981) **Tamil Diglossia**, Thirunelveli: Nainar Pathippagam.

----- (1975b) **Exploring Semantic Structures**, Munchen: Wilhelm, Fink verlag.

de Silva, M.W.S. (1976) **Diglossia and Literacy**, Mysore: Central Insitute of Indian languages.

Rajendra, S. (1978) 'Syntax and Semantics of Tamil Verbs', Ph.D. Diss. Poona: University of Poona.

Rajendran, S. (1981) 'Semantic Structure of Tamil verbs; ayvukkovai (13th All India Tamil Teachers Association Conference, Vol.2), 305-310.

Vaiyapuri Pillai, S. (1935) 'Introduction', in Tamil Lexicon (Vol.1), Madras: University of Madras.

இராசேந்திரன், ச. (1991) தற்காலத் தமிழ்ச் சொற்களஞ்சியம் (தட்டச்சுப்படி) தஞ்சாவூர்: தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்.

(1991) 'தற்காலத் தமிழ்ச் சொற்களஞ்சிய உருவாக்கம் (பகுதி 1)', தமிழ்க்கலை, தொகுதி 6, பக்கம் 55-76.

சண்முகம், செ. வை. (1978) எழுத்துச் சீர்திருத்தம், அண்ணாமலைநகர்.

சண்முகம் பிள்ளை, மு (1982) நிகண்டுச் சொற்பொருட்கோவை: தெய்வப் பெயர், மதுரை: மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்.

சண்முகம், செ. (1989) பொருண்மையியல், அண்ணாமலைநகர்: அனைத் திந்தியத் தமிழ் மொழியியற் கழகம்.

சிவசுப்பிரமணியக் கவிராயர் (மூலப் பதிப்பு 1930, மறுபதிப்பு 1985), நாமதீப நிகண்டு, (உரையாசிரியர்: வையாபுரிப்பிள்ளை), தஞ்சாவூர்: தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்.

திவாகரர் (1958) சேந்தன் திவாகரம், சென்னை: கழகம்.

மாதையன், பெ., சித்திரபுத்திரன். எச். (1986) மரஇனப் பெயர்த்தொகுதி (தொகுதிகள் 1,2), தஞ்சாவூர்: தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்.

வையாபுரிப்பிள்ளையின் புறத்திரட்டு

த. கோ. பரமசிவம்

பேராசிரியர் வையாபுரிப்
பிள்ளை அவர்கள் இலக்கியத்
திறனாய்வாளராக, மொழிநூல்
அறிஞராக, பழந்தமிழ் நூல்
பதிப்பாசிரியராக சொற்கலை
விருந்தினராகத் தமிழின் துறைதோறும்
தோய்ந்து மகிழ்ந்தவராவர். அத்
தோய்வு அவர்க்கு இலக்கிய இன்பத்தை
ஊட்டியது. தமிழ் மொழிக்கும் தமிழ்
ஆர்வலர்க்கும் ஆய்வுச் செய்திகள்
பலவற்றை ஆக்கம் செய்தது. இவ்வாறு
துறைதோறும் விருப்புற்று
தோய்ந்திருந்த அவரைத் தமிழுலகம்
இரண்டு கோணங்களில் சிறப்பாக
நோக்கியது. ஒன்று இலக்கிய வரலாறு
பற்றிய அவர்தம் திறனாய்வுப் போக்கு,
மற்றொன்று சுவடி நூல்கள் பற்றிய
அவர்தம் பதிப்புமுறை. அவர்கண்ட
திறனாய்வுப் போக்கும் முடிவும்
அவர்க்குப் பாராட்டு, பழி இரண்டை
யும் உண்டாக்கியது. ஆயின் அவர்தம்
சுவடிப்பதிப்பு முறையே
அனைவராலும் பாராட்டப்பெற்றது.
பதிப்பாசிரியர் வரிசையில் டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர், சி. வை.
தாமோதரம் பிள்ளை, ஆறுமுகநாவலர்
போன்ற புகழ்பெற்றவர்களுடன் அவரை ஒப்ப

வைத்துச் சிறப்பிக்கும் நிலையை
அவர்தம் பதிப்புகள் இனம் காட்டுவன
வாகத் திகழ்கின்றன. சிலவிடத்து
முந்தைய பதிப்பாசிரியர்களினும்
பேரா. வையாபுரிப்பிள்ளை ஒருபடி
மேலாக உயர்ந்து காணப்படுகிறார்
என்று சொல்லுமளவிற்கு அவர்தம்
பதிப்புகள் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளன.
அவர் பதிப்பித்து வெளியிட்ட
புறத்திரட்டு என்னும் நூல் அவர்
பதிப்புகளுள் தனித்துச் சொல்லும்
திறம் பெற்றதாகும். இக்கட்டுரை
புறத்திரட்டு பற்றிய பதிப்பு முறைகளை
நுணுகிக்காண முயல்கிறது.

புறத்திரட்டு: வையாபுரிப்பிள்ளையின்
பதிப்பு நூல்களுள் இரண்டு நூல்கள்
பரவலாகப் பயிலப் பெற்றுப்
பாராட்டப் பெற்றன என்பர். ஒன்று
சமாஜப் பதிப்பாக அவர் வெளியிட்ட
சங்க இலக்கியம் இரண்டு தொகுதிகள்.
மற்றொன்று சென்னைப் பல்கலைக்
கழகத்தின் வழி அவர் வெளியிட்ட
புறத்திரட்டு. சங்க இலக்கியப் பதிப்பு
புலவர் வரிசையில் சங்கப் பாக்களைத்
தொகுத்துக் காணப்பட்ட புதிய
தரமான பதிப்பாகும். எனவே அது

தமிழாசிரியராலும், மாணவராலும் போற்றிப் பயிலப் பெற்றதாகும். ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பதிப்பைக் கண்ட சிறப்புடையது. புறத்திரட்டு ஆய்வறிஞர்களால் மட்டுமே போற்றிப் பாராட்டப்பெற்ற நூலாகத் திகழ்கிறது. இரண்டாவது பதிப்பின் தேவையை வலியுறுத்தும் வண்ணம் அதன் பயிற்சி விரிவடையவில்லை. எனினும் கழகப் பதிப்பு போன்ற பிற பதிப்புகளுக்கு இப்பதிப்பு வழி செய்தது எனலாம். சற்றோரால் பாராட்டப்பெறும் இப்பதிப்பு ஒரு தனி நூலல்ல. பல்வேறு நூல்களினின்று புறம் தொடர்பாக வுள்ள கவிதைகளைத் திரட்டித் தொகுத்த ஒரு தொகை நூல் போன்றதே ஆகும். அவரால்தான் முதன்முதலாக வெளிப்படுத்தப் பெற்றது என்று சிறப்பித்துச் சொல்லுமாறும் அமையாத இந்நூல், பதிப்பு முறையில் பிறநூல்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாகத் திகழும் சிறப்புடையது என்பர். 1570 பாடல்களின் தொகுப்பாக விளங்கும் இந்நூல், சற்றேறக் குறைய 15ஆம் நூற்றாண்டினதாகக் கருத முடிந்த நூலாகும். சங்கப்பாடல்கள் முதலாக கம்பர் கவிதைகள் வரை இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன. 1918ஆம் ஆண்டில் சோமசுந்தரதேசிகர் இத்திரட்டின் முதல் 247 பாடல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். வளையாபதி, குண்டலகேசி, முத்தொள்ளாயிரம் போன்ற நூல்களின் பாடல்கள் சில செந்தமிழ்த் தொகுதியில்

வெளிவந்தன. புறத்திரட்டு முழுமையும் உணரப்படாமலிருந்த சூழலில், பேராசிரியர் வையாபுரிப் பிள்ளையவர்கள் இந்நூலை முழுமையாக 1938ல் வெளியிட்டுத் தமிழன்ணையை அணி செய்வித்தார்கள். அந்த வகையில் முழுநூல் ஒன்றை வெளியிட்டுத் தமிழ்நூல் வளத்தைக் கூட்டியமைக்காக வையாபுரிப் பிள்ளையவர்கள் பாராட்டுக்குரியவரே எனலாம்.

பதிப்பு நோக்கம்: எந்த ஒரு நூலையும் எழுதுவதற்கு, வெளியிடுவதற்கு ஒரு நோக்கம் இருக்க வேண்டும். நோக்கமில்லாத வெளியீடு மக்கட் பேறில்லாத இல்லறம் போன்றதாம். எனவே, இந்நூலின் பதிப்பு நோக்கை உணர்வது முதற்கண் இன்றியமையாததாகும். இலக்கிய இன்பம் நுகர்வதில் பேராசிரியர் அவர்கள், தனி ஆர்வம் காட்டியவர்களாவர். கவித்துவ இன்பத்தை நுகர்வதற்கு வரலாறு, பிரசாரம் போன்றவைகளும் தடைக் கற்களாகின்றன என்ற கொள்கையை யுடைய அவர், ஆங்கில இலக்கியத்தில் காணப்படும் The Golden Treasury என்னும் கவிதைத் திரட்டைப் பெரிதும் சுவைத்தவராவார். தமிழ்மொழியிலும் இத்தகு திரட்டு ஒன்று வெளிவருதல் வேண்டும் என்னும் பெருவேட்கையை அவர்கள் கொண்டிருந்தார்கள். இப்புறத்திரட்டை வெளிப்படுத்துவதன் மூலம் அவ்வுணர்வை ஊக்கப்படுத்தி வளர்த்துப் பயன்கொண்டுவிட முடியும்

என்னும் நம்பிக்கையிலேயே_நோக்கத்திலேயே இந்நூலை ஒரு முன்னோடியாக அவர்கள் வெளியிட்டார்கள் என்று சொல்லலாம். இந்நூலின் முன்னுரையில் அவர்தரும் எண்ணங்கள் இதனை அரண்செய்தல் காணலாம்.

‘உண்ண உண்ணத் தெவிட்டாத ஆரமுதமாய், அம்மொழியிலுள்ள இனிமை நிரம்பிய செவிநுகர் கணிகளின் அரிய தொகுதியாய் (The Golden Treasury) அது விளங்கிற்று!

‘தமிழில் இதுகாறும் இதுபோன்ற தொரு நூல் தொகுக்கப் பெறவில்லை’.

‘கவிதைத் துறையென்பது கருத்தும் கலையும் ஒருங்கு விளங்கும் இடமாகும், கவிதையோ மக்களது துன்பந்துடைத் தூண்டுந் தூணாக நின்று, அவர்களது வாழ்க்கைக்கு இனிமையளித்து, அவர்கட்கு உறுதி பயப்பதாயுள்ளது’.

என்றெல்லாம் கவிதையின் சிறப்பையும் பயன்பாட்டையும் கூறிய அவர்கள்,

‘கவிச்சுவையின் மர்மத்தை ஆழ்ந்து துணர்ந்து நுகருந் தன்மையும்

கவிதையின் தராதரத்தை அறியும் தன்மையும் மிக அருகியே காணப்படுகிறது’.

என்றும், கவிதை என்னும் கவின் கெழு செல்வி,

கன்ம ருங்கெழுந் தென்று மோர்
துளிவரக் காணா

நன்ம ருந்துபோ னலனற

வுணங்கிய நங்கை யாய்த் தமிழ் நாட்டில் இக்காலத்துள்ளாள்’ என்றும் குறைபட்டுக் கூறும் இவர் கவிச்சுவையை உணர்ந்து சுவைப்பதில் காணும் மகிழ்ச்சிக்கு எல்லையே இல்லை என்கிறார். முன்னுரையின் முடிவில் இப்பதிப்பின் நோக்கத்தை அவர் விரிவாகவே கூறியுள்ளமை காணலாம்.

‘கவிச் சுவையைத் தலைநோக்கமாகக் கொண்டு தொகை நூலொன்று திரட்டப்படுதல் மிக அவசியமாகும். கவிதவத்தின் இயல்பு இன்னதென்று பரந்து பட்ட ஆராய்ச்சியினால் நுணுகி விசாரித்தல் வேண்டும். கவிதவத்தின் கதியை இலக்கியக் கண் கொண்டு நோக்குதல் வேண்டும். கவிதவம் உருவெடுக்கும் முறையை ஊன்றியுணர்தல் வேண்டும். சுருங்கக் கூறின், கவிதவம் பற்றிய பலதிறப்பட்ட ஆராய்ச்சிகளையும் செவ்வனே நிகழ்த்துதல் வேண்டும். இவ்வகை ஆராய்ச்சியினால் கவிதவ உணர்ச்சி

நிரம்பப்பெற்று, செவிநுகர்
கனிகளைத் தேர்ந்து தேர்ந்து
இனியவற்றுளெல்லாம் இனிய
வற்றைத் தொகுத்தல் வேண்டும்.
இங்ஙனம் திரட்டப்பெற்ற ஓர்
தொகை நூலே உண்மைக்
கவிதைக்கு உரையாணியாக
வல்லது. செஞ்சொற்கவியின்
பத்துள் நம்மைத் திளைக்கும்படி
செய்ய வல்லது.

‘கவிநயம் பலவும் பொருந்தும்
இத்தகைய தொகை
நூலொன்றினைத் திரட்டுதலில்
நம்மவர்கள் இனிமுயலுதல்
வேண்டும். இம்முயற்சி நூலாகப்
பரிணமிக்கும் வரை புறத் திரட்டு
விளைக்கும் தமிழ்ச் சுவையை
நுகர்ந்து இன்புறுவோமாக’

ஆக, தமிழ் மொழியில் இன்கவித்திரட்டு
ஒன்று வெளிவருதல் வேண்டும். அதற்கு
இந்நூல் ஓர் உதாரணமாகத் திகழ்தல்
வேண்டும். ஓர் ஊக்கியாகப் பயன்
படுதல் வேண்டும் என்னும் நோக்கத்தை
வெளிப்படுத்துகிறது அவர்தம்
உள்ளக்கிடக்கை. நூற்பதிப்பின்
இன்றியமையாமை என்னும் தலைப்பின்
கீழ் இந்நூற் பதிப்பின் நோக்கத்தைப்
பேராசிரியர் புலப்படுத்தியிருப்பதும்
நோக்குதற்குரியதாகும்.

‘கவிச்சுவை நிரம்பிய பல
செய்யுட்களைத் தன் அகத்தே

கொண்ட ‘புறத்திரட்டு’ என்னும்
பழைய தொகை நூலொன்றினை
ஆராய்ந்து வெளியிட்டு
அதன்கணுள்ள நலன்களைப்
புலப்படுத்துவது இலக்கிய
ஆராய்ச்சி வகையிற் சிறந்த
தொன்றாமெனக் கருதுகின்
றேன்”.

இந்நூலின், பதிப்பு நோக்கத்தைக்
கூறிய இப்பதிப்பாசிரியர், இந்நூலால்
விளையும் பயனையும் சுட்டிச்
செல்கிறார். தமிழ் மொழிக்குக்
கிடைத்த பயனாக அரியநூல்களின்
பெயர், பாடல்கள், உண்மைப்
பாடல்கள் போன்றன தெரிந்ததாக
விரிவாகக் காட்டிய அவர்,
தனிமனிதனுக்கு இந்நூலால் விளையும்
பயனையும் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்.
நல்லறிவு ஊட்டுதல் இந்நூலின்
பெருநோக்கமாகும். இதனூடே
இலக்கியச் சுவையை உணரவேண்டு
வதே இந்நூலின் பயனாகும் என்கிறார்
இப்பதிப்பாசிரியர்.

‘இத்தொகை நூலிலே தமிழ்
மொழிக்கு இயல்பாக உரிய சுவை
யாண்டும் புலனாகின்றது.
நல்லதமிழ் அருகி வருகின்ற
இக்காலத்தே இந்நூற்பயிற்சி
மிகுதியும் வேண்டற்பாலதாகும்.
இந் நூற்பயிற்சியினால்
சொல்லுவனவற்றிலும் எழுதுவன
வற்றிலும் சுவை மிகுவதாகும்.
கவிச்சுவையை அறிந்து

இன்புறுதற்கும் இந்நூல் பெரிதும் உதவுவதாகும்.

இத்தகு நோக்கையும் பயனையும் உள்ளத்துக் கொண்டே இந்நூற்பதிப்பின் இன்றியமையாமையை எடுத்துக் காட்டுகிறார் இப்பதிப்பாசிரியர்.

பதிப்பின் அமைப்பு: இந்நூல் அறிவுரை வழங்குதலை முதல் நோக்கமாகக் கொண்டு தொகுக்கப்பட்டதாகும். திருக்குறளின் பால், அதிகார அமைப்பை அடியொற்றி அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய செய்திகள் பற்றிய பாடல்களைத் தொகுத்துத் தருகின்ற திரட்டாகக் காணப்படுகிறது. அறத்துப்பாலில் 45 அதிகாரங்களும், 473 செய்யுட்களும்; பொருட்பாலில் 86 அதிகாரங்களும் 1032 செய்யுட்களும், காமத்துப்பாலில் கைக்கிளை பற்றி 65 செய்யுட்களும் இந்நூலில் காணப்படுகின்றன. இந்நூல் திரட்டின் மற்றொரு சிறப்பு ஒவ்வொரு பாட்டும் எந்த நூலினின்று திரட்டப்பட்டது என்ற குறிப்பைக் காட்டுவதாகும். 1570 பாடல்கள் கொண்ட இத்திரட்டில் 13 செய்யுட்களே மூலம் விளங்காதன வாகக் காட்சி தருகின்றன. இந்நூலுக்கு நீதித் திரட்டு என்ற பெயரும் உண்டு.

இச்செய்யுள் நூலை, பதிப்பாசிரியர் பின்வரும் அமைப்புகளுடன் பதிப்பித்துள்ளார்.

1. உள்ளுறை
2. நூலின் பகுதிகள் (பொருள் மாலை போன்றது)
3. ஆங்கில முன்னுரை
4. பயன்படுத்திய சுவடிகளின் விவரம்
5. நூன்முகம் (தமிழ் முன்னுரை)
6. நூல்
7. ஆறுவகைப்பட்ட

பின்னிணைப்புகள் (அனுபந்தம்) ஆகியவற்றுடன் பதிப்பித்துள்ளார். நூலுள் அதிகாரத் தலைப்பு, பால் தலைப்பு, மூலநூற் பெயர், மூலம், பாட்டெண், அடிக்குறிப்பு ஆகியவற்றை வெவ்வேறு அளவுள்ள எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தி இனம்பிரித்துக் காட்டியுள்ளார். ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் அமைந்துள்ள பாடல்களில் காணப்படும் பாடவேறுபாடுகளை அவ்வவ் பக்கத்தின் அடிக்குறிப்பிலேயே தொகுத்துக் காட்டியுள்ளார். இவை பொது அமைப்பின. இனி, சிறப்பு நிலைகளில் இப்பதிப்பைக் காண்போம்.

முன்னுரை: ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் மாக இரண்டு முன்னுரைகளை இந்நூலுக்கு இவர் வரைந்துள்ளார். ஆங்கில முன்னுரை 2 1/4 பக்கத்தில் நூலை

'The Purattirattu is an anthology of 1570 stanzas. It may be assigned to the later half of the 15th Century Kamban's

Ramayatham is the latest work re-presented in the collection'

என்று எளிமையாகவும் நேராகவும் அறிமுகப்படுத்தி, நூற்பதிப்பு முறையைச் சுட்டி, சுவடிவிவரங்களை எடுத்துச் சொல்லி, துணைநின்றார்க்கு நன்றி பாராட்டி முடிகிறது. தமிழ் நூற்பதிப்புகளுக்கு ஆங்கில முன்னுரை எவ்வாறு அமைதல் வேண்டும், எவ்வாறு சுருக்கமாக அமைதல் வேண்டும் என்பதற்கு இம்முன்னுரை ஓர் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

தமிழில் அமைந்த நூன்முகம் என்னும் முன்னுரை மிக விரிவான ஆய்வையும் அறிமுகத்தையும் கொண்டதாகும். ஒரு நூலுக்கு எந்தெந்த வகையில் செய்திகள் சேகரித்துச் சொல்லலாம்... எவ்வாறெல்லாம் விரிவுபடுத்தினால் ஆய்வு முன்னுரை சிறப்பாக அமையும் என்பதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்வது இந்நூன்முகம்.

ஆங்கிலமொழியில் அமைந்த The Golden Treasury என்னும் தொகை நூல் பற்றிய தோற்றுவாயுடன் தொடங்கும் இம்முன்னுரை. கவிதையின் நிலைமை, போலிப்புலமையால் விளையும் கேடுகள், புறத்திரட்டு என்னும் தொகை நூற்பதிப்பின் இன்றியமையாமை, தொகைநூல் இருவகை, சங்க காலத்துத் தொகை நூல்கள், கிரேக்க அந்தாலஜியின் ஒப்புமை, சங்க காலத்திற்குப் பின் தோன்றிய தொகை

நூல்கள், (நீதி பற்றியன, சமயம் பற்றியன, தத்துவம் பற்றியன) தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி, புறத்திரட்டு என்ற தொகைநூலின் தோற்றம், வடமொழித் தொகைநூல்களின் தோற்றம் போன்ற பொதுச் செய்திகளை முதற்பகுதியில் விளக்கியுள்ளார்.

இரண்டாம் பகுதி, புறத்திரட்டு முப்பாலைப் பின்பற்றிய செய்தி, முப்பாலின் பெருமை, புறத்திரட்டின் பொருளமைதி, பெயர்மருட்சி, புறப்பொருளமைதி, காமத்துப்பால் பிரதிகளிற் காணப்பெறாமை, முத்தொள்ளாயிரச் செய்யுட்களும் புறத்திரட்டுச் சுருக்கமும் மூலநூல்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளமை, செய்யுட்களின் வைப்பு முறை, புறத்திரட்டுச் சுருக்கம், புறத்திரட்டின் காலம், பின்னர் எழுந்த தொகை நூல்கள் போன்ற செய்திகளை நூலின் அகச் செய்திகளுடன் விளக்கிக் காட்டுகிறது.

மூன்றாம் பகுதி, புறத் திரட்டினால் விளைந்த தமிழ் வளம், அதனால் உணரப்படும் நூல்கள் (ஆசிரியமாலை, இரும்பல்காஞ்சி, சாந்திபுராணம், நாரத சரிதை போன்றன) அவை பற்றிய தரவுகள், ஆகியவற்றைக் காட்டுகிறது.

நான்காம் பகுதி அரைகுறையாய் அகப்பட்டுள்ள நூல்களுக்குதவும் பாடல்கள் பற்றிய செய்தியை ஆய்வுடன் காட்டுகிறது. ஐந்தாம் பகுதி

புறத்திரட்டினால் பாடங்கள் திருந்தப் பெற்ற சூழலை எடுத்துக்காட்டுகளுடன் தருகிறது.

இவ்வாறு ஐந்து பகுதிகளாகத் தம்முன்னுரையை ஓர் அரிய ஆய்வுரையாகவே வழங்கியிருக்கிறார் இப்பதிப்பாசிரியர். பிறமொழித் தொகை நூல்கள் பற்றி விளக்குமிடத்து ஆங்கிலம், கிரேக்கம், வடமொழி நூல்களைச் சான்றுகாட்டி விளக்கியிருக்கும் பாங்கு பதிப்பாசிரியர்களுக்குப் பிறமொழி இலக்கிய வரலாற்றறிவும் தேவை என்பதை வலியுறுத்துவதாகும். புறத்திரட்டினால் விளைந்த தமிழ் வளம் குறித்தும், அறியப்பெறும் நூல்கள் குறித்தும் அவர் எழுதியுள்ளன - நூற்பதிப்பிப்பார்க்குப் பரந்துபட்ட நூலறிவின் இன்றியமையாமையைக் காட்டுவனவாம். அவ்வாறே நூலின் கால ஆராய்ச்சியில் அவர்தம் அணுகுமுறை பாராட்டும் போக்கில் காணப்படுவதாகும். நூலுக்கு வழங்கும் நீதித்திரட்டு, பிரசங்காபரணம் போன்ற பெயர்களின் தேவைக்கு அவர் காணும் அமைதியும் ஆய்வும் நுண்ணிதின் உணரப்பாலதாம்.

சுவடிகளின் கண்டவற்றைப் பதிப்பிப்பதும் காணாதவற்றுக்கு ஆட்சி பற்றி விளக்கம் தருவதும் காமத்துப்பால் பகுதி பற்றிய ஆய்வில் காட்டுகிறார்.

'இந்நூலுக்கு நீதித்திரட்டு என்ற பெயருமுண்டு. நீதி என்பது புறத்துள் அடங்கும். புறத்துள் அடங்குவன நீதியுள் அடங்கா. இவ்வேறுபாடு பற்றியும் பெரும்பாலான ஏட்டு ஆதாரம் பற்றியும் புறத்திரட்டு எனப் பட்டது'.

என்று விளக்கியிருக்கும் செய்தி நூலுக்குப் பெயரமைக்கும் முறைக்குச் சிறந்த வழிகாட்டியாகும்.

காமத்துப்பாலை இறுதியில் இணைத்ததற்குக் காரணம் காட்டும் போக்கில் அவர் யுகித்திருக்கும் செய்தி அவர்தம் பதிப்பறத்தைக் காட்டுவதாக உள்ளது. பதிப்பிக்கும் நூலுடன் தொடர்பாக எவற்றையெல்லாம் இணைக்கலாம் என்பதற்கு இது ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

'எனக்குக்கிடைத்த புறத்திரட்டுப் பிரதிகளுள் ஒன்றிலேனும் இப்பகுதி காணப்பெறவில்லை. ஆனால் என்னிடமிருக்கும் புறத்திரட்டுச் சுருக்கம் என்ற நூற்பிரதிகளுள் ஒன்றொழிய ஏனைப் பிரதிகளனைத்தினும் இப்பகுதியுள்ளது. சுருக்கத்தின் கண் உள்ள இப்பகுதி விரிந்த நூலாகிய புறத்திரட்டின் கண்ணும் உளதாயிருத்தல் வேண்டும். இப்பொழுது காணப்படாததன் காரணம் ஒருவாற்றானும் புலப்படவில்லை.

புறப்பொருட்பகுதி வாழ்த்து
என்னும் அதிகாரத்தோடு
முடிதல் கண்டு அதனையே
நூலிறுதியென மயங்கிப்
பின்னுள்ள பகுதி வேறொரு
நூலெனவெண்ணி நாளடைவில்
இப்பகுதியை நம்முன்னோர்
இழந்து விட்டதாகக் கருதலும்
கூடும்'

ஆங்கில முன்னுரையில் தாம்
மேற்கொண்ட பதிப்புமுறையைச்
சுருக்கியுரைத்திருப்பதும் பிறவும்
சுவடிப்பதிப்பு நூல்களுக்கு முன்னுரை
எவ்வாறு அமைதல் வேண்டும் என்னும்
முறையைச் சுட்டுவதாகக் கொள்ளலாம்.
போற்றிப்பின்பற்றுதற்குரிய ஒன்றாக
வும் கொள்ளலாம்.

முன்னுரையின் பக்கங்களுக்கு
ரோமன் எண்களைக் கொடுத்திருக்
கிறார். முப்பதுக்கும் மேலாகத்
தொடரும் பக்கங்களுக்கு ரோமன் எண்
கொடுப்பது இன்றைய தமிழ்
நூல்களுக்குப் பொருந்துமாறில்லை.
படிப்பவரை மயங்கச் செய்வன. மூலச்
சுவடிகளில் தமிழ் எண் இருந்தும் இவர்
எங்கேயும் தமிழ் எண்களைப்
பயன்படுத்தவேயில்லை. மேலும், அவர்
காலத்து டாக்டர் உ. வே. சாமி
நாதையர் தம் நூல்களுள் தமிழ்
எண்களைப் பயன்படுத்தி இருக்கிறார்.
ஆயின் இவர் தமிழ் நூல் ஒன்றில் தமிழ்
எண்களை விடுத்திருப்பது பாராட்ட
முடிந்ததாகக் கூறமுடியவில்லை.

இவ்வாறே, தூய தமிழ்ச் சொற்
களைத் தொடர்ந்து பயன் படுத்தும்
இவர் சிலவிடத்து, 'கம்பராமாயணம்
என்ற பிரசித்த காவியம்', 'லோகோத்தம
மான' மகாகாவியங்களுள் ஒன்றாகிய
இராமாவதாரத்தினின்றும் என வட
மொழிச் சொற்களை இணைத்திருப்
பதைத் தவிர்த்திருக்க வேண்டும்.

இடைப்பிறவரல் போல்
தோன்றுவதாகச் சிலவிடத்து சொல்லப்
படும் செய்திகள் - குளாமணிக்குத்
திருந்திய பதிப்பு வேண்டும்,
கம்பராமாயணத்திற்கு நல்ல பதிப்பு
வெளிவர வேண்டுமது தமிழ்க் காவிய
உணர்ச்சிக்கு மிக இன்றியமையாத
தாகும் - தொகைநூல் பதிப்பு
முயற்சியில் - என்பன சுவடிப்பதிப்பு
முறையில் தாழாதன எனலாம்.

ஆங்காங்கு விளக்கிய
செய்திகளை முடிவில், 'இதுகாறும்
பெயர் போலும் வேறுவழியாகக்
கேள்வியுற்றிராத நூல்கள் ஒரு சிலவும் .
. . விளங்கினமையும் காட்டப்பட்டது'
என தொகுத்துத் தருவது கட்டுரை
அமைப்புக்கு அரணாகக் காணப்
படுகிறது.

கட்டுரையின் இடையில் வரும்
பிறமொழிச் சொற்களை, குறிப்பாக
ஆங்கிலச் சொற்களை அவர்
கையாண்ட விதம், மொழிபெயர்த்த
விதம் போற்றுதற்குரியது என்றால்
அது மிகையாகாது. Palgrave

பால்க்ரேவ், Tennyson தென்னிசன், Prof. of Poetry புலமைத்துறைத் தலைவர், என்ஹெல்லாம் மொழி பெயர்த்தும் ஆங்கிலச் சொற்களை ஆங்கில எழுத்துடன் பிறைக்குறியுள் அடக்கியும் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

சுவடி மூலங்கள்: ஆங்கில முன்னுரைக்கும் தமிழ் முன்னுரைக்கும் இடையில் இப்பதிப்புக்கு மூலமாக ஆதாரமாக விளங்கிய சுவடிகளின் பட்டியலைக் காட்டியிருக்கிறார் இவர். சுவடியின் உரிமையாளர், ஓலையா? காகிதமா? முழுமையா? குறையா? சுவடியைப் பற்றிய பிற குறிப்புகள் ஆகியவற்றை முறைப்படுத்திக் காட்டியுள்ளார். இவ்வாறு பதிப்புக்கு ஆதாரமான சுவடிகளை விளக்கமாக எடுத்துக் காட்டியிருப்பது பதிப்பின் மீது நம்பிக்கையை உண்டாக்கும் நல்ல முயற்சி எனலாம். இப்பதிப்பின் சிறப்புக்கு முன்னுரையைப் போன்றே இப்பட்டியலும் ஒரு காரணம் எனலாம். பதிப்பறத்தின் கூறுகளுள் மூலப்படி விவரம் தருதலும் ஒன்றன்றோ!

பாடவேறுபாடுகள்: பல சுவடிகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு வெளியிடப்பட்ட இந்நூலுள் பாடவேறுபாடுகள் காணப்படுதல் இயல்பு. பதிப்பாசிரியர் தாம் சரியானது என்பதை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு பிற பாடங்களைத் தள்ளி விடுவதும் மறைத்து விடுவதும் உண்டு. இப்பதிப்பில் பல்லாற்றானும் உறுதி செய்த பாடங்களை

எடுத்துக்கொண்டு, பிற பாடங்களை ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் அடிக்குறிப்பில் கொடுத்திருக்கிறார். பிறபாடங்களையும் தொகுத்துத் தருவது மொழி ஆய்வாளர்க்குப் பயன் தருவதாம்.

பாடவேறுபாடுகளைத் தருவதில் சிக்கலற்ற புதுமுறை ஒன்றை இவர்கையாண்டு இருக்கிறார். அடிக் குறிப்பில் பாட்டெண்ணுடன் சீர் எண்ணையும் இணைத்துக்காட்டி மாறுபட்ட பாடத்தைத் தந்துள்ளார். ஒவ்வொருடியிலும் சீர் தனித்தனியாகச் சுட்டப்படாமல், பாட்டு முழுவதற்குமாகச் சீர் எண்ணிடப் பெற்று அந்த அடிப்படையிலேயே குறிப்பில் காட்டியிருக்கிறார். இதுபோற்றுதற்குரிய முறை என்று கூற முடியாது.

நூலச்ச முடிந்த பின்பு கிடைத்த சுவடியினின்றும் பாடமாறுபாடுகள் குறிக்கப்பெற்று அவை பின்னிணைப்பில் தனியாகச் சேர்க்கப்பட்டிருப்பது இப்பதிப்புக்கு ஒரு சிறப்பாகும். டாக்டர் ஐயர் அவர்களும் சில நூல்களில் இவ்வாறு நூலச்ச முடிந்த பின்பும் கிடைத்த பாடங்களைத் தவறாது சுட்டி உள்ளார். இது பதிப்பாசிரியர் நூலின் முழுமையில் கொண்ட பொறுப்புணர்வைக் காட்டுவதாக உள்ளது.

எண்ணிடுதல்: நூலின் உள்ளே பாடல்களுக்குத் தொடர் எண் கொடுக்கப் பட்டிருப்பதுடன் மூல

நூலில், அது எவ்வெண்ணுக்குரிய பாட்டு என்பதைச் சுட்டியிருப்பதும் அது வலப்புறம் இறுதியில் தனியே சுட்டியிருப்பதும் ஆய்வுத் தரவுகளுக்குப் பயன்படுவதாகும். நான்கு அடியினும் மிகுக் காணப்படும் பாடல்களுக்கு 5 அடிகளுக்கு ஒருமுறை எண்ணிட்டுக் காட்டியிருப்பது பாட்டின் அளவை உணர்வதற்கு வாய்ப்பாகத் துணை செய்கிறது எனலாம். சங்க இலக்கியப் பதிப்பிலும் இம்முறை பயனுள்ள வகையிலேயே பின்பற்றப் பட்டிருக்கிறது.

பின்னிணைப்புகள்: இந்நூலுக்குப் பதிப்பாளியர் இணைத்துள்ள பின்னிணைப்புகள் ஆய்வு நோக்கில் பெரிதும் பயன் தரவல்லன எனலாம். அனுபந்தம் என்ற தலைப்பில் 6 பின்னிணைப்புகளைக் கொடுத்துள்ளார். செய்யுள் முதற் குறிப்பக ராதியும் மூல விளக்கமும் என்னும் முதல் இணைப்பில், செய்யுள்முதற் குறிப்புடன் அது மூலநூலிற் எத்தனையாவது பாட்டு என்பதையும் சுட்டித் தொகுக்கப் பட்டுள்ளது.

(அஃ குநீ 192 ஏலாதி 27)

முதற்சீர் ஒரே மாதிரியுடைய பாடல் களுக்கு முதற்சீரும் இடைப்புள்ளியிட்டு மூன்றாம் சீரின் இரு எழுத்துகளும் சுட்டியுணர்த்தப்பட்டுள்ளன. மூலம் உணர முடியாதவற்றுக்கு வினாக் குறியிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

பக்கத்தலைப்புகளில் இரட்டைப்படை எண்ணில் அனுபந்த எண்ணும் ஒற்றைப்படை எண்ணில் அவ்விணைப் பின் தலைப்பும் அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

இணைப்பு இரண்டில் மூல நூல்களும் அவற்றினின்றும் தொகுத்த புறத்திரட்டுச் செய்யுளின் கூடுதல் எண்களும் தொகுத்துக் காட்டப் பட்டுள்ளன. 'அறநெறிச்சாரம் 20, 39, 1208 ஆக 34. இவ்வகைத் தொகுப்பு இந்நூலுள் இத்திரட்டில் ஒவ்வொரு நூலினின்றும் எவ்வளவு பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன என்பதையறிதற்குப் பேருதவி புரிவதாம். எண்கள் வேறுபட்ட அச்சப் புள்ளிகளுடன் காட்டப்பட்டுள்ளன.

மூன்றாவது இணைப்பில் இப்பதிப்பிற்கு உதவிய மூல நூல்களைப் பற்றிய குறிப்புகளைக் காணலாம். நூல், அதன்பதிப்பு, அச்ச விவரம், ஆகிய குறிப்புகளுடன் 22 நூல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

நான்காவது இணைப்பு, புறத் திரட்டுச் சுருக்கத்திலுள்ள செய்யுட் களை பட்டியலிட்டுக் காட்டுகிறது. புறத்திரட்டில் உள்ள பாட்டுக்கு எண் மட்டும் சுட்டிவிட்டு, இல்லாத பாடல்களை மட்டும் முழுமையாக அச்சிட்டுக் காட்டித் துணைபுரிகிறது.

ஐந்தாவது இணைப்பு, முன்பே சுட்டிய வண்ணம் பாடவேறுபாடு

களைத் தொகுத்துத் தருகிறது. ஆறாவது 'இணைப்பு, இந்நூலுள் பயின்றுவரும் பெயரகராதியைக் கொண்டுள்ளது. பெயரகராதி ஒவ்வொரு பாட்டிலும் இடம்பெறும் தனித்தனிச் செய்திகளுடன் இணைத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு இந்நூலுக்கு ஆய்வுப் போக்கில் தேவையான குறிப்புகளைத் தாங்கிய வண்ணம் பின்னிணைப்புகள் முறைப்படுத்தப் பெற்றிருப்பது பாராட்டுக்குரியது. சொல்லடைவு, இல்லாததும், அருஞ்சொற் பொருளடைவு இல்லாததும் இதன்குறை. நூலுள் பாடல்களுக்கு உரைவரைந்திருப்பின் சிறப்பாகவும் பெரிதும் பயனுடையதாகவும் இருந்திருக்கும். புறத்திரட்டில் உரையில்லாதது பெருங்குறையே! பழைய நூல்களுக்கு அடிக்குறிப்பிலாவது குறிப்புரை வரைதல் இன்றியமையாத தன்றோ?

முடிவுரை: நூலைப் படித்துணர்வார் நூலாசிரியர் கருத்துக்களைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்வதற்கு உறுதுணையாக அமைவதே பதிப்புகளாம். தெளிவாக எளிமை யாகப் புலப்படுத்தலும் பயன்படுத்தலும் பதிப்பின் நோக்கம் என்பர். இப்பண்பில் தலைநிற்கும் அச்சு நூல் செம்பதிப்பு என்று பாராட்டப் பெறுவதாகும். இந்த வகையில் வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்கள் பதிப்பித்த புறத்திரட்டு ஒரு செம்பதிப்பாகக் காணப்படுகின்றது எனவாம்.

தாம்பெற்ற ஆங்கிலப்புலமை, சட்டப்பயிற்சி ஆகியவற்றின் சாயலைத் தம் நூல்தோறும் காட்டியிருக்கும் பேராசிரியர், இந்நூலிலும் பாடத் தேர்விலும் ஆய்வு முன்னுரையிலும் அதனைப் படியவிட்டிருக்கிறார். அப்படிவு இந்நூலைத் தெளிவு செய்வதில் முன்னிற்கக் காணலாம். பாடல்களை அடிபிரித்து, சீர் பிரித்துப் போதிய இடைவெளியுடனும் வெவ்வேறு அளவுபட்ட எழுத்துகளுடனும் பதிப்பித்திருக்கும் முறை மிகச் சிறந்த தெளிவைப் படிப்பவர் நெஞ்சள் உண்டாக்குகிறது என்றால் அது மிகையாகாது. புறத்திரட்டைப் போன்றே மேலும் பல நூல்கள் இவர்தம் கைப்பட்டு வெளிவந்திருக்க வேண்டும். அவ்வாறு வெளிவந்திருப்பின் தமிழ் வளமும் நலமும் கூடியிருக்கும், இருண்ட சில இடங்கள் தெளிவுபெற்றிருக்கும். மாண்ட சில நூல்கள் மீண்டிருக்கும். அந்நூல்கள் வழி முந்தைய பதிப்பாசிரியர்களை விடவும் இவர் தலைநின்றுயர்ந்திருப்பார். டாக்டர் சாமிநாதையர் திறனாய்வுப் போக்கில் தம் காலத்தையும் கருத்தையும் அதிகம் செலுத்தாமல் நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளிப்படுத்துவதிலேயே தம் நேரம் முழுவதையும் செலவிட்டார். ஆதலின் அவரால் பல நூல்களைக் கொண்டுவர முடிந்தது. பேராசிரியரோ பல துறைகளுடன் பதிப்புத்துறையையும் ஒன்றாகக் கண்டார். ஆதலின் பல நூல்களைக் கொண்டுவரும் திட்டமிருந்தும்

*செயற்படுத்தமுடியாமற் போய்விட்டது.
கம்பன் காவியம் முழுமைக்கும் அவர்
பதிப்பு உருவாகாமல் போனது நமக்குப்
பேரிழப்பேயாகும்.

பாடவேறுபாடுகளைக் காட்டு
மிடத்து எவ்வெச் சுவடியில்
காணப்பட்ட பாடங்கள் என்பதைக்
குறிக்காமல் விட்டது, சுவடிகளின்
நிலை, கிடைத்த விவரம் ஆகியவற்றைச்
சுத்தாங்கரின் மகாபாரதப் பதிப்பிற்
கண்ட கொடி நிலைமுறைகளில்
விளக்காமல் விட்டது போன்ற சிறு
குறைகள் இப்பதிப்பில் காணப்
பட்டாலும், ஒட்டுமொத்தத்தில் இது
ஓர் அரிய பதிப்பு என்பது
வெள்ளிடைமலை.

‘கேட்டார்ப் பிணிக்கும்
தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல்’

என்று வள்ளுவப் பெருந்தகை
மொழியுமாறு - ‘அட்டா, இன்னும் சில
நூல்கள் இப்படி உருவாகாமல்
போய்விட்டதே’ என்று ஏங்குமாறு
புறத்திரட்டின் பதிப்புமுறை கற்றார்
காமுறும் உயர்வைக் கொண்டு
மிளிர்கிறது எனலாம். இந்நூலை
வெளியிட்ட பேராசிரியரின் வேண்டுக
லாம் ‘தமிழின் இனிய கவிதைகளை
யெல்லாம் திரட்டி வெளியிடும்’ அரிய
முயற்சி ஒன்று மலர்வதாக.

பழைய உரைகளைப் பதிப்பித்தலின் பயன்கள்

புலவர் இரா. இளங்குமரன்

பழைய உரையாசிரியர்கள் மூல நூலாசிரியர்களுக்கு ஒப்பானவர்கள். அவர்கள் கண்ட உரைகள், மூலநூல்கள் சிதைவுறாமல் காத்துள்ளன. ஆதலின், அவர்கள் அருந்தொண்டை நினைந்து வாழ்த்திப் 'பழைய உரைகளைப் பதிப்பித்தலின் பயன்கள்' என்னும் இக் கட்டுரையைப் படைக்கின்றேன்.

பழைய உரைகளைப் பதிப்பித்தலால் உண்டாகும் பயன்கள் மிகப்பல. அவற்றுள் ஒருபத்தைத் தங்கள் முன் வைக்கிறேன்.

- க. மூலப்பாடம் கிட்டாத நூலின் மூலத்தைக் கண்டுகொள்ள உதவுதல்.
- உ. மூலநூலின் பாடவேறுபாடுகள் காட்டுவதுடன், திறமான பாடம் இன்னதெனத் தெளிய உதவுதல்.
- ங. பாடவேறுபாடுகள் பல்காமல் வரம்பிட்டுக் காத்தல்.
- ச. தமிழ்நூற் பரப்பை நன்கனம் அறிந்து கொள்ள உதவுதல்.
- ரு. மூலநூற் படியாகக் கிட்டாத நூல்களைப் பெறுதற்கு வாய்த்தல்.

- சு. படைப்பாளிக்கும் படிப்பாளிக் கும் உண்டாகியுள்ள கால இடைவெளியைச் சுருக்கி நெருங்கச் செய்தல்.
- எ. மூலத்தின் பொருளைப் பெரிதும் முட்டற விளங்கச் செய்தல்.
- அ. உரையாசிரியர்களின் காலத்து, உலகியல் வழக்குகளை அறிந்து கொள்ளச் செய்தல்.
- சு. மூலநூலாசிரியரைப் பற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்புகளைத் தருதல்.
- கி. மூல நூற் செம்மை பிறழாமல் காத்தல்.

இவற்றுள் முன்னை ஒன்பதனையும் ஒரேவகையாற் சுருக்கியும் பின்னை ஒன்றை விரித்தும் முறையே காணலாம்.

மூலப்பாடம் கிட்டாத நூலின் மூலத்தைக் கண்டுகொள்ள உதவுதல்: 'பத்துப்பாட்டுப் பதிப்பு' என்னும் பகுதியில் பெரும் பேராசிரியர் தென்மொழிக் கலைச் செல்வந் முனைவர் உ. வே. சாமிநாதர், "பத்துப்பாட்டு மூலப்பிரதியையே

பாராத நான், சென்னையில் பின்னும் எங்கேனும் வித்துவான்கள் வீடுகளில் ஏடுகள் கிடைக்குமோ என்று விசாரித்துக் கொண்டிருந்தேன்" என்றும் (என் சரித்திரம். 905) களக்காட்டுத் தெற்குச் சைவ மடத்தில் ஏடுகள் தேடியபோது, "பத்துப் பாட்டு மூலம் முழுவதும் அடங்கிய பழைய பிரதி அங்கே கிடைத்தது. ஆனந்த வெள்ளத்தில் மூழ்கினேன். 'இதற்காக நான் எவ்வளவு அலைந்திருக்கின்றேன்! முன்பே கிடைத்திருந்தால் எவ்வளவு அனுகூலமாக இருந்திருக்கும்! இரண்டாவது பதிப்புக்கு இதை உபயோகித்துக் கொள்வேன்' என்று கூறி அதைப் பெற்றுக்கொண்டேன்" என்றும் (என் சரித்திரம். 938) கூறுவன இம் முதற்குறிப்புக்குத் தக்க சான்றுகளாகும்.

மூல நூலில் பாட வேறு பாடுகள் காட்டுவதுடன் திறமான பாடம் இன்னதென்று தெளிய உதவுதல்: "கொடுவரி,வழங்கும்" என்னும் புறப்பாடலின் (135) விளக்கத்தில் 'ததைமெல்லொதுக்கின்' எனவும், 'வடி நவில் பனுவல்' எனவும், 'ஒன்றி நடைப் புரவிய' எனவும் பாட மோதுவாரும் உளர்" என்றும், "வடிநவில் பனுவல் புலம் பெயர்ந்திசைப்ப வென்று கொண்டு, வடித்தல், பயின்ற பாட்டை இசைதோறும் பெயர்த்து வாசிக்க வென்றுரைப்பாரும் உளர்" என்றும் பாட வேறுபாடுகளும் பிறருரையும்

கட்டுகின்றார் பழைய உரையாசிரியர். இப் பாடங்கள் பிற சுவடிகள் வழியே கிடையாப் பாடங்கள். இவ்வுரையும் கிடையா உரை.

இவ்வாறே, "இல்லோர் சொன்மலை" என்பதற்கு, 'இல்லோர் சொல்லைச் சூடு' மென்றும், 'எற்புணர்த்தபாலே' என்றோதி, 'என்னை அவனோடு கூட்டிய விதியே' என்றும் 'வழி நாட் கிரங்கும்' என்பதற்கு 'இன்னும் இவனோடு தொடர்ந்த நட்பு இடையுற்றுக் கழியுங்கொல் என்று இரங்கும்' என்றும் உரைப்பாரும் உளர்" என்று கூறுதலும் (புறம் 176) பிறவும் சான்றுகளாம்.

அடியார்க்கு நல்லார் அரும்பதவுரைகாரர் பாடங்கள் சில வெவ்வேறாதலுண்மையும் அப்பதிப்பில் காணலாம். பல பாடங்கள் இருக்கத் தாம் ஒன்றைத் தெரிந்து கொண்டமை, அப்பாடம் சீரிதெனத் தாம் கொண்ட சான்றேயாம்.

பாட வேறுபாடுகள் பல்காமல் வரம்பிட்டுக் காத்தல்: உரை காணப்பட்ட நூல்களுக்கு அமைந்த பாடவேறுபாடுகளினும் உரை காணப்படாத நூல்களுக்கு அமைந்த பாடவேறுபாடுகள் பல்கியுள்ளமைக்குச் சான்று பல வேண்டா, கம்பராமாயணம் சாலும்; அதனை மெய்ப்பிக்க அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகப் பதிப்பொன்று சாலும்; மிதிவைக்

காட்சிப் படலம் வரையுள்ள முதற்காண்ட முதற் பகுதிக்கு மட்டும் (720 பாடல்கள்) 306 பக்க அளவுள்ள பாடவேறுபாட்டுப் பட்டியை சுட்டல் சாலும்!

தமிழ் நூற்பரப்பை நன்களம் அறிந்து கொள்ள உதவுதல்: இதனை நிறுவுவதற்கு யாப்பருங்கல விருத்தியரை ஒன்று போதும். உரையிடையே மேற்கோளாக 115 நூல்கள் காட்டப்பட்டுள்ள (யா. வி. கழகப் பதிப்பு; ஆராய்ச்சி முன்னுரை பக். 28). இவற்றுள் 78 நூல்கள் அம் மேற்கோள் அளவால் கிடைப்பனவே. யாப் பிலக்கணக் கலைக்களஞ்சியம் போல விளங்கும் அவ்வுரையால், நாம் இழந்து விட்ட தமிழ் வளங்கள் இவையெனக் கண்டு வருந்தாமல் தீராதது.

யாப்பருங்கல விருத்தியை அடுத்து எண்ணத் தக்கது, களவியற் காரிகை உரை. அது, அகப்பொருட் கலைக்களஞ்சியமென விளங்குவது. நாம் எய்தப் பெறாத அகப்பொருள் நூல்களையெல்லாம் காட்டி இரங்க வைப்பது.

இவ்வுரைகளன்னவை நமக்கு எய்தாக்கால், தமிழ் நூற்பரப்பு வியத்தொறும் வியத்தொறும் வியப்பிறந்தன எனத் தோற்றாதாம்.

மூல நூற்படியாகக் கிட்டாத நூல்களைப் பெறுதற்கு உதவுதல்: 'பாண்டிக்கோவை' என்பதொரு நூல், இறையனார் களவியலுரையைப் பெற்ற பெரும்பேற்றெனச் சுட்ட வேண்டிய தில்லை. அவ்வுரை வழியால் மட்டும் 325 காரிகைகள் கிடைத்துள்ளன. அதன் முன்னுரையில் "இதன்கண் வரும் மேற்கோள் கவித்துறைப் பாடல்கள், 'பாண்டிக்கோவை' என வழங்கப் பெறுகின்றது. அதனைத் தனி நூலாக்கிப் பொருள் விளக்கத்துடன் விரைவில் வெளியிட முயன்றுள்ளோம்" என்னும் குறிப்புணமை, நூலாக்க நோக்கக்குறிப்பாம் (1953). திரு. வே. துரைசாமி என்பாரால் 350 பாடல்கள் கண்டு 1957 இல் குறிப்புரையுடன் வெளியிடப்பட்டது. அத்தொகுப்பில் இடம் பெறாப் பாடல்கள் மேலும் ஐந்து எனக்குக் கிடைத்துள்ளன. களவியலுரை தந்த தமிழ் வளம் பாண்டிக் கோவை எனில் தவறாமா?

காக்கைப் பாடினியம் என்னால் உரை விளக்கத்துடன் வெளியிடப் பட்டுள்ளது. அக்கொடை, யாப்பருங் கல விருத்தியுரையின் கொடையே. அவ்வாறே இதுகால் 'பெரும் பொருள் விளக்கம்' என்பதொரு நூலும் உரை யால் காணப்பட்டு, உரையுடன் வெளி வரத் தக்க நிலையில் உள்ளது. இன்ன பல, உரைப்பதிப்பின் பயன் என்க.

படைப்பாளிக்கும் படிப்பாளிக்கும் உண்டாகியுள்ள கால இடைவெளியைச்

சுருக்கி நெருங்கச் செய்தல்: அத்துச் சாரியையை விளக்கும் இளம் பூரணர், அகரத்தின் முன் கெடுதலே அன்றி, நிலைமொழி அகரத்தின் முன்னர் நெடிலாதலைக் குறித்தனர். 'அண்ணாத் தேரி' எனவரும்" என்றார். இதனைத் திருவண்ணாமலையகத்து ஏரி எனக் கருதினார் உளர். ஆனால், 'அண்ணாத்தல்', "அண்ணாக்கு", 'அண்ணாக்க நீர் குடித்தல்', 'அண்ணாத்தல் செய்யாதளறு' என இருவகை வழக்குகளையும் வேர் மூலத்தையும் அறிவார், திருவண்ணாமலையைக் கொள்ளார். 'அண்ணாத்தேரி' என்பது 'வானம் பார்த்த ஏரி' என்னும் இற்றை வழக்கொடுபடுத்து இசைத்துக் கொள்வார்.

சங்கத்தார் நாளில் 'உளறுதல்' என்பது 'கூந்தலை உலர்த்துதல்' என்னும் பொருள்தந்தது. பின்னர் 'உலறுத்' லாகத் திரிந்தது. அதனை, "உலற்றத் திறமின்றிப் பயின்றார் ஒரு சான்றோர் மயிர் நீட்டி உலறி நிற்பாரைக் கண்டு ஒருவன், எம்பெருமான் உலறி நின்றீரால் என்றக்கால் வாளாதே உலறினேன் என்னற்க. இது காரணத்தால் உலறினேன் என்க" என்கிறார் இளம்பூரணர். இவ்வாறு மூலநூலின் கால இடைவெளியைச் சுருக்கி அணித்தாக்குதல் உரையாசிரியர் பணியாய்ச் சிறக்கின்றதாம். எட்டா உயரத்தில் இருப்பார்க்கு இடைநின்று பொருள் வாங்கித் தருவார் பான்மையது இஃதென்க.

மூலத்தின் பொருளைப் பெரிதும் முட்டற விளங்கச் செய்தல்: "கண்ணைக் கெடுப்பான் கவிராயன்; எண்ணி ஈவான் உரைகாரன்" என்பது வழங்குமொழி. கண் என்பது வேற்றுமை உருபு. இவ்வாறு உருபு முதலியவற்றையும் பிறவற்றையும் தொகையுறக் கூறுதல் நூலாசிரியர் நெறி. அதனை விரித்து வெளிப்படுத்துதல் உரையாசிரியர் இயல். இறைச்சி, உள்ளூறை, மாட்டு, குறிப்பு, எச்சம் என்றாங்கு வருவனவும் சொல்லணி நயங்களும் உரை வளத்தாலும் உரைத் திறத்தாலும் சிறப்பன என்பது உலகறிந்த செய்தி.

பதியெழுவுறியாமை' க்குப் 'பகையின்மை' சுட்டலும் (1.19), 'தீது என்பதற்கு 'பிறர் நெஞ்சு புகாமைப்' பொருள் தருதலும் (1.26) 'இவளை முற்கூறிற்று கதைக்கு நாயகியாதலின் என்றும், 'கண்ணகியை முற் கூறினார் பத்தினியை ஏத்துதல் உட்கோளா கலான்' என்றும் (1.29) கூறுதலும் சிலம்பின் உரைப்பேறுகளை அல்லவோ! 'வகை எழில் வனப்பு' 'இன் தீங்கிளவி (கலி. 17;24), 'வியன்மலை', 'நெடுவரை' (புறம்.116), மின்னீர வெள்வேலவன் (சீவக. 21) 'முல்லையும் பூத்தியோ' (புறம். 242) என்பவற்றுக்கெல்லாம் வரும் உரைநயம் எத்தகைய இன்பந்தருவது!

'சிற்றியாறு பாய்ந்தாடும்' என்னும் (தொல். செ. 114; யா.வி. 62) மேற்கோட்பாவிற் குப் பெருவல்லம் என்னும்

ஒரு பெயரை இளம்பூரணரும், யாப் பருங்கல விருத்தியுடையாரும் சுட்டாக் கால் எளிதில் பொருள் காண இயலுமோ? (யா.வி. சமூகப்பதிப்புக் காண்க). மூலத்தின் பொருளைப் பெரிதும் என்றமையால் சிறிது மயங்குதலும் உண்டெனக் கொள்க. அதனை விரிக்க ஈதிடமன்று.

உரையாசிரியர்களின் காலத்து, உலகியல் வழக்குகளை அறிந்து கொள்ளச் செய்தல்: "விரைவளர் கூந்தல் வரைவளியுளரன்றது" கொண்டை மேற் காற்றடிக்க' என்பதொரு வழக்குப் பற்றி நின்றது. என்றதனாற் பயன், பிறிதொன்றால் இடையூறில்லை என்பதாம்" (புறம். 133).

"புறத்துப்போய் விளையாடும் பேதைப் பருவத்துப் பெண்மகளை மாறோகத்தார் இக்காலத்திலும் பெண்டுகள் என்று வழங்குப" (தொல். செ. ல. 164) எனப் பழையவுரையும், சீனாவரையர் உரையும் உலகியல் வழக்குகளை உரைத்துப் போதல் காணத்தக்கன.

கைக்கிளை என்பதனை விளக்கும் உரையாசிரியர், "கை என்பது சிறுமை பற்றி வரும்; அது தத்தம் குறிப்பிற்பொருள் தருவதோர் இடைச் சொல்; கிளை என்பது உறவு; பெருமையில்லாத தலைமக்கள் உறவு என்றவாறு, கைக்குடை, கையேடு, கைவாள், கை ஒலியல், கைவாய்க்கால்

எனப்பெருமை இல்லாதவற்றை வழங்கு பவாகலின்" என்கிறார் (பொருள். 1).

கை ஒலியலாவது கைத்துணி; கைக்குட்டை என்பதும் அது. துணியைச் சலவை செய்தல் ஒலித்தல் எனப்படுதலும், ஒலியல் என்பதற்குத் 'துணி' என்னும் பொருளுண்மையும் அறிக. மேலும் கைப்பை, கைக்காகு, கைச்சரக்கு, கைம்மாற்று எனப் பெருகியுள்ள வழக்குகளையும் கருதுக.

மூலநூலாசிரியரைப் பற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்புக்களைத் தெரிவித்தல்: "இந்நூல் யாவராற் செய்யப் பட்டதோ எனின் ஆரியம் என்னும் பாரிரும் பௌவத்தைக் காரிகையாக்கித் தமிழ்ப் படுத்திய அருந்தவத்துப் பெருந்தன்மை அமிதசாகரர் என்னும் ஆசிரியராற் செய்யப்பட்டது" என்றும் (யாப்பருங்கலக்காரிகை), "உளங்கூர் கேள்வி இளம்பூரணர் என்னும் ஏதமில் மாதவர்" என்றும், "தண்டலங் கிழவன் தகைவரு நேமி எண்டிசை நிறை பெயர் இராச பவித்ரப் பல்லவ தரையன்" என்றும் (நன்னூல் மயிலை நாதர்) கூறுவன இவ்வகை சார்ந்தன. மற்றுத் தொல்காப்பியரையும் அகத்தியரையும் பற்றி நச்சினார்க்கினியர் வரைதல் புணைவெனப் புலப்படுதலின் வரலாறெனக் குறித்தற்கின்றாம்.

மூலநூல் செம்மையைப் பிறழாமல் காத்தல்: சிந்தாமணி 835 ஆம் பாடலின் மூன்றாம் அடி,

‘நெட்டிருங் கூந்த லாள்தன்
நேர்வளை முன்கை பற்றி’

என்பது. இதற்கு உரைவரையும் நச்சினார்க்கினியர் "நெட்டிருங்குழல்; நெடு, பண்பு தொகு மொழி யாதலிற் புணர்க்கப்படாதாயிற்று" என்றார். ஏட்டில் 'குழல்' என்னும் பாடமுண்மை கண்டு சுட்டுகிறார் வையாபுரியார். நச்சினார்க்கினியர் 'குழல் எனப் பாடங் கொண்டமை அறியப் பெறினும் பாடம் 'கூந்தல்' என்றே நின்று விட்டது. இவ்வாறே வேறு சில பாடங்களையும் தமிழ்ச் சுடர்மணிகளில் குறிக்கிறார் அவர். 1922ஆம் பாடலில் அடிமாறிக் கிடந்தது நான்காம் பதிப்பில் (1942) திருத்தப்பட்டது என்றும் சுட்டுகிறார். உரையால் மூலநூல் திருத்தமுறுவதற்கு இவை சான்று. இனிச் சிலம்பில் சில பாடங்களைக் கருதலாம்.

சிலப்பதிகாரப் புகார்க் காண்டம் 1876இல் சென்னை மாநிலக் கல்லூரி முதன்மைத் தமிழாசிரியர் தி. சு. சீனிவாசராகவரால் வெளியிடப் பட்டது. தி. சு. சுப்பராயரால் 1880 இல் புகார்க் காண்ட உரைப்பதிப்பு வெளி வந்தது. 1892இல் பெரும் பேராசிரியர் உ. வே. சா. பதிப்பு அடியார்க்கு நல்லாருரை, அரும் பதவுரை ஆகியவற்றுடன் வெளிவந்தது. இம்முப்பதிப்புகளுக்கும் முன்னர் 1869ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 18ஆம் நாள் சிலப்பதிகாரப் படியெடுப்பு நிறைந்ததைக் கையொப்ப

மிட்டுச் சுட்டியுள்ளார், கிறித்துவக் கம்பர் எனப்படும் எ. ஆ. கிருட்டினர். அவர் தம் படியை, அச்சிடப்பட்ட பாடத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்த அளவில் உரையாசிரியப் பெருமக்க ளால் மூல நூற்பாடம் செம்மையுறுதல் தெளிவாகின்றது.

அரங்கேற்றுகாதை 64, 65 ஆம் அடிகள்:

"இசையோன் பாடிய இசையின்
இயற்கை
வந்தது வளர்த்து வருவ தொற்றி"

என்பன. இதில் வரும் 'வந்தது வளர்த்து' என்பதற்கு அரும்பத வுரை:

"பாடுகின்ற பண்களுக்குச் சுரம் குறைவுபடாமல் நிறுத்தி" என்பது. வளர்த்து என்பதற்குக் குறைவுபடாமல் எனப் பொருள் பெறப்படுகின்றது.

அடியார்க்கு நல்லார் உரையும் 'குறைவு படாமை' என்பதே. 'வளர்த்து' என்பதற்கு எ. ஆ. கி. படியில் 'வழா அது' எனப் பாடம் உள்ளது. இப்பாடம் பொருந்தி நிறறல் வெளிப்படலாம்.

அதே அரங்கேற்று காதையின் 97 ஆம் அடி,

"புண்ணியநெடுவரைப் போகிய
நெடுங்கழை"

என்பது "பொதியில் வரை முதலான புண்ணிய நெடுவரைப் பக்கங்களில் நெடிதாகி உயர வளர்ந்த மூங்கில் என்பது அரும்பதவுரை. இதே பொருளையே அடியார்க்குநல்லாரும் வரைந்தார்.

போகிய நெடுங்கழை என்பதற்கு நெடிதாகி உயர வளர்ந்த மூங்கில் என்பதில் உயர்தல் பொருளுக்கு ஏற்ற சொல்லின்றி இடரொடும் இயைத்துக் கொள்ள நேர்தல் தெளிவு. எ. ஆ. கி. படியில், "புண்ணிய நெடுவரைப் போகியர் நெடுங்கழை" எனப் பாடம் உள்ளது. இதன் பொருத்தம் தெளிவு.

"போரிசை மன்னர் பெயர்புறத் தெடுத்த, சீரியல் வெண்குடை" என்பதும் அரங்கேற்று காதையே (114-115).

"பெரிய கீர்த்தியையுடைய அரசர் பொருதுடைந்து புறங்கொடுத்த வழிப்பறிக்கப்பட்ட அழகிய நற் கொற்றக்குடை" என்பது அரும்பதவுரை.

"பெரிய புகழையுடைய அரசர் பொருதுடைந்து புறங்கொடுத்தவழிப் பெற்ற அழகிய இயல்பினையுடைய வெண்கொற்றக்குடை" என்பது அடியார்க்கு நல்லாருரை. ஈருரைகளிலும் 'புறங்கொடுத்த வழி' என்னும் செய்தி தெளிவாக உள்ளது. அதற்கேற்ப எ. ஆ. கி. படியில்,

"போரிசை மன்னர் பெயர்புறக் கொடுத்த"

என்னும் பாடமுண்மை செவ்விதில் இயைகின்றது.

அந்திமாலைச் சிறப்புச் செய்காதையில் (11,12) வரும்,

"வலம்படு தானை மன்ன
ரில்வழிப்
புலம்பட விறுத்த விருந்தின்
மன்னரின்"

என்னும் அடிகளுக்கு அரும்பதவுரையில் குறிப்பு இல்லை. அடியார்க்கு நல்லாருரை இப்பகுதிக்கு, "வெற்றி பொருந்திய தானை மன்னர் இல்லாத இடமறிந்து அவர் நிலமெல்லாம் கெடும்படி புதிதாக வந்து விட்ட குறுநில மன்னரைப்போல' என்னும் பொருள் தருகின்றது. இதில், 'புலம்பட' என்பதற்கு 'நிலமெல்லாம் கெடும்படி' என்பதே உரை என்பது விளக்கம். இப்பகுதியின் பாடம் எ. ஆ. கி. படியில்,

"வலம்படு தானை மன்ன
ரில்வழிப்
புலங்கெட விறுத்த விருந்தின்
மன்னரின்"

என்றுள்ளமை உரையின் உண்மைப் பாடமென உரைக்கின்றது.

ஊர் சூழ்வரிக்கு மேல் அடியார்க்குநல்லார் உரை கிடைத்திலது. அரும்பதவுரை, நூலின் இறுதிவரை கிடைத்துள்ளது. ஆயினும், அருஞ்சொல்லுரை தானே அது; எளிதாகப் பொருள் தருமென அவர் எண்ணிய சொற்களைத் தள்ளிப் போதல் கண்டு தானே 'அரும்பதவுரை காரர்' எனப் பெயர் சூட்டப்பெற்றார். அவர், வாழ்த்துக் காதை வள்ளைப் பாட்டுப் பகுதியில் 'வள்ளை உலக்கைப் பட்டு' என்ற அளவில் அமைந்தார். உரையிலாப் பகுதியில் உண்டாம் சிக்கலை மூலப் படியால் தானே நீக்க முடியும்? அதற்குத் துணை செய்யும், படி ஒன்று வையாபுரியார்க்குக் கிடைத்தது. அதனைக் கருதுவோம்.

வள்ளை இரண்டாம் பாடல், பாண்டியனின் வேப்பந்தாரை விளம்புகின்றது. மூன்றாம்பாடல், சேரனின் பனந்தோட்டைப் பகர்கின்றது. சோழனது 'ஆத்தி' அல்லது 'ஆர்' முதற் பாட்டில் இருந்திருக்கவேண்டும். "போந்தை வேம்பே ஆரென வருஉம் மாபெருந்தானையர்" மூவரையும் ஒப்பப் பாடுபவர் அல்லரோ இளங்கோவடிகளார்! அவர், சோழரை விடுத்தாரா? படியெடுத்தவர் பிறழ எடுத்தாரா?

முதல் வள்ளையின் ஈற்றடி "பாவைமார் ஆரிக்கும் பாடலே பாடல்" என அச்சுப்படியில் உள்ளது. வேறுபாடங்களும் இல்லை. 25 சுவடிகளை ஒப்பிட்டுப் பார்த்துப்

பதிப்பித்த பதிப்பு அது. ஆனால் அச்சுவடிகளில் கிடையாத ஒரு பாடல் வையாபுரியார் தாம் கண்ட சுவடியில் கண்டார். அது 'பாவைமார் ஆரிக்கும் பாடலே பாடல்' என்பது. அதனை அகராதி நினைவுகளில் வரைந்தார் (பக். 10) அதே பாடம் எ.ஆ.கி படியிலும் உள்ளது. உரைவாய்த்திருந்தால் இப்பாடம் இவ்வளவு சிக்கற்படுத்தி யிராது என்பது தெளிவு.

சிலப்பதிகார நூற்சிறப்புப் பாயிர வெண்பாவின் முன்னிரண்டடி கள்,

"நீடருங் குன்ற நிழல் காலு
மண்டிலத்துக்
கோடுகோ டாய்த் தோன்றும்
கொள்கைத்தே"

என்பன. இவ்வடிகளுக்கும் உரையிலில்லை. நூற்கட்டுரை என்னும் இறுதிப் பகுதியில், "ஆடிநன் னிழலின் நீடருங்குன்றம், காட்டுவார் போற்கருத்து வெளிப்படுத்து" என வரும் அடிகள் இவ்வடிகளொடு ஒத்து இயலுதல் தெளிவு.

"அடுத்தது காட்டும்
பளிங்குபோல் நெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டும் முகம்"

என்னும் வள்ளுவமும் இவற்றொடு ஒத்து இயலுதல் தெளிவு.

இவண், 'ஆடி' முகம்பார்க்கும் கண்ணாடி தன்முன்னுள்ளது எத்துணைப் பெரிய தாயினும் தன்னுள் அடக்கிக் காட்டும் தகையது. அப்பொருள் 'நிழல் காலும்' என்பதில் இல்லை. ஏனெனில், கக்குதல், பொழிதல், வடிதல், விடுதல், உமிழ்தல் கலாம் பொருள்களே காலுதலுக்கு உண்டு. இதன் பாடம் எ. ஆ. கி. படியில் 'நிழல் காணும் என உள்ளது. மேலே 'படிய காட்டுகள் அனைத்தும் காட்டலும் காணலு மாதலைத் தெளியின் 'நிழல் காணுமண்டிலம்' என்னும் பாடச் செம்மை செவ்விதின் விளங்கும். உரையில்லாமையால்

மூலப்படி கொண்டே இதனைத் தெளிவிக்க நேர்ந்தது. இல்லாக்கால், அவ்வுரையால் இச் செம்பாடம் வெளிப்பட விளங்கியிருக்கும்.

உரைப் பதிப்பின் நலங்கள் இன்னும் மிகப் பலவாம். அது தனி நூலாம் அளவு விரிவுடையதுமாம். ஒவ்வொரு பகுதியும்விரித்தும் எழுதத் தக்கதுமாம். நல்ல தோர் ஆய்வுப் பொருளைச் சுவடிப்புலம் வழங்கி, அதனை எண்ணிப் பார்க்க வைத்ததற்கும், அதனை எழுதி அறிவர் அரங்கில் வைக்க அருளியமைக்கும் நன்றி பெரிதுடையேன்.

விருத்தப் பாவியல்

சா. கிருட்டினமூர்த்தி

ஒருமொழியில் எழுத்திலக்கணமும் சொல்லிலக்கணமும் சிறந்திருந்தால் அம்மொழி பேச்சு, எழுத்து வழக்குகளில் நிரம்பிய பயன்பாடுடைய மொழி எனலாம். பொருளிலக்கணம் போற்றப் பட்டிருந்தால் அம்மொழி போற்றுதற்குரிய பண்பாடுடைய மொழி என்று கூறலாம். இவை போன்றே யாப்பிலக்கணம் மிகுந்திருந்தால் அஃது இலக்கியவளம் செறிந்த மொழி என்று துணியலாம். இருபத்தைந்திற்கு மேற்பட்ட யாப்பிலக்கண நூல்கள் தமிழ்மொழியில் எழுந்துள்ளமை இவ்வுண்மையை உறுதிப்படுத்தும். இவ்விலக்கண நூல்கள் மொழியில் அவ்வக்காலத்துப் பல்கிப் பெருகிய யாப்பு நெறிகளையும் வடிவங்களையும் வரையறைப்படுத்தி இலக்கணப் படுத்தியுள்ளன என்று தான் கூறவேண்டும்.

பாவின் இனங்கள்: தொல்காப்பியம் தொடங்கித் தோன்றியுள்ள யாப்பிலக்கண நூல்கள் யாவும் அவ்வக்காலம் வரை தோன்றிய இலக்கிய வடிவங்களுக்கு இலக்கணம் உறுமுசுத்தான் எழுந்துள்ளன. நால்

வகைப் பாக்களுக்கும் இனங்கள் கூறப்பட்டமை யாப்பின் வளர்ச்சியைக் காட்டுவதாகும். தலைமைப் பாக்களோடு ஒருபுடை ஒப்புமை கருதியே பாவின் இனங்கள் பாகுபடுத்தப் பட்டுள்ளன என்பதை யாப் பருங்கலவிருத்தி கூறுகின்றது (யாப். வி. ப. 222). தாழிணை, துறை, விருத்தம் எனும் இம்மூவகை இனங்களையும் எம்முறையில் நிரல்படுத்துவது என்பதில் இலக்கண ஆசிரியர்களிடையே குழப்பம் நிலவியது என்பதையும் காணமுடிகின்றது (சா. கிருட்டினமூர்த்தி, தமிழ்ப்பொழில், துணர் 63 மலர் 6). இதற்குக் காரணம் இம்மூவகை இனங்களும் எவ்வளவிற்குத் தலைமைப் பாக்களோடு ஒப்புமை கொண்டுள்ளன என்பது பற்றிய அவரவர் கருத்து முடிபுகளேயாகும். இம்மூவகை இனங்களுள் விருத்தயாப்பே வழக்கினுள் பெரிதும் பயின்று வருவதாக அமைந்தது. சங்க இலக்கியங்களுக்குப் பின் எழுந்த நூல்களுள் பெரும் பாலானவை விருத்தப்பாவால் இயன்றவை. சிந்தாமணி, சூளாமணி, கம்ப ராமாயணம் போன்றவை அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

ஆயினும் இவ்விலக்கிய வடிவங் களுக்குரிய முறையான இலக்கணம் எழுந்ததாகத் தெரியவில்லை. யாப்பருங்கல விருத்தியும் காரிகையும் பின்வந்த இலக்கண நூல்களும் சீரடிப்படையிலான பெயரிடுதலையும், சீர் விளக்கம் கூறுதலையுமே இலக்கணமாகக் கொண்டிருந்தன; பல்கிப் பெருகிய விருத்தங்களின் நுட்பக் கூறுகளை எடுத்துக்காட்டி வரையறை செய்யவில்லை; இப் பணியைச் செய்த குறிப்பிடத்தக்க நூல் இவ் விருத்தப்பாவியலாகும்.

விருத்தம்: விருத்தம் என்பது Vritta என்னும் வடசொல்லின் பொருளுடையது. இச் சொல்லிற்கு, the rhythm at the end of a verse, final rhythm என்றும், a metre containing a fixed number of syllables, any metre என்றும் சமஸ்கிருத அகராதி பொருள் கூறுகின்றது. விருத்தம் என்பது வடமொழித் திரிசொல் என்று யாப்பருங்கல விருத்தி கூறுகின்றது. 'ஒருபுடையால் தத்தம் பாவினோடு ஒத்த ஒழுக்கத்தானும் எல்லா அடியும் ஒத்து நடத்தலானும், புராணம் முதலாகிய விருத்தம் உரைத்தலானும் விருத்தம் என்பதூஉம் காரணக்குறி' என்று அந்நூல் வரையறுத்துக் கூறுவதைக் காணலாம் (ப. 222). எல்லா அடியும் ஒத்துவர வேண்டுமென்பதை வீரசோழியமும் கூறுகின்றது.

"அளவோ ரடிபோ லொருநான்கு பேத மிலா துமெய்ப்பு துளதே லஃது விருத்தமென் றேயறி. . ." (வீரசோ. 127)

விருத்த அடிக்குப் பெருமை 26 எழுத்து என்றும் அதனின் மிக்கது விருத்தப் போலி என்றும் வீரசோழியம் கூறுகின்றது (நா. 129).

இத்தகு யாப்பு வகை தமிழில் பெருவழக்காகித் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் பெரும் இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. கருத்தை விரித்துரைப் பதற்கேற்ற யாப்பு வகையாக இவ்விருத்தயாப்பு இருந்ததால்தான் பெருநூல்கள் உருவாயின. இஃதொரு காலத்தேவைக்கேற்ப விளைந்த அக்காலப் புதுக்கவிதை என்று கூறினாலும் மிகையாகாது. எளிய ஓட்டமும், இனிய சந்தமும், ஏற்ற ஒத்திசைவும் இவ்வியாப்பில் அமைந்துள்ளன. வடமொழிப் பெயராகக் கருதப்படும் விருத்தம் என்னும் பெயரைத் தாங்கிய இவ்வியாப்பு தமிழுக்கே உரியதாக ஆக்கப்பட்டது.

இவ்விருத்தயாப்பின் இலக்கணக் கூறுகளைக் கூறும் ஒரு தனிநூல் பிற்காலத்தில் தோன்றியது ஒருபெருங் குறையேயாகும். இந்நூல் காலத்தால் பிந்தியது எனினும் கருத்து விளக்கத்தால் சிறப்புடையதாகும்.

நூலாசிரியர்: விருத்தப்பாவியல் என்னும் இந்நூலின் ஆசிரியர் தி. வீரபத்திர முதலியார். இவருடைய தந்தை பெயர் குப்புசாமி முதலியார். காஞ்சிபுரத்தி லிருந்து 15 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள பனங்காட்டுர் என்ற ஊரே இவர் பிறந்த ஊர். இவருடைய தந்தை சிறந்த தமிழறிஞர். 1855இல் குப்புசாமி முதலியாருக்கு இரண்டாவது மகவாகப் பிறந்த இவர் 1873இல் மெட்ரிகுலேஷன் வகுப்பில் சென்னை மாகாணத்திலேயே முதல் மாணவ ராகத் தேர்ச்சியடைந்தார். சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில் F.A. வையும் B.A. வையும் 1877 இல் நிறைவு செய்தார். இளநிலைப் பட்டம் பெற்றவுடன் பச்சையப்பா உயர்நிலைப் பள்ளியில் வரலாற்று ஆசிரியராகத் தன் வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார். ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த காலத்தி லேயே பி. எஸ். படித்து 1890 இல் அத்தேர்வில் வெற்றி பெற்றார். வெற்றி பெற்றவுடன் வில்லியம் கிராண்ட் என்பவரிடம் பயிற்சிபெற்றுப் பின் 1891 இல் வழக்குரைஞராகப் பதிவுசெய்து தன் வாழ்க்கையை நடத்தினார். 1910 இல் மறைந்த இவர் வரலாற்று ஆசிரியராகவும் வழக்குரைஞராகவும் இருந்தபோதிலும் தமிழ், சமஸ்கிருதம் ஆகிய இருமொழிகளிலும் வல்லவராய் இருந்தார்.

வீரபத்திர முதலியாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதிய ஈ. என். தணிகாசல முதலியார் அவருடைய

அருங்குணங்களையெல்லாம் சித்திரித் துக் காட்டியுள்ளார்.

பதிப்பு விவரம்: தம்முடைய ஆசிரியப் பணிக் காலத்தில்தான் இந்நூலை இயற்றியிருக்கின்றார். இந்நூலைத் தாமே 1885 இல் முதல் பதிப்பாகக் கொண்டு வந்துள்ளார். இந்நூலின் இரண்டாம் பதிப்பு 1939 இல் வெளி வந்தது. இப்பதிப்பைக் கொணர்ந்தவர் ஈ.என். தணிகாசல முதலியாராவார். இப் பதிப்பே அக்டோபர் 1984இல் கழக வழி முதற்பதிப்பு என்ற பெயரில் வெளிவந்துள்ளது. * ஆசிரியரின் முதற்பதிப்பு இப்பொழுது கிடைத்தற் கரியதாய் உள்ளது. இந்நூல் Basil Lovery Esq என்பவருக்குக் காணிக்கையாக்கப் பட்டுள்ளது. இவர் வீரபத்திர முதலியார் படித்த பச்சையப்பா உயர்நிலைப்பள்ளியின் முதல்வராவார். இதைவிடவும் இந்நூலுக்கு இருவர் அளித்த சாத்துக்கவிகள் முதற்பதிப்பில்தான் உள்ளன. இரு கவிகள் புரணை அட்டாவதானம் ம.எ.எ.ஸ் சபாபதி முதலியாரால் அளிக்கப்பெற்றவை.

யாப்பருங்க லப்பெருநான்
முதலியவற்
றிருப்பனவென் றளக்க
லாகா

நீப்பரும்பற் பலவிதியு
மிவையிலையென்
றெனிதினனி நிலவ வாய்ந்து

கோப்புறுசீர் விருத்தப்பா
 வியலொன்று
 கூறினனால் குப்பு சாமி
 மாப்புனிதன் தவத்தின்வரு
 வீரபத்தி
 ரக்குரிசில் வாழ்க மாதோ.

விருத்தப்பா வியற்கியல்யார்
 'மேனாளிவ் வாற்றா
 வருத்தியொடி யற்றினரென்
 றுற்றத் - திருத்தியுற
 வெண்ணி யினிதினிந்நா
 எீந்தான் பனங்காட்டுர்
 நண்ணுவீர பத்திரமா னன்கு.

ஒருகவி சென்னைச் சருவகலா
 சாலைத் தமிழ்த் தலைமைப் புலமை
 நடாத்திய கோ. இராசகோபாலப்
 பிள்ளையால் அளிக்கப்பெற்றது.

மருத்தப்பா வியரிமுத
 லெட்டுருவா
 மகேசனுள மகிழ்ந்து மேவும்
 திருத்தப்பா வியனகரத்
 திருப்பனங்கா
 டுறவீர பத்தி ரன்பேர்
 இருத்தப்பா வியஞாலத்
 தியற்புலவ
 ரிரும்பூதுட் கொளீஇயேத்
 தச்சீர்
 விருத்தப்பா வியல்வடசொல்
 மேற்கொளா
 விழுச்சுவைத்தாய் விரித்தா
 னன்றே

நூலறிமுகம்: இந்நூல் 12 படலங்களாகப்
 'பகுக்கப்பெற்றுள்ளது. சந்தவறுப்பியல்,
 ஒழிபியல் என்னும் இரு இயல்களைத்
 தவிர ஏனைய படலங்கள் 'இயல்' என்ற
 பகுப்பைப் பெறவில்லை. 73 நூற்பாக்
 களைக் கொண்ட இந்நூல் அறுசீர்க்கழி
 நெடில் 7, கலித்துறை 2, எழுசீர்க்கழி
 நெடில் 1, எண்சீர்க்கழி நெடில் 2,
 கலிவிருத்தம் 3, சந்தவறுப்பியல் 3,
 கலிச்சந்தவிருத்தம் 25, சந்தக்கலித்துறை
 12, அறுசீர்ச்சந்தவிருத்தம் 9, எழுசீர்ச்
 சந்தவிருத்தம் 4, எண்சீர்ச்சந்தவிருத்தம்
 1, ஒழிபியல் 6 என நூற்பாக்களைக்
 கொண்டிலங்குகின்றது. இந்நூற்பாக்
 களெல்லாம் கூறப்படும் பா வகையின்
 இலக்கணத்திற்கேற்ப அப்பாவகை
 யிலேயே அமைந்துள்ளன. மாறன்
 பாப்பாவினம், பாம்பன் சுவாமிகளின்
 திருவலங்கற்றிரட்டு போன்றவை
 இலக்கணம் அமையப்பெற்ற
 இலக்கியங்களாகும்; அவை
 சான்றிலக்கியங்கள். ஆனால் இந்நூல்
 இலக்கணம் அமையப்பெற்ற இலக்கண
 நூல். எனவே இதனைச்
 சான்றிலக்கணநூல் என்று கூறலாம்.
 சான்றாக, அறுசீர்க்கழிநெடில்
 விருத்தத்துள் விளம் மா தேமா என்னும்
 வாய்பாட்டில் வரும் ஒருவகை
 விருத்தத்திற்கு இலக்கணம்,

சீர்வளர் கமலச் செல்வி
 திகழ்தரு வதனக் கொண்முக
 கார்வளர் மலிந்த கூந்தல்
 கன்னலும் கசக்கும்
 இன்சொல்

ஏரிளம் கொங்கை மின்னேர்
 இடையெழிற் கொடியம்
 போதாய்
 சீர்விள மாச்சீர் தேமாச்
 சீரிணைந் திரட்டு மீங்கே (1-1)

என்று கூறப்படுதலைக் காணலாம்.

இச்சான்றிலக்கணநூல் மகடூஉ முன்னிலை அமைய இயற்றப் பெற்றுள்ளது. இதன் நூற்பாக்கள் அடிவகையில் ஒருதன்மைத்தாக அமையவில்லை. ஓரடி நூற்பாக்களாகவும், ஈரடி நூற்பாக்களாகவும், நான்கடி நூற்பாக்களாகவும் அமைந்துள்ளன. இவ்வட்டவணை இவற்றை விளக்கும்.

ஓரடி : 1.5; 1.7; 3.1; 4.1, 2 -5

ஈரடி : 1.2; 1.3; 1.4; 1.6; 2.1;
 5.1; 7.2; 7.6; 8.11;
 9.2, 3, 4 -12

நான்கடி : 1.1; 2.2; 5.2; 5.3;
 6.1; 2, 3; 7.1; 3, 4, 5, 7,
 8, 9, 10, 11, 12-25; 8.1-10,
 12; 9.1, 9.5; 10.1-4;
 11.1; 12.1-6 -58

இந்நூலின் முதற்பதிப்பில் வீரபத்திரமுதலியார் தாம் இயற்றிய நூற்பாக்களை மட்டுமே பதிப்பித்தார்; எடுத்துக்காட்டுகளாக இலக்கியங்

களினின்றும் மேற்கோள்களைத் தரவில்லை; ஏனெனில் அவர் தம் நூலைச் சான்றிலக்கணமாகப் படைத்ததே அதற்குக் காரணம். இந்நூலை இரண்டாம் பதிப்பாகக் கொண்டுவந்த ஈ. என். தணிகாசல முதலியார் பலருக்கும் பயன்படும் வகையில் இலக்கிய மேற்கோள்களைத் தந்து பதிப்பித்துள்ளார். சில நூற்பாக்களுக்கு மேற்கோள்கள் தம்மால் தரவியலவில்லை என்பதை

"for some of the Suthrams I did not succeed in getting illustrations at all"

என்று தெரிவித்துள்ளார். நூலின் முகப்பில் ஆசிரியர் வரலாற்றையும் விருத்தப்பாவின்தோற்றமும் வளர்ச்சியும் பற்றிய ஆய்வுரையையும், நூலாசிரியரின் முன்னுரையையும் இணைத்துப் பதிப்பித்துள்ளார்.

நூற்பொதி செய்திகள்: விருத்தங்கள் இயல்பான விருத்தங்களாகவும், சந்த விருத்தங்களாகவும் தமிழில் காணப்படுகின்றன. விருத்தங்களெல்லாம் இசையோடு பாடுதற்குரியனவே. இலக்கணச் சூடாமணி என்னும் நூலின் ஆசிரியர், 'குடிலக் கழி நெடில்' என்று கூறுவார் (இலக். சூ. 6). இங்குக் குடிலம் என்பது இசைப்பாடல்வகை. எனவே விருத்தங்கள் இச்சையோடு பாடுதற்குரியன என்பது பெறுதும். நானும் இன்னிசையால் தமிழ் வளர்த்த

நாயன்மார்கள் எல்லாம் இசைப்
பாடலாகிய விருத்தங்களைப்
பாடியருளினர்.

இயல்பான விருத்தங்களைத்
தமிழுக்கேயுரியனவாகக் காட்டி அவ்வப்
பெயரிலேயே இவ்வாசிரியர் வழங்கு
கிறார். தமிழ் விருத்தங்களுள் சந்தம்
மிகுந்த விருத்தங்களை வடமொழிப்
பெயரிட்டு இலக்கணம் கூறியுள்ளார்.
சந்தவறுப்பியல் என்ற ஓர் இயல்
அமைத்து அதனுள் சந்தவிருத்தங்களுள்
சந்தம் கொள்ளும் முறையை
விளக்குகின்றார்.

இயல்பான விருத்தங்கள்: அறுசீர்க்
கழிநெடிலடி, எண்சீர்க் கழிநெடிலடி,
கலித்துறை, கலிவிருத்தம் என்பவற்றை
இயல்பான விருத்தங்கள் என்று
கொண்டு அவற்றிற்குரிய இலக்கணங்
களைக் கூறுகின்றார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி விருத்
தங்கள் நிரம்பியவளவில் தமிழில்
காணப்படுகின்றன. எளிய முயற்சியில்
எவரும் இயற்றக்கூடியது இவ்வறு
சீர்விருத்தம். இருப்பினும் எண்ணியவா
றெல்லாம் ஆறுசீர்களை அடுக்கி அஃது
அறுசீர்விருத்தம் என்று கூறிவிட
வியலாது. தமிழில் மொத்தம் ஏழு
வகைகளில் மட்டுமே இவ் விருத்தங்கள்
அமையமுடியும் என்று இவ்வாசிரியர்
வரையறுத்துக் கூறுகின்றார்.
அவற்றைக் கொள்ளும் வகையில்
எழுவகை வாய்பாடாகக் காட்டலாம்.

1. விளம் மா தேமா
விளம் மா தேமா (1.1)

2. மா மா காய்
மா மா காய் (1.2)

3. காய் காய் காய்
காய் மா தேமா (1.3)

4. மா கூவிளம் விளம்
விளம் விளம் காய் (1.4)

5. மா விளம் மா
விளம் மா விளம் (1.5)

6. வெண்டளை பயின்ற மாச்சீர்
வெண்டளை பயின்ற மாச்சீர் (1.6)

7. மா மா மா
மா மா காய் (1.7)

இவ்வெழுவகைகளிலன்றி வேறு
வாய்பாட்டால் அறுசீர் விருத்தங்கள்
வரமாட்டா என்பது ஆசிரியர் துணிபு.
இவ்வாசிரியர் பாவின் வாய்பாடு
கூறும்பொழுது சீரின் சுற்றசையை
நோக்கியே வாய்பாடு கூறுகிறார்
என்பதை அறிதல் வேண்டும். விளம்
என்று அவர் கூறுவதன் பொருள்
கருவிளம் அல்லது கூவிளம் ஆகிய
விளத்தை ஈறாகவுடைய சீர்களைக்
குறிக்கும். துணிந்து கூறவேண்டிய
விடத்துத் தேமா என்றும், கூவிளம்
என்றும் குறிப்பிட்டுக் கூறுதலைக்
காணலாம். சான்றாக,

"மதிநா றும் வாண்முகத்தா
மரைதிளைக்கும்
வண்டுவிழி மடப்பொற்
பாவாய்
முதனான்கும் காயாகிப்
பின்னவைமா
தேமாவாய் முடியு மன்றே"

என்பதைக் கூறலாம். இதனுள்
அறுசீர்விருத்த மூன்றாம்வகை
பொருந்துமாற்றை அறியலாம்.

தமிழிலக்கியங்களில் பெரிதும்
பாராட்டப்பெறும் கவித்துறை
இரண்டு வாய்பாடுகளில் மட்டுமே
வரப்பெறும்.

1. குறியமா கூவிளம் விளம் விளம்
மா
2. மாங்கனி கூவிளம் கூவிளம்
குறியமா தேமா

குறியமா என்பது 'பந்' 'இரதி' என்பன
போல வருவது. இம்முதல் வகையில்
ஈற்றுச்சீராகிய மாவிற்குப் பதிலாகக்
காய்ச்சீர் வருதலுமுண்டு.

எழுசீர் விருத்தம்: ஒரே
வாய்பாட்டில் மட்டுமே வரும். இதனை,

"நால்விள மும்மா நடைபெறுங்
கொடிய
நச்சுவே னயனமா ரமிழ்தே"
(3_1)

என்று கூறுகின்றார். இவ்விலக்
கணத்தை,

"விளம் மா விளம் மா
விளம் விளம் மா"

என வாய்பாடாக்கிக் காணலாம்.
இவ்வாய்பாடன்றி வேறு வாய்பாட்டில்
எழுசீர்விருத்தம் வராது என அறியலாம்.

எண்சீர்க்கழிநெடில் விருத்தங்கள்:
எளிய யாப்பு முயற்சியை உடையதாகும்.
இவ்விருத்தங்கள் இருவகையில் பயின்று
வரும்.

1. காய் காய் மா தேமா
காய் காய் மா தேமா (4_1)

2. குறியமா கூவிளம் விளம் மா
குறியமா கூவிளம் விளம் மா
(4_2)

இயல்பான கவிவிருத்த அடிகள்
இரட்டித்தால் அது எண்சீர்க்கழி
நெடில் விருத்தங்களாகும்.

கவிவிருத்தம்: தமிழில் பெருகிய
வழக்கில் உள்ள பா வகையாகும்.
இதனால்தான் இதற்கு இலக்கணம்
கூறவந்தவர்,

"காத லிக்குங்க விவிருத் தத்தொரு
பாதமாவுரும் கூவிளம்
பற்றிடி.

னாத லானிரை நேர்க்கெழுத்
தாறிரண்
டோதி னாரொரு பஃதுட
னொன்றரோ" (5.1)

என்று அடை கொடுத்துக் கூறினார். இலக்கணச் சூடாமணியாசிரியரும் 'பொலிவிருக்கும் நாற்சீரால் போந்தவடி நான்கேல் கலிவிருத்தம்' (இலக். சூ. 29) என்று அடை கொடுத்துச் சிறப்பித்தார். இதற்கு உரை கண்டாரும் "பொலிவிருக்கும் என்று சிறப்பித்தமையால் எல்லா விருத்தத்திலும் மிக்கு வழங்குமாதலின்" என்றார். இத்தகு கலிவிருத்தம் இருவாய்பாடுகளில் பயின்றுவரும் என்கிறார் ஆசிரியர்.

1. குறியமா கூவிளம் கூவிளம்
கூவிளம்

2. விளம் விளம் குறியமா கூவிளம்

என்பன அவ்வாய்பாடுகள். விருத்தங்களின் மேற்காணப்பெற்ற வாய்பாட்டு முறைகள், இதுகாறும் வழக்கிலுள்ள விருத்தங்களை அளவிட்டும் அலகிட்டும் உரைத்த வரையறைகளாகும்.

சந்தவிருத்தங்கள்: சந்தம் என்பது ஒரு அடியில் அமைந்த சீர்களிலுள்ள அசைகள் என்ன மாத்திரையில் அமைகின்றனவோ அவையே அடுத்த அடியிலும் மாத்திரை அளவு மாறாமல் அமைந்து ஓசையின்பம் தருவதாகும். இவ்வாசிரியருக்கு முன்பே, சந்தம்

அமையத் தமிழில் பாக்கள் புணையப் பட்டன. தானச் சந்தம் என்றும் தன்னச் சந்தம்' என்றும் சந்தங்களைப் பகுத்துத் தண்டபாணி சுவாமிகள் இலக்கணமும் செய்தார். வண்ணத்தியல்பு எனும் தம்நூலில் சுவாமிகள் சந்தம் அமையும் முறையைத் தெளிவுபடக் கூறியுள்ளார். சுவாமிகளுக்கு முன்பு இலக்கணம் செய்த பாலபாரதி என்பார்,

வல்லினத்தின் மெல்லினத்தின்
வாய்ந்த இடையினத்தின்
சொல்லினத்துக் கேற்றறொரு
சொற்றொடுத்து-நல்லினத்தின்
எந்தப்பா வேணும் எழுத்தளவின்
எய்துவது
சந்தப்பா என்னத் தகும்
(இலக். சூ. 45)

என்று சந்தத்திற்கு வரையறை கூறியுள்ளார். இவையெல்லாம் அசை அமைதியைக் கொண்டு சந்தம் கொள்ளும் முறையாகும். விருத்தப் பாவியல் ஆசிரியர் சந்தம் என்பது மாத்திரை அளவால் அமையும் என்கொண்டார்.

குற்றெழுத்து
குற்றெழுத்து
ஒற்றடுத்து 1 மாத்திரை
நெட்டெழுத்து
நெட்டெழுத்து
ஒற்றடுத்து 2 மாத்திரை

அடியீற்றுக்
குற்றெழுத்து
ஒற்றடுத்த
குற்றெழுத்து 2 மாத்திரை

இத்தகு மாத்திரை அமைப்புகளைக் கொண்டு பாடப்பெறும் விருத்தங்கள் சந்தவிருத்தங்கள் எனப்படும். முற்கூறப் பட்ட விருத்தப்பா வகைகளான கலிவிருத்தம், கலித்துறை, அறுசீர் எழுசீர் எண்சீர் விருத்தம் ஆகியவை சந்தம் அமையப் பாடப் பெறும் பொழுது சந்தக்கலிவிருத்தம், சந்தக் கலித்துறை, அறுசீர்ச் சந்தவிருத்தம், எழுசீர்ச்சந்தவிருத்தம், எண்சீர்ச்சந்த விருத்தம் எனப்பெயர் பெறும். இச்சந்தவிருத்தங்களை ஆசிரியர் வடமொழிப் பெயரிட்டு இலக்கணம் கூறுகின்றார். அவர் கூறும் வடமொழிப் பெயர்களாவன:

மனோரமா	7_1
தோடகம்	7_3, 4
காந்தி	7_3, 4
தோதகம்	7_7
சம்பகமாலா	7_8
வித்யுன்மாலை	7_9
மணிரங்கம்	7_10
சம்மதம்	7_11
சுத்தவிராட்டு	7_12
வமையூரம் (இந்துவதனா)	7_13
நவநந்தினி	7_14
சுவாகதம்	7_18
இரதோத்தம்	7_19
மதனார்த்தை	7_20

அதிகரிணீ	7_21
மணிமாலை	7_22
சிரக்விணீ	7_23
சேணி	8_1
நளினீ	8_2
மத்தமயூரம்	8_4
அஸ்வகதி	8_5
உத்சாகம்	10_1
சுகந்தி	10_2
சாத்துளி	10_2
மானினி	10_2
கவிராசவிராசிதம்	10_2
மணிமாலம்	10_3
மத்தகோகிலம்	10_4

இவை அனைத்தையும் விளக்கி யுரைப்பது விரிந்துபடுமாதலால் சில எடுத்துக்காட்டுகளைக் காணலாம்.

மனோரமா என்பது ஒரு கலிச்சந்தவிருத்தவகை. மூன்று மாத்திரையுடைய முதல் மூன்று சீர்கள்வர நான்காம்சீர் ஐந்து மாத்திரைச் சீராக வரும்.

வன்பு பூண்ட மனவ கப்படா
வென்பு மீண்ட விறைவர் தம்மடிக்
கன்பு பூண்ட வறிவின் மேலவர்
துன்பு பூண்ட தொடர்பு
நீக்குவார்

எனும் காஞ்சிப்புராணப் பாடல்
மனோரமா இலக்கணம் அமைந்த
தாகும்.

தோடகம் என்பது கலிச்சந்த
 விருத்தத்தின் பெயராகும். இது நான்கு
 மாத்திரைப் புளிமாச்சீர்களால்
 வருவதாகும்.

கமையா ளொடுமென் னுயிர்கா
 வலினின்
 றிமையா தவனித் துணைதாழ்
 வுறுமோ
 கமையா வுலகூ டுழறொல்
 வினையேன்
 அமையா துகொல்வாழ் வறியே
 னெனுமால்
 (கம்ப. அயோ. 76)

என்ற பாடல் தோடக இலக்கணம்
 பொருந்தியதாம்.

சந்தவறுப்பியலிஷ் மாத்திரை
 அளவை ஆசிரியர் கூறியிருந்தாலும்
 சந்தவிருத்தங்கள் அனைத்திற்கும் மாத்
 திரை அளவுகூறி இலக்கணம் கூற
 வில்லை. சிலவற்றிற்குச் சீரடிப்படை
 யிலும் இலக்கணம் கூறியுள்ளார்.
 இச்சந்தவிருத்தம் தமிழுக்குரியதென்
 றும், இது தமிழுக்குரியதன்று என்றும்
 ஆசிரியர் விதந்து கூறியும் இலக்கணம்
 செய்துள்ளார்.

"வேதப் பொருளார் விண்டோய்
 மொழியார்
 ஒதிற் றிலரீ தோ தும் தமிழே" (7-1)

என்ற அடிகள் மேற்கருத்தை
 உணர்த்தும். ஆசிரியர் கூறாதவிடுத்த
 பகுப்பைப் பதிப்பாசிரியர் உரையுள்
 தெளிவுபெற வகைப்படுத்தியுள்ளார்.

இந்நூல் சந்தவறுப்பியல்,
 ஒழிபியல் என இயல் என்ற பெயரில்
 இரு பகுப்புக்களைக் கொண்டுள்ளமை
 யால் முதற்கண் விருத்தவியல் என்ற ஓர்
 இயல் இருக்க வேண்டும் என்பது என்
 கருத்து. அவ்வாறெனில் விருத்தவியல்,
 சந்தவறுப்பியல், ஒழிபியல் என
 மூவியல்கள் அமையப்பெற்று நூல்
 முழுமைப் பார்வை பெறலாம்.

இத்தகு சிறப்புகளையுடைய
 இந்நூல், கவி புணையும்
 ஆற்றலுடையோர்க்குத் தம் கவிகளை
 இலக்கணப்படுத்திக் காண்பதற்கும்,
 பரந்துபட்ட தமிழ் இலக்கியப் பரப்பை
 அளந்து ஆய்வதற்கும் உரிய இலக்கண
 நூலாக அமைகின்றது எனலாம்.
 இதுபோன்று காலத்தேவைக்கு விடை
 யிறுத்து விளக்கம் கூறுகின்ற இலக்கண
 நூல்கள் பல இயற்றப்பெறுதல்
 வேண்டும்.

துணை நூல்கள்

1. விருத்தப்பாவியல், வீரபத்திர முதலியார், கழகம், 1984.
2. இலக்கணச் சூடாமணி, சா. கிருட்டினமூர்த்தி, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, 1989.
3. தமிழ்ப்பொழில், 'தாழிசை துறை விருத்தம் முறைவைப்புக் கருது கோளும்', சா. கிருட்டினமூர்த்தி, கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்க வெளியீடு, துணர் 63, மலர் 6.
4. வீரசோழியம், கழகப்பதிப்பு.

கவரப்பட்ட அழகுக் கலைச்செல்வங்கள்

ஆ. வேலுசுவாமி சுதந்திரன்

ஒரு நாட்டு மன்னன், எதிரியின் நாட்டைத் தோற்கடித்துக் கைப் பற்றியதின் அடையாளமாகத் தோற்கடிக்கப்பட்ட நாட்டிலிருந்து கலைப் பொருட்களைக் கொண்டு வருவது தமிழகத்தில் சங்ககாலந் தொடர்பே நிகழ்ந்து வந்த செயலாகும். பிற்காலப் பல்லவ, சோழ, விசய நகரக் காலங்களிலும் இவ்வீரச் செயல்களை மன்னர்கள் கடைப்பிடித்திருக்கிறார்கள்.

சேரமன்னன் செங்குட்டுவன் இமயம்வரை சென்று எதிரிகளைத் தோற்கடித்துக் கண்ணகிக்குச் சிலையெடுக்கக் கனக விசயர் தலைகளில் கல்லேற்றி அதைக் கங்கையில் புனிதப்படுத்தித் தமிழகத்திற்குக் கொண்டு வந்தான் என்ற செய்தியைச் சிலப்பதிகாரம் தருகிறது. அந்தக் கல், அழகுச் சிலையாக மாறி, இன்று கலை அம்சம் காட்டி நிற்கிறது. இவ் அழகுச்சிலை கொண்ட பத்தினிக் கோட்டம், கேரளத்திற்கா தமிழகத்திற்கா என்ற கருத்து வேறுபாடு இருப்பினும், சிலையின் கலையழகு மனிதகுலம் அத்தனைக்கும்தான்

சொந்தமாகும். பல்கலையிலும் தேர்ச்சி பெற்ற நூனெறிப்புலவர்களைக் கொண்டு, பத்தினிக்கோட்டம் அமைத்ததையும் சிலம்பு தெளிவு படுத்தும்.

பல்லவர்கால வரலாற்றில், முதலாம் நரசிம்மவர்மனின் படைத் தலைவர் பரஞ்சோதி சாளுக்கிய மன்னரைத் தோற்கடித்து அங்கிருந்து கணபதி சிலையைக் கொண்டு வந்ததாகச் செய்தி கூறப்படுகிறது. சாளுக்கிய நாட்டின் தலைநகரான வாதாபியிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டதால், இன்றும் வாதாபி கணபதி என்று கூறப்படும். இது முதல்தான் தமிழகத்தில் விநாயகர் வழிபாடு வழக்கத்தில் இருந்தது என்ற உண்மையும் தெரிகிறது. இன்று அச்சிலை தஞ்சை மாவட்டம் நன்னிலம் தாலுகா திருச்செங்காட்டங்குடி கணபதீசுவரர் ஆலயத்திலிருக்கிறது. ஆனால் இச்செய்திக்குக் கல்வெட்டு ஆதாரம் கிடையாது. இதன் கலையமைப்பு, தற்போது தமிழக மெங்கும் வழிபாட்டிலிருக்கும் கணபதி அமைப்பு முறையை விட வேறுபட்டிருக்கிறது. கீழிரண்டு

கைகளும், தொடையின் மீது அமர்ந்த நிலை. மேலும் தலையில் கரண்ட மகுடம் இல்லை. தமிழகத்தில் எங்கும் காட்சியளிக்கும் சிலைகளில் இரண்டு கீழ்க் கைகளும் தொடையின்மீது அமையா; மாறாக, வலது கீழ்க்கையில் உடைந்த தந்தமும், இடது கீழ்க் கையில் இனிப்பும் இருக்கும். தலையில் கலை வேலைப்பாடு கொண்ட கரண்ட மகுடமிருக்கும். மேலும் திருச்செங்காட்டங்குடி. காட்டும் சிற்பம், வலம்புரி விநாயகராகும். இதுவும் தமிழகக் கலையிலிருந்து வேறுபடும். தமிழகத்தில் இடம்புரி விநாயகரைத்தான் அதிகமாகப் பார்க்கலாம். இத்தனிப்பட்ட கூறுபாடுகளைக் கொண்டு, இது வாதாபியிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டது என்று பலர் கருத்துத் தெரிவிக்கிறார்கள். சாளுக்கிய நாட்டில், பெரும்பாலும் விநாயகர் சிற்பங்கள், வலம்புரி அமைப்பில் இருப்பதால், திருச்செங்காட்டங்குடி விநாயகர், வாதாபியிலிருந்துதான் கொண்டு வரப்பட்டிருக்க வேண்டுமெனத் துணிவுடன் எண்ணத் தோன்றுகிறது. வலம்புரியென்பது விநாயகரின் துதிக்கை, வலதுபுறமாக வயிற்றில் சுருண்டு காட்சி தரும். இடம்புரியென்பது, இடதுபுறமாகச் சுருண்டிருக்கும்.

விசயாலய மன்னன் காலத்தில், தமிழகத்தில் சோழர் ஆட்சி சிறப்புப்

பெற்றது. இராசராசன் ஆட்சியில் சோழப் பேரரசு, நாலா பக்கமும் பரவி தன்னிகரல்லாப் பெருமை படைத்தது. இராசராசன் சேர பாண்டியர்களை வென்று தமிழகத்தின் தென்கோடி வரை ஆட்சியை நிலை நாட்டினான். சேர நாடு மீது போர்தொடுத்த சோழப் போர்த்தலைவன் கடம்பன் மணியன் ஆகிய விக்ரமசிங்க மூவேந்த வேளனாகும். வெற்றியின் காரணமாக இராசராசன் சேர நாட்டிலிருந்து கொண்டு வந்த மரசுதச் சிலையை இப்படைத்தலைவன் பெற்றுத் திருப்பழனத்திலுள்ள சிவனாலயத்தில் நிறுவினான். இது மரசுதத்தால் செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டும். அதன் உருவ அமைப்பு நமக்குத் தெரிய வில்லை. தஞ்சைத் தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகத்தின் அருகிலிருக்கும், பிள்ளையார்ப்பட்டியில் வேறுபட்ட வடிவம் கொண்டு ஒரு விநாயகர் சிலை காட்சியளிக்கிறது. இது இராசராசன் வடநாட்டின் மீது பெற்ற வெற்றியின் அடையாளமாகக் கொண்டு வந்திருக்கலாம். தஞ்சை மாவட்டம் கும்பகோணம் தாலுகா நாகேசுவர சுவாமி ஆலயத்திலிருக்கும் விநாயகர் தனிச்சிறப்புப் பெற்றதாகும். இன்றும் மக்கள் அதை கங்கை விநாயகர் என்று அழைக்கிறார்கள். அதன் சிற்ப வேலைபாட்டுத்திறனும் அழகூட்டும் கலைக்கூறுபாடுகளும் வட இந்தியக் கலைப்பாணியை எடுத்துக்காட்டும். கங்கைப் பிரதேசத்தின்மீது இராசேந்திரன் கொண்ட வெற்றியின்

அடையாளமாகத் தமிழ் நாட்டிற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. தென்னார்க்காடு மாவட்டம் எண்ணாயிரம் கல்வெட்டு, இராசேந்திரன் கங்கை மீது கொண்ட வெற்றியைக் குறிக்கும். இலக்கியங்க ளான கலிங்கத்துப்பரணி⁶, விக்கிரம சோழனுலா⁷, குலோத்துங்க சோழன்⁸ உலாக்களிலும், இராசேந்திரனின் கங்கை வெற்றி குறிக்கப்படுகிறது. சிற்பக் கூறுபாடுகளில் வேறுபாடு பார்க்க முடியும். தமிழகச் சிற்பங்களுக்கு மாறாக, இங்கு வலது கீழ்க்கரம் அக்கமாலையைத் தாங்குகிறது. இடது கீழ்க்கை கெதை என்ற ஆயுதத்தைப் பிடித்திருக்கிறது. நின்ற நிலையில், தலையில் கரண்ட மகுடம் இல்லை. வயிற்றைச் சுற்றி படம் எடுத்த பாம்பு உதரபந்தமாகக் காட்சியளிக்கும். பொதுவாகத் தமிழகச் சிலைகளில் விநாயகர், கெதை ஆயுதந் தாங்கியிருப்பதைப் பார்ப்பது அரிது. ஆகவே வடநாட்டிலிருந்து குறிப்பாக, கங்கைப் பிரதேசத்திலிருந்துத்தான் இச்சிலை கொண்டு வந்திருக்க வேண்டுமென்று கருத இடமிருக்கிறது. மேலும் விநாயகரின் தலைக்கு மேல் காட்சி தரும். காந்தர்வச்சிற்பங்களும் தென்னிந்தியச் சிற்பச் சிலைக்கு மாறானதாகும். கிழக்கு வங்காளத்தில் பாலவம்ச ஆட்சியில் பாலகலைப்பாணியில் மேற்குறிப்பிட்ட கலைக் கூறுபாடுகளைக் கொண்ட சிற்பங்கள் உருவாக்கப்பட்டன என்பது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது¹⁰.

முதலாம் இராசாதிராசன் மேலைச் சாளுக்கிய மன்னனை¹¹ வென்று தலைநகரான கல்யாணியைக் கைப்பற்றி வெற்றியின் நினைவாகக் கல்யாணிப் பகுதியிலிருந்து வாயிற் காவலர் சிலையை எடுத்து வந்தான். இச்சிலை முதலில் இரண்டாம் இராசராசனால் உருவாக்கப்பட்ட தாராசரம் இராசராசேசுவர ஆலயத்தில் நிறுவப்பட்டது. இன்று தஞ்சைக் கலைக்கூடத்தில் அழகுடன் காட்சி தருகிறது இதன் கலைக் கூறுபாடுகள், தமிழகக் கோயில்களைக் காத்திருக்கும் வாயிற் காவலர் களைவிடப் பல்வேறு நிலைகளில் வேறுபட்டது. மேல் இரு கரங்களிலும் திரிசூலமும் நாகமும் காட்டப் பட்டிருப்பது சாளுக்கியக் கலையைப் பிரதிபலிக்கிறது. வலது கீழ்க்கை ஆச்சரிய நிலையிலும், இடது கீழ்க்கை மரக்கிணையிலும் அமைந்த வண்ணம் காட்சி தரும். தமிழகக் கோயில்களில் இரண்டு கையுடன் கூடிய சிலையில் வலது கை கெதையின் மீதும், இடது கை மேல்தூக்கிய நிலையில் ஆச்சரியக் குறி காட்டும்¹¹. தஞ்சைப் பெரிய கோயில் சிற்பங்களில், இரண்டு மேற்கைகளும் ஆச்சரிய நிலையிலும் வலது கீழ்க்கை சூச்சி (ஆட்காட்டி) நிலையிலும், இடது கீழ்க்கை கெதையின் மீதுமிருக்கும். சூச்சி என்பது, ஆட்காட்டி விரலால், சுட்டிக்காட்டும் நிலை. சில சிற்பங்களில் வலது மேல் கை, பிறரை அடிக்க வருவதுபோன்ற தோற்றத்திலிருக்கும்¹². திரிசூலம் தலையில்

காட்சி தருமேயன்¹² சாளுக்கியச் சிற்பத்தில் இருப்பது போன்று கையில் கிடையாது. சாளுக்கியச் சிற்பத்தில் மரக்கிளையில் பல்லி, எலி போன்ற உயிரினங்கள் காட்டப்படுகின்றன. இதைத் தமிழகக் கலையில் பார்க்க முடியாது. மேலும் பூனையொன்று எலியைப் பிடித்திருப்பது போல் வளைவில் காட்டப்பட்டிருப்பதும் புதுமையாகும். தமிழகக் கலைகளில் வாயிற்காவலரின் காலடிகளில் சிங்கமும் யானையும் தோற்றமளிக்கும். மேற்குறிப்பிட்ட வித்தியாசமான நிலைகள் சாளுக்கியப் பாணியை உறுதிசெய்து சாளுக்கிய நாட்டிலிருந்து கவரப்பட்டது. என்ற உண்மையை மேலும் வலியுறுத்துகிறது. சிலையின் பீடத்திலிருக்கும் "ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ உடையார் றீ விசயராசேந்திர தேவர் கல்யாணபுரம் எறிந்து கொடு வந்த துவார பாலர்", என்ற கல்வெட்டு வரிகள், சாளுக்கியப் படையெடுப்பால், இச்சிலை கொண்டு வரப்பட்டது என்பதை உள்ளங்கை நெல்லிக் கனியென உறுதிப்படுத்தும். இராசாதிராசன் சாளுக்கிய நாட்டின் மீது படையெடுத்த செய்தியைக் கலிங்கத்துப் புரணியும்¹³, விக்ரம சோழனுலாவும்¹⁴ குறிக்கின்றன.

தென்னார்க்காடு மாவட்டம் மேலக்கடம்பூர் அமிர்தகடேசுவரர் ஆலயத்தில் இருக்கும் நந்திமேல் தாண்டவும்புரியும் நடராசர் சிலை இராசேந்திரன் வங்காள நாட்டிலிருந்து

கொண்டு வந்த வெற்றிப்பரிசாகும்¹⁵. இது வெண்கலச் சிலையாகும். இதைப் போன்ற கலைவடிவங்கொண்ட சற் சிற்பமொன்று டாக்கா அருங்காட்சியகத்திலிருக்கிறது¹⁶. இறைவன் நந்தி மீதாட் கணங்களும் ஆடுகின்றன. முருகனும் விநாயகரும் தந்தையின் ஆட்டத்தை இரசித்துத் தாங்களும் ஆடுகின்றனர். இறைவனைச் சுற்றியிருக்கும் வளைவின்மேல் கந்தர்வர்கள் தோற்றமளிக்கின்றனர். தமிழகச் சிற்பங்களில் நடராசப் பெருமான் முயலகன் மீது நின்றாடும் காட்சியைப் பார்க்க முடியும். கல், உலோகத்திருமேனிகள் இரண்டிலும், முயலகன் மீது நடராசர் ஆடும் தோற்றத்தைக் கண்டுகளிக்கலாம். ஆதிபரனாட, அங்கைக் கனலாட, ஓதும் சடை ஆட, உன்மத்த முற்றா, பாதிமதியாட, பாராண்ட மீதாட நாதமோடு ஆடினான், நாதாந்த நட்மே என்ற திருமந்திர அடிகள் நடராசனின் தத்துவத்தையும் அதன் கலைக் கூறுபாட்டையுங் கூறும். எந்தத் தமிழ் இலக்கியங்களிலும், நடராசன் நந்தி மீது ஆடுவதாகக் குறிப்பில்லை. தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில் கல்வெட்டொன்று நடராசப் பெருமானின் காலடியில் முயலகன் இருப்பதை வலியுறுத்துகிறது¹⁷. ஆனால், சிவனது மற்ற வடிவங்களில் காளையைப் பார்க்க முடியும். இடபவாகன மூர்த்தியாகக் காட்சிதரும் சிவனின் தோற்றங்களில் இறைவனின் இடது கீழ்க்கை, காளையின் மீது

சாய்ந்த நிலையிலிருக்கும் சிவனையும், பார்வதியையும் காட்டும் அர்த்த நாரீசுவரர் வடிவிலும் பின்னால் நந்தித் தோன்றும். இடபாருடமூர்த்தித் தோற்றத்தில் சிவனும் பார்வதியும் காணையின் முதுகில் அமர்ந்தும் காட்சி தருவர். இரிடபாந்திக நிலையிலும், இரிடபவாகன நிலையிலும் நந்தி காட்டப்பட்டிருப்பதைத் தமிழகச் சிற்பங்களில் கண்டுகளிக்கலாம். தட்சிணாமூர்த்தி வடிவத்தில் மீடத்தின் மீது முனிவர்களோடு காணையும் காட்டப்படும். சில உருவங்களில் இறைவன் காளை மீது அமர்ந்து தட்சிணாமூர்த்தியாகக் காட்சி தருவார். ஆனால் எங்கும் நடராசப் பெருமானின் வாகனமாக நந்தியைப் பார்க்க முடியாது.

தஞ்சை மாவட்டம் நன்னிலம் தாலுகா சிரிவாஞ்சியம் வாஞ்சீசுவரர் ஆலயத்தில் தோற்றமளிக்கும் மகிசாசுரமர்த்தினி சிற்பம் சாளுக்கிய நாட்டிலிருந்து கிடைத்த மற்றொரு பரிசாகும். இச்சிற்பமும் இராசேந்திரன் கொண்டு வந்த தேயாகும். தேவி சூலாயுதத்தால் அசுரனை முதுகில் குத்துகிறான். அசுரன் மனித உடம்பு கொண்டு, எருமைத்தலையுடன் சாய்ந்து கிடக்கிறான். இக்காட்சியைத் தமிழகச் சிற்பங்களில் பார்க்க முடியாது. சாளுக்கியச் சிற்பங்களில் இது அதிகமாகத் தென்படும். ஐதராபாத் பிர்லா அருங்காட்சியகத்தில்

மேற்சொன்ன வடிவத்தில் சாளுக்கிய மகிசாசுர வடிவங்கள் இருக்கின்றன. தமிழகச் சிற்பங்களில், அறுந்துபட்ட எருமைத்தலையின் மீது, தேவி நின்ற கோலத்தில் காட்சி அளிப்பாள். பல்லவர்கால மகிசாசுர மண்டபத்தில் காட்சிதரும் போர்க்கோலக் காட்சியில் மகிசாசுரன் மனித உடல் கொண்டு எருமைத்தலையுடன் தோன்றுவான்¹⁸ ஆனால் நின்ற நிலையில் காட்டப் பட்டிருக்கிறான். தேவி, சூலாயுதத்தால், முதுகில் குத்துவது போன்ற காட்சி இடம் பெறவில்லை. கங்கை கொண்ட சோழபுரப் பகுதிகளிலும் சில இடங்களில் சிரீவாஞ்சியச் சிலையைப் போன்று கலைவடிவங்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. இராசேந்திரனால் கவரப்பட்ட செய்திக்கு இச்சிலைகள் சான்றாக நிற்கின்றன. கங்கை கொண்ட சோழபுரம் இராசேந்திரனின் தலைநகரம் என்பது ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கது. ஏழு குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் நவக்கிரகங்கள் காட்டப்படுவது தமிழக மரபு அன்று. சாளுக்கிய நாட்டில் இத்தகு அமைப்பு முறையைப் பார்க்கலாம். கங்கை கொண்ட சோழீச்சுரத்தலிருக்கும் புதிய அமைப்புக் கொண்ட நவக்கிரகம் சாளுக்கிய நாட்டிலிருந்து கொண்டு வந்திருக்கக்கூடுமென எண்ணத் தோன்றுகிறது. சிலைகள் மட்டுமல்லாது தூண்களையும் வெற்றிச் சின்னமாகக் கொண்டு வருவது வழக்கம். சோழர்காலக் கல்வெட்டுகள்

முதலாம் இராசேந்திரனின் நுளம்ப பாடி படையெழுச்சியைக் குறிக்கும். நுளம்பர்களைத் தோற்கடித்து, மிகவும் நுட்ப வேலைப்பாடு கொண்ட தூண்களை வெற்றியின் நினைவாகக் கொண்டு வந்து, திருவையாறு ஆலயத்தில் திருச்சுற்றில் இராசேந்திரன் அமைத்தான். பல்லவர், சோழர், பாண்டியர், விசயநகர, நாயக்கத் தூண்களின் அமைப்புமுறை, நுளம்பபாடியின் அமைப்பு முறையிலிருந்து வேறுபட்டதாகும். பல்லவர் தூணைப் போன்று, அடிப்பகுதியில் சிங்கத்தையோ சோழர் தூணைப் போன்று மேல்பகுதியில் குசன் போன்ற அமைப்பு முறையையோ விசயநகர நாயக்கர் காலத் தூண்களைப் போன்று மேல் பகுதியில் பூமுனைப் பகுதியையோ நுளம்பர் தூண்களில் பார்க்க முடியாது.

வெற்றியின் நினைவாகக் கொண்டு வரப்பட்டாலும் இன்று இவ்வழிக் கலைச் செல்வங்கள் நாட்டின் கலாச்சார இணைப்பிற்குப் பெரும் பாலமாக விளங்குகின்றது. எத்தகைய அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி யிருந்தாலும் அத்தனையும் சூரியன் முன் பனி மறைந்து விடுவதுபோல்

அழகுக் கலை காட்டும் கலைப் பொருட்களுக்கு முன்னால் மறைந்து போகும். போரினால் அழிவுகள் பல ஏற்படினும் கலைகள் என்றுமே அழிந்ததேயில்லை. சோமநாதபுரத்து ஆலயத்தைக் கொள்ளையிட்ட கஜினி முகமது சோமநாதர் சிலையை உடைக்கத் துணிகையில் அதன் கலையழகைக் கண்டு தானும் சிலையாக நின்ற செய்தியை வரலாறு கூறும். பல்லவ மன்னனைத் தோற்கடித்த விக்ரமாதித்தன் பல்லவர்களின் கலைப்பொருட்களை அழிக்காது பல்லவக் கலைஞர்களைக் கொண்டு திராவிடப்பாணியில் விருபாக்சா ஆலயத்தைக் கட்டி மகிழ்ந்தான். பகைமையின் சீற்றத்தால் கலை அழியாது, மாறாகப் புது வடிவம் பெற்றிருக்கிறது. சாளுக்கியனை என்றுமே எதிரியாகக் கொண்ட சோழர்கள் தங்கள் பகைமை உணர்ச்சியைக் காட்ட எழுந்ததுதான் சிவனின் சரபேசுவரவடிவம். பகைமை உணர்விலும் நமக்குக்கிடைப்பது கலைவடிவங்கள். காலங்கள் சுழிந்தாலும் கலைகள் அழிவதில்லை. இறைவனே தான் பெற்ற வடிவத்தை அழிக்க நினைத்தாலும் கலைகள் அழியா. நிலவளம் உள்ளளவும் கலைவளம் நிலைக்கும்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. வடபே ரிமயத்து வான்றரு
சிறப்பிற்
கடவுட் பத்தினிக் கற்கால்
கொண்ட பின்
சினவேன் முன்பிற் செருவெங்
கோலத்துக்
கனக விசயர் தங் கதிர்
முடியேற்றிச்
செறிகழல் வேந்தன் றென்றமி
ழாற்றல்
அறியா து மலைந்த
ஆரியமன்னரைச்
செயிர் த்தொழில் முதியோன்
செய் தொழில் பெருக
_சிலப்பதிகார மூலமும் உரையும், ந. மு.
வேங்கடசாமி நாட்டார் உரை. 27,
நீர்ப்படைக்காதை (சென்னை, 1942),
வரிகள் 17.
2. மேலோர் விழையும் நூனெறி
மாக்கள்
பால்பெற வகுத்த பத்தினிக்
கோட்டம்
_ சிலப்பதிகாரம் - 28 நடுகற்காதை
வரிகள் 224-225.
3. கல்வெட்டு ஆண்டறிக்கை எண்.
135/1928.
4. சதாசிவப் பண்டாரத்தார் தி.வை;
பிற்காலச் சோழர் சரித்திரம்,
பகுதி.1, (சிதம்பரம், 1958), ப. 105.
5. உடையார் ஸ்ரீ இராசேந்திர
சோழ தேவர் உத்தரா பதத்தில்
பூபதியரை ஐயிரத்தருளி
யுத்தோத்சவ விபவத்தால்,
கங்காப்பரிக்கிரகம் பண்ணி
யருளின கங்கை கொண்ட,
சோழனென்னுந் திருநாமத்தால்
இத்திருமுற்றத்தில், வைத்தருளின
உத்தமாக்ரகம் கங்கை கொண்ட
சோழனில் உண்ணும் . . .
_கலைமகள், தொகுதி 2, ப. 236.
களிறு கங்கை நீ ருண்ண
மண்ணையில்
காய்சினத் தொடே கலவு
செம்பியன்
குளிறு தெண்டிரைக் குரைக
டாரமுங்
கொண்டு மண்டலங் குடையுள்
வைத்ததும்,
_கலிங்கத்துப்பரணி, பா. 189.
7. கங்கா நதியும் கடாரமுங்
கைக்கொண்டு
சிங்காதனத் திருந்த செம்பியர்
கோன்
குலோத்துங்கன்சோழனுலா
_வரிகள் 49, 50.

8. மகாலிங்கம், தி.வி., நாகேசுவர சுவாமி ஆலயம், சும்பகோணம், (ஆங்கிலம்), (சென்னை, 1967), ப. 61.
9. கோவிந்தசுவாமி, எஸ். கே., "பாலகணபதியைப் பற்றிய ஓர் குறிப்பு, சும்பகோணம்", இந்தியக் கலை வரலாறு சஞ்சிகை, தொகுதி 13, பாகம் 3, ப. 26.
10. கல்வெட்டு எண். 24/1908.
11. பாலசுப்பிரமணியன், எஸ்.ஆர். முற்காலச் சோழர் கோயில்கள் (ஆங்கிலம்), (நியூ டெல்லி, 1971) படம் எண். 25.
12. பாலசுப்பிரமணியன், எஸ்.ஆர்; இடைக்கால சோழர் கோயில்கள், (ஆங்கிலம்), (அரியானா 1975), படங்கள் 5, 6.
13. கம்பிலிச் சயத் தம்ப நட்டதும்
கடியரன் கொள் கல்யாணர்
கட்டறக்
கிம்பு ரிப்பனைக் கிரி
யுனகத்தவன்
கிரிக னெட்டிலுனும் புலி
பொறுத்ததும்
_கவிங்கத்துப்பரணி - பா. 26.
14. மும்மடி போய்க் கல்யாணி
செற்ற தனியாண்மைச் சேவகனும்
_விக்கிரமச் சோழனுலா - வரிகள் 37-38.
15. சிவராமமூர்த்தி, சி; நடராசன் கலை, சிந்தனை, இலக்கியத்தில் (ஆங்கிலம்), (நியூ டெல்லி, 1974) ப. 107.
16. சிவராமமூர்த்தி, சி; தென்னிந்திய வெண்கலச்சிலைகள் (ஆங்கிலம்) (நியூ டெல்லி 1981) ப. 56.
17. கீழ்க்கிடந்த முயலகனோடும், கூட பாதாகி கேசாந்தம் முக்காலே அரைக்கால்முழ உசரமும், ஸ்ரீஹஸ்தம் நாலும், ஜடைமேல் கங்கா பட்டாரகியும், ஜடை ஒன்பதும், பூமாலை ஏழும் உடைய சளமாக எழுந்தருளி வித்த ஆடவல்லார் திருமேனி ஒன்று; ரத்தின நியாசம் செய்து இவர் எழுந்தருளி நின்ற மூவிரல் உசரமுடைய பத்மம் ஒன்று; ஐவிரல் உசரத்தில் அரை முழ நீளத்து பதிந்துவிரல் அகல முடைய பீடம்.
- நாகசாமி, இரா, சந்திரமூர்த்தி, தமிழகக் கோயிற்கலைகள், (சென்னை, 1976), ப. 97.
18. இலாங்கஸ்ட், எ.ஹெச்; பல்லவர் கட்டிடக் கலை (ஆங்கிலம்) பாகம்.1, (டெல்லி, 1982) ப. 24.
19. நிகம், எம். சி; ஆந்திரச் சிற்பக் கலை (ஆங்கிலம்), (டெல்லி, 1980) ப. 92.

கிறித்தவக் கம்பரின் இலக்கியக் கொள்கைகள்

ப. ச. ஏசுதாசன்

கிறித்தவத்திற்கும் தமிழுக்கும் தொண்டு செய்த தமிழ்க் கிறித்தவப் புலவர்களில் ஹென்றி ஆல்பிரடு கிருஷ்ணபிள்ளை தனித்துச் சூட்டுதற்குரியவர். தமிழ் இலக்கியம், குறிப்பாகத் தமிழ்க் கிறித்தவ இலக்கியம் இவரது படைப்புக்களால் வளம்பெற்றது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்துக் கரையிருப்பு என்னும் சிற்றூரில் 1827ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் திங்கள் 23ஆம் நாள் பிறந்தார். சங்கர நாராயண பிள்ளை, தெய்வநாயகி இவரது பெற்றோர். பிறவியிற் பிடிவாத வைணவராய்ப் பிறந்து முப்பது ஆண்டுகள் வாழ்ந்த பின் கிறித்துவின் திருவருளுக்கு ஆட்பட்டுத் திருத்த முறைக் (Protestant) கிறித்தவரானார். கிருஷ்ணபிள்ளையின் இலக்கியத் தொண்டு, இவரது சமய மாற்றத்திற்குப் பின்னரே, நடுத்தர வயதிலிருந்தே தொடங்கியுள்ளது. இலக்கணம், தன் வரலாறு, காப்பியம், தோத்திர நூல், சாத்திர நூல் என்னும் வகைகளில் நூல்கள் எழுதியுள்ளார். இலக்கணம், தன்வரலாறு, சமய சாத்திர நூல்கள் உரைநடை வடிவத்தையும், காப்பியம், தோத்திர நூல்கள் செய்யுள்

வடிவத்தையும் பெற்றுள்ளன. கல்லூரி ஆசிரியராகவும், நூற்பதிப்பாசிரிய ராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். இவர் பாரம்பரியத்தால், தன் முயற்சியால் பெற்ற தமிழ் இலக்கிய அறிவும், தன்னனுபவத்தால் பெற்ற கிறித்தவ சமய அறிவும் சிறப்புமிக்க தமிழ்க்கிறித்தவ இலக்கியங்களைப் படைக்கத் துணைபுரிந்தன. இரட்சணிய யாத்திரிகம், இரட்சணிய மனோகரம், இரட்சணிய சரிதம், போற்றித் திருஅகவல், இலக்கண சூடாமணி, எச். ஏ. கிருஷ்ணபிள்ளை கிறித்தவனான வரலாறு, இரட்சணிய சமய நிர்ணயம் என்பன இவரது படைப்புகளாகும். மேலும் வெளிவராத, கிட்டாத நூல்களாக இரட்சணியக் குறள், இரட்சணிய பாலபோதனை ஆகியவை கூறப்படுகின்றன. தமிழுலகம் அறிந்த நூல்களாக இரட்சணிய யாத்திரிகம், இரட்சணிய மனோகரம், ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இரட்சணிய யாத்திரிகம் பெருங்காப்பியமாகவும், இரட்சணிய மனோகரம் இவரது தோத்திரப் பாடல்களின் தொகுப்பாகவும் அமைந்துள்ளன. இரட்சணிய

யாத்திரிகத்திலுள்ள பல தோத்திரப் பாடல்களும் இரட்சணிய மனோகரத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன. இக்கவிஞரைக் காப்பியக் கொள்கையறிந்தவராகவும், தோத்திர நூற் கொள்கை போற்றுபவராகவும், சாத்திர நூல் கொள்கையுணர்ந்தவராகவும் கொள்ளமுடிகின்றது.

கிறித்தவக் கம்பர்: தமிழ்க் கிறித்தவ இலக்கிய உலகில் கிருஷ்ணபிள்ளையைக் 'கிறித்தவக்கம்பர்' என அழைக்கும் மரபு இவர் வாழ்ந்த காலத்திலேயே ஏற்பட்டுவிட்டதாகும். இரட்சணிய யாத்திரிகத்தைப் பெரிதும் கம்பனைச் சார்ந்து, அவரது மொழி நடையைக் கற்பனையைப் போற்றி எழுதினார். கவிஞரது இரட்சணிய யாத்திரிக முகவுரையாலும், இரட்சணிய யாத்திரிகப் பாடல்களினாலும் இதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

"இந்நூலின் செய்யுள் நடை பெரும்பாலும் பூரிமத் கம்பராமாயணச் செய்யுள் நடையையும், அதன் போக்கையும் அநுசரித்தே இயன்ற மாத்திரம் அமைக்கப்பட்டது. ஏனெனில், கம்பராமாயணமொன்றே சுற்றாரெவரும் வியந்து புகழ்ந்து மெச்சத்தக்கது.

"கம்பநாடன் கவிதையைப் போற் சுற்றோர்க் கிதயங் களியாதே" என்பது உண்மை. மொழியன்றோ¹ என்பது கவிஞரின் சொற்கள்.

இரட்சணிய யாத்திரிகம் முதற்பதிப்பாக (1894) வெளிவந்தபோது, நற்போதகம் (திருநெல்வேலித் திருமண்டலத் திங்களிதழ்) ஒரு திறனாய்வுக் கட்டுரையை வெளியிட்டது. இத்திறனாய்வு சுவிசேடமுத்து என்பவரால் எழுதப்பட்டது. இத்திறனாய்வாளரே கிருஷ்ணபிள்ளைக்குக் 'கிறித்தவக் கம்பன்'² என்ற சிறப்புப் பெயரைச் சூட்டினர் என அறியமுடிகின்றது. இரட்சணிய யாத்திரிக இரண்டாம் பதிப்பில் (1927) காணப்படும் கவிஞரது வரலாறும் கிறித்தவக் கம்பன் என இவருக்குப் பெயர் வழங்கி வந்ததைக் குறிப்பிட்டுள்ளது.

"இவரது கல்விப் பெருக்கால் இவருக்குக் கிறிஸ்தவக் கம்பர் என்னும் பெயருண்டாயிற்று. இவரால் இயற்றப்பட்ட இரஷ்ணிய யாத்திரிகம் என்னும் தமிழ்ப் பெருங்காப்பியத்தின் நடை, சொற்சுவை, பொருள் சுவை, யாப்பு, அலங்காரம் முதலிய யாவும் கம்பர் இயற்றிய இராமாயணத்திற்கு ஒத்திருப்பதாலும், கம்பராமாயணத்தைப் போலவே சுற்றோர்க்கு இதயத்தைக் களிக்கச் செய்வதாலும் இம் மகானுபவருக்கு கிறிஸ்தவக் கம்பன் என்று பெயர் உண்டாயிற்று"³ என அது காணப்படுகின்றது. மேலும், 'கிறிஸ்தவக் கம்பன்' கிருஷ்ணபிள்ளை⁴ என்ற பெயரில் கவிஞரின் வரலாற்றை டி. ஜி. தங்கராசன் என்பார் எழுதியுள்ளார். இச்செய்திகள் எச். ஏ. கிருஷ்ணபிள்ளை

யைக் கூறித்தவக்கம்பர் என அழைக்கும் மரபு பெரிதும் வழக்கிலுள்ளது என அறியத் துணை செய்கின்றன. எனினும் கிறித்தவக் கம்பர் என அழைக்கப் படுவது இக்கவிஞர் சிறப்பிற்கு ஏற்புடைத்தின்று எனக் கருதுபவரும் உண்டு.

ஒரு கவிஞனது இலக்கியக் கொள்கையை அறிய அவனது படைப்புக்கள் பெருந்துணை புரிகின்றன. இவ்வகையில் எச். ஏ. கிருஷ்ண பிள்ளையின் இலக்கியப் படைப்புகள் பெரிதும் உதவுகின்றன. குறிப்பாக இவரது சிறப்பு மிகு படைப்புகளான இரட்சணிய யாத்திரிகம், இரட்சணிய மனோகரம், இரட்சணிய சமய நிர்ணயம் ஆகியவை சுட்டுதற்குரியன. பெரிதும் அறிமுகமான இந்நூல்களின் துணைகொண்டு இவரது இலக்கியக் கொள்கையைக் காணும் முயற்சி இங்கு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. கிறித்தவக் கம்பர் என்னும் சிறப்புப் பெயரே இவருக்கு இங்கு ஆளப்படுகின்றது.

'யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்': கிறித்தவக் கம்பரின் நூல்கள் பெரும்பாலும் இரட்சணியம் என்ற சொல்லைக் கொண்டன, இரட்சிப்பிணைக் கூறுவன. இது கொண்டு இவரது தலையாய இலக்கியக் கொள்கை இரட்சிப்பிணை, பேரின்பப் பெருவாழ்வு நெறியினை எடுத்துக் கூறுவது என எண்ணலாம். மனமாற்றத்தால் மதம்மாறிய இவர்,

தாம் அறிந்த பேரின்பப் பெருவாழ்வு நெறியினை, இரட்சிப்பிணை உலகம் அறியவேண்டும் என்ற வேட்கையுடையவராய்ச் செயல் பட்டார் எனலாம். இரட்சணிய யாத்திரிகத் திற்கு இவர் எழுதிய முகவுரையின் ஒரு பகுதி இதனை வெளிப்படுத்துகின்றது அது,

"திரியேசு தெயவத்தின் திருவருட் பிரசாதமே பலவேறுதுக்கிளைக் கொண்டு என்னுள்ளத்தில் ஆன்ம ஈடேற்றத்தின்மேல் அவாவையும் கவலையு மூட்டி,

'இருதலைக் கொள்ளியுற்ற
வெறும்பென் வேகுமார்க்கம்
ஒருதலையானுங்
காணா துணங்கிய'

என்னை என் குடும்பத்தோடு இரகூணிய பெருமானாகிய ஸ்ரீ கிறிஸ்து பகவானுடைய திருவடிக்குக் கொத்தடிமையர்க்கு தடுத்தாட கொண்டது என் மன்சிலமுந்திய இரகூணிய சத்தியத்தை சுதேசிகளான

'முத்த மிழ்த்துறையின்முறை
பேர்கிய

உத்தமக் கவிசுட்குப் பணிவாய் வற்புறுத்திக் காட்ட வேண்டுமென்ற எண்ணம் என்னகத்தூன்றி, மேன் மேலாக வளர்த்து வந்தது. ஆதலின் . . . இரகூணிய யாத்திரிகம் என்ற இந்தச்

காவியத்தைச் . செய்யுட்பாவாக இயற்றத் 'துணிந்தேன்.'⁵ எனக் காணப்படுகின்றது. எனவே 'யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்' என்பதே இவரது முதலாயதும், தலையாயதுமான கொள்கை எனலாம்.

சன்மார்க்கத்தில் நடக்கச் செய்தல்: தமது நூல், படிக்கின்றவர்களைச் சன்மார்க்கத்தில் நடக்கச்செய்யும் என்ற நோக்கம் கொண்டவராகவும் விளங்கியுள்ளார். இந்த நோக்கத்தை,

"இந்த நூல் வாசிக்கின்றவர்கள் மனசைச் சன்மார்க்கத்தில் முயற்சிப்படுத்துவது; தேவ பயத்தில் வளர்க்கத் தக்கது; துப்புரவான போதனையுள்ளது. இயல்புக்கு விரோதமான கற்பனைகளேனும், அபத்தா பாசங்களையுள்ளிட்ட வர்ணனைகளேனும், இந்நூலில் யாண்டுங் கிட்டாது."⁶ என்ற முகவுரைப்பகுதி தெளிவுறுத்துகின்றது. இது இவரது இரட்சணிய யாத்திரிக முகவுரையெனினும் இக்கொள்கை இவரது படைப்புகள் அனைத்திற்கும் பொதுவாகப் பொருந்துவதாகும். இந்நூல் குறித்து வந்த பல மதிப்புரைகளும், திறனாய்வுகளும் இதனை வலியுறுத்துவனவாகவுள்ளன.

சிற்றின்பம் பாடா நிலை: இலக்கியத்தின் பயன்களாக இன்புறுத்தல், அறிவுறுத்தல் என்ற இரண்டிணைப் பொதுவாகச் சொல்லுவதுண்டு.

கிறித்தவக் கம்பருக்கு இன்புறுத்தல் என்ற நோக்கத்தில் நாட்டமில்லை. சிற்றின்ப வாயிலாகப் பேரின்ப நிலையறிதல் என்பதும் உடன் பாடில்லை. வெற்றுநேரப் பொழுது போக்கு என்பதாக இலக்கியப் பயன் அமைதல் கூடாது என்பவைகளில் அழுத்தமான நம்பிக்கையுடையவர். தமது இலக்கியக்கொள்கைகளாக, தமது இரட்சணிய யாத்திரிகச் சிறப்புப் பாயிரத்தில், நூல் நுதலிய பொருளைச் சுட்டும் முகத்தான்,

"வெற்று நேரப்போக் காய்ப்புகல்
வினோதமு மன்று
புற்ற ராவிடம் பொதிந்தசெப்
பெனக்கவி புணைந்து
சிற்றின் பத்திரம் திருத்திய
காதையு மன்று
மற்றி தாத்தும் ரவுணை
வழங்குமோர் மருந்தாம்"⁷

எனத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். ஆதலின் சிற்றின்பம் பாடுதல் இவர் கொள்கையன்று ; என்பதும், வெற்றுநேரப் பொழுதுபோக்காய்ப் பாடுதலும் நோக்கமன்று என்பதும், சிற்றின்பம் பாடுதல் பாம்பின் விஷத்தைச் செப்பில் அடைத்து வைக்கும் தன்மைக்குக் கொத்தது என்ற நம்பிக்கையுடையவரென்பதும், ஆத்துமாக்களை மீட்பதற்கு நூல்கள் இயற்றலே தமது கொள்கையாகக் கொண்டவரென்பதும் உறுதிப்படுகின்றது. இரட்சணிய யாத்திரிகச் சிறப்புப்பாயிரத்தை

நூலாசிரியரே பாடியுள்ளார் என்பது இங்குக் குறித்தற்குரியது.

உளமுருக்கும் இயல்பு: பக்தி இலக்கியப் பாங்கிற்கேற்ப உளமுருக்கும் இயல்பு இவரது படைப்புகளில் பெரிதும் காணப்படுகின்றவொன்று. "மலங்கெடுத்து மனங் கரைக்கும வாசகம்" எனச் சிறப்பிக்கப்பெறும் திருவாசகத்திற் கொத்த உளமுருக்கும் இயல்பு இவரது இரட்சணிய மனோகரப் பாடல்களில் காணப் படுகின்றது.

"பன்னப்படு பாதகர் பாருலகில்
என்னிற் பெரியாரிலை
யென்னநினைந்
தின்னற் படுபாவி யெனக்குருகி
மன்னித் தருள்வாய்
மனுவேலரசே"⁸

என்பதும்,

"வல்லாயுவருட் செயல்
வாழ்த்திடவும்
சல்லாயவெனஞ்சு கனிந்திலதே
எல்லாமுடையா யுனையெய்தும்
வகை

சொல்லா யருணாத
சுராதிபனே"⁹

என்பதும்

இரட்சணிய மனோகரப்பாடல்கள்.
மேலும் கிறிஸ்து தம்மை ஆட்கொண்ட
நிலையைக் கற்போர் மனமுருக,

"பிறவியிற் பிடிவாத கொடியவை
ணவனாய்ப்

பிறந்துமுப் பதுவற்சரம்
பிரபஞ்ச மயல்கொண்டு
மூடாந்தகாரப்
பிழம்பிலடை பட்டுமுன்று
மறவினைக் காளாகி நெறிநிலாத்
தூர்த்தமன
வாஞ்சைக்கிடங் கொடுத்து
மருளுற்று வறிதுநாட் செலவிட்ட
நீசனெனை
மலரடிக்காட் படுத்திக்
குறைவிலாப் பேர்ரு ளளித்தின்று
காறுங்

குறிக்கொண்டு காத்தி
யெனினுங்
கொச்சைமதி யேற்கின்னு
நன்றியறி யாக்கெட்ட
குணதோஷ மொழிய
விலையே
இறைவலப் புறமிருந் தடியருக்
காப்பரிந்
தென்றுமன் றாடுமுகிலே
ஏகநா யகசருவ லோகநா
யசுகிறிஸ்
தியேசு நாயக ஸ்வாமியே"¹⁰

என்பது போல வரும் பாடல்களில் உள்ளன.

தமிழ் இலக்கிய மரபு போற்றல்:
சிறித்தவக் கம்பரின் இலக்கியக்
கொள்கையாகத் தமிழ் இலக்கிய மரபு
போற்றுதல் சொல்லுதற்குரிய
வொன்று. எந்தவொரு படைப்

பாளனும் தனக்கே முற்றிலும் சொந்தமான இலக்கிய அமைப்பினை உடையவனாய் விளங்குவதில்லை. தனக்குமுன் தோன்றிய இலக்கியங்களின் அமைப்பினை மரபினையேற்றே நூல் செய்கின்றான். கிறித்தவக் கம்பரும் தமது படைப்புகளைத் தமிழ் இலக்கிய மரபுகளையேற்றுப் போற்றியே படைத்துள்ளார். இரட்சணிய யாத்திரிகம் என்னும் இவரது தனிப்பெரும் படைப்பு தமிழ்க் காப்பிய மரபுகளைக் கொண்டதாகக் காணப்படுகின்றது. இவர் இரட்சணிய யாத்திரிகக் கதையினை ஜான் பன்யனிடத்திலும், காப்பிய வடிவ அமைப்பின் பெரும்பகுதியைக் கம்பனிடத்திலும் ஏற்றுக் கொண்டார் எனலாம். தமிழ் நூல்களில் நல்ல பயிற்சியுடைய இவரது உள்ளம் தாம் படித்த நூல்களின் சுவையைத் தாம் படைத்த நூல்களில் இடம்பெறச் செய்ய மறக்கவில்லை. எனவே இரட்சணிய யாத்திரிகத்தில் தமிழ்க் காப்பிய மரபுகளும், தேவார, திருவாசக, திவ்யப்பிரபந்தங்களின் இனிமையும், உருக்கமும், கருத்தும் நீக்கமற நிறைந்து காணப்படுகிறது. இரட்சணிய யாத்திரிகத்தில் காண்டங்களுக்குப் பதிலாகப் பருவங்கள் காணப்படுகின்றன. இரட்சணிய யாத்திரிகத்தின் இடையிடையே இவரால் எழுதப்பெற்ற தேவாரப் பதிகங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இக்காப்பியத்தின் தக்க சூழல்களில் இவரியற்றிய 144 தேவாரப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

சான்றாக,

"சத்தாய் நிஷ் களமாயொரு சாமியமு மிலதாய்ச் சித்தாயா' னந்தமாய்த் திகழ்கின்ற திரித்துவமே எத்தால்நா யடியேன்கடைத் தேறுவனென் பவந்தீர்த் தத்தாவுன்னை யல்லாலெனக் கார் துணை யாருறவே"¹¹

என்பதும்

"பித்தேறிச் சூழலும் செகப் பேய்பிடித் துப்பவத்தே செத்தேன் உன் னருளாற்பிழைத் தேன்மறு சென்மமதாய் எத்தோடங் களையும்பொறுத் தென்றுமி ரங்குக வென் அத்தாவுன்னை யல்லாலெனக் கார் துணை யாருறவே"¹²

என்பதும்

"திரைசேர்வெம் பவமாங்கடல் மூழ்கிய தீயரெமைக் கரைசேர்த்துய்க்க வென்றேபுணை யாயினை கண்ணிலியாய் பரசேன்பற் றுகிலேனெனைப் பற்றியப் பற்றுவிடாய் அரசேயுன்னை யல்லாலெனக் கார் துணை யாருறவே"¹³

என்பதும்

"நாயேதந்தை தமர்க்கு சம்பத்துநட் பெவையும்

நீயேயெய்ம் பெருமாண்கதி
வேறில்லை நிண்ணயங்காண்
ஏயேயென் நிகழுமுல கோடெனக்
கென்னுரிமை
ஆயேயுன்னை யல்லாலெனக்
கார் துணை யாருறவே¹⁴

என்பதும் இங்குச் சுட்டப் பெறு
கின்றன. இதுகொண்டு துதிப்பாடல்
களை (தோத்திரப் பாடல்கள்) பழைய
தேவாரப்பாடல் மரபில் எழுதிச்
செல்வது இவரது இலக்கியக் கொள்கை
எனக் கொள்ள முடிகின்றது.

கிறித்தவக் கம்பன் என்ற
பெயருக்கேற்பக் கம்பராமாயண
ஓசைநயம் நூல் முழுவதும் நீக்கமற
நிறைந்து காணப்பட்டு இதனைக்
கற்பவர் கம்பராமாயணத்தை
நினைவுகூர்த்தக்க விதத்தில்
எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. கிறிஸ்துவின்
பிறப்பைக் கூறும் பாடலொன்று,

“வானோமகி தலமோசுடர்
மதியோ வயங்கொளிர்வான்
மீனோவிரி கடலோ
மழைமுகிலோ ஒருவிதியில்
ஆனாநெறி யமைத்தாக்கிய
அகிலாண்ட அச்சதனோர்
ஊனாடிய திருமேனி
கொண்டுதித்தார் உலகுவப்¹⁵

எனக் கம்பராமாயண ஓசைநயம்பட
வந்துள்ளது. இது,

“முன்னோர் மொழிபொருளே
யன்றி அவர்மொழியும்
பொன்னேபோல் போற்றுவம்”

என்பதற்கிணங்கத் தமிழ் இலக்கிய
மரபு போற்றப்படுவதை வெளிப்
படுத்துவதாகவுள்ளது.

தன்னாக்கத்தேவியல்: கிறித்தவ
சமயம் தமிழ்நாட்டில் ஆங்கிலேயரது
ஆட்சிக்காலத்தில் பெரிதும் பரவிய
சமயமாகும். இதனை அந்நிய நாட்டுச்
சமயமெனக் கருதாது, இந்நாட்டுச்
சமயம் போலத் தமிழ் மக்கள் ஏற்றுக்
கொள்ள வேண்டும் என்ற அழுத்தமான
கொள்கையுடையவர் கிருஷ்ணபிள்ளை.
எனவே, ‘தன்னாக்கத்தேவியல்’ என்னும்
கொள்கையைத் தமது இலக்கியக்
கொள்கையாகத் தமது படைப்புகளில்
காட்டியுள்ளார். தன்னாக்கத்தேவியல்
(Indigenous Theology) என்பது, தாம்
வாழும் நாட்டு மரபிற்கு, பேசும்
மொழிக்கு, பழகும் சமுதாயத்திற்கு ஏற்ற
விதமாக அவர்கள் வேற்றுணர்வு
இல்லாது எளிதில் புரிந்துகொள்ளும்
முறையில் புதிதாக அறிந்து ஏற்றுக்
கொண்ட சமய வுண்மைகளைப் பல
வழிகளிலும் கூறுவது எனலாம்.
தன்னாக்கத்தேவியல்! என்பது
குறித்துச் சத்தியசாட்சி என்பார்,

“தன்னாக்கத்தேவியல் என்பது
சத்தியத்தை மாற்றிச் சொல்வதன்று.
சமயவுண்மைகள் மாறாதன. அழிக்க
முடியாதன. அது எந்த மக்களுக்கும்

தன்னைப் புலப்படுத்துகின்றதோ, அந்த மக்களின் வாழ்க்கையிலும் எண்ணத்திலும் ஊறிவந்த எண்ணக்கோவைகள், சொற்கோவைகள், கலைச்செல்வங்கள் முதலிய பலவற்றின் வாயிலாகத் தன்னைப் புலப்படுத்தவதாகும்¹⁶ எனக் கூறியுள்ளார்.

கிறித்தவக்கம்பாரின் தன்னாக்கத் தேவியல் கொள்கை, தமிழ்ச்சமயக் கலைச் சொற்கள், இறைவனது திருக்கல்யாண குணங்கள், முத்தொழில் வல்லமை, தீட்சை, மும்மலம், பிரணவத் தெய்வம், சரணாகதித்தத்துவம், பசுபதிபாசவுண்மை, அபயவரத ஹஸ்தம், மார்ச்சால நியாயம் முதலியவற்றைக் கிறித்தவ சமயவுண்மைகளைக் கூறப்பயன்படுத்திக் கொண்டமையால் வெளிப்படுகின்றது. சான்றாகத் தீட்சை என்னும் தமிழ்ச்சமய முறையைக் கிறித்தவக் கம்பர், இயேசுகிறிஸ்துவின் அருட்செயல்களோடு இணைத்துப் பார்த்துள்ளார். கிறிஸ்து தம்முடைய அருளால், மனிதர்களிடம் நெருங்கி வந்து பெரிய நன்மைகளை, பேறுகளை வழங்கினார் என்று கூறும் பொழுது தீட்சையின் சாயலைக்காட்டியுள்ளார். இதனை,

"திருநோக்கால் திருவாக்கால்
திருக்கரத்தால்
திருவருளால் தீண்டிக் கிட்டி"¹⁷

என்ற தொடரால் அறியலாம். இதனை

நயன தீட்சை, வாசக தீட்சை,
பரிசுதீட்சை, மானசதீட்சை.
என்பவைகளோடு நினைத்துப்பார்க்க முடிகின்றது.

அடுத்துத் தமிழ்ச்சமயக் கடவுளின் திருவுருவங்களைச் சித்திரிக்கும் சிற்பங்களின் அமைப்பில் இருகரங்களுள் இடக்கரம் தாழ்ந்தும், வலக்கரம் உயர்ந்தும் காணப்படும். இதன்பொருள், தனது தாளை வணங்கினாருக்கு இடக்கை வரம் அளிப்பதையும், வலக்கை அவர்களுக்கு வேண்டும் அபயமளிப்பதையும் குறிப்பதாகும். இவை இறைநிலைச் சிற்பங்களில் காணப்படும் அறிகுறிகள். இந்நிலையை அபயவரதஹஸ்தம் என்று சமயங்கள் கூறுகின்றன.

"கடவுளை யாரும் கண்டதில்லை." திருத்தந்தையாரின் அரவணைப்பிலுள்ள அவருடைய செல்வமைந்தரே அவரை நமக்கு வெளிப்படுத்தினார். கடவுளுடைய அருளும் உண்மையும் இயேசுகிறிஸ்து வழியாக வந்தன¹⁸ எனக் கிறித்தவத் திருமறை கூறுகின்றது. திருமறையில் மொழியைக் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து அனுபவித்த கிறித்தவக் கம்பர், இயேசுவின் திருமேனியை அன்புமயமாந் திருமேனியாகக் காட்டி, அவரது திருநயனம் அருளுக்கு உறைவிடமாகவும், அவரது திருவாக்கு இன்பம் தரும் மெய்ச்சஞ்சீவிஆகவும், ∴ அவரது திருக்கரம் உலகம் முழுமைக்கும் அஞ்ச வேண்டாம்

என அபயம் தருவதாகவும் கூறி, அவரது திருவடிகளைத் தொழுது உய்வடையங்கள் என அழைப்பு விடுத்துள்ளார்.

"அன்புமயமாந் திருமேனி
அருளுக்குறையும் திருநயனம்
இன்புதரும்மெய்ச் சஞ்சீவி
எழில்வாய் கணியும் திருவாக்கு
மன்பூவுலகுக் கஞ்சலென வழங்கும்
அபயவரதாஸ்தம்
துன்பேன் உமக்கிவ்

வெம்பெருமாண்
துணைத்தாள் தொழுவின்
ஜெகத்தீரே"¹⁹

எனவரும் பாடலில் இடம்பெறும் 'அபயவரதாஸ்தம்' தன்னாக்கத் தேவியலின் பாற்பட்டதெனலாம்.

தூயயோவான் (St. John)
என்னும் நற்செய்தியாளன் கிரேக்க நாட்டவருக்கு இயேசுவை அறிமுகப் படுத்துகின்ற முறையில், "ஆதியிலே வார்த்தை (லோகாஸ்) இருந்தது"²⁰ என்று மிகத்துணிவாக மெய்ம்மையை எழுதினார். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த கிறித்தவக் கம்பர் தமிழர்களுக்குக் கிறிஸ்துவை அறிமுகப்படுத்தும் முறையில் மிகத்துணிவாக, தன்னாக்கத் தேவியல் நெறியில் 'பிரணவம்' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இரட்சணிய யாத்திரிகப் போற்றித் திருவிருத்தங்கள் என்னும் பகுதியில்,

"பேதியாநிலைநின்று உலகெலாந்
தந்த

பிரணவத் தெய்வமே போற்றி"²¹
எனப் போற்றியுள்ளார்.

இது : இவரது தன்னாக்கத் தேவியல் நெறிக்கொள்கையின் உச்ச நிலை எனக்குறிப்பிடின் பொருத்தமுற அமையும். இத்தன்னாக்கத்தேவியல் கொள்கையின் வெற்றிகுறித்து,

"கிருஷ்ணபிள்ளை பன்யனின் தொப்பியைத் தம் தலையில் கவிழ்த்துக் கொள்ளவில்லை; மாறாகத் தம் தலைப்பாகையைப் பன்யனுக்குச் சூட்டி அழகு பார்த்திருக்கின்றார்."²² எனப் போற்றியுள்ளமை அறிதற்குரியது.

உருவகத்தைப் போற்றல் :
உருவகத்தைப் பயன்படுத்தி மெய்ப் பொருளை விளக்குவது. என்பதும் கிறித்தவக் கம்பரின் இலக்கியக் கொள்கையாகக் கூறுதற்குரியது. பக்தியுணர்வை வெளிப்படுத்த உருவகப் பாடல்கள் பெரிதும் துணை செய்வன. உவமையின் முறுகிய நிலை எனப்படும் உருவகம், கருத்தினை ஆற்றல்படச் சொல்லும் வல்லமையுடையது. இதனை நன்குணர்ந்த கிறித்தவக்கம்பர் உருவகத்தைத் தமது பாடல்களில் பயன்படுத்தியுள்ளார். இரட்சணிய யாத்திரிகத்தின் மூல நூலான 'மோட்சப் பிரயாணம்' முற்றுருவக நூலாகும். அதனை அடியொற்றிக் கவிஞரும், இரட்சணிய யாத்திரிகத்தை முற்றுருவக நூலாகப்

பாடியுள்ளார். (தமிழில் காணப்படும் ஒரே முற்றுருவகக் காப்பியம் என்னும் சிறப்புக்குரியது என்பர்.) இரட்சணிய யாத்திரிகக் கதையில் வரும் பாத்திரங்களும் இடங்களும் நிகழ்ச்சிகளும் உருவகங்களே. இவ்வாறு காப்பியமே முற்றுருவகக் காப்பியமாக அமைந்திருப்பதோடு, பாடல்களிலும் உருவக அணி பெரிதும் பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றது. இரட்சணிய யாத்திரிகப் பாடலொன்று திரித்துவத்தில் ஒன்றான பரிசுத்த ஆவி உள்ளமாகிய வயலை உழுது, மெய்ப்பக்தி என்னும் விதைவிதைத்து, நாட்டம் வைத்து, அருள்நீர் பாய்ச்சி, நலிவு என்னும் களையகற்றி, முளைத்த பயிரை வாடாமற்காத்து, நற்கதி விளைவித்து அடியார்களை வாழச் செய்யும் என்று உருவக நிலையில் கூறியுள்ளது. உழுதல், விதைத்தல், நீர் பாய்ச்சுதல், களையகற்றல், காத்தல், விளைவித்தல் என்னும் உழவுத்தொழில் முறைமை சிறிதும் மாறாது தறிப்பிடப்பட்டுள்ள செயல் கருதற்குரியது. இவ்வுருவக நிலையை,

"கோட்டமற்று உளம்திருத்திக்
 குலவுமெய்ப் பத்தி வித்தி
 நாட்டம் வைத்து அருள்
 நீர்பாய்ச்சி நலிவெலாம்
 அகற்றியா தும்
 வாட்டம் இன்றாக ஓம்பி
 வரகதி விளைவித்து அன்பர்

ஈட்டம் ஆர்த்து

உய்த்துய்ப்பிக்கும்
 இதயநாயகனே போற்றி"²³

என்ற பாடல் வழி உணரமுடிகின்றது.

தர்க்கித்துச் சமய உண்மை நிலைநாட்டல்: கிறித்தவக் கம்பர் சமய உண்மைகளைத் தர்க்கித்துத் தமது சமய உண்மையை நிலைநாட்டல் என்ற இலக்கியக் கொள்கையுடையவர். இது சமயவாதிகளிடம் காணப்படுகின்றவொன்று. சமயங்களில் அடிப்படையில் தோன்றிய தமிழ்க் காப்பியங்கள் தருக்கமுறையில் தமது சமயவுண்மைகளை விளக்கிப் பிற சமயக் கருத்துக்களை மறுக்கும் திறம் அறிந்தவொன்று. இரட்சணிய யாத்திரிகக் காப்பியத்தில் கிறித்தவக்கம்பர் இம்மரபினைப் பின்பற்றியுள்ளார். அடுத்து உரைநடை வடிவிலுள்ள இரட்சணிய சமய நிர்ணயம் என்னும் நூல் சிவஞானசித்தியாரின் அடிப்படையில் கிறித்தவ சமயச் சாத்திர நூலாகக் காணப்படுகின்றது. இந்நூலின் பரபக்கம் புறச்சமயங்களைக் குறித்துக் கூறித் தர்க்கிப்பதாகவும், சுபக்கம் கிறித்தவசமயக் கோட்பாடுகளை விளக்குவதாகவும் உள்ளது. பதினெட்டு அதிகாரங்களையுடைய இந்நூல் 'சந்தேக நிவர்த்தி' என்ற பகுதியையும் கொண்டுள்ளது. ∴ கிறித்தவ சமயமே 'இரகூணிய சமயம்' என்று நிறுவப்பட்டுள்ளது. கிறித்தவ சமய

வுண்மைகளைத் தமது படைப்புகளில் கிறித்தவத் திருமறைக்கும், கிறித்தவக் கோட்பாடுகளுக்கும் சிறிதும் மாறுபடாமல் கூறியுள்ளமை குறித்தற் குரியது. கிறித்தவ சமய இறையியல் கொள்கைகளைச் சிறிதும் மாறாது சொல்லும் கொள்கையுடையவராகக் காணப்படுகின்றார்.

உரைநடை செய்யுள் நூலாதல்:
 தமிழகத்தில் உரைநடை வளரத் தொடங்கிய காலத்தில் வாழ்ந்த கிறித்தவக்கம்பர், மோட்சப்பிரயாணம் என்னும் உரைநடை நூலை மூலநூலாகக் கொண்டு, இரட்சணிய யாத்திரிகத்தைச் செய்யுள் நூலாகப் படைத்தமை இவரது கொள்கையைச் சுட்டுவதாகவுள்ளது. கவிஞருக்குப் பக்தி, உணர்ச்சி, ஒழுக்கம் பற்றிய நூல்கள் செய்யுள் வடிவில் அமையின் உரைநடை நூல்களினும் சிறந்து விளங்கும் என்ற கருத்து உண்டு. இரட்சணிய யாத்திரிக முகவுரையில், "தெளிந்த வாசக நடையுள்ள புஸ்தகங்கள் போலச் செய்யுளிலமைந்த நூல்கள் சுலபமாய்ப் பொருள் விளங்கக் கூடியவல்ல; ஆதலின், அவற்றால் பிரயோஜன மிராது' என்று தற்காலத்தில் இங்கிலீஸ் பாண்டித்யமுள்ள சிலர் ஆகூஷ் பிங்கவுங்கூடும். அப்படியல்ல, தெளிந்த வாசகம் போலவே சிறந்த செய்யுளும் அதனதன் ஸ்தானத்தில் சிறப்பும் தகுதியுமுடையதாம். எப்படியெனில், சாஸ்திரம், சரித்திரம், சமாசாரம்

முதலிய அறிவு விர்த்திக்குரிய விஷயங்கள் தெளிந்த வாசக நடையிலிருப்பது சிறப்பும் அவசியமுமாம். வாசகமெவ்வளவு தெளிவுள்ளதாயினும், சிறந்த செய்யுள் போலக் கேட்போருள்ளத்தைக் கவரவும் மனத்தைப் பரவசமாக்கவும் எப்போதுஞ் சிந்தையை விட்டகலாமல் அதிற்பதிந்து நீடித்த பயனை விளைவிக்கவும் போதுமான சக்தியுடையதல்ல. ஆதலால் எக்காலத்திலும் மறவாமல் மனசில் வைத்து உயிரிலும் அருமையாய்ப் பாதுகாத்துப் பேணவேண்டிய பக்தி, உணர்ச்சி, ஒழுக்க முதலியவற்றிற்குரிய விஷயங்கள் சிறந்த செய்யுளில் அமைத்திருப்பது சிறப்புந்தகுதியுமாத்திரமல்ல, பிரயோஜனமுமிகுதியே"²⁴ என வரும் பகுதி பக்தி இலக்கியம் செய்யுள் வடிவில் அமைதல் வேண்டும் என்ற இவரது இலக்கியக் கொள்கையைச் சுட்டுவதுடன் உரைநடை வடிவில் எத்தகு கருத்துக்கள் எழுதுதற்குரியன என்பதையும் தெளிவுறுத்துகின்றது. உரைநடை வடிவிலுள்ள கிறித்தவத் திருமறை செய்யுள் வடிவினதாகல் வேண்டும் என்ற முயற்சியும் இவரது படைப்புகளால் வெளிப்படுத்தப் படுவதாகவுள்ளது.

இசைவழி இறைவனை வழிபடல்: இறைவனை வழிபடுவதற்குப் பல வழிகள் பலராலும் பின்பற்றப் படுகின்றன. பிற வழிகள் எல்லாவற்றையும் விடச் சிறந்த எளிய

வழி இசையின் வழி இறைவனைப் புகழ்ந்து பேர்ந்றிப் பரவுவது. பக்திச் சுவைததும்ப இசைத்துப் பாடுதற்குரிய தோத்திரப் பாடல்களைச் சைவ சமய நாயன்மார்களும், வைணவ சமய ஆழ்வார்களும் பாடினர். தமிழ்க் கிறித்தவப் புலவரான கிருஷ்ணபிள்ளையும் இசைவழி இறைவனை வழிபடத் தமிழ் இலக்கிய ம்ரபையொட்டித் தேவாரம் பாடியுள்ளார். இவரது பாடல்கள் தேவார, திருவாசக, திவ்வியப்பிரபந்தப் பாடல்கள் போன்றன எனக் கருதவும் வாய்ப்புள்ளது. இரட்சணிய யாத்திரிகத்தில் இவரியற்றிய 144 தேவாரப் பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன என்பது முன்னரே சுட்டப்பட்டது. இத்தேவாரப் பாடல்கள் அனைத்தும் பக்திப் பரவசத்தோடு பல்வேறு சூழல்களில் இரட்சணிய யாத்திரிகத்தலைவன் கிறிஸ்தியான் பாடுவதாக வந்துள்ளன. அத்தேவாரங்களில்,

"நன்னெறி புகுத்திடும் நவையி
 னீக்கிடும்
 இன்னலை யகற்றிடும் இகல்
 செகுத்திடும்
 உன்னதத் துய்த்திடும் ஒருங்கு
 காத்திடும்
 எந்நலத் தையுந்தரும் யேசு
 நாமமே²⁵ என்பதும் ஒன்று.

கிறித்தவக் கம்பரின் இரட்சணிய மனோகரம் தனது இசையாலும், உணர்வாலும் கருத்தாலும் கற்பவரின்

மனத்தை உருகச் செய்யும் ஆற்றலுடைய இசைப்பாடல்களால் ஆனது. இதனைக் 'கிறித்தவத் திருவாசகம்'²⁶ எனச் சுட்டும் மரபுண்டு. இந்நூலில் இறைவன் சந்நிதியில் முறையிட்டுப் பாடும் வகையில் பாடல்கள் காணப் படுகின்றன. கிறித்தவக் கம்பர் தம்மைத் தடுத்தாண்ட இயேசு பெருமானின் திருவருளைப் போற்றிப் பரவும் பான்மையில்,

"ஆகாமி யத்திலேசெத்துக்
 கிடந்தவெனை
 யாவியிலுயிர்ப்பித்தனை
 அஞ்ஞான விருளுடுகண்டெட்
 டலைந்தவெற்
 கவியாதவொளி காட்டினை
 மாகாத கப்பேயினடிமையாய்ப்
 போனவெனை வலியப்பிடித்
 திழுத்துன்
 மகிமைக் குயர்த்திக் கிறிஸ்துவுக்
 குள்ளெனையு மைந்தனாப்
 பாவித்தனை
 தேகாதி பிரபஞ்சநச்சித்
 திரிந்துணைச் சேவியாப்
 பாவியேற்குத்
 திருவுள மிரங்கிநீ செய்தலிந்
 நன்றியைச் சிதையாத சிந்தை
 தருவாய்
 பாகாயென் னுளமுடு மதுகிரிக்க
 நல்லருள் பழுத்தொழுகு
 ஜீவதருவே
 பக்தசன பரிபாலநித்யமவ
 ரனுகூல பரமார்த்த
 பரமநிதியே²⁷.

என்பன போன்ற பாடல்கள்
காணப்படுகின்றன. மேலும் வேட்கை
யின் விதும்பலாக,

‘அருள்பழுத்த திருமுகமண்
டலத்தினானை
அளிநிறைந்த கமலலோ
சனத்தெம் மானைத்
தெருள்பழுத்த சீவமொழிக்
கனிவாயானை
சென்மவிடாய்
தணித்தருள்சீர்
பாதத்தானை
மருள்பழுத்த மனத்தேனைத்
தெருட்டினானை
வான்கதிக்கு வழிதிறந்த
வலத்தினானை
இருள் பழுத்த நரகடைத்த
வெம்பிரானை
யென்றுகொலோ
கண்குளிரக்
காணுநாளே”²⁸

என்பன போல வரும் பாடல்களும்

உள்ளன. இவை கொண்டு இசைவழி
இறை வழிபாட்டுக் கொள்கையும்
உடையவர் எனக் கொள்ள
முடிகின்றது.

சுட்டிய செய்திகள் கிரித்தவக்
கம்பரின் இலக்கியக் கொள்கைகளென.

1. யாம்பெற்ற இன்பம் பெறுக
இவ்வையகம்
2. சன்மார்க்கத்தில் நடக்கச்
செய்தல்
3. சிற்றின்பம் பாடாநிலை
4. உளமுருக்கும் இயல்பு
5. தமிழ் இலக்கிய மரபு போற்றல்
6. தன்னாக்கத்தேவியல்
7. உருவகத்தைப் போற்றல்
8. தர்க்கித்துச் சமய உண்மை
நிலைநாட்டல்
9. உரைநடை செய்யுள் நூலாதல்
10. இசைவழி இறைவழிபாடல்

என்பனவற்றை விதந்து கூறுதற்
சூரியனவாயுள்ளன.

மேற்கோள் குறிப்பெண் விளக்கம்

1. எச். ஏ. கிருஷ்ணபிள்ளை, இரட்சணிய யாத்திரிகம், முதற்பதிப்பு முகவுரை, ப. XIV
2. ஆர். எஸ். ஜேக்கப், கிறிஸ்தவக் கம்பன் கிருஷ்ணபிள்ளை கிறித்தவரானதேன்? பக். 52-53.
3. ஜே. எஸ். மாசிலாமணி, மஹா வித்துவான் கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்களது ஜீவிய சரித்திர சுருக்கம், இரட்சணிய யாத்திரிகம், இரண்டாம் பதிப்பு 1927, ப. XXXI
4. டி. ஜி. தங்கராசனார், கிறிஸ்தவக் கம்பன் கிருஷ்ணபிள்ளை, நாசரேத்து, 1958.
5. எச். ஏ. கிருஷ்ணபிள்ளை, இரட்சணியயாத்திரிகம், முதற்பதிப்பு முகவுரை, ப. XI
6. Ibid ப. XIV
7. Ibid ப. 7
8. எச். ஏ. கிருஷ்ணபிள்ளை, இரட்சணிய மனோகரம், வேதாகம மாணவர் பதிப்பகம். 1979, ப.9.
9. Ibid
10. Ibid ப. 27.
11. எச். ஏ. கிருஷ்ணபிள்ளை, இரட்சணிய யாத்திரிகம், ஆதிபருவம், உபாதிமலைப் படலம், தேவாரம், பா. 1.
12. Ibid பா.3
13. Ibid, பா.7
14. Ibid, பா.8
15. Ibid, சுவிசேட மார்க்கப்படலம், பா. 19
16. கவியரசர் எச். ஏ. கிருஷ்ணபிள்ளை 150ஆவது ஆண்டுவிழா மலர், திருச்சி தஞ்சை திருமண்டலம், தென்னிந்தியத் திருச்சபை, திருச்சி 17, ப.7.
17. எச். ஏ. கிருஷ்ணபிள்ளை, இரட்சணிய யாத்திரிகம், ஆதி பருவம், சுவிசேஷ மார்க்கப் படலம், பா. 160.

18. கிறித்தவத்திருமறை, புதிய ஏற்பாடு, பரிசுத்த யோவான், 1: 18
19. இரட்சணிய யாத்திரிகம், நிதான பருவம், இரட்சணிய நவநீதப் படலம், பா. 81.
20. கிறித்தவத் திருமறை, புதிய ஏற்பாடு, பரிசுத்த யோவான், 1: 1
21. இரட்சணிய யாத்திரிகம், இரட்சணிய பருவம், இசுபரசந்திப் படலம், போற்றித் திருவிருத்தங்கள், பா. 1.
22. கவியரசர் எச். ஏ. கிருஷ்ண பிள்ளை 150-ஆவது ஆண்டு விழாமலர், ப. 8
23. இரட்சணிய யாத்திரிகம், இரட்சணிய பருவம், அசுபரசந்திப் படலம், பா. 36.
24. இரட்சணிய யாத்திரிகம், முகவுரை, ப. XV
25. இரட்சணிய யாத்திரிகம், ஆதிபருவம், சுமைநீங்கு படலம், தேவாரம், பா. 6.
26. வீ. ஞானசிகாமணி, எ. ஆ. கிருஷ்ணபிள்ளையின் நூல்கள், (ஓர் ஆராய்ச்சி) ப. 208.
27. இரட்சணிய மனோகரம், பா. 105.
28. இரட்சணிய மனோகரம், பா. 370.

வரலாறும் நாட்டுப்புற வழக்காறுகளும்

ஆறு. இராமநாதன்

வாழ்ந்து மறைந்த மனித சமுதாயத்தின் கடந்தகாலத்தை முறைப்படி ஆராய்ந்து நெறிப்படி உரைப்பது வரலாறு. வரலாற்றாய்வுக்கு பண்டைய மக்களின் வாழ்விடங்கள், மனைப் பொருட்கள், வேட்டை - விவசாயம் மற்றும் போர்க் கருவிகள், கோயில்கள், கோட்டைகள், கல்வெட்டுக்கள், செப்பேடுகள், ஓவியங்கள், உருவச்சிலைகள், நாணயங்கள், தாழிகள், எழுத்திலக்கியங்கள், முதலானவை தரவுகளாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. எழுத்துச் சான்றுகள் கிடைக்காத நிலையில் அல்லது கிடைக்கக்கூடிய சான்றுகள் ஒரு சார்புடையனவாக இருக்கும் நிலையில் நாட்டுப்புறக் கதைகள், பாடல்கள், கதைப்பாடல்கள், பழமொழிகள், புதிர்கள், நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள் முதலான நாட்டுப்புற வழக்காறுகள் வரலாற்றைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளப் பெரிதும் உதவக் கூடியவையாக உள்ளன. இத்தகைய வழக்காறுகள் காலங்காலமாகப் பெரும்பாலும் வாய்மொழியாக வழங்கப்பட்டு வருவதால் இவற்றில் ஏராளமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு விடுவது இயல்பு. எனவே இவற்றை

வரலாற்றுக்குப் பயன்படுத்தும்போது மிகுந்த எச்சரிக்கை தேவைப்படுகிறது என்பது உண்மையே. ஒரே வழக்காற்றின் பல்வேறு வடிவங்களைச் சேகரித்து ஒப்பிட்டு ஆய்வதன் வாயிலாக உண்மையை ஓரளவு புரிந்துகொள்ள இயலும்.

தமிழகத்தின் வரலாற்றை அறிந்துகொள்ள சமீபகாலங்களில் நாட்டுப்புற வழக்காறுகள் பயன்படுத்தப்படுவதைக் காணமுடிகின்றது. சான்றாகப் பச்சைமலை மலையாளிகள் (சி. மகேசுவரன், 1983: 228-235), முள்ளூக் குறும்பர்கள் (தா. இராபர்ட் சத்திய சோசப்: 1987: 1028-35) ஆகியோரின் வரலாறுகளை ஆராய அவர்களின் வழக்காறுகள் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதை இங்கு சுட்டிக் காட்டலாம். கட்டபொம்மன் வரலாற்றை அறிந்து கொள்ள ஏதுவான சான்றுகள் அனைத்தும் வெள்ளையர்களால் அழிக்கப்பட்ட நிலையில் - வெள்ளையர் அவனைப்பற்றி எழுதியுள்ள எழுத்துச் சான்றுகள் ஒரு சார்புடையனவாச உள்ள நிலையில் - வாய்மொழியாகப்

போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட்ட கதைப் பாடல்கள் அவனைப்பற்றிய உண்மைகளை அறிந்துகொள்ள உதவுகின்றன என்பதை பேராசிரியர் நா. வானமாமலை (1971:2-3) சுட்டிக் காட்டுகின்றார். மேலும் 15ஆம் நூற்றாண்டின் நடுவிலிருந்து 18ஆம் நூற்றாண்டு இறுதிவரையிலான தமிழக வரலாற்றை அறிந்துகொள்ளக் கதைப் பாடல்கள் பெரிதும் உதவுகின்றன என்பதை அவருடைய கதைப்பாடல் ஆய்வுகள் (1971-74) தெளிவுபடுத்துகின்றன. சிவகாசிக்கலகம், புயல் அழிவுகள் முதலியனபற்றி அறிந்து கொள்ள நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் உதவுகின்றன என்பதையும் சமீபகால ஆய்வுகள் (ஆ. சிவசுப்பிரமணியன், 1983; எஸ். போத்திரெட்டி, 1981) தெளிவுபடுத்துகின்றன.

சிவகங்கைப் பகுதியின் வரலாறுகளை அறிந்துகொள்ள சிவகங்கை சரித்திரக்கும்மி, இராமய்யன் அம்மாணை, காண்சாகிபு சண்டை முதலான எழுதிவைக்கப்பட்ட கதைப்பாடல்கள் மட்டுமல்லாமல் இன்றும் மக்களிடம் வாய்மொழியாக வழங்கப்பட்டுவரும் ஏராளமான வழக்காறுகளும் துணைபுரியும். அரசு வரலாறு, மக்கள் இடப் பெயர்வு வரலாறு முதலானவற்றை அறிந்துகொள்ள நாட்டுப்புற வழக்காறுகள் எவ்வாறு பயன்படுகின்றன என்பதைப்பற்றி மட்டும் இக்கட்டுரையில் சுருக்கமாகக் காணலாம்.

அரசுவரலாறு: அரசர்களின் ஆட்சியாண்டுகள், இன்னாருக்குப்பின் இன்னார் என்பனபோன்ற வரலாற்றுண்மைகளை நாட்டுப்புற வழக்காறுகள் நமக்குக் கூறுவதில்லை. மணங்கவர்ந்த மன்னர்களின் வரலாறு அல்லது வரலாற்றுக்கூறு மட்டும் மக்களால் நினைந்து போற்றப்படுகிறது. மக்களிடம் தவறு செய்த மன்னர்களையும் அவர்கள் நினைவில் வைத்துள்ளனர். சான்றுகள் காணலாம்.

1. கன்றுமேய்க்கி பெரிய உடையாத்தேவர் பாளையக்காரர் ஆனது குறித்து வரலாற்றாசிரியர்கள் கூறும் கருத்துக்கள் வருமாறு:

'முகவையை ஆண்ட கிழவன் சேதுபதியுடன் எதிர்த்துப் போட்டியிட்ட தாதியத் தேவனின் ஆதரவாளர்கள் எங்கெங்கு இருந்தார்களோ அங்கெல்லாம் புதுப்பாளையங்கள் சேதுபதியால் உருவாக்கப்பட்டன. கிழவன் சேதுபதியின் நெருங்கிய உறவினரான கன்றுமேய்க்கி பெரிய உடையாத்தேவரின் ஊர் சிவகங்கை அருகில் 4 கல் தொலைவில் உள்ள சோழ புரத்தை அடுத்துள்ள நாலு கோட்டை என்பதாகும். இந்த நாலுகோட்டை தாதியத்தேவனின் ஆதரவாளரான சிறுவாழி பாளையத்தினை ஒட்டியதாகும் ..

எனவே முன்னூறு படைவீரர் களைப் பராமரிப்பதற்கான வருவாய் உள்ள கிராமங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு நிலப்பகுதியை நாலு கோட்டையிலிருந்து ஆளுமாறு கிழவன் சேதுபதி கன்று மேய்க்கி பெரிய உடையாத் தேவருக்குக் கொடுத்தார். அது முதல் பெரிய உடையாத் தேவர் நாலுகோட்டை பாளையக்காரர் ஆனார். இதுவே பின்னர் சிவகங்கைச் சீமையாக உருவெடுத்தது.

டாக்டர் எஸ். கதிர்வேல், டி. இராஜா ராமராவ் ஆகியோரின் இக்கருத்துக் கள் பிற ஆய்வாளர்களால் (மீ. மனோகரன், 1983:71); மு. நடனன் & மு. பாலகிருஷ்ணன், 1985) எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன. இக்கருத்துக் களுக்கான மூல ஆதாரம் எது என்பது தெரியவில்லை கன்றுமேய்க்கி உடைய தேவரை ஆட்சியாளராக நியமித்தவர் மற்றும் நியமித்த காரணம் முதலியன வாய்மொழிக்கதையில் மாறுபடுகின்றன. கதை வருமாறு:

இராமேஸ்வரம் யாத்திரையின் போது கொள்ளையர்களால் பாதிக்கப்பட்ட யாத்ரீகர்கள் மங்கம்மாவிடம் முறையிட, மங்கம்மா பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கு நேரில் செல்ல, வழியில் மாடுமேய்த்துக்கொண்டு மரத்தடியில் உறங்கிய கன்று

மேய்க்கி உடைய தேவரின் பாதத்தில் இருந்த பாதசக்கரத் தைப் பார்த்து, சீமையை ஆள வேண்டியவன் என உணர்ந்து இராமநாதபுரம் அழைத்துச் சென்று 'நீ ஒரு சேதுகாவலனாக இரு' என்று நியமித்தார். அவர் காவலனாக இருந்து ஆண்டார். நாட்டிலுள்ள மறவர்களுக்காகத் தான் கை தூக்கியிருப்பதாகவும் யாரும் கொள்ளையடிக்கக் கூடாது என்றும் கூற அனைவரும் ஒப்புக்கொண்டனர் (கூறியவர்: தேசிங்குத்தேவர்).

இராமநாதபுரம் மன்னர் கிழவன் சேதுபதி (1674-1710). மதுரையை ஆண்ட மங்கம்மாள் (1689-1706) ஆகியோர் சம காலத்தவர். எனவே கன்றுமேய்க்கி உடையதேவர் இதே காலத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதில் ஐயமில்லை. கிழவன் சேதுபதியின் வளர்ச்சியை விரும்பாத மங்கம்மா கன்றுமேய்க்கி உடைய தேவரை சேதுகாவலனாக நியமித்ததாகக் கூறப்படும் கதை ஐயத்தை ஏற்படுத்துவதாகவும் மேலாய்வுக்குரியதாகவும் காணப்படுகிறது. தங்களுள் ஒருவராக வாழ்ந்து எளிய தொழில் செய்து வந்த கன்று மேய்க்கி உடைய தேவர் பாளையக்காரராக உயர்ந்தது மக்கள் மனதில் அவர் இடம்பெறக் காரணமாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

2. சிவகங்கைக்கு அருகிலுள்ள முத்துப்பட்டி என்னும் ஊரில் தெப்பக்

குளம் வெட்டி அப்பகுதி மக்களின் தண்ணீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைத்த அரசரும் அரசியும் அம் மக்களின் நெஞ்சங்களில் தெய்வங்களாகக் குடியிருப்பதை அறிய முடிந்தது.

மதுரைக்குப் போன வழிமேல
சாமி
மகாராசா கட்டுன தெப்பக்குளம்
வந்த சனங்கள நீராடிப் போகுதே
வந்த சமுத்திர பொய்கையிலே
(பாடியவர்: பிலோமினா)

என்று பாடிக் கும்மியடிகின்றனர். தெப்பக்குளம் வெட்டியதை அவர்கள் பின்வருமாறு கூறுகின்றனர்:

ராசாவும் ராணியும் வேட்டையாடித் திரும்பும்போது தாசுத் தைத் தீர்த்துக் கொள்ளத் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. ஒரு இடத்தில் மாட்டுக்குளம்பு பள்ளத்தில் சிறிது தண்ணீர் இருக்கவே இருவரும் அதனைக் குடித்தனர். நன்றாக இருந்தது. அந்த இடத்தில் குளம் வெட்ட வேண்டும் என்று ராணி கூற ராசா ஒப்புக்கொண்டார். ஆவணி மாதம் 15ஆம் தேதி வெட்டத் தொடங்கலாம் என்று நாள் குறித்தனர். குறித்த இடத்தில் தங்க மண்வெட்டியால் ராசா மண்ணை வெட்டித் தங்கக் கூடையில் கொடுக்க ராணி

சுமந்து சென்று தூரத்தில் கொட்டின பின்னர் ஆட்களை வைத்துக் குளத்தை வெட்டினார் பின்னர் 'இந்தத் தெப்பக்குளம் எப்போதும் வற்றாமல் வத்தா சமுத்திரமாக இருக்கும்' என்று கூறினார். பல ஊர்களிலிருந்தும் மக்களைக் கொண்டு வந்து குடியமர்த்தி விரிவுபடுத்தினார் (கூறியவர்: ரோசம்மா).

அரசரின் பெயரை மக்கள் நினைவில் வைத்திருக்கவில்லை. மகாராசா என்றே குறிக்கின்றனர். அவரை மக்கள் தெய்வமாக வழிபடுகின்றனர். அவருக்கு சுருட்டு வைத்துப் படைக்கின்றனர் அவர் ஊரைக் காப்பதாகவும் குளத்தில் நீர் வற்றாமல் காப்பதாகவும் நம்புகின்றனர். இராணியின் பெயர் முத்து நாச்சியார் என்று கூறப்பட்டது. படமாதூர் கௌரி வல்லப பெரிய உடையணத்தேவர் (1801 - 1829) தெப்பக்குளத்தை வெட்டியதாக வரலாற்றாசிரியர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர் (மு. நடனன் & மு. பாலகிருஷ்ணன், 1985). தெப்பக் குளத்தின் மதகில் உள்ள கல்வெட்டில் காணப்படும் 'முத்துவிசயகெவுரி வல்லப பெரிய உடையாத் தேவரவர்களதறம்' என்ற தொடர் இதனை உறுதிப்படுத்துகிறது. வாய்மொழிச்சான்று விரிவாக உள்ளதை இங்கு எண்ணிப்பார்க்கலாம்.

3. சுருப்பையா / சுருப்பண்ண சாமியை வருந்திப்பாடும் இரு பாடல்

களில் கௌரி மகாராசாவின் பெயர் இடம்பெறுகிறது (பாடியவர்: கருப்பையா). அவற்றுள் ஒரு பாடல் கௌரி மகாராசா வயதான கோடாங்கியை அவமதித்துப்பின் அவமானப் படுவதாகக் குறிப்பிடுகிறது. மற்றொரு பாடல் கௌரிமகாராசா ஒரு பள்ளப் பெண்ணை அவமதிப்பதாகவும் தெய்வ அருளால் அப்பெண் ராசாவுக்குப் புத்திபுகட்டித் தெய்வமாக மாறுவதாகவும் குறிப்பிடுகின்றது. படமாத்தூர் கௌரி வல்லப பெரிய உடையாத்தேவர் (1801-1829), கௌரி வல்லபத் தேவர் (1841-1848) ஆகியோர் சிவகங்கையை ஆண்டிருக்கின்றனர். பாடல்களில் குறிப்பிடப்படும் கௌரி மகாராசா இவர்களுள் யார் என்று தெரியவில்லை. இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளின் வரலாற்றுண்மை ஆராயப்பட வேண்டும்.

மக்கள் இடப்பெயர்வு வரலாறு: போர், அச்சம், பஞ்சம், தொழில் போன்ற பல்வேறு காரணங்களால் மக்கள் பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரிடத்திற்கு இடம் பெயர்ந்து கொண்டே உள்ளனர். இடையறாமல் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இத்தகைய இடப்பெயர்வுகள் குறித்த வரலாறுகளை அறிந்து கொள்ள நாட்டுப்புற வழக்காறுகள் உதவுகின்றன. இங்கு ஒரு சான்று காணலாம்.

சிவகங்கைப் பகுதியில் நகரத்தார்

எனப்படும் செட்டியார்கள் பரவலாக வசிக்கின்றனர். இவர்களின் பூர்வீகம் பற்றிய வாய்மொழிக் கதைகள் பல வழக்கிலுள்ளன. அவற்றுள் இரு கதைகள் சேகரிக்கப்பட்டன. அவை வருமாறு:

1. பூர்வீகத்தில் செட்டியார்கள் காவிரிப் பூம்பட்டினத்தில் வசித்துவந்தனர். ஆண்கள் வெளி யூர் சென்று விடுவர். பெண்கள் கோட்டைக்குள் வைக்கப்படுவர். அவர்கள் வெளியார் முகத்தைப் பார்க்காமல் பாய் முடைதல், துணி நெய்தல் போன்ற பணிகளைச் செய்து வந்தனர்.

கோட்டையில் பெற்றோரை இழந்த மூன்று பையன்கள் இருந்தனர். அவர்கள் ஒரு வெள்ளாளர் வீட்டுப் பலசரக்குக் கடையில் பணி செய்தனர்.

ஒரு நாள் கோட்டை வாசலில் இருந்த செட்டியார் வீட்டுப் பெண் குழந்தையை கண்டு சேர்மூராசா ரதத்தில் தூக்கி வைத்துப் பின் இறக்கிவிட்டார். அடுத்தவர் தொட்ட பெண்ணை முள்ளுப்பாயில் சுருட்டிக் கொல்லும் பழக்கப்படி செட்டியார்கள் அரசனின் பேச்சை மதிக்காமல் அப்பெண் குழந்தையைக் கொன்றனர். சோழராசா கோபங்கொண்டார். செட்டியார்

வீட்டில் விசேஷம் என்றால் அவர்கள் எங்கிருந்தாலும் கோட்டைக்கு வருவார்கள் அப்படி ஒருநாள் அனைவரும் கோட்டைக்கு வந்த போது கோட்டைக் கதவை அடைத்துக் கோட்டையைத் தீ வைத்துக் கொளுத்தினார் சோழராசா. வெள்ளாளன் வீட்டிலிருந்ததால் உயிர் பிழைத்த மூன்று பையன் களுக்கும் அவர்களே பெண் கொடுத்து விருத்தி செய்தனர். அதிலிருந்து செட்டியார்கள் பெருக பாண்டியராசன் பிரான் மலைக்கு அழைத்து வந்தான். உயிர் பிழைத்த சகோதரன் வழி வந்தவர்கள் நாட்டுக்கோட்டை செட்டியார், சைவ செட்டியார், அறிவையூர் செட்டியார் என்று அழைக்கப்பட்டனர் (கூறியவர்: கௌரி).

செட்டியார்கள் காவிரிப் பூம்பட்டினத்தில் வசித்து வந்தனர். காவிரி வெள்ளத்தில் வீடு வாசல் அழிந்தன. மக்களுள் இரு ஆண்களைத் தவிர ஏனையோர் அழிந்தனர்.

பின்னர் பாண்டியர் காலத்தில் மேட்டுப்பகுதியான இந்த வறண்ட பகுதிக்கு வந்து குடியேறினர்.

கொடிக்கா வெள்ளாளர் வீட்டில் தங்கள் நிலையைக் கூறிப் பெண் கேட்டனர். அவர்களும் பெண் கொடுத்தனர். அதன்பின் குடும்பங்கள் உருவாகிப் பெருகிற்று. பூர்வீகத்தில் இவர்கள் உப்பு வணிகம் செய்தனர் (கூறியவர்: வ. சொக்கலிங்கம்).

செட்டியார்கள் பூர்வீகத்தில் காவிரிப் பூம்பட்டினத்தில் வசித்தது, அங்கே துன்பம் ஏற்பட்டு இரண்டு மூன்றுபேர் தவிர்ந்த ஏனையோர் அழிந்தது, வெள்ளாளர் வீட்டில் பெண் எடுத்ததன்பின் குடும்பங்கள் பெருகியது, பாண்டியர்களால் அல்லது பாண்டியர் காலத்தில் இப்பகுதிக்கு வந்து குடியேறியது முதலான செய்திகள் இரு கதைகளிலும் பொதுவாகக் காணப்படுகின்றன. வெளியேறிய காரணங்கள் மட்டும் வேறுபடுகின்றன. ஆயிரவைசியர் என்றழைக்கப்படும் செட்டியார்கள் சோழனுக்குப் பெண்தர மறுத்து காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்து தெற்கே வந்து குடியேறியவர்கள் என்றும் காவிரி அம்மன் வழிபாடு இவர்களிடம் காணப்படுவது இவர்களின் பூர்வீகத்தை உணர்த்துவதாகவும் பெ. சா. பாமணி (1981: 127) கூறுவதை இங்கு ஒப்புநோக்கலாம். ஒரு குறிப்பிட்ட மக்களினம் இடம் பெயர்ந்து புதிய இடத்தில் குடியேறிப் பல்கிப் பெருகிய வரலாற்றை அறிந்துகொள்ள வேறு சான்றுகள்

இல்லாத நிலையில் நாட்டுப்புற வழக்காறுகள் உதவுவதைக் காணலாம்.

இவ்வாறே பாகனேரிக் கள்ளர்கள் சிவகங்கைப் பகுதியில் புதிதாகக் குடியேறி அங்கு வாழ்ந்த வேளாளர்களிடம் பணி செய்து வந்ததாகவும் வேளாளர்கள் அவர்களை மோசமாக நடந்தவே அவர்கள் சினந்து வேளாளர்களை வென்று அப்பகுதியைத் தம் வயப்படுத்திக் கொண்டதாகவும் கூறப்படுகிறது. இதனை டாக்டர் ஆத. முத்தையா (1988:17) எடுத்துக் காட்டுகின்றார். தேசிங்குத்தேவர் கூறிய இதே கதையின் வேறு வடிவத்தில் கள்ளர்கள் என்பதற்குப் பதில் மறவர்கள் என்று காணப்படுகிறது. இக்கதைகள் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. மேலாய்வுக்குரியவை.

முடிவுரை: நாட்டுப்புற வழக்காறுகள் வரலாற்றாதாரங்களாகப் பயன்படத் தக்கவை என்பது இக்கட்டுரையில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டது.

துணை நூற்பட்டியல்

இராபர்ட் சத்திய சோசப், தா., 1987, 'முள்ளுக்குறும்பர்களின் வாய் மொழிக் கதைகள்', நாட்டுப் புறவியல் ஆய்வுக்கோவை தொகுதி-2, ச. அகத்தியலிங்கம்-ஆறு. இராமநாதன் (ய்திப்.)

வரலாற்றாய்வாளர்கள் இதனைக் கவனத்தில் கொண்டு நாட்டுப்புற வழக்காறுகளையும் சேகரித்துப் பயன்படுத்த முன்வர வேண்டும்.

தகவலாளர்கள் விவரம்: (பெயர், வயது, கல்வி, சாதி, ஊர், வட்டம் என்ற வரிசை முறையில் தரப்படுகிறது).

கருப்பையா, 27, 5 ஆவது, தேவர், பள்ளிமடம், திருச்சுழி.

கௌரி, 46, -, அறிவையூர் நகரத் தார், வி.மலம்பட்டி, சிவகங்கை ! சொக்கலிங்கம் வ., 81, 2 ஆவது, செட்டியார் (நகரத்தார்), சிரா வயல், திருப்புத்தூர்.

தேசிங்குத்தேவர் 65, 5 ஆவது, தேவர், குமாரகுறிச்சி, இலையான் குடி.

பிலோமினா, 40, 8 ஆவது கள்ளர், (கத்தோலிக்கர்), முத்துப்பட்டி, சிவகங்கை.

ரோசம்மா, 75, -, கள்ளர், முத்துப் பட்டி, சிவகங்கை.

இந்தியத் தமிழ் நாட்டுப்புறவியல கழகம், அண்ணாமலைநகர்.

இராமநாதன், ஆறு. 1987, 'நாட்டுப்புற வழக்காறுகளும் சமூக வரலாறும்', புலமை, தொகுதி-13, பகுதி-2, சென்னை.

சிவசுப்பிரமணியன், ஆ., 1983, 'சிவகாசிக் கலகமும் நாட்டார் பாடல்களும்', ஆராய்ச்சி, மலர்-6, இதழ்-4, தூத்துக்குடி.

நடனன், மு & பாலகிருஷ்ணன், மு. இ., 1985, காலம்மாறும் சரித்திரம் மாறாது - சிவசங்கைச்சீமையின் உண்மைவரலாறு, துண்டறிக்கை, மூவேந்தர் பண்பாட்டுக் கழகம், சிவகங்கை.

போத்திரெட்டி, எஸ்., 1981, தனுக்கோடி நாட்டுப்புறப் புயற்பாடல்கள், ஆய்வகம்-தமிழ்க்கலை, தெ. தி. இ. கல்லூரி, நாகர்கோயில், மதுரைப் பல்கலைக்கழக எம். ஃபில். பட்ட ஆய்வேடு.

மகேசுவரன், சி., 1983, 'பச்சைமலை மலையாளிகள் - ஓர் இனவியல் அறிமுகம்', ஆராய்ச்சி, மலர்-6, இதழ்-4, தூத்துக்குடி.

மனோகரன், மீ., 1983, கிழவன்சேதுபதி, அகரம், சிவகங்கை.

முத்தையா, ஆத்., 1988, பாகனேரி நாட்டு மக்களின் மரபும் பண்பாடும், தமிழ்த்துறை, பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், திருச்சி, பிஎச்.டி. ஆய்வேடு.

வானமாமலை, நா. (பதிப்) 1971, வீர பாண்டிய சுட்டமொம்மு கதைப் பாடல், மதுரைப் பல்கலைக் கழகம், மதுரை மற்றும் மதுரைப் பல்கலைக்கழகம் வெளியிட்ட கதைப் பாடல்கள்.

கலைவடிவங்கள் பற்றிய வரலாற்றுச் சான்றுகள்

புலவர் செ. இராசு

தொல்காப்பியத்திலும்¹, சங்க இலக்கியங்களிலும்² கலைஞர், கலை நிகழ்வுகள் பற்றிய சான்றுகள் ஓரளவு கிடைக்கின்றன. வரலாற்றுக் காலம் எனப்படும் அக்காலம் தொடங்கித் தொடர்ந்துவரும் பிற்கால வரலாற்றுச் சான்றுகளில் கலைவடிவங்கள் சில வற்றைத்தேடும் முயற்சியே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

நாட்டிய எழுத்துக்கள்: சமணர்கள் அனைவருமே கலைகளை வெறுத்தனர் என்பது தவறான கருத்து. சமண முனிவர்கள் பலர் கலைகளை வெறுத்திருக்கலாம். சமண இல்லறத்தார்கள் கலைகட்கு மிகவும் ஆக்கம் அளித்துள்ளனர். சீவசன், உதயணன் போன்ற சமணக் காப்பிய மாந்தர்களும், பெண்டிரும் சிறந்த கலையார்வம் உடையவராகப் படைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

நாட்டியம் பற்றிய தொன்மையான முதல் தமிழ்க் கல்வெட்டு சமண முனிவர் வாழ்ந்த குகையொன்றிலேயே காணப்படுகிறது, பெரியார் மாவட்டம் அறச்சலூர்

மலைக்குகையில் நாட்டிய அடவு எழுத்துக்களை மணிய வண்ணக்கன் தேவன் சாத்தன் என்பவன் வெட்டி வைத்துள்ளான்³. இதன் காலம் கி. பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டாகும்.

முதல் கல்வெட்டு⁴:

தா	தி	தா	தி	தா
தி	தா	தே	தா	தி
தா	தே	தி	தே	தா
தி	தா	தே	தா	தி
தா	தி	தா	தி	தா

இரண்டாம் கல்வெட்டு⁵:

கி	தா	தி	தா	கி
தா	தி	தா	தி	தா
தி	தா	கி	தா	தி
தா	தி	தா	தி	தா
கி	தா	தி	தா	கி

பல்லவர் காலத்தில்: குடுமியா மலையிலும்,⁶ திருமயத் திலும், மாமண்டூரிலும், பல்லவர் கால இசைக் கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. அவற்றுள் சிலவற்றில் நாட்டியம் பற்றிய

குறிப்புக்களும் உள்ளன. மகேந்திர வர்மன் மிகப்பெரிய இசை, நாட்டிய நிபுணனாக விளங்கினான். இராச சிம்மன் வாத்ய வித்யாதரன், ஆதோத்ய தம்புரு, வீணாநாரதன் போன்ற பல இசைக்கலை தொடர்பான பட்டங்களைப் பெற்றிருந்தான். பல்லவர் காலத்தில் பல நாடகங்கள் தோன்றின.

இராசராசனைப் பற்றி: அருமொழி வர்மனான இராச ராசனைப் பற்றி இரு நூல்கள் இருந்தமைக்குக் கல்வெட்டுச் சான்றுகள் உள்ளன. ஒன்று 'ராஜராஜ விஜயம்'; மற்றது 'ராஜராஜேஸ்வர நாடகம்'.

'இராஜராஜவிஜயம்' என்னும் நூல் இராசராசனைப் பற்றியது போலும். இதனைப் படிப்பதற்காக ஸ்வர்ணன் ஆன நாராயணன் பட்டா - தித்தன் என்பவனுக்குக் கொடைகள் கொடுக்கப்பட்டன. அக்காலத்தில் வாழ்ந்த ஒருவன் ராஜராஜ விஜயப் பிரியன் என்று பெயர் வைத்துக் கொண்டான்.

ராஜராஜேஸ்வர நாடகத்தை வைகாசிப் பெரிய திருவிழாவில் பெரிய கோயிலில் நடிப்பதற்காகச் சாந்திக் கூத்தன் திருவாளன் திருமுதுகுன்ற - னான விஜய ராஜேந்திர ஆச்சார் யனுக்கும் அவன் வர்க்கத்தார்க்கும் உரிமை அளித்து 120 கலம் நெல் அளிக்கப்பட்டது. இராசேந்திர

சோழன் காலத்தில் இந்நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது¹⁰.

திருவாரூர் நடன மாதர்: திருவாரூர்க் கோயிலில் முதலாம் குலோத்துங்கன், விக்கிரமசோழன், வீரசோழன் காலத்தில்

'புங்கத்துறை வல்லவத்
தலைக்கோலி'
'பதியிலார் தியாக விநோதத்
தலைக்கோலி'
'பூங்கோயில் நாயகத்
தலைக்கோலி'

ஆகிய நடனம் வல்ல பெண்கள் பலர் விழாக் காலங்களில் நடனம் ஆடியமைக்குக் கல்வெட்டுச் சான்றுகள் உள்ளன¹¹. இவர்கள் ஆடிய நிகழ்ச்சிகள் புகழ்பெற்ற திருவாரூர்த் தேவாசிரிய மண்டபத்தில் நடந்துள்ளன. இன்றும் இந்நிகழ்ச்சிகளைக் குறிக்கும் ஓவியங்கள் அம்மண்டபத்தில் வரையப்பட்டுள்ளன.

பூங்கோயில் நாயகத் தலைக் கோலி, வீரசோழனைப் பற்றிப் பூங்கோயில் நம்பி என்பார் பாடிய 'வீரணுக்க விஜயம்' என்ற நூலை ஒட்டித் தன் ஆட்டத்தை அமைத்துள்ளார். திருவாரூர் இறைவன் 'ஆட்டம் கண்டருளினார்' என்று கூறப்படுகிறது. மக்கள் பலர் நாடகத்தைக் கண்டுள்ளனர். மற்றொரு கல்வெட்டில் தளியிலார் திருவிழா விலும் திருவேட்டையிலும்

அரங்கேறுமிடத்து முன்னரங்கேற வேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

நானாவித நடசாலை: முதலாம் இராசராசன் காலத்தில் திருவாவடு துறையில் 'நானாவித நடசாலை' என்ற பெயரில் நாடக அரங்கு ஒன்று இருந்தது.¹² சாக்கையார் குமரன் ஸ்ரீகண்டன் என்பார் அங்குப் புரட்டாசி விழாவில் நடித்துள்ளார்.¹³ அங்குச் சாக்கைக்கூத்து, சாந்திக்கூத்து, ஆரியக்கூத்து ஆகியவை நிகழ்த்தப் பெற்றுள்ளன. ஒரு கூத்து ஏழு அங்கங்களாக நடிக்கப்பட்டுள்ளது.¹⁴

திருவிடைமருதூர் போன்ற சில ஊர்களில் இருந்த நாடகச் சாலைகளில் ஊர்ச்சபைக் கூட்டங்கள் நடைபெற்றுள்ளன என்று கல்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன.¹⁵

நடிப்பில் திருமுறைகள்: பல்லவர்கள் காலத்திலிருந்தே திருக்கோயில்களில் தேவாரத் திருப்பதிய விண்ணப்பம் செய்யப் பெற்றன. தனித் தனியாகப் பாடிவந்த இம்முறையைக் குழுப் பாடலாக அறிமுகம் செய்தவன் இராசராசன். தஞ்சைப் பெரிய கோயிலில் தேவாரம் பாட 48 பிடாரர்களை அவன் நியமனம் செய்தான். இராசராசன் காலத்தில் தேவாரம் பாடக், கொட்டி மத்தளம், உடுக்கை என்ற இரண்டு கருவிகளே இசைக்கப்பட்டன.

வீரராசேந்திரன் காலத்தில் திருவொற்றியூர்க் கோயிலில் திருவெம்பாவை விண்ணப்பம் செய்ய 22 தளியிலாரும், திருப்பதியம் விண்ணப்பம் செய்ய 16 தேவரடியார்களும், ஒரு ஆடலாசிரியனும் நியமிக்கப்பட்டனர். இவர்கள் பாடலோடு ஆடல் கலையிலும் வல்லவர்கள். அகமார்க்கத்தில் சத்துவம் தோன்றத் திருவாசக, தேவாரப் பாடல்கள் பாடி ஆடி நடிக்கப்பட்டன என்பது இவற்றின் மூலம் தெளிவாகிறது.

தஞ்சைக் கலைஞர்கள்: சோழ நாடெங்கணுமிருந்து பாடுதல், ஆடுதல் போன்ற கலைகளில் சிறந்த 402 தளிச்சேரிப் பெண்டுகளைத் தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலில் பணிக்கு அமர்த்தினான் இராசராசன். அவர்களோடு நிவந்தக்காரர் எனப்படும் எண்ணற்ற இசை, நாட்டிய, வாத்தியக் கலைஞர்களையும் நியமித்தான்.

தளிச்சேரிப் பெண்களைக் கோயிலுக்கு வடபாலும் தென்பாலும் இரண்டு திருவீதிகளாகத் தளிச்சேரி அமைத்து அதன் நான்கு பக்கங்களிலும் 402 வீடுகள் கட்டி யார் யார் எந்த வீட்டில் வசிக்க வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்தான்.

'தெற்குத் தளிச்சேரித் தென்சிறகு தலைவீடு திருவையாற்று

ஒலோகமகாதேவி

ஈஸ்வரத்து நக்கன்

சேரமங்கை

இரண்டாம் வீடு இத்தளி நக்கன்

இரண்முகராமி

என்பன தளிச்சேரிப் பெண்டுகள்
பெயர்கள்.

ஏனைய கலைஞர்கள் பெயர்கள்
பின்வரும் அமைப்பிலுள்ளன.

'அரையன் சுந்தர சோழனான
மும்முடிச்சோழ நிருத்த
மாராயன்'

'அரையன் அபிமான துங்கனான
அருமொழி நிருத்தப்
பேரரையன்'

'குரவன் வீரசோழனான
பஞ்சவன்மாதேவி
நாடகமய்யன்'

'மறைக்காட்டுக் கணவதியான
திருவெள்ளறைச் சாக்கை'

'அரையன் ராஜஸ்ரீர்யனான நித்த
வினோத வாத்ய மாராயன்'

'வங்கியம் நிகரிலி சோழத்
தெரிந்த உடனிலைச்
குதிரைச் சேவகரில்நின்றும்
புகுந்த தஞ்சைகணவதி'

'பாடவியம்கூத்தன் வீதி
விடங்கன்'

'உடுக்கை வீரசோழன்
விடங்கனான ராஜராஜ
ஸ்ரீஹஸ்தன்'

'கூத்தன் ஆதித்தன்'

'வீணை சுப்பிரமணியம்

கூத்தனான செம்பியன்

வீணை ஆதித்தன்'

'பக்கவாத்யம் அழகிய சோழத்

தெரிந்த வேளைக்காரரில்

ஐயாறன் சுந்தரி'

'இளைய ராஜராஜத் தெரிந்த

வலங்கை வேளைக்காரரில்

ஆச்சன் ஆடவல்லான்'

இன்னும் கொட்டிமத்தளம், முத்திரைச் சங்கு, உவைச்ச, சகடை கொட்டி போன்ற கருவிகள் வாசிக்கக் கலைஞர்களை நியமித்ததுடன் இவர்கட்கு விளக்கேற்ற, தையல் தைக்க, மாலை அளிக்க, துணி வெளுக்க, நாவிதத் தொழில் செய்ய, கணக்கு எழுத ஏராளமான பணியாளர்களை நியமித்ததுடன் தட்டான், தச்சன் போன்ற பணியாளர்களையும் நியமித்தனர். இதன் மூலம் இவர்கள் கோயில்களில் நிரந்தர ஊழியர்களாகத் தங்கிக் கலை நிகழ்ச்சிகள் நடத்தியுள்ளனர் என்பது நன்கு தெரிகிறது. படைகளில் பணிபுரிந்த சிலர் கலைநிகழ்ச்சிகளில் ஈடுபட்டது தெரிகிறது.

இவர்களுக்கெல்லாம் தஞ்சைப் பெரிய கோயில் பண்டாரத்திலிருந்து நெல் கொடுக்கப்பட்டது. சில கலைஞர்கள் தங்களால் முடியாத போது தகுதிவாய்ந்த கலைஞர்களைத் தங்களுக்குப் பதிலாக நியமித்துத் தாமே

நெல்லுப் பெற்றனர்.¹⁶ உரிமைகள்
வாரிசுதாரர்க்கு அளிப்பைப் பெற்றன.

தஞ்சைப் பெரிய கோயில் மரக்
காலுக்கு 'ஆடவல்லான்' என்று பெயர்.
சூட்டியமையால் ஆடல் கலையும்
நடராசர் திருமேனியும் இங்கு எவ்வளவு
சிறப்புப் பெற்றது என்பதை
அறிகின்றோம்.

நடனமாதர் நிலை: திருவொற்றியூர்
நக்கன் என்றும் நடனமாத
திருமறைக்காட்டுக் கோயிலுக்குத்
திருவிளக்குகள் வைத்துள்ளார்.

சில நடனமாதர்கள் பூசைக்குக்
கொடையாகப் பொன்னும் பொருளும்
நிலமும் அளித்துள்ளனர். சில ஊர்
களில் ஊராரும், சபையாரும்
தளிச்சேரிப் பெண்டுகளிடமிருந்து
நிலம் பெற்றுக் கொடையாக
அளித்துள்ளனர்.

இத்திருவிதி வடசிறகில்
பதியிலாரில் உமையாழ்வியான
அழகிறுமழகிய தேவத்
தலைக்கோலி பக்கல்
இவர்கள் விலைகொண்டு
சுறபித்த மடத்துக்கு

என்ற தொடர் மூலம் இதனை
அறியலாம்.¹⁷

முதலாம் இராசேந்திர சோழன்
காலத்தில் திருவாரூர்க் கோயிலைக்

கட்டியவர் அணுகியார் பரவை
நங்கையார் என்னும் ஆடல்மகன்
ஆவார். கலைகளில் வல்ல இப்
பரவையாரைத் தன் தேரிட
ஏற்றிக்கொண்டு இராசேந்திரன் உலா
வந்துள்ளான். ஒத்த மரியாதை
அளித்து உடன்தின்று கோயிலில்
வணங்கியுள்ளான்.¹⁸

சாந்திக் கூத்து: திருவேங்கை வாசலில்
இராசராசனது 5ஆம் ஆட்சியாண்டில்
சாந்திக் கூத்தில் ஆறு கூத்துக்களை இரு
பெண்கள் ஆடியுள்ளனர்.

இவ்வூரிலேயே சோனாடு
கொண்டருளிய சுந்தர பாண்டியன்
காலத்தில் சாந்திக் கூத்தன் அரையன்
ஒன்றாயிரம் குடிவார உரிமை
பெற்றுள்ளான்.²⁰

திருவொற்றியூர்க் கோயிலில்
சாந்திக் கூத்தின் ஒரு பகுதியாகிய
அகமார்க்கத்தை ஆவணித் திருவிழா
எட்டாந்திருவிழாவில் பதியிலாரில்
உறவாக்கித் தலைக்கோலி நிகழ்த்த
மூன்றாம் இராசராசன் பார்த்து
மகிழ்ந்த செய்தி கல்வெட்டாக
உள்ளது.²¹

திருவொற்றியூரில் உள்ள
மற்றொரு கல்வெட்டு மூலம் இறைவன்
பகல் ஓலக்கத்தில் இஷ்பத் தளியிலார்
அகமார்க்கமும் வரிக்கோலமும் ஆட
வேண்டும் என்றும், பதியிலார்
சொக்கம் ஆடவேண்டும் என்றும்

சந்திக் குனிப்பம் இடவேண்டும் என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.²²

சித்திரைத் திருநாளுக்குக் கூத்தாடுகைக்குச் சாந்திக் கூத்தாடுகிற எழுநாட்டு நங்கைக்குக் கூத்தாடுகைக்கு விட்ட நிலம் இந்நிலம் கொண்டு இத்திருநாளுக்கு ஆடக்கடவ கூத்து ஒன்பது ஆடுவாளாகவும்²³ என்ற பருதி மூலம் சாந்திக் கூத்து ஆடப்பெற்ற விதமும் வகையும் தெரிகிறது.

ஆரியக் கூத்தும் தமிழ்க் கூத்தும்: முதல் இராசராசனது 9ஆம் ஆட்சியாண்டைச் சேர்ந்த திருவாவடு துறைக் கல்வெட்டில் ஆரியக் கூத்து ஏழு அங்கம் ஆடப்பட்டது கூறப்படுகிறது.²⁴ அவர்கட்கு அளிக்கப்பெற்ற நிலம் நிருத்திய போகம் எனப்பட்டது. திருவிடைமருதூரிலும் ஆதித்தசோழன் காலத்தில் திரு வெள்ளறைச் சாக்கை என்பான் இறைவன் திருமுன் ஆண்டுக்கு 7 முறை ஆரியக் கூத்தாடினான்.²⁵

முதல் குலோத்துங்கனின் 18ஆம் ஆட்சியாண்டைச் சேர்ந்த மானம் பாடிக் கல்வெட்டில் தமிழ்க் கூத்து ஆடியது குறிக்கப்பெறுகிறது. 5 முறை இக்கூத்தை நிகழ்த்தியவன் விசுரமாதித்தன் திருமுதுகுன்றன் ஆன விருதராச பயங்கர ஆச்சார்யன். இவர்கட்கு அளிக்கப்பெற்ற நிலம் கூத்தக்காணி எனப்பட்டது.²⁶ ஆடலில் வல்ல ஆணும் பெண்ணும் சதுரன்,

சதுரி என்று சிறப்புப் பெயரும் பெற்றனர்.

சாக்கைக் கூத்து: கீழைப்பழுவூரில் பரகேசரி வர்மனின் ஆறாம் ஆட்சியாண்டில் திருவாலந்துறை நல்லூரில் ஐப்பசித் திங்களில் அசுவதி நாளில் சாக்கைக்கூத்து மூன்று அங்கம் நிகழ்த்த ஆலையூர்ச் சாக்கைக்கு 1 1/2 கழஞ்சு பொன்னும் மூன்று கல நெல்லும் அளிக்கப்பட்டது.²⁷

முதலாம் இராசேந்திர சோழன் காலத்தில் காமரசவல்லியில் சாக்கை மாராயன் விக்किரம சோழன் சாக்கைக் கூத்தாட நிலம் பெற்றான்.²⁸ சாக்கைக் கூத்து வல்ல கலைஞர்கட்கு அளிக்கப்பெற்ற நிலம் சாக்கைக்காணி எனப்பட்டது.

நட்டுவக்காணி : நடன்ம் வல்லார்க்கு நட்டுவக் காணிகள் ஆயிரத்தளி,²⁹ (கண்டியூர்) மேலப்பமுஜர்,³⁰ திருச் சோற்றுத்துறை,³¹ திருவிடைமருதூர்,³² ஆற்றூர்,³³ சித்தலிங்கமடம்,³⁴ திருக் கடவூர்³⁵ போன்ற ஊர்களில் அளிக்கப் பெற்றதைக் கல்வெட்டுக்கள் குறிக்கின்றன.

கோலாட்டமும் கும்மியும்: திருக் கோயில் சிறப்பங்களில் பல்வேறு நாட்டுப்புறக் கலை வடிவங்கள் காணப்பெற்றாலும் கும்மியும் கோலாட்டமும் பெரும் பான்மையாக இடம்பெற்றுள்ளன. பெண்ணடிர்

இருவரும், பலரும் அமர்ந்தும், நின்றும், பக்க வாட்டில் திரும்பியும், ஓடியும் ஆடியும் ஆடும் இவ்வகை ஆட்டங்கள் பல கோயில்களிலும், அரண்மனைப் பகுதிகளிலும், சந்திரங்களிலும், பூரி கலங்களிலும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.³⁶

மராட்டியர் காலத்தில்: மராட்டியர் காலத்தில் குறவஞ்சி, விலாசம், யட்சகானம், பாகவதம் போன்ற பல இசை நாட்டிய நாடக மரபுகள் பல தோன்றிச் செழித்து வளர்ந்தன. பல புராணக் கதைகள் உயிர்பெற்றன.³⁷

விழாக் காலங்களில் ஆட்டுக் கிடாய், புலி, கரடி, மான், பன்றி, சிங்கம் போன்று வேடமிட்டு ஆடினர். மல்லக ஜெட்டிகளின் வஸ்தாத் சாவடி போல நட்டுவச் சாவடியும் ஏற்பட்டது. 1735ஆம் ஆண்டின் செப்பேடு ஒன்று அக்காலக் கலைஞர்களின் இசைக் கருவிகளைக் காட்டுகிறது.³⁸

அடிக்குறிப்புகள்

1. தொல்காப்பியம், புறத்திணை இயல் 30. 'கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும்' மெய்ப்பாட்டியல் 1, 'பண்ணை' மற்றும் மெய்ப்பாடு பற்றியவை.
2. அரங்கு (நற்றிணை 3), அரங்கம் (பரிபாடல் 8), ஆடரங்கு (சிலப்பதிகாரம் 28:68), அவை (அகநானூறு 76), கூத்தாட்டு

செப்பேடுகளில்: பிற்காலச் சிற்றரசர் செப்பேடுகளில்: இயலிசை நாடக முத்தமிழ் அறிவாளன், சகல கலா... பிரவணன். பகை நாடக நூத்திரப் பிரதாபன், கபட நாடக நூத்திரப் பிரதாபன். பரத நாடகப் பிரவீணன் போன்ற பல பட்டங்கள் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன.³⁹

ஓலைச்சுவடிகளில்: பள்ளு, குறவஞ்சி. வேடுபறி போன்ற சிற்றிலக்கியங்கள் நடிக்கப் பெற்றதாக ஓலைச்சுவடிகளில் குறிப்புக்கள் சில உள்ளன.

முடிவுரை: காலந்தோறும் நாட்டுப்புறக் கலைகள் தொடர்ந்து நிகழ்ந்து வந்தமையும். அரசர்கள், அடியார்கள் அவைகளை ஆதரித்த நிலையும். கலைஞர்கள் மிகு செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த தன்மையும் நன்கு கல்வெட்டுக்கள் மூலம் தெரிகிறது.

அவை (குறள் 332), ஆடுகளம் (பெரும். 55), ஆடுகளமகன். ஆடுகளமகன் (குறந். 31), ஆட்டன் (அகம் 222), ஆடலன் (பதிந். 4), ஆடியல்விழவு (நற். 90)

3. ARE 280/1962.
4. ARE 281/1962 (இக்கல்வெட்டு கட்டுரையாளரால் சுண்டு பிடிக்கப்பட்டது).

5. ARE 282/1962.
6. Epigraphia Indica XII.
7. கே. எம். வேங்கடராமையா, ஆய்வுப்பேழை, பக். 134, 135.
8. அருமொழிவர்மன் என்பதே இராசராசன் இயற்பெயராகும். அருண்மொழிவர்மன் அல்ல.
9. MER 112, 113/1925; 248, 249/1923.
10. SII II 67 'நாடகம் ஆட' என்றே கல்வெட்டில் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. 'காணியாகக் குடுத்தோம்' என்ற தொடர் நாடகம் ஆடும் உரிமையைக் குறிக்கும்.
1. குடவாயில் பாலசுப்பிரமணியம், திருவாரூர் திருக்கோயில், பக். III, 112.
12. ARE 152/1925.
13. ARE 120/1925
14. ARE 65/1914
15. ARE 253/1914
16. SII II 66.
17. திருவாரூர் திருக்கோயில், பக். 421.
18. மேலது, பக். 497
19. ARE 254/1914.
20. புதுக்கோட்டைச் சாசனங்கள் எண் 275
21. ARE 211/1912
22. ARE 1913 p. 127; ARE 212/1912
23. புதுக்கோட்டைச் சாசனங்கள் எண் 128
24. ARE 120/1925.
25. SII V 718
26. ARE 90/1932.
27. ARE 250/1926
28. ARE 65/1914
29. SII V 579
30. ARE 361/1924

31. ARE 206/1931
32. SII V 76
33. ARE 77/1930
34. ARE 370/1909
35. ARE 255/1925
36. தஞ்சை அரண்மனை நாயக்கர் தர்பார் மண்டபம், ஓரத்தநாடு முத்தாம்பாள் சத்திரம், திருவிடை மருதூர் வெள்ளிக்குடம், மன்னார்சூடி இராசகோபால சுவாமி கோயில், சரசுவதி மகால் சுவடிகள் ஆகியவற்றில் இவ் வடிவங்களைக் காணலாம்.
37. கம்சன், இரணியன், அரிச் சந்திரன், இராமன், மார்க் சுண்டேயன், முருகன் போன் றோர் கதைகள்
38. தஞ்சை மராட்டியர் கல்வெட்டுக் கள் பிற்சேர்க்கை செப்பேடு எண்: 8. மராட்டியர் காலக் கலைபற்றி விரிவாக அறிய கே. எம். வேங்கடராமையாவின் 'மரா ட்டிய மன்னர் கால அரசியலும் சமுதாய வாழ்க்கையும்' என்ற நூலையும், முனைவர் ம. சா. அறிவுடைநம்பி அவர்களின் 'தஞ்சை மராட்டிய மன்னர்கள் வளர்த்த நுண்கலைகள்' என்ற முதுமுனைவர் (டி.லிட்) பட்ட ஆய்வேட்டையும் காண்க.
39. இவை சேதுபதி செப்பேடுகளில் காணப்படுபவை.

பல்கலைக்கழகத்தின் இதழ் வெளியீடுகள்

Tamil Civilization என்ற ஆங்கிலக் காலாண்டு ஆய்விதழ், திங்கள்தோறும் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் வெளிவரும் செய்திமலர், News Bulletin போன்றவைகள் பல்கலைக்கழகத்தின் பிற வெளியீடுகள் ஆகும்.

உறுப்பினர் கட்டண விவரம்

தமிழ்க்கலை / Tamil Civilization		செய்தி மலர் / News Bulletin	
இந்தியா மற்றும் இலங்கை	வெளிநாடு	இந்தியா மற்றும் இலங்கை	வெளிநாடு
தனியிதழ்	உரு. 15/- \$ 3		
2 இணைப்பிதழ்	உரு. 30/- \$ 6	உரு. 5/- \$ 4	
ஓராண்டு	உரு. 60/- \$ 15	ஈராண்டு உரு. 10/- \$ 8	
ஐந்தாண்டு	உரு. 240/- \$ 60	மூவாண்டு உரு. 12/- \$ 10	

மேற்குறிக்கப்பட்ட இதழ்களைப் பெற விரும்புவோர் உறுப்பினர் கட்டணத்தொகையினை அனுப்பி வைக்கும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

தமிழ்க்கலை, Tamil Civilization முதலாண்டு 4 இதழ்கள் தனித்தனியே தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு தொகுப்பின் விலை உருவா 70/-

கட்டணக் காலம் முடிந்ததும் அன்புகூர்ந்து புதுப்பித்துக் கொள்க.

ணவிடை, காசோலை அனுப்ப

முகவரி:

இயக்குநர்
பதிப்புத்துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்-613 005

எட்டாவது உலகத் தமிழ் மாநாடு வெளியீடுகள்

1. Maritime History of South India - G. Victor Rajamanickam - V.S. Arulraj	1994	125.00	15. பழந்தமிழ் நூல்களில் நீர்வாழ் உயிரினங்கள் - ச. பரிமளா	1994	45.00
2. A Glossary of Standardized Technical Terms in Linguistics - K. Rangan, G. Chandrasekaran	1994	100.00	16. கொழுப்புயர்வு உணவு வகைக் கட்டுப்பாடும் - வா. ஹசீனாபேசும்	1994	30.00
3. Employment and Capital Investments In Self Employment Scheme - Aroma G Sam	1994	80.00	17. சமுதாயத் தத்துவம் - ச. பாஸ்கரன்	1994	30.00
4. Health Status of Todas - T.S. Natarajan	1994	45.00	18. பரத நாட்டியத்தில் தமிழிசைப் பாடல்கள் - லூனா குவேந்திரன்	1994	70.00
5. Glimpses of Tamil Civilization 1994	1994	100.00	19. சிந்தைக்கிவிய சிற்பக்கலை - இராசு. காளிதாசு, ஆ. வேலுசாமி சுந்திரன், தச்சுந்திரக்குமார்	1994	70.00
6. தமிழ்க்கலை விருந்து	1994	200.00	20. சோழ மண்டல சதகம் - புலவர் செ. இராசு	1994	40.00
7. நாடகப் படைப்பாக்கம் - சே. இராமானுசம்	1994	120.00	21. சோழ வம்ச சரித்திரச்சுருக்கம் - து. அ. கோபிநாதராவ்	1994	25.00
8. அகத்தியர் வைத்திய காவியம் 1500 - வே. இரா. மாதவன்	1994	200.00	22. The Great Temple at Thanjavur - J.M. Somasundaram Pillai	1994	40.00
9. Folklore Survey of Thanjavur District - K. Shanthi	1994	100.00	23. நோயும் மருந்தும் - த. கோ. பரமசிவம்	1994	50.00
10. சேதுபதி செப்பேடுகள் - புலவர் செ. இராசு	1994	200.00	24. இசைத்தமிழ் வரலாறு (முதற்பகுதி) - து. ஆ. தனபாண்டியன்	1994	120.00
11. புறத்திணை வாழ்வியல் - சோ. ந. சுந்தரசாமி	1994	70.00	25. சங்க இலக்கியத்தில் சமூக அமைப்புகள் - கு. வெ. பாலசுப்பிரமணியன்	1994	80.00
12. தஞ்சை நகரீய சக்திக்கோயில்கள் - க. குளத்தூரான்	1994	60.00	26. தமிழில் காப்பியக் கொள்கை (இரண்டாம் பகுதி) - து. சீனிச்சாமி	1994	100.00
13. தஞ்சை மராட்டிய மன்னர் வளர்த்த தமிழ் இலக்கியப் பகுதி - I - ம. சா. அறிவுடைநம்பி	1994	60.00	27. Tamils Abroad-Non-Asian Countries - S. Nagarajan	1994	125.00
14. சிலப்பதிகாரத்தில் காணப்படும் இசைப் பாடல்கள் - இ. அங்கயற்கண்ணி	1994	50.00	28. நாடகக் களஞ்சியம் - தொகுதி ஒன்று	1994	250.00

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்திற்காகப் பதிப்புத்துறை இயக்குநர் அவர்களைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்படுகிறது.